DARWİNİZM NASIL BİR AÇMAZ?

HARUN YAHYA

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

ARAŞTIRMA
YAYINCILIK

Talatpaşa Mah. Emirgazi Caddesi
İbrahim Elmas İş Merkezi
A Blok Kat 4 Okmeydanı - İstanbul
Tel: (0 212) 222 00 88

Baskı: Seçil Ofset
100. Yıl Mahallesi MAS-SİT Matbaacılar Sitesi
4. Cadde No: 77 Bağcılar-İstanbul
Tel: (0 212) 629 06 15

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net
www.harunyahya.com

İÇİNDEKİLER

GİRİŞ

BİLİM VE TEKNİK DERGİSİNDEKİ YANILGILAR
Ümit Sayın'ın "Dünyada Yaşamın Başlangıcı" Başlıklı
Yazısında Yer Alan Yanılgılar
"Uygarlığın Doğduğu Dönem, Neolitik Çağ" İsimli
Yazıdaki Evrimci Telkin
"Biyomoleküller ve Nanoteknoloji" Adlı Makaledeki
Darwinist Yanılgılar
Bilim Çocuk Dergisinin Çocuklara Verdiği
Yanıltıcı Bilgiler

BİLİM VE ÜTOPYA DERGİSİNDEKİ YANILGILAR
Tuğrul Atasoy'un Yazısındaki "İnsan Bilinci Maddeye
İndirgenemez" İtirafı
Evrimi Çürüten Bir Delili Evrime Delil Gibi
Gösterme Yanılgısı
Ağustos 2000 Tarihli Bilim ve Ütopya
Dergisinde Yer Alan Yanılgılar
"Hayvan Bilinci" İle İlgili Yanlış Yorumlara Cevap

CUMHURİYET BİLİM TEKNİK DERGİSİNDEKİ YANILGILAR
Cumhuriyet Gazetesi Bilim Teknik Ekinin
"Eksik Halka" Yanılgısı
Cumhuriyet Bilim Teknik Dergisi ve Beş
Parmaklı Canlılar
Darwin'e Verilen Yersiz "Bin Yılın Bilim Adamı" Payesi
Sayın A.M.C. Şengör'ün "Hurafe ve Yaşamın Evrimi"
Yazısındaki Yanılgılar
Cumhuriyet Bilim Teknik Dergisindeki Yanıltıcı
Evrim Mesajları
Sayın Rita Urgan'ın Canlılığın Oluşumu Hakkındaki
Önemli Yanılgıları
Evrimcilerin "Maymun" Saplantılarının Anlamsızlığı

FOCUS DERGİSİNDEKİ YANILGILAR
Focus Dergisinden Evrim Düşleri
Focus Dergisinin ve Sn. Demirsoy'un
Davranışların Kökeni Hakkındaki Yanılgıları

Focus Dergisinde, Çöpe Atılmış Evrimci
İddialardan Bir Derleme

CUMHURİYET GAZETESİNDEKİ YANILGILAR

Bir Biyoloji Öğretmeninin Ciddi Yanılgıları
Darwin Zamanın Sınavını Geçemedi ve
Modern Bilime Yenildi
Primatların ve Memelilerin Kökeni
Hakkındaki Yanılgılar

HÜRRİYET GAZETESİNDEKİ YANILGILAR

"Evrim Formülü Bulundu" Başlıklı Yazıdaki Yanılgılar
8 Eylül 1999 Tarihli Hürriyet Gazetesindeki Yanılgı
"Denizanaları Evrim Harikası" Başlıklı Yazıdaki Gaflar
Hürriyet Gazetesinin "İlk Kara Omurgalısı" Yanılgısı
Hürriyet Gazetesinden Amatör Bir Evrim Propagandası
Prof. Dr. Aslı Tolun'un Evrim Teorisi
Hakkındaki Önemli Yanılgıları
Darwinizm'i Kabul Etmenin İlericilik,
Reddetmenin İse Gericilik Olduğunu Sanma Yanılgısı

MİLLİYET GAZETESİNDEKİ YANILGILAR

"Robotlar Akıllanıyor" Başlıklı Yazıdaki Yanılgılar
İnsanın Ortaya Çıkışı İle İlgili Klasik Evrimci Yanılgılar
"Ne İnsan, Ne Maymun"Başlıklı Yazıdaki
İnsan-Maymun Yanılgısı
"Kuşların Atasının Kuş" Olduğunu Evrimcilere
Kabul Ettiren Fosil
Sn. Yalçın Doğan'ın Darwinizm Hakkındaki Yanılgıları
Hayatın Kökeni Hakkında Evrimci
Hayaller ve Konuyla İlgili Senaryolar

AKTÜEL DERGİSİNDEKİ YANILGILAR

"Bilim 'Niçin'e Değil 'Nasıl'a Cevap Arar"
Başlıklı Yazıdaki Yanılgılar
Evrimcilerin Çağ Dışı
"Efendisi" Charles Darwin

BASINDA YERALAN DİĞER YANILGILAR

Sabah Gazetesinden Zülfü Livaneli'nin
"İlkel Çorba" Yanılgısı
Sabah Gazetesinin "Seçime Darwin Damgası"
Başlıklı Haberindeki Yanılgılar
Star Gazetesinin Neandertaller'le İlgili
"Yamyamlık" Yanılgısı
Sn. Türker Alkan'ın Evrim Teorisiyle İlgili Yanılgıları
Evrensel Gazetesinin Kulağın Evrimi İle
İlgili Yanılgıları
Ayyıldız Gazetesindeki
"Neanderthal'ler Aramızda" Yazısındaki Yanılgılar
Show Dergisinin Evrimci Bakış Açısı ve
Homo Erectus Yanılgısı
TIG Dergisinde Görüldüğü Gibi Evrimcilerin
Kambriyen Çıkmazı Büyüyor
Bazı Gazetelerde Yer Alan
"Mitokondriyel Havva" Tezindeki Yanılgılar

OKUYUCUYA

- Bu kitapta ve diğer çalışmalarımızda evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımıza ulaştırılabilmesi ise zorunludur. Kimi okuyucularımız belki tek bir kitabımızı okuma imkanı bulabilir. Bu nedenle her kitabımızda bu konuya özet de olsa bir bölüm ayrılması uygun görülmüştür.

- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.

- Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.

- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.

- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.

- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğuna şahit olacaktır.

- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

YAZAR ve ESERLERİ HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar Adnan Oktar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Harun Yahya'nın eserleri yaklaşık 30.000 resmin yer aldığı toplam 45.000 sayfalık bir külliyattır ve bu külliyat 41 farklı dile çevrilmiştir.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütmeyi ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveçce gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşmesine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları

çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesi, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

GİRİŞ

Biyoloji ile ilgilenen insanlar, özellikle de dünya üzerindeki canlıların nasıl ortaya çıktığı sorusuna cevap arayanlar, 20. yüzyıl boyunca "evrim" kelimesini çok fazla duydular. Ancak bu ifade çok büyük yanılgılar içermekteydi..

Darwin'den bu yana sürekli gelişen bilimin ortaya çıkardığı tablo, doğanın asla tesadüflerle ortaya çıkamayacağını, doğayı mutlaka üstün bir güç ve bilgi sahibi bir Yaratıcı'nın yani Yüce Allah'ın yaratmış olduğunu gösteriyordu. 20. ve 21. yüzyıl bilimi, Darwin'in tesadüfle açıklanabilir sandığı canlıların, gerçekte çok kompleks yapılara sahip olduklarını ortaya koydu. Bu yapıların detayına inildikçe, evrimin savunduğu tesadüf açıklamasının saçmalığı ve akıl dışılığı daha açık hale geldi.

Ne var ki, evrim teorisinin bilimsel olarak hiçbir geçerliliği olmadığı açıkça görüldüğü halde, bu teori tarihin çöplüğüne atılmadı. Evrimi savunan bilim adamlarının materyalist felsefeye olan dogmatik bağlılıklarıyla, bu teori ayakta tutulmaya çalışıldı.

Evrim teorisinin ayakta tutulması için en büyük çabayı harcayanlar ise, kuşkusuz materyalist görüşü savunan bazı basın organları oldu.

Bugün bazı medya kuruluşlarının yayınlarına dikkatli bir gözle bakıldığında, sık sık Charles Darwin'in evrim teorisini konu edinen haberlere rastlamak mümkündür. Söz konusu birtakım büyük medya kuruluşları, ünlü dergiler, çeşitli yayınlar periyodik bir biçimde bu teoriyi gündeme getirirler. Kullandıkları üsluba bakıldığında ise, bu teorinin, tartışmaya yer bırakmayacak bir biçimde ispatlanmış mutlak bir gerçek olduğu izlenimi uyanır.

Oysa gerçek hiç de böyle değildir.

Çünkü evrim teorisi, canlılığın nasıl oluştuğunu açıklamaktan son derece uzaktır; aksine, biyoloji, biyokimya, paleontoloji, anatomi gibi bilim dallarındaki her yeni gelişme, evrim tarafından açıklanamayan, dahası açıklanması asla mümkün olmayan yeni yeni sorunlar ortaya çıkarmaktadır. Sadece 21. yüzyılın ilk aylarında kaydedilen gelişmeler dahi, Darwinizm'e büyük darbe indirmiştir

21. yüzyılda yaşanan yeni ve önemli bir gelişme ise, insanların evrim propagandasına karşı tüm dünyada bilinçlendirilmesidir. Yakın bir geçmişte, evrim teorisini kesin ve ispatlı bir gerçek zanneden çoğunluk, bugün hiçbir bilimsel delili olmayan, evrimcilerin demagojilerinden, bilimsel sahtekarlık ve aldatmacalarından ibaret hayali bir senaryo olduğunun farkındadır. Elbette ki bunda evrim teorisinin içyüzünü ortaya koyan kitapların, konferansların ve diğer çalışmaların önemli etkisi olmuştur.

Tüm bunların yanında, evrim teorisinin geçersizliğinin topluma gösterilebilmesi için, evrimcilerin basında yer alan iddialarına da tek tek cevap vermekte yarar bulunmaktadır. Daha önce bu konudaki cevaplarımızı, Ağustos 1999'da yayınlanan "*Evrimcilerin Yanılgıları*" adlı kitabımızda ortaya koymuştuk. Bu elinizdeki kitap ise, aynı amaçla hazırlanan bir diğer çalışmadır ve evrimci iddialara karşı kaleme alınmış makalelerimizin bir derlemesidir. Şimdiye kadar "www.netcevap.org" adresli internet sitesinde yayınlanmış olan bu makalelerde, ülkemizin bazı gazete ve dergilerinde evrim teorisi hakkında çıkan yanıltıcı haberlere bilimin ve aklın verdiği cevaplar ortaya konmuştur. Evrimcilerin iddialarına karşı

verdiğimiz cevapları, "www.netcevap.org" adresli internet sitesinden izleyebilirsiniz.

Bu kitapta evrim iddialarına verilen cevaplardan da anlaşılacağı gibi, evrim teorisini savunan veya propagandasını yapan her haber yanlış ve aldatıcıdır. Çünkü evrim hiçbir zaman gerçekleşmemiştir. Canlılık, evrimin iddia ettiği gibi, kör tesadüflerin eseri değildir. Canlılık, sonsuz bir güç, ilim ve akıl sahibi, üstün bir Yaratıcı olan Allah'ın eseridir. Dolayısıyla tüm bilimsel bulgular, Yaratıcımız olan Allah'ın varlığına, kudretine ve benzersiz sanatına işaret etmektedir.

BİLİM VE TEKNİK DERGİSİNDEKİ YANILGILAR

ÜMİT SAYIN'IN "DÜNYADA YAŞAMIN BAŞLANGICI" YAZISINDA YER ALAN YANILGILAR

Bilim ve Teknik dergisinin Mayıs 2000 tarihli sayısında yer alan ve **Ümit Sayın** imzasını taşıyan **"Dünya'da Yaşamın Başlangıcı"** başlıklı yazıda, bilimsel çevreler tarafından çoktan rafa kaldırılmış bazı iddialar tekrar gündeme getirilmiş ve bunlar bilimsel birer gerçek gibi lanse edilmişlerdir. Konuyla ilgili gerçekleri açıklamakta yarar vardır.

Bilim Adamları Dışında Hiç Kimse Evrim Teorisini Anlayamaz İddiası

Ümit Sayın, insanların evrim teorisini anlayabilmeleri için **"yoğun bir bilim eğitimine ve detaylı anlaşılmış bazı kavramlara"** gereksinim duyduklarını söyleyerek, daha yazının başında yazdıklarının anlaşılmasının mümkün olmadığı mesajını vermiştir. (Hatta Ümit Sayın yazısında halkın "milyonlarca yıllık süreçler olan evrim" gibi basit bir tamlamayı bile anlayamayacağını iddia etmiştir.) Bu gerçek dışı mesaja göre evrim doğrudur, ancak bunu anlatmak da anlamak da çok zordur ve teorinin büyük halk kitleleleri tarafından anlaşılamamasının tek nedeni budur. Oysa bilimsel gelişmeler, evrim teorisinin geçersizliğini, bu geçersizliği anlamanın da anlatmanın da çok kolay olduğunu tüm açıklığıyla ortaya koymaktadır. (Detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya'nın *Evrim Aldatmacası*, *Darwinizm'in Sonu ve Hayatın Gerçek Kökeni* isimli kitapları)

Klasik Evrimci Göz Boyama Yöntemleri

Yazar önceki yazılarında olduğu gibi bu yazısında da, -evrim teorisini halkın gözünde kurtarma amacıyla- geçersizliği ortaya konmuş bazı köhne deneylere sarılmış ve bu yolla insanları yanıltmaya çalışmıştır. Konunun içeriğiyle hiçbir ilgisi olmayan, hatta "Yaratılış Gerçeği"ni ortaya koyan resimlerle yazısını süslemiş, bilimsel bir hava vermek için de yazının sonuna 22 tane yabancı kaynak adı iliştirmiştir. Oysa yazıda söz konusu kaynakların hiçbirinden bir alıntı bulunmamakta, klasik evrimci açıklamalardan farklı bilgi yer almamaktadır.

Ümit Sayın, elinde hiçbir belge ve kanıt olmadığı için yazı içinde sık sık **"evrim teorisi doğrudur", "evrim teorisi gerçektir", "evrim teorisinin doğruluğu konusunda son nokta koyulmuştur"** gibi beylik ifadeler kullanarak okuyucuları etki altında bırakma yoluna gitmiştir. Ümit Sayın evrim konulu tüm yazılarında olduğu gibi bu yazısında da kendince çok pürüzsüz bir senaryo çizmektedir. Bilimin her alanda evrim teorisine sözde kanıt sağladığını ve bu konuda herhangi bir çelişki bulunmadığını iddia etmektedir. Oysa artık dünyaca tanınan evrim savunucuları bile bu derece pürüzsüz bir senaryoyla ortaya çıkamamaktadır. Ümit Sayın'ın kaleme aldığı hayatın kökeni senaryosunun her cümlesi, gerçekte evrimciler

arasında yıllardır birer ihtilaf konusudur. Bu durum, Batılı evrim literatürünü düzenli izleyen kimselerin yakından bildikleri bir gerçektir.

Gerçekte Ümit Sayın, bu yazıyı okuyan bilimsel gerçeklerden uzak kişiler üzerinde, evrimin adeta her aşamasında aydınlığa kavuşmuş bilimsel bir süreç olduğu izlenimi oluşturmaya çalışmaktadır. Bu nedenle de yazıda yer alan bilimsel yanılgıları açıklamakta fayda vardır.

Ümit Sayın'ın Yaşamın Başlangıcı ile İlgili Yanılgıları

Ümit Sayın yazısında Harold Urey ve Stanley Miller tarafından 1953 yılında yapılan, Miller deneyinin, aminoasitlerin ilkel atmosfer şartlarında kendi kendine oluşabileceklerini, dolayısıyla canlılığın yeryüzünde tesadüfler sonucu ortaya çıkabileceğini ispatladığını iddia etmiştir. Üstelik **"En büyük problem ilk canlılığın nasıl oluştuğu konusuydu"** cümlesiyle canlılığın nasıl oluştuğu sorununu **"-di'li" geçmiş** zamanda anlatarak, artık bu problemin çok eskilerde kaldığı imajını oluşturmaya çalışmıştır.

Öncelikle şunu belirtmeliyiz: İlkel dünyadaki tüm göllerin ve denizlerin aminoasitlerle dolu olduğunu farzetsek bile bu aminoasitlerin uygun sayı, çeşit ve sıralamada dizilerek tek bir faydalı protein molekülü oluşturabilmelerinin mümkün olmadığı, olasılık hesaplarıyla, fizik ve kimya kanunlarıyla ortaya konmuştur. **Dolayısıyla, ilkel dünyada aminoasitlerin bulunduğu var sayılsa bile, bunun canlılığın oluşabilmesi açısından hiçbir anlamı ve etkisi yoktur.** Çünkü, aminoasitlerin proteinleri oluşturması, proteinlerin hücrenin organellerini meydana getirmesi, organellerin hücre sıvısı içinde biraraya gelip son derece kompleks bir zarla çevrilerek canlı bir hücre oluşturmaları, moleküllerin kendi kendilerine yapabilecekleri rastgele kimyasal reaksiyonların sınırlarının çok ötesinde, akıl almaz komplekslikteki olaylardır. Bizzat evrimci bilim adamları bile evrimin daha işin başındaki bu büyük açmazını dile getirmişlerdir. Rus evrimcisi A. I. Oparin göz ardı edilemeyen bu gerçeği şöyle ifade eder:

"Maalesef **hücrenin meydana gelişi** evrim teorisinin bütününü içine alan **en karanlık noktayı** teşkil etmektedir."[1]

Kaldı ki ilkel dünyada aminoasitlerin oluşabilmeleri de mümkün değildir. Miller, aminoasitlerin kendi kendilerine ilkel dünya şartlarında tesadüflerle oluşabileceğini kanıtlayabilmek amacıyla yaptığı deneyiyle, gerçekte böyle bir olayın kesinlikle mümkün olamayacağını bizzat kendi elleriyle ortaya koymuştur. 1998'in Şubat ayında yayınlanan evrimci bilim dergisi *Earth*'deki "Yaşamın Potası" isimli makalede şu ifadeler yer alır:

Bugün Miller'ın senaryosu şüphelerle karşılanmaktadır. Bir nedeni, jeologların şu an ilkel atmosferin başlıca karbondioksit ve azottan oluştuğunu kabul ediyor olmalarıdır. Bu gazlar ise 1953'teki deneyde (Miller deneyi) kullanılanlardan çok daha az aktifler. Kaldı ki, Miller'ın farz ettiği atmosfer var olmuş olabilseydi bile, aminoasitler gibi basit molekülleri çok daha karmaşık bileşiklere, proteinler gibi polimerlere dönüştürecek gerekli kimyasal değişimler nasıl oluşabilirdi? Miller'ın kendisi bile, problemin bu noktasında ellerini hızla ileri uzatıp, "bu bir sorun" diyerek şiddetle iç çekmekte... "Polimerleri nasıl yapacaksınız? Bu o kadar kolay değil"..."[2]

Görüldüğü gibi, Miller'in kendisi dahi bugün deneyinin, hayatın başlangıcını izah etme açısından hiçbir sonuca götürmeyeceğini kabullenmiş durumdadır. Böyle bir durumda, yerli evrimcilerin bu deneye dört elle sarılmaları bu kişilerin çaresizliğinin açık bir göstergesidir. *National Geographic* dergisinin Mart 1998 sayısında yer alan *"The Rise of Life on Earth"* (Yaşamın Başlangıcı) makalesi de Miller deneyini Batılı evrimcilerin çoktan terk ettiklerinin bir ifadesidir. Söz konusu dergide şu ifadeler yer alır:

Pek çok bilim adamının bugün, ilkel atmosferin Miller'in öne sürdüğünden farklı olduğuna dair kuşkuları var. İlkel atmosferin hidrojen, metan ve amonyak yerine karbondioksit ve azottan oluştuğunu düşünüyorlar. Bu ise kimyacılar için kötü haber. Karbondioksit ve azotu tepkimeye soktuklarında elde edilen organik bileşikler oldukça değersiz miktarlarda. Koca bir yüzme havuzuna atılan bir damla gıda renklendiricisiyle aynı yoğunlukta. Bilim adamları bu derece seyrek çözeltideki bir çorbada hayatın ortaya çıkmasını **hayal etmeyi bile güç buluyorlar.**[3]

Görüldüğü gibi bugün pek çok önemli bilim adamı dünyanın oluşumu sırasındaki atmosferin metan, amonyak karışımından oluştuğu konusundaki fikirlerini terk etmişlerdir. Bu kişilerden birisi de bizzat Stanley Miller'dir. Miller 8-12 Eylül 1985 tarihleri arasında İsveç'in Stockholm şehrinde, İsveç Kraliyet Bilimler Akademisi tarafından düzenlenen **"Molecular Evolution of Life"** isimli sempozyumda sunduğu bildiride şu ifadeleri kullanmıştır:

"Metan, azot ve yok denecek kadar az miktarlardaki amonyak ile su buharı karışımı ilkel dünya için daha gerçekçi bir atmosferdir."[4]

Stanley Miller'in bu bildirisi, *Molecular Evolution of Life* isimli kitapta tam metin olarak yayınlanmıştır. Şüphesiz ki, Stanley Miller'in **"İlk atmosferdeki amonyak miktarı yok denecek kadar azdı."** şeklindeki açıklaması Miller'in metan-amonyak modelinden vazgeçtiğini göstermektedir. Çünkü Miller deneyi çok yüksek miktarda amonyakla gerçekleştirilmiş olan bir deneydir. Amonyak olmadan yapılan deneylerde hiçbir aminoasit elde edilemediğine göre, ortada Miller Deneyi diye bir şey kalmamaktadır.[5]

Fakat nedense Ümit Sayın bu önemli ayrıntıyı görmezden gelmekte, Miller Deneyi'ni hala büyük bir bilimsel kanıt gibi tekrarlamaya devam etmektedir.

Uzaydan Gelen Aminoasitlerin Hayat Oluşturabileceği Yanılgısı

Ümit Sayın ilkel dünya şartlarında tesadüfen aminoasit oluşamayacağı gerçeği karşısında yeni açıklama arayışlarına da yönelmiştir. Bu akıl dışı iddiaya göre uzaydan yeryüzüne düşen meteorlarda bulunan amino asitler ile organik maddeler reaksiyona girmiş ve böylece canlılık oluşmuştur. Ancak uzayda mevcut olan ortam, canlıların yaşamını imkansız hale getirmektedir. George Gamow, bu konuda şunları söylemiştir:

Uzayda yolculuk yapan sporları bekleyen ve donarak ölmekten daha ciddi olan bir tehlikeyi unutmamak gerekir. Çok iyi bilindiği gibi güneşten mühim miktarda mor ötesi ışınlar yayılmaktadır. Yeryüzünü kuşatan atmosfer tabakasının çok azının geçmesine müsade ettiği bu ışınlar; uzay boşluğu içinde kendilerini muhafaza edebilecek koruyucu mekanizmaları bulunmayan bu mikroorganizma sporları için en büyük tehlikedir ve onları bir

anda öldürebilecek güçtedir. Bu sebeple bakterilerin hayali yolculukları daha en yakın gezegene dahi ulaşmadan onların ölümüyle sonuçlanacaktır. 1966 yılında yapılan bir başka araştırma neticesi "uzaydan gelme" hipotezinin tamamen terk edilmesine sebep olmuştur. "Gemini-9" uzay aracının dış yüzeyine özellikle seçilmiş en dayanıklı mikroorganizmalar yerleştirildikten sonra uzaya gönderilmişti. Yapılan incelemelerde bunların tamamının yedi saat dahi geçmeden öldüğü görüldü. Halbuki bu hipoteze göre hayatı başlattığı ileri sürülen bakterilerin yolculuğunun yıllarca sürmesi gerekirdi.[6]

Bilimsel araştırmalar sonucu ortaya çıkan gerçek, uzaydan canlı mikroorganizmaların yeryüzüne ulaşmasının imkansız olduğudur. Ancak başta da belirttiğimiz gibi, ilk dünya koşullarında, uzaydan çok bol miktarda aminoasit gelseydi ve hatta yeryüzü tamamen aminoasitlerle kaplı bile olsaydı; bu, canlıların kökenini açıklayan bir durum olmazdı. Çünkü aminoasitlerin tesadüfen ve rastgele biraraya gelerek son derece kompleks, üç boyutlu bir proteini ve proteinlerin de hücrenin organellerini, ardından da bu organellerin tüm mucizevi yapısıyla bir canlı hücreyi meydana getirmesi mümkün olmazdı.

Bu asılsız iddia ile Ümit Sayın, moleküler biyoloji, biyokimya, kimya, matematik kurallarını tamamen gözardı ettiğini ortaya koymuştur. Çünkü yeryüzündeki en kompleks moleküllerden biri olan proteinlerin kökenini Miller gibi evrimciler dahi çözümsüz bir problem olarak görürken, Ümit Sayın bir çırpıda **"Uzaydan gelen maddeler reaksiyona girdi ve canlılık oluştu."** diyebilmektedir. Oysa biraz biyoloji bilgisi olan bir kimse;

Proteinlerin en küçüklerinin dahi yüzlerce aminoasitin belli sayıda, uygun çeşitte ve **özel bir sıralamada** dizilmelerinden meydana geldiğini,

Tek bir aminoasitin fazla, eksik ya da yerinin farklı olmasının o proteini işlevsiz hale getireceğini,

Bir proteinde bulunan aminoasitlerin yalnızca **sol-elli** olanlardan oluşması gerektiğini, tek bir sağ-elli aminoasitin araya karışmasının bile o proteini işe yaramaz hale getireceğini,

Aminoasitlerin aralarında yalnızca **peptid bağı** denen özel bir kimyasal bağla bağlanması gerektiğini, diğer kimyasal bağların proteinin yapısını bozacağını,

Proteine işlevini kazandıran unsurun onun **üç boyutlu yapısı** olduğunu, bu üç boyutlu yapının çoğu zaman hücre içindeki ribozomda protein sentezi yapılırken, **özel enzimlerin** yardımıyla gerçekleştiğini, bu yapının birçok protein çeşidinde kendi kendine oluşamayacağını bilir.

Lise düzeyinde matematik ve kimya bilgisine sahip olan bir kimse, yukarıda saydığımız koşulların tek bir tanesinin bile kendi kendine, tesadüfler sonucu gerçekleşmesine olasılık hesaplarının izin vermediğini bilir. Kaldı ki tüm bu koşulların aynı anda ve birlikte gerçekleşmesi ihtimali **aklın kavrama sınırlarının çok ötesinde astronomik rakamlara** ulaşmaktadır. Kontrollü bir deneme-yanılma mekanizmasının -yani aminoasitleri bir şekilde biraraya getirip rastgele birleştiren, bu dizilim işe yaramadığında hatalı zinciri bozup yeni bir rastgele ihtimali deneyen bilinçli bir mekanizmanın- bulunduğunu var saydığımız bir ortamda, 500 aminoasitlik ortalama bir protein molekülünün doğru dizilimi yakalama ihtimali, 10^{950}'de bir olarak hesaplanmıştır. Bu, teorik şartlar için hesaplanmış ihtimaldir. Gerçek şartlarda ise bir protein molekülünün tesadüfen oluşma ihtimali "0"dır.

Miller Deneyi'ni Geçersiz Kılan Noktalar

Miller'in 50 yıl önce gerçekleştirdiği deney, önyargılı ve tek taraflı evrimci mantığıyla değil de gerçekçi bir gözle değerlendirildiğinde, durumun evrimciler açısından hiç de o kadar umutlandırıcı olmadığı görülür. Çünkü aminoasitlerin ilkel dünya koşullarında kendi kendilerine oluşabilecekleri tezinden yola çıkan bu deney, birçok yönden tutarsızlık göstermektedir. Ümit Sayın'ın da yazısında üzerinde durduğu bu noktalardan bazıları şu şekildedir:

1- Ümit Sayın söz konusu yazısında öncelikle Miller deneyini geçersiz kılan "soğuk tuzak" (cold trap) isimli mekanizmadan bahsetmektedir. Bu mekanizma aminoasitleri oluştukları anda ortamdan izole etmektedir. Çünkü aksi takdirde, aminoasitleri oluşturan ortamın koşulları, bu molekülleri, oluşmalarından hemen sonra imha ederdi. Halbuki ultraviyole, yıldırımlar, çeşitli kimyasallar, yüksek oksijen miktarı, vs. gibi unsurları içeren ilkel dünya koşullarında, bu çeşit bilinçli düzeneklerin var olduğunu düşünmek bile anlamsızdır. Bu mekanizma olmadan, herhangi bir çeşit aminoasit elde edilse bile bu moleküller aynı ortamda hemen parçalanacaklardır. Kimyager Richard Bliss bu çelişkiyi şöyle izah ediyor:

Miller'in aletlerinin can alıcı kısmı olan "soğuk tuzak", kimyasal tepkimelerden biçimlenmiş ürünleri toplama ödevi görüyordu. Gerçekten bu **soğuk tuzak olmadan, kimyasal ürünler elektrik kaynağı tarafından tahrip edilmiş olacaktı.**[7.]

Evrim hakkındaki eleştirel çalışmalarıyla tanınan Henry Morris de, durumu şöyle açıklıyor:

Miller, aygıtlarına, aminoasitleri oluştuğu anda yakalayacak bir ilave yaparak onları üretildikleri ortamdan ayırmıştır. Eğer böyle yapmasaydı, aynı atmosferik şartlarda o aminoasitler hemen parçalanacaklardı. Halbuki Miller'ın bu koruyucusuna benzeyen bir araç ilkel yeryüzünde yoktu.[8]

Nitekim Miller, aynı malzemeleri kullandığı halde soğuk tuzak yerleştirmeden yaptığı daha önceki deneylerde tek bir aminoasit bile elde edememişti.

Miller'ın amacı aminoasit elde etmekti ve kullandığı yöntem ve düzenekler, bu aminoasitleri elde edebilmek için özel olarak ayarlanmıştı. Ancak, ilkel atmosferde bu tür metod, düzen ve ayarları sağlayacak bir zekanın varlığını kabul etmek ise, herşeyden önce evrimin kendi mantığıyla çelişmektedir.

Ümit Sayın'ın örnek olarak verdiği sıcak su kaynaklarının birden soğuyarak soğuk tuzak oluşturdukları tezi de aynı tesadüfler zincirinin bir devamından başka bir şey değildir. Ümit Sayın yine yazısının temelini varsayımlardan ve spekülasyonlardan öteye gitmeyen bir hezeyan üzerine kurmuş, içinde bulunduğu bilimsel tutarsızlığı ise **"Doğada bugün tahmin edilemeyen pek çok yapı, bunu meydana getirebilir."** gibi yuvarlak ifadelerle dile getirmiştir.

2- Miller'ın deneyinde canlandırmaya çalıştığı ilkel atmosfer ortamı gerçekçi değildi. Bu gerçeği, 1980'li yılların ortalarına doğru konuyla ilgilenen bazı jeologlar ortaya çıkardılar. Buna göre, Miller yapay ortamında olması gereken azot ve karbondioksiti göz ardı ediyor, bunların yerine metan ve amonyak kullanmayı tercih ediyordu.

Peki evrimciler neden ilkel atmosferde ağırlıklı olarak metan (CH_4), amonyak (NH_3)

ve su buharının (H_2O) bulunduğu konusunda ısrar etmişlerdi? Cevap basitti: Amonyak olmadan, bir aminoasitin sentezlenmesi imkansızdı. Kevin M. Kean, *Discover* dergisinde yayınladığı makalede bu durumu şöyle anlatıyor:

Miller ve Urey dünyanın eski atmosferini metan ve amonyak karıştırararak kopya ettiler. Onlara göre dünya, metal, kaya ve buzun homojen bir karışımıydı. Oysa son çalışmalarda o zamanlar dünyanın çok sıcak olduğu ve ergimiş nikel ile demirin karışımından meydana geldiği anlaşılmıştır. Böylece o dönemdeki kimyevi atmosferin daha çok azot (N_2), karbondioksit (CO_2) ve su buharından (H_2O) oluşması gerekir. Oysa bunlar organik moleküllerin oluşması için amonyak ve metan kadar uygun değildirler.[9]

Ünlü jeolog Philip Abelson da metan/amonyak modelinin geçersiz olduğunu şöyle vurgular:

Metan ve amonyak gazlarını içeren bir ilkel atmosfer hipotezinin sağlam temellerden yoksun olduğu ortaya çıktı ve gerçekten de çürütüldü. Artık jeologlar bir başka alternatif görüş benimsediler. Atmosfer ve okyanuslar, volkanlardan çıkan gazlardan oluşmuşlardı.[10]

Sonuç olarak, ilkel dünya atmosferinin Miller'ın tahmin ettiğinden çok daha farklı gazlardan meydana geldiği ortaya çıkmıştır. Peki bu gazlar kullanılarak yapılacak deneylerde aminoasit elde edebilmek mümkün müdür? Amerikalı bilim adamları J. P. Ferris ve C. T. Chen'in araştırmaları bu soruya gerekli yanıtı verdi. Ferris ve Chen karbondioksit, hidrojen, azot ve su buharından oluşan bir atmosfer ortamında Stanley Miller'ın deneyini tekrarladılar. Ve bu gaz karışımıyla bir tek molekül aminoasit bile elde edemediler.[11]

Miller'ın deneyine duyulan güven oldukça sarsılmıştı. Buna rağmen bilim çevreleri ve ilgili medya kuruluşları, Ferris ve Chen deneyini halka duyurmamaya özen gösterdiler. Miller deneyi gündemde tutulmaya devam edildi. Ancak deneyden tam 33 yıl sonra, 1986 yılında Stanley Miller, amonyağın yüksek miktarlarda kullanıldığı ilkel atmosfer deneylerinin gerçekçi olarak nitelendirilemeyeceğini bizzat kendisi açıklayarak şöyle dedi:

Metan (CH_4), Azot (N_2), çok az miktarlardaki amonyak (NH_3) ve su buharından oluşmuş bir atmosfer, ilkel dünya için daha gerçekçi bir atmosferdir. Çünkü amonyak gazı okyanuslarda çözüneceğinden atmosferde çok miktarlarda bulunamazdı.[12]

Fakat nedense yukarıda da bahsettiğimiz gibi deneyin bizzat sahibi dahi kendi deneyinin geçersizliğini ilan ederken, bazı evrimciler bu köhne deneyle evrim safsatasını ayakta tutmaya çalışmaya devam ediyorlar.

Evrimcilerin "Görmediğine İnanmama" Saplantısı

Bu yazıda dikkat çeken başka bir nokta ise Ümit Sayın'ın evrimin çelişkilerini **"4 milyar yıl öncesine gidip gözlem yapamayız!"** yöntemiyle örtbas etme girişimidir. Ümit Sayın, "Kimse 4 milyar yıl önceye gitmemiştir; o günden bugüne de tek iz kalmamıştır; bilimsel yaratılışçılar ne söylerlerse söylesinler, 4 milyar yıl önceye ait kesin kanıtlarla evrimcilerin karşısına gelmeden evrimcilerin hiçbir söylediğini çürütmüş sayılamazlar…" gibi garip mantıklarla, "Yaratılış Gerçeği"ni savunanları kendince zor duruma soktuğunu sanmaktadır.

Oysa dikkat edilirse, bu cümlelerde, **evrimci zihniyet açısından çok büyük bir "geri adım" söz konusudur.** Evrimciler yakın zaman kadar, "hayatın kökenini açıkladık, türlerin

kökenini izah ettik, evrim somut ve tartışılmaz bir gerçektir" üslubunda cümleler kullanıyorlardı. Şimdi ise **"Evet biz iddialarımızı delillendiremiyoruz, ama 4 milyar yıl öncesi tam bilinemeyeceği için teorilerimizi çürütemezsiniz."** demeye başlamışlardır. "Çürütemezsiniz" dedikleri iddialar da, yukarıda değindiğimiz ve "belki de ilkel dünyada soğuk tuzaklar vardı, ne biliyorsunuz" şeklindeki bilim dışı avuntulardır. Bu avuntular, evrim teorisinin bilimin dışına çıktığının, adeta bir "ufo masalı"na dönüştüğünün açık bir göstergesidir. Kaldı ki bu avuntuları dahi çürütmek çok kolaydır.

Elbette hiç kimse 4 milyar yıl önceki ortamı gözüyle görmemiştir. Ancak bilimsel alanda yapılan çalışmalar, ilk dünya atmosferinin özellikleri ile ilgili önemli bilgiler elde etmiştir. İlkel atmosferin metan-amonyak yoğunluklu olmadığını, yani yaşama elverişsiz olduğunu yukarıda belirttik. Bir başka önemli konu, evrimcilerin uzun zaman reddetmeye çalıştıkları oksijen sorunudur. İlkel dünya atmosferinde Ümit Sayın'ın iddia ettiği gibi hayatın oluşabilmesi için ozon tabakasının koruyuculuğu şarttır. Ozon tabakası var olmadığı sürece dünya üzerindeki canlıların uzaydan gelen kozmik, radyoaktif ışınlara, ultraviyole ışınlarına dayanması mümkün değildir. Ama aynı zamanda biliyoruz ki, ozon tabakasını oluşturacak miktarda oksijenin bulunduğu bir ortamda, tesadüfen meydana gelmiş de olsa, uzaydan yeryüzüne inmiş de olsa aminoasitlerin parçalanması kaçınılmaz bir sonuçtur. Yani her ne durumda olursa olsun ilk dünya koşullarında tesadüfen canlıların oluşması mümkün değildir. Bunlar bugün bilimin ortaya koyduğu gerçeklerdir. Biz o ortama şahit olsak da olmasak da bu kanunların işlediğini biliriz.

Bunlar önyargısız her insanın kavrayabileceği gerçeklerdir. Ancak hayatlarını evrim yalanını doğrulama çabası içinde geçiren kişiler, bir yanda bilimsellik imajına sığınıp diğer yanda bilimin ortaya koyduğu bu gerçekleri göz ardı edebilmektedirler.

Sonuç

Sayın yazara ve onunla aynı anlayışta olan evrimcilere bakacak olursak, atmosferdeki azot, karbondioksit, hidrojen ve su molekülleri zaman içinde tesadüfen değişerek; kusursuz biçimde renkli ve üç boyutlu görebilen, ses, tat, koku, sıcaklık algılayabilen, örneğin yediği yemeğin tadını, kokusunu, kıvamını anlayabilen, hatıraları olan ve bunları hatırlayıp sevinen ve üzülen, müzik eserleri besteleyebilen, dinlediği müzikle dans eden sanatçıları, bilim adamlarını, mühendisleri, profesörleri oluşturmuştur! Yani, akıl ve bilim dışı evrimci anlayışa göre, bilinçsiz atom bileşikleri düşünebilmekte, görebilmekte, algılayabilmekte, sanat eserleri üretebilmekte, kendilerini oluşturan atomların yapısını, molar ağırlıklarını inceleyebilmektedirler! Evrimciler tüm bu mantık dışı iddiaların mümkün olduğuna inanmaktadırlar.

Aklını ve vicdanını kullanan insan ise, bunların saçmalığını kolaylıkla görür. Çünkü o bilir ki kainattaki canlı cansız tüm varlıkları Yüce Allah çok büyük bir ilim ve sanatla yaratmıştır.

"UYGARLIĞIN DOĞDUĞU DÖNEM, NEOLİTİK ÇAĞ" İSİMLİ YAZIDAKİ EVRİMCİ TELKİN

Darwinizm'in bağlıları, teorilerini ayakta tutabilmek için çeşitli yollara başvururlar. Bunlar aslında güçlü bir telkin ve göz boyama içeren birtakım propaganda yöntemlerinden başka bir şey değildir. Evrim teorisinin, bilimsel hiçbir geçerliliği olmamasına rağmen nasıl bu kadar yaygın olarak benimsendiği sorusunun cevabı da işte bu propaganda yöntemlerinde yatmaktadır.

Günümüzde bu propagandayı hayatın her alanında görmek mümkündür. Bu propaganda insanların karşısına kimi zaman sabah okudukları bir gazetede, yoldaki bir reklam panosunda, okuldaki bir ders kitabında, bir sinema filminde ya da televizyon programında, kimi zaman da bilimsellik iddiası içeren bir dergide çıkabilmektedir.

Bilim ve Teknik dergisinin Mayıs 2000 tarihli sayısında yer alan ve **"Uygarlığın Doğduğu Dönem, Neolitik Çağ"** başlıklı yazı da aynı evrimci propagandanın bir ürünüdür. Bu yazı da bu gibi dergilerde yayınlanan diğer yazılarda olduğu gibi bilimsel bir bilgi vermek değil, insanlara evrimci bir telkin vermek hedeflenmiştir. Bu nedenle de beş sayfadan oluşan ve on beş hayali resimle süslenen bu yazıda, masalımsı bir anlatım tercih edilmiş, çok fazla hayali ayrıntı verilerek, anlatılan senaryoya sözde gerçekçilik katılmaya çalışılmıştır.

Gökhan Tok imzasını taşıyan söz konusu yazıda en çok dikkati çeken husus, yazılanların sözde doğruluğu ispatlanmış, bilimsel bulgularla desteklenmiş bir gerçekmiş gibi sunulmasıdır. Bu yolla, bu yazıyı okuyan ve evrim teorisinin açmazlarından habersiz olan kişilerin söz konusu yazıdaki akıl dışı anlatımlara inanması hedeflenmiştir. Oysa bilimsel gerçekler bu yazıda anlatılan tüm mantıkları ve bilim adına ortaya atılan iddiaları reddetmektedir. Çünkü günümüzde bilimsel gelişmeler, evrimcilerin iddia ettiği insanın evrimi senaryosunu reddetmekte, tüm evreni, evrendeki tüm canlıları ve elbette insanı Allah'ın

yarattığı gerçeğini bir kez daha gözler önüne sermektedir.

Bu senaryonun geçersizliğinin ilk delili, fosil kayıtlarındaki açıklardır. Bugüne kadar ne insanların maymun benzeri canlılardan, ne de herhangi bir türün başka bir türden evrimleştiğini gösteren tek bir ara geçiş fosili dahi bulunamamıştır. Milyonlarcasının bulunması gereken ara formların hala bulunamaması, öte yandan moleküler biyoloji ve genetik alanında yaşanan gelişmeler yeryüzünde evrimsel bir sürecin yaşanmadığının en büyük delillerindendir.

Ancak özellikle insanın atalarının maymunsu canlılar olduğu yönündeki evrimci telkin o derece yoğun bir propaganda ile yürütülmektedir ki, birçok insan hiç düşünmeden bilinçaltında bu safsataya inanabilmektedir. Peki tüm bilimsel gerçekler aksini gösterdiği halde, insanın maymunlarla ortak bir atadan geldiği, yarı insan yarı maymun ilkel insanların var olduğu iddialarının sözde dayanağı nedir?

Bu sözde dayanak, evrimcilerin üzerinde hayali yorumlar yapabilecekleri fosillerin çokluğudur. Tarih boyunca 6000'den fazla maymun türü yaşamıştır. Bunların çok büyük bir bölümü, nesli tükenerek ortadan kaybolmuştur. Bugün yalnızca 120 kadar maymun türü yeryüzünde yaşamaktadır. İşte, bu 6000 civarındaki nesli tükenmiş maymun türünün fosilleri evrimciler için çok zengin bir malzeme kaynağı oluşturur. Evrimciler, yok olmuş maymun türlerinden işlerine gelen bir bölümünün kafataslarını ve kemiklerini küçükten büyüğe doğru dizmiş, bu seriye nesli tükenmiş bazı insan ırklarına ait kafataslarını da ekleyerek insanın sözde evrimi senaryosunu yazmışlardır. Hiçbir bilimsel dayanağı olmayan bu hikayeye göre: "İnsanlar ve günümüz maymunları ortak atalara sahiptirler. Bu varlıklar zamanla evrimleşerek bir kısmı günümüz maymunlarını meydana getirmiş, evrimin diğer bir kolunu izleyen bir başka grup da günümüz insanlarını oluşturmuştur".

Oysa, paleontolojik ve biyolojik bulgular bize, evrim savunucularının bu iddialarının da diğerleri gibi geçersiz olduğunu göstermektedir. İnsanla maymun arasında herhangi bir akrabalık olduğuna dair hiçbir kanıt yoktur. Evrimcilerin başvurdukları sahtekarlıklar, çarpıtmalar, göz boyamalar, aldatıcı çizim ve hayali yorumlar dışında... (Detaylı bilgi için bkz. *Evrim Aldatmacası*, Harun Yahya)

Fosil kayıtları bizlere, tarih boyunca insanların insan, maymunların da maymun olarak kaldıklarını göstermektedir. Evrimcilerin insanın atası olarak gösterdikleri fosillerin bir bölümü, aslında günümüze çok yakın tarihlere -örneğin 10.000 sene öncesine- kadar yaşamış ve kaybolmuş eski insan ırklarına aittir. Dahası, günümüzde halen yaşamakta olan birçok insan topluluğu, evrimcilerin insanın ataları gibi göstermeye çalıştıkları bu soyu tükenmiş insan ırklarıyla aynı fiziksel görünüm ve özellikleri taşımaktadır.

Bilim ve Teknik dergisindeki yazıda ise bu bilimsel gerçeklerden ve insanın evrimi masalının çoktan tarihin derinliklerine gömüldüğünden hiçbir şekilde bahsedilmemiş, tam tersine bu safsata üzerine çok kapsamlı bir senaryo kurgulanmıştır. Bu senaryo, tamamen yazarının hayalgücüne dayalıdır. Amaç insanların gözlerinde asla var olmamış hayali bir ortam canlandırmaya çalışmak, bunun için de pek çok hayli ayrıntıyla hikayeyi süslemektedir. Öncelikle şunu belirtmeliyiz ki, insanın tarihi konusunda bize en önemli bilgiyi geçmiş dönemlere ait bulunan eşya ve fosiller vermektedir. Bundan 100 bin yıl önce Avrupa'da ortaya çıkmış ve sonra sessiz bir biçimde yok olmuş -ya da diğer ırklarla karışarak

asimile olmuş- insanlar olan Neandertal ırkından kalan eşyalar buna çok önemli bir örnektir. Neandertaller bir insan ırkıdır. Bugün bu gerçek hemen herkes tarafından kabul edilmektedir. Neandertal döneminden kalan yirmialtı bin yıllık bir dikiş iğnesi, bir flüt, çok sayıda alet bize bu ırkın sahip olduğu estetik ve sanat anlayışı hakkında bilgi vermektedir.

Ayrıca *New Scientist* dergisinin Mayıs 1998 sayısında yayınlanan bir haberle, bundan 700.000 yıl önce insanların gemicilik yaptığı ile ilgili haber tüm dünyada yankı uyandırmıştır. "Ancient Mariners" (Antik Denizciler) başlığı ile verilen haber, evrimcilerin yalnızca maymunların var olduğunu iddia ettikleri bir ortamda, gemi yapabilecek bilgi, teknoloji ve kültüre sahip insanların varlığını ortaya koymuştur.

Yine insanın evrimi senaryosunu kökünden yıkan bir başka haber ise *Discover* dergisinin Aralık 1997 tarihli sayısında yayınlanmıştır. Yazıda İspanya'da bulunan Atapuerca fosilinin 800.000 yıl önce yaşamış bir insana ait olduğu açıklanmıştır.

Tüm bunların yanısıra insanların varlığının evrimci iddiaların aksine çok daha eski dönemlere uzandığını gösteren delillerden biri Laetoli'de bulunan 3.6 milyon yıllık insana ait ayak izleri ve 1.7 milyon yıllık taştan yapılmış kulübelerdir. Bu konudaki bilgileri çok daha fazla detaylandırmak mümkündür. (Detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya *Evrim Aldatmacası* ve *Hayatın Gerçek Kökeni*)

Görüldüğü gibi insanlığın tarihi ile ilgili evrimcilerin ortaya attıkları senaryolar hayali bir mantık yürütmeden öteye gitmeyen, hiçbir bilimsel bulgu ve kanıtla desteklenmeyen, aksine pek çok bulgu ile yalanlanan bir iddiadan başka bir şey değildir. Amaç sadece Allah'ın varlığını inkar etmek ve bunun için de eldeki her türlü bulguyu doğru yanlış, mantıklı mantıksız ayrımı yapmadan kullanmaktır. Bu yolla insanların bilinçaltına ulaşan bir telkinle, kendini hiç kimseye karşı sorumlu hissetmeyen, Allah'a karşı büyüklenen inkarcı toplumlar oluşturmaktır.

Ancak bu yöntemlerin amacına ulaşması mümkün değildir. Çünkü yaratılış gerçeği her geçen gün çok daha fazla insana ulaşmakta ve bu gerçek, tüm canlıları Allah'ın yoktan yarattığını, Yüce Allah'ın insanı da en güzel surette var ettiğini ve insanın tekrar Allah'a dönerek dünyadaki yaşamından hesaba çekileceğini hatırlatmaktadır.

"BİYOMOLEKÜLLER VE NANOTEKNOLOJİ" ADLI MAKALEDEKİ DARWINİST YANILGILAR

Bilim ve Teknik dergisinin Ağustos 2000 tarihli sayısında yayınlanmış, Selçuk Alsan'ın çevirisini yaptığı **"Biyomoleküller ve Nanoteknoloji"** isimli makale, evrimci düşüncenin tutarsızlığını, açmazlarını, ön yargılı ve dogmatik zihniyetini, yanıltma ve gerçekleri çarpıtma metodlarını ortaya koyması açısından dikkat çekicidir. Baştan sona canlı hücrelerindeki biyolojik makinelerin kompleks tasarımlarını ve hayret verici fonksiyonlarını konu alan yazı, içerdiği somut bilgiler, gözlemler ve araştırmalar açısından ise gerçekte tam bir yaratılış mucizesini gözler önüne sermektedir. Allah'ın yaratmasındaki muhteşem sanata ve üstün ilme farklı bir boyutta, "moleküler düzeyde" bir kez daha şahit olunması açısından bu makalenin

okunmasını tavsiye ederiz.

Ancak makalenin içine serpiştirilmiş evrimci yorumların değerlendirmelerini burada yapmanın önemli olduğu kanaatindeyiz.

Yazıda paragraf aralarına sıkıştırılmış evrimci sloganlar, hiçbir bilimsel niteliği olmayan evrimci kalıplar ve ara başlıklara katılmaya özen gösterilmiş "evrim" sözcükleriyle güya ortada evrimi destekleyen bir konu varmış imajı verilmeye çalışılmıştır.

Bugüne kadar, sözde evrim sürecinin hiçbir mekanizmasını bilimsel olarak ortaya koyamamış evrimcilerin başvurdukları en klasik yöntem laf oyunlarıdır. Evrimci yazılar dikkatli olarak incelendiğinde görülür ki, hiçbir biyolojik olayın ve yapının evrim teorisine uygun bir açıklaması bilimsel bir metodla anlatılmaz. Bunun yerine içinde bir sürü 'evrim' sözcüğü geçen hikayeler anlatılır, kendinden emin gözükmeye çalışan bir üslupla da bu hikayeler desteklenir ve konu sözde, 'bilimsel olarak açıklanmış, kanıtlanmış' izlenimi verilir. Bir kısım okuyucunun evrim hakkındaki önyargılı kabulü, teknik bilgi ve muhakeme eksikliği de bu yanıltma yönteminin etkisini artıran faktörlerdir. Söz konusu yazıda da bu tür yanıltma yöntemlerinin pek çok örneği yer almaktadır. Bunlardan belli başlı birkaçını inceleyelim:

Yanılgı 1: "Evrimin ilk basamaklarındaki hücreler bile, belli bir plana göre atom üstüne atom koyarak proteinleri ve diğer molekülleri oluşturuyorlardı."

Bu tip cümleler evrimci yazılarda sık rastlanan göz boyayıcı anlatım üslubunun klasik örneklerinden birisidir. Cümle içinde geçen 'evrim' kelimesinin hiçbir açıklayıcı yönünün olmaması, okuyucunun klasik bir evrim propagandasıyla karşı karşıya olduğunu göstermektedir. Amaç evrimin sözde bilimsel geçerliliği olan ve ispatlanmış bir süreç gibi gösterilmesidir. Bu nedenle de, aslında hiç yaşanmamış bir sürecin sözde basamakları gerçek gibi anlatılmaktadır. Bu basamaklarda ne olduğuna bakıldığında, orada da hiçbir bilimsel değeri olmayan ifadelerle karşılaşılır: "Hücreler belli bir plana göre atom üstüne atom koyarak proteinleri ve diğer molekülleri oluşturuyorlar." Bunlar bilimsel olarak hiçbir açıklayıcılığı olmadığı gibi, pek çok soruyu ve çelişkiyi de beraberinde getiren ifadelerdir.

"Belli bir plan"ı kim yapmıştır? Böyle bir planın, rastlantılarla yürüdüğü kabul edilen evrim gibi hayali bir güç tarafından yapılmış olması mümkün müdür? Elbette biraz bile akıl ve muhakeme yeteneği olan bir kimse bu soruların cevabının açık bir "hayır" olduğunu ve canlılığın henüz en temel aşamalarından itibaren ilim, akıl, bilinç, irade ve güç sahibi bir Yaratıcı'nın yani Yüce Allah'ın varlığının açıkça anlaşıldığını kavrayacaktır. Yukarıdaki cümleyi biraz daha inceleyelim. İfadede geçen, "hücrede atom üstüne atom koyarak protein üreten mekanizma", kusursuz plana sahip, son derece kompleks sistemler içerir: Bir proteinin kromozomlardaki DNA zincirinde kodlanmış olan bilgisi, milyonlarca şifre arasından özelleşmiş enzimler sayesinde bulunur. DNA zincirinin bu bölümü yine başka özel enzimler tarafından bir fermuar gibi ikiye ayrılarak üzerinde mesajcı-RNA'nın rahatça kopyalanabileceği üç boyutlu şekle getirilir. Diğer farklı enzimlerin yardımıyla DNA'nın bu bölümü kopyalanır. Kopyalanmanın başlaması, kopyalama süreci, kopyalanmanın gereken yerde bitmesi, bu esnada DNA sarmalında herhangi bir karışıklık meydana gelmemesi, sarmalın diğer kısımlarının kopyalamayı engellemeyecek biçimde tutulması, kopyalanmada oluşabilecek muhtemel hataların kontrolü, düzeltilmesi, kopyalama bittiğinde RNA'nın

ayrılması, DNA zincirinin eski haline getirilmesi ve bunlara benzer pek çok alt işlem sırasında birçok farklı enzim görev yapar ve her biri son derece muhteşem bir uyum içinde çalışır. Çekirdekten hücre sıvısına geçen RNA, taşıdığı şifrenin okunacağı ve bu şifrede yazılı proteinin üretileceği ribozoma bağlanır.

İşte hücredeki protein oluşumunda yer alan süreçlerin yalnızca bir kesitini kabaca böyle özetleyebiliriz. Daha sonra da sayısız ara işlemlerin ve çok çeşitli enzimlerin rol oynadığı bir süreçle canlı vücudunda kullanılacak spesifik bir protein molekülü oluşturulur. Proteini oluşturan yüzlerce amino asitin hepsinin yerli yerinde, gereken sayı ve çeşitte olmaları zorunludur. Aksi takdirde proteinin işlev görmesi mümkün değildir.

Proteinin kendisi bir plan üzerine üretildiği gibi, bütün üretim sisteminin kendisi de kompleks bir plan ve düzen içerir. Protein üretiminde görev yapan bütün sistemler ve yapılar bu kusursuz düzen sayesinde birbirleriyle uyum ve işbirliği içinde görev yaparlar. Böyle kompleks ve üstün bir düzenin evrimin iddia ettiği gibi rastlantılarla oluşması, evrimci bilim adamı Hoyle'un da itiraf ettiği gibi bir hurdalıkta çıkan kasırga sonucunda bir Boeing 747'nin oluşmasından daha zordur.

Sonuçta, evrimcilerin hücredeki protein üretimini, "atom üstüne atom koymak" gibi ifadelerle tarif etmeye çalışmaları, bütün bu kompleks sistemleri göz ardı ettirmeye, geçiştirmeye yönelik kasıtlı bir yöntemdir. Bu şekilde, protein oluşumunu adeta tuğla üstüne tuğla koymak gibi basit bir sürece benzeterek, bunun da sözde evrimle rahatlıkla olabileceği imajını vermek istemektedirler.

Yanılgı 2: "Evrim sırasında trilyonlarca canlı kuşağının yaratmış olduğu çok sayıda moleküler makine, yapı ve süreç bulunuyor."

Bu tür ifadelerle canlıların oluşumunu evrimsel olarak açıkladıklarını düşünen evrimciler, gerçekte kendi tutarsızlıklarını ortaya koymaktan başka bir şey yapmazlar. İfadedeki, 'canlıların moleküler makineler, yapılar yarattıkları' iddiası da buna bir örnektir. Canlının kendi içinde makine üretmesi için ürettiği makineden çok daha kompleks ve gelişmiş bir üretim sistemine ihtiyacı vardır. Peki bu sistemi meydana getiren kimdir? Eğer canlının kendisi dersek zaten bu sistemler yokken canlı diye bir şeyden bahsetmek mümkün değildir. Evrimcilerin bu tür iddiaları, **"zaman içinde arabalar kendi içlerinde motorları ve transmisyon sistemlerini yaratarak hareket etmeye başladılar"** şeklinde bir iddia öne sürmekten daha farklı değildir. Herkes bilir ki bir otomobilin ortaya çıkması için, gerek o otomobilin kaportasından gerekse içindeki motordan ve diğer aksamlardan çok daha gelişmiş ve kompleks tasarıma sahip fabrikalar gereklidir. Ve yine herkes bilir ki bu fabrikalar da akıl, zeka, bilinç ve irade sahibi kimseler tarafından dizayn edilir ve inşa edilirler. Bir otomobilin doğa şartlarıyla kasasının oluştuğu, sonra da zaman içinde bu kasanın kendi içinde motorları, aküleri, radyatörleri ve diğer sistemleri ürettiğini iddia etmenin ne anlama geleceği bellidir.

Üstteki ifadede bulunan bir diğer mantıksızlık da, canlılığın trilyonlarca sene söz konusu moleküler makineler ve yapılar olmadan varlığını sürdürdüğü yanılgısıdır. Zaten bu makineler ve yapılar canlı hücresinde bulunmadan hücrenin yaşamsal fonksiyonlarını, görevlerini yerine getirmesi, neslini sürdürmesi mümkün değildir. Bu durumda, nasıl olsun da bir canlı türü trilyonlarca kuşak süresince kendi içindeki hayati makineleri ve yapıları

meydana getirmekle uğraşsın? Canlı hücresi, daha kendi varlığını sürdürecek sistemleri, yapıları yokken, bu makineleri "üretecek" mekanizmaları nereden bulsun? Hangi akıl, şuur ve iradeyle bu makineleri planlayarak üretsin, bunların yapım planlarını da genetik şifreye kodlayıp eklesin?

İçiçe geçmiş, her parçası birbiriyle bağlantılı parça ve sistemlerden oluşan canlı hücresinin tek bir organelinin bile eksikliği o hücrenin ölerek yok olması anlamına gelir. Hücrenin bu eksikliği zaman içinde telafi edecek, "evrim"le tamamlayacak bir bekleme süresi yoktur. Yani milyonlarca sene rastlantıların küçük küçük parçaları bir araya getirmesiyle bir canlı hücre oluşması mümkün değildir. Hücre, her parçasının ayrı ayrı deneme-yanılma süreçleriyle oluşmasını bekleyemez. Hücrenin, varlığını ve neslini sürdürmesi için daha en başında bütün parçalarıyla eksiksiz, uyumlu ve kusursuz bir bütün halinde olması zorunludur.

Her ne kadar evrim propagandası içeriyorsa da Selçuk Alsan'ın çevirisini yaptığı "Biyomoleküller ve Nanoteknoloji" isimli makalenin bazı yerlerinde ister istemez bu kaçınılmaz gerçek itiraf edilmek zorunda kalınmıştır:

Bir hücre yaşayabilecek bir kuşak oluşturamazsa, o zamana kadar elde etmiş olduğu tüm kalıtsal kazanımları kaybolup gider...

... Canlı hücrelerinse böyle bir yap-boz özgürlüğü bulunmuyor. Hücre kumar oynar ve içindeki hayati makinelerden birisini değiştirirse, bu değişme derhal olumlu bir sonuç vermelidir; aksi halde sonuç bir felaket olabilir.[13]

Görüldüğü gibi bu itiraflar evrim tezinin kendi iç çelişkilerini ortaya koymaktadır. Bu ifadelerden de anlaşılacağı gibi hücrede herşeyin daha ilk anda yerli yerinde, eksiksiz ve en mükemmel şekliyle bulunması zorunludur. En küçük bir eksiklik ya da değişiklik hücrenin yok oluşu anlamına gelecektir. Değil milyarlarca, isterse trilyonlarca kere trilyonlar sene sürsün evrimin iddia ettiği türden bir deneme yanılma sürecinin canlı bir hücre meydana getirmesi mümkün değildir. Evrimin mekanizması olan bilinçsiz tesadüflerin, rastlantıların, doğa olaylarının tek bir seferde hücredeki indirgenemez komplekslikteki yapıları ve sistemleri ortaya çıkarmış olmasının ihtimal dışı olduğu da açıktır.

Kaldı ki cansız doğa koşulları canlı varlıkları sürekli düzensizliğe, bozulmaya, tahrip olmaya, parçalanmaya götüren sayısız süreçle doludur. Canlılık ise, tüm doğal şartlara direnç gösteren, varlığını ve neslini sürdürme yönünde düzenli, planlı yapı ve sistemlere sahiptir. Bu da canlıları Yüce Allah'ın yarattığının apaçık bir delillerinden biridir.

Yanılgı 3: *"Biyolojik evrimin temel olayları, mutasyonlar ve bir bireyde iki farklı kişinin (anne ve babanın) genlerinin biraraya gelmesidir; buna "genetik rekombinasyon" denilir."*

Mutasyonlar; canlıların genetik şifrelerinde, radyasyon, kimyasal etkiler gibi birtakım dış etkenler nedeniyle meydana gelen bozulma ve değişmelerdir. Sağlıklı bir canlının genetik yapısı kusursuz bir düzen ve dizilime sahiptir. Mutasyonlar ise bilim dünyasının ortak kabulüyle DNA üzerinde %99 zararlı ve tahrip edici, %1 ise etkisiz role sahiptir. Mutasyonlar canlıdaki genetik bilginin kayıtlı olduğu DNA dizilimlerini parçalar, yok eder veya yerlerini değiştirirler. Mevcut bilgiyi ortadan kaldırırlar. Radyasyonun sebep olduğu

mutasyonların genler üzerindeki zararlı etkisinin güncel örneklerinden birkaçı Hiroşima, Nagasaki ve Çernobil vakalarıdır. Bu felaketlere maruz kalanlarda meydana gelen genetik mutasyonlar sonucunda, sayısız insan ve canlı hayatını kaybetmiş, pek çoğu sakat kalmış, daha sonra gelen jenerasyonlarda dahi özürlü bireyler dünyaya gelmiştir.

Dolayısıyla mutasyonlarla bir canlının genetik bilgisinin artması, canlının yeni özellikler kazanarak gelişmesi biyoloji kurallarına aykırıdır. Fakat evrimciler doğada evrime sebep olabilecek hiçbir mekanizma bulamadıkları için, çaresizce genetik şifre üzerinde tek etken unsur olan mutasyonlara sarılmak zorunda kalmışlardır. Bu etkenin hiçbir evrimleştirici, geliştirici faydası olmadığını, tam aksine genetik şifre için en zararlı etken olduğunu bilmelerine ve bunu açıkça gözlemlemelerine rağmen.

Yukarıdaki ifadede yer alan bir başka yanıltıcı nokta da anne baba genlerinin çocuklarda biraraya gelmesi olan "genetik rekombinasyon"un evrimin temeli olduğu safsatasıdır. Bu iddia bütünüyle bir mantık çöküntüsünün ve çaresizliğin ürünüdür. Genetik rekombinasyon, bir türün fertlerinde bulunan farklı genetik özelliklerin çapraz döllenmeler sonucunda yeni jenerasyonlarda biraraya gelmesi, bu suretle yeni gen kombinasyonlarının ortaya çıkmasıdır. Örnek verecek olursak, kısa boylu çekik gözlü Çinliler ile uzun boylu renkli gözlü Batılı ırkların birleşmeleri sonucunda uzun boylu-çekik gözlü veya kısa boylu-renkli gözlü ya da her iki taraftaki fiziksel özelliklerin muhtelif kombinasyonlarına sahip bireyler ortaya çıkacaktır. Fakat bu temel biyolojik kuralın evrimleşmeyle hiçbir ilgisi yoktur.

Burada söz konusu olan olay yalnızca farklı bireylerdeki daha önce de mevcut olan farklı genetik özelliklerin sonraki nesillerde biraraya gelmesi, çaprazlanmasıdır. Ortaya yeni bir tür, yeni bir özellik, yeni bir genetik bilginin çıkması gibi bir durum yoktur. Evrim, bilindiği gibi, doğa olaylarının rastlantılarla canlılara yeni özellikler katarak onları evrimleştirdiği, türlerin zamanla başka türlere dönüştüğü gibi bir hikayeyi savunur ki, genetik rekombinasyonu buna sözde olarak göstermek mümkün değildir.

Her canlı türünün bütün bireylerinin taşıdıkları farklı genetik özelliklerin tümünün toplamına o türün "gen havuzu" denir. Her türün gen havuzu sabittir. Bu havuz içindeki genler karşılıklı çaprazlanmalar sonucunda ortaya çıkan yeni nesillerde farklı kombinasyonlarda biraraya gelirler. Fakat tür hep aynı türdür. Sadece çeşitlenmeler artmıştır. Bu çeşitlenmenin de her tür içinde belli bir limiti vardır ve bu limitin ötesinde bir çeşitlenme mümkün değildir. Örneğin çaprazlama sonucu beş metrelik ya da saatte 150 kilometrelik hızla koşan veya bir tonluk bir ağırlık kaldırabilen bir insanın ortaya çıkması söz konusu değildir.

Yani farklı insan ırkları, aralarında ne kadar fazla sayıda çaprazlanırsa çaprazlansınlar, farklı genetik özelliklere sahip bireylerin biraraya gelmesiyle ne kadar melez nesiller üretirlerse üretsinler, bu çaprazlanmalar sonucunda kanatlı ya da yüzgeçli bir insan ortaya çıkmaz.

Burada yapılmak istenen, bütünüyle farklı bir mantığa ve mekanizmaya sahip bir biyolojik olayın, göz boyamayla çarpıtılarak evrime adapte edilmeye çalışılmasından başka bir şey değildir. Bu yöntem de evrimcilerin en sık başvurdukları hilelerden birisidir.

Unutulmamalıdır ki evrim, evrimcilerin yansıtmaya çalıştıkları gibi, bir biyoloji kanunu değildir. Çünkü biyoloji deney ve gözlemler üzerine kurulmuş pozitif bir bilim

dalıdır. Evrim ise hiçbir deney ve gözlemle kanıtlanamamış, -buraya kadar olan örneklerde gördüğümüz gibi- yalnızca birtakım dayanaksız ve spekülatif teoriler, varsayımlar, kabuller ve önyargılar üzerine kurulu bir iddiadır. Materyalist felsefenin, canlıların kökeni konusundaki ideolojik ön yargısına ve beklentisine verdiği isimdir. Somut bir gerçekliği yoktur.

Herhangi bir bilim adamının evrimci olması evrimin bilimsel bir teori olduğu anlamına gelmez. Sadece o bilim adamının materyalist dünya görüşüne sahip olduğunu ve olayları evrimci bakış açısıyla yorumlamaya çalıştığını gösterir. Herhangi bir evrimci bilim adamının bilimsel bir yazısında evrimi savunması da evrimin kanıtlandığını göstermez. Yazıda deneylerle, gözlemlerle kanıtlanmış çeşitli bilgi yer alabilir, ancak bu tür yazılarda birtakım bilimsel gerçekler, buluşlar arasında "evrim" sözcüğünün geçirilmesiyle evrim düşüncesine bilimsel bir gerçeklik kazandırılamaz. İncelediğimiz bu makalede olduğu gibi okuyucuya hiçbir bilimsel açıklama ya da kanıt sunulmadığı halde, göz boyamalar, laf oyunları, yanıltma tekniklerine dayalı birtakım yöntemlerle evrimciler sadece kendilerini avutmaktadırlar.

Yanılgı 4: "Hayatın tek bir ata hücreden evrimleşmesi sonucu, bütün canlıların moleküler planları aynıdır."

Dergide yer alan bu cümle de, hiçbir bilimsel ölçü ve değer taşımamaktadır. 'Hayatın tek bir ata hücreden evrimleştiği' tamamen soyut bir iddiadır. Hiçbir somut bulguya, bilimsel bir veriye ya da kanıta dayanmamaktadır. Bütün canlılarının moleküler planlarının aynı oluşu ise evrim gibi hayali bir iddiaya delil oluşturmaz. Hücredeki kompleks yapıların, organellerin ve sistemlerin içindeki milyonlarca proteinden en basitinin bile rastlantılarla oluşması matematiksel olarak sıfır ihtimal olduğuna göre, tek doğru açıklama hücrenin bütün parçaları ve yapı taşlarıyla birlikte yaratılmış olduğudur. Dolayısıyla hayat tek bir ata hücrenin evrimleşmesi sonucu değil, Allah'ın tüm canlı türlerini ayrı ayrı yaratmasıyla ortaya çıkmıştır.

Bütün canlıların moleküler planlarının aynı olması ise, bu dünya koşullarında canlılığın var olması ve sürmesi için hepsinde aynı ideal temel yapı ve sistemlerin bulunması gerektiğindendir. Yalnızca bu bile canlılıkta son derece mükemmel ve kusursuz bir ortak düzen olduğunun kanıtlarından biridir. Ortada böyle üstün ve ortak bir düzen olması da gösterir ki elbette onu düzenleyip var eden tek bir Yaratıcı vardır. O da tüm canlıları yoktan var eden Yüce Allah'tır.

Ancak makalede kullanılan üsluba dikkat edilirse, sanki hayatın tek bir ata hücreden evrimleştiği hikayesi kesin ve kanıtlanmış bir gerçekmiş de, bu gerçeğin ışığında birtakım biyolojik olaylar yorumlanıyor gibi bir imaj oluşturulmak istenmiştir. Bunun sebebi ise, evrimcilerin elinde teorilerini kanıtlayabilecek hiçbir bilimsel ölçü bulunmamasıdır. Bu yüzden konunun bilimsel detaylarına ve kökenine inmeden birtakım kelime oyunlarıyla okuyucuya sözde güvenilir bir izlenim verme çabası evrimci yazıların ortak bir özelliğidir. Bu şekilde sanki konunun detayları yalnızca uzmanların anlayabileceği çok karmaşık bilimsel metodlarla çözülmüş, ama okuyucuya, emin bir dille, varılan sonuç aktarılıyor görüntüsü verilmeye çalışılır. Yeterince bilgi sahibi olmayan bazı okuyucular da bu taktiklere aldanarak evrimi bilimsel olarak kanıtlanmış bir gerçek sanır.

Ortada bilimsel bir gerçek olsa -ki böyle birşey söz konusu değildir-bunun nasıl kanıtlandığını anlamak o konunun uzmanları dışındakiler için bazen gerçekten zor olabilir. Fakat, ortada mantıksızlığı ve gereçekleşmesinin ihtimal dışı olduğu apaçık olan bir iddia varsa, bunun safsata olduğunu anlamak için lise düzeyinde bir biyoloji ve matematik bilgisi dahi rahatlıkla yeterli olur. Evrim için de durum bu şekildedir. Örneğin, bir ihtimal hesabıyla, değil hücrenin, hücrede bulunması zorunlu olan 500 amino asitlik orta büyüklükteki bir proteinin doğru diziliminin, tesadüfler sonucu ilkel dünya şartlarında kendiliğinden oluşmasının 10^{-950} (10 üzeri 950'de bir) ihtimal olduğunu bilen bir kimse artık evrim hakkında ne kadar dil dökülürse dökülsün, bunların hepsinin maksatlı, çarpıtılmış ve bilim dışı iddialar olduğunu rahatlıkla görür.

Biraz da dikkatliyse ve muhakemesi çalışıyorsa, incelediğimiz makalede geçen, **"Bütün canlılar 4 ana yapı taşından oluşurlar: protein, nükleik asit, polissakarid ve lipidler... Evrimin ilk anlarındaki hücreler bu 4 maddeyi, diğer maddeler arasından seçerek aldılar..."** şeklindeki ifadelerin ne derece çelişkili olduğuna, evrimcilerin ne kadar büyük bir mantık çöküntüsü içinde bulunduğuna bizzat şahit olur. Öncelikle bu 4 ana molekül zaten hücrenin temelini, daha doğru bir deyimle bizzat kendisini oluşturur. Bunlar olmadan hücre diye bir şeyden de bahsedilemez. **O halde, olmayan bir hücre nasıl oldu da kendini daha sonra oluşturacak bu molekülleri diğerleri arasından seçti?** Bu hayalet hücre kendisini oluşturacak molekülleri, yapıtaşlarını, daha kendisi ortada yokken hangi akıl, şuur, irade ile kararlaştırdı ve seçerek kendi kendisini meydana getirdi? İşte evrimcilerin iddiaları her seferinde böyle sayısız çelişki ve tutarsızlığı da beraberinde getirmektedir.

İçinde gerçekten hücredeki moleküllerin hayret verici fonksiyonları, yapıları, özellikleri hakkında son derece faydalı ve ilginç bilgiler ve gözlemler yer alan bu makalede konu bir şekilde zorla evrime bağlanmaya çalışıldığında ortaya son derece çelişkili, bilimle, mantıkla, bilim adamı olmakla bağdaşmayacak, herhangi bir kimsenin dahi içine düşmeyeceği tutarsızlıklar çıkabilmektedir.

Buraya kadar, söz konusu makalede geçen evrimci iddiaları ana hatlarıyla inceledik ve değerlendirdik. Aynı zihniyette kaleme alınmış, aynı çarpık mantık örgülerinin yer aldığı, benzer yanıltma ve çarpıtmaların yapılmaya çalışıldığı diğer bazı ilginç ifadeleri de, örnekleri çoğaltma ve ibret kastıyla fazla açıklamaya gerek duymadan bu madde altında aktarmakta yarar görüyoruz. Bu ifadeleri de daha önceki maddelerde yaptığımız açıklamalar ışığında kolaylıkla değerlendirmek mümkündür.

İşte felsefi bir üslupla süslenerek makalenin cümle aralarına serpiştirilmiş ve okuyucuyu farklı açıdan yanıltmaya yönelik ifadelerden birkaçı:

- "Evrim sırasında karşıt görev gereksinimlerinin etkileşimi, bu estetik açıdan şaşırtıcı sonucu doğurmuştur."

- "En önemli evrimsel güç, büyük proteinlere gereksinim olmasıdır."

Bu cümlelerin, dikkatli bir göz ve açık bir şuurla okunduğunda içerik olarak hiçbir anlam, bilgi ya da mantık içermedikleri hemen görülür. Büyük proteinlere ihtiyaç duyup bu ihtiyacı giderme kararı alan kimdir? Henüz meydana gelmemiş bir hücre nasıl proteine ihtiyaç duyar ve meydana gelmeden bu ihtiyacını karşılar?

- "Evrim beklenmedik bir sonuç yarattı: Protein moleküllerinin simetrik oluşu."

- "Bir kere proteinler arası ara yüzler çok özel ve çok yön göstericidir; bu nedenle evrim çoğu olguda alt birimler arasında tek bir tip birleşmeyi seçer ve onu iyileştirir."

Bu noktada şöyle bir deneme yaparak, bazı gerçekleri inceleyelim. Yukarıdaki ifadelerde yer alan "evrim" sözcüğü yerine herhangi bir Roma veya Yunan sahte ilahlarının ya da Eski Arap Yarımadasındaki putlardan birinin adını koyalım. Bu cümleler bu şekilde okunduğunda ise, yukarıda ifade edilen anlamlarından hiçbir şey kaybetmeyecektir. Bu yöntemle, Allah'ı bırakarak başka ilahlar edinmiş olan ve ilahlarına Allah'ın vasıflarını vermeye çalışan eski putperest toplumların zihniyetinin ve olaylara yaklaşımının bugünkü evrimcilerden hiç de farklı olmadığını göreceksiniz. Tek farkla, sahte ilaha takılan isim değişmiştir.

Yanılgı 6: **"Evrim, orta derecede etkin bir proteini bir heykeltraş gibi yavaş yavaş yontarak, yapısını görevine tam anlamıyla uyan bir molekül yaratır. Bu süreç evrim açısından kolay, fakat biyoteknoloji açısından çok zordur."**

20. hatta artık 21. yy'ın teknolojisiyle donanmış akıllı, zeki, bilinçli insanlar böyle bir süreci laboratuvarlarında gerçekleştiremezken, evrim gibi kör, şuursuz, tesadüf ve rastlantılarla işlediği öne sürülen hayali bir mekanizmanın, bu süreci kontrolsüz doğa koşullarında kolaylıkla gerçekleştirdiği iddia edilmektedir. Böyle bir iddianın ne derece sağlıksız bir yargının ürünü olduğunu okuyucu rahatlıkla takdir edebilir.

Söz konusu makale, tüm canlıların kökenini "Doğa Ana" kavramına bağlayarak ve bu ne olduğu belirsiz "Doğa Ana"yı yücelterek sona ermektedir. Taş, toprak, su, hava, gökyüzü vs.nin toplu adı olan "Doğa Ana" herşeyin sözde yaratıcısı ve adeta kutsal bir varlık olarak anılmaktadır. Kısacası, evrimciler, tarihteki diğer putperestler gibi, cansız, bilinçsiz maddeleri kendilerinin ve tüm canlılığın yaratıcısı sanmakta ve saymakta, bu nedenle de büyük bir hataya düşmektedirler. Tüm evreni ve evrendeki bütün canlıları yoktan var eden, üstün güç ve kudret sahibi, eşi ve benzeri olmayan Yüce Allah'tır. Evrimciler, önyargıları ve ideolojik kaygıları nedeniyle, her ne kadar bu gerçeği göz ardı etmeye ve ettirmeye de çalışsalar, bu çabaları boşunadır.

Sonuç olarak, Selçuk Alsan tarafından çevrilen ve *"Bilim ve Teknik"* dergisinin Ağustos 2000 tarihli sayısında yayınlanan *"Biyomoleküller ve Nanoteknoloji"* isimli makale, asıl olarak Darwinizm'in tam bir "cansız maddeye tapınma" inancı, yani bir tür putperestlik olduğunu göstermesi açısından önem taşımaktadır.

BİLİM ÇOCUK DERGİSİNİN ÇOCUKLARA VERDİĞİ YANILTICI BİLGİLER

TÜBİTAK tarafından yayınlanan aylık *Bilim Çocuk* dergisinin Ekim 2000 sayısında, Faruk Aydıncılar imzalı, "Doğadaki Yarış" isimli bir yazı yayınlandı. Söz konusu yazıda çocuklara verilen yanıltıcı bilgiler nedeniyle, bazı önemli noktalara dikkat çekilmesi gerektiğini düşünüyoruz.

"Doğadaki Yarış" başlıklı yazıda, doğada canlılar arasında var olan mücadele ve doğal

seçilim konusu yeralmaktadır. Yazar, konuyu çocukların anlayabilecekleri örneklerle anlattıktan sonra, çok önemli bir hata yaparak, doğal seçilimin canlıları evrimleştirdiğini iddia etmektedir. Ne var ki, günümüzde doğal seçilim mekanizmasının evrimleştirici bir etkisi bulunmadığı ve dolayısıyla canlıların kökenini açıklamaktan son derece uzak kaldığı artık bilinen ve kabul edilen bir gerçektir.

Aslında, yazarın doğal seçilimin ne olduğunu örnekleriyle açık açık anlattıktan sonra, bu mekanizmayı evrimle kendisinin de bir türlü bağdaştıramadığı üslubundan açıkça belli olmaktadır.

Doğal seleksiyon, bilindiği gibi, doğada bulunduğu koşullara en fazla uyum sağlayabilen, sahip olduğu fiziksel özelliklerden dolayı bulunduğu ortamda en fazla avantaja sahip olan canlıların yaşama ve çoğalma oranlarının diğerlerine göre daha yüksek olmasıdır. Ancak bu avantaj hiçbir zaman bir canlının evrimleşmesi ile sonuçlanmaz. Örneğin, dergide verilen örneklerde de yer aldığı gibi, renklerinden dolayı beyaz farelere göre daha az avlanan siyah fareler, bu avantajlarından dolayı hiçbir zaman bir başka canlı türüne dönüşmezler veya daha önce sahip olmadıkları yeni organ ya da özellik kazanmazlar. Doğal seçilim, sadece onların daha çok üremelerine, sayılarının beyaz farelere göre daha çok olmasına ve belki avlanma korkusu yaşamadıkları için daha iyi beslenip güçlü olmalarına sebep olabilir.

Bu yazıdan çok açık olarak anlaşıldığı gibi, evrimciler, son yıllarda evrim teorisinin iddialarının geçersizliği çok açık olarak gözler önüne serildikten sonra, eskisi gibi iddialarını sürdürememektedirler. Eskiden "sürüngenler doğal seleksiyon sayesinde kuş oldu"gibi masalları rahat rahat anlatanlar, bugün daha çekingen üsluplar kullanmaktadırlar. Ama yine de son bir çırpınışla, satır aralarında "bu da evrimin temel kanunu" diyerek telkinlerine devam etmeye çalışanlar bulunmaktadır. Ancak, TÜBİTAK gibi son derece seçkin ve saygın bir kuruluşun bünyesinde bulunmasına rağmen, bilimsel gelişmelerin dışında kalmak, 19. yüzyıl hurafelerini bilimsel gerçeklermiş gibi anlatmak doğru ve sağduyulu bir davranış değildir. Özellikle çocuklarımızın ve gençlerimizin doğru ve ispatlı bilgilerle eğitilmeleri son derece önemlidir. Bilim Çocuk dergisinin de bu konuda duyarlı davranacağını umuyoruz.

BİLİM VE ÜTOPYA DERGİSİNDEKİ YANILGILAR

TUĞRUL ATASOY'UN YAZISINDAKİ "İNSAN BİLİNCİ MADDEYE İNDİRGENEMEZ" İTİRAFI

Evrimci yayınlarda yanılgılar kadar zaman zaman itiraflar da yayınlanıyor. Bunun bir örneği, Dr. Tuğrul Atasoy imzasıyla *Bilim ve Ütopya* dergisinin Ağustos 1999 tarihli sayısında yayınlanan "Bilinç Nedir?" başlıklı yazı oldu. Atasoy, insan bilincine materyalist bir açıklama getirmeyi hedeflediği halde, bu açıklamanın imkansız olduğunu kabul ediyordu.

Materyalistler ruhun varlığını reddetme yanılgısına düştükleri için, insan bilincini sadece beynin bir ürünü olarak kabul ederler. "Ben" dediğimiz varlığın, sadece beynin içindeki nöronlar (sinir hücreleri) ve bunlar arasındaki kimyasal reaksiyonlar olduğunu iddia ederler. Oysa bilimsel bulgular, zihnin sadece beyinden ibaret olmadığını, aksine beynin ötesinde, beyni kullanan madde-ötesi bir varlığın bulunduğunu göstermektedir. İşte materyalist yazar Atasoy da bunu şöyle kabul etmektedir:

Bilincin tam bir tanımını bugün için yapamıyoruz. Onu ancak bileşkenlerini tanımlamak yoluyla tanımlamaya çalışıyoruz. Yine de biliyoruz ki **bilinç her zaman bileşenlerinin toplamından fazlasıdır**…

Yani bilinç, "bileşenlerinin", örneğin beyindeki görme merkezi, duyma merkezi gibi maddi etkenlerin toplamından daha farklı bir şeydir. Bu durumda elbette bilincin açıklaması da materyalist bir bakış açısıyla yapılamaz. İlginçtir ki, materyalist yazar Atasoy da bunu kabul etmekte ve bilincin açıklanması için bu konuda 19. yüzyıldan beri hakim olan materyalist bakış açısının değişmesi gerektiğini itiraf ederek şöyle yazmaktadır:

Pekala tüm bunlardan sonra bilinç nedir? Yazının başında da belirttiğimiz gibi tam ve doğru bir yanıta henüz ulaşabilmiş değiliz. Bu tanımın yapılabilmesi ya da hiç olmaz ise onu daha iyi anlayabilmemiz için, bugün için kabul edilen paradigmaların değişmesi ile oluşacak olan bilimsel devrimlere ihtiyacımız var gibi gözükmektedir.

Atasoy biraz daha araştırmacı davranıp etrafındaki bilimsel gelişmeleri izlerse, "ihtiyacımız var" dediği "bilimsel devrim"in şu anda zaten yaşanmakta olduğunu, **dünyanın dört bir yanından sayısız bilim adamının materyalist dogmayı terk ettiğini görebilir.**

EVRİMİ ÇÜRÜTEN BİR DELİLİ EVRİME DELİL GİBİ GÖSTERME YANILGISI

Bilim ve Ütopya dergisinin Temmuz 2000 tarihli sayısının 78. ve 79. sayfalarında, Kiraz Perinçek'in derlediği "İnsanlığın Şafağı: Güney Afrika'da Yeni Buluntular" başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazıda, Güney Afrika'da bulunan yeni fosil kayıtları konu edilmekte ve

büyük bir yanılgı ile aslında maymun türü oldukları çok önceleri anlaşılan bir türe ait fosiller, insansı (hominid) bir tür gibi gösterilmektedir. Kiraz Perinçek'in yazısındaki önemli bilgi eksikliklerinin ve yanılgılarının kamuoyunca bilinmesi gerektiği kanaatindeyiz.

Yazıda, Güney Afrika'da bulunan fosillerin Australopithecus robustus türüne ait olduğu belirtilmekte ve bu türden hominid (insansı) olarak söz edilmektedir. Oysa Australopithecus robustus bir hominid değil, bir maymun türüdür.

Bilindiği gibi, evrimciler hiçbir bilimsel delili olmamasına rağmen, günümüz insanının maymunsu birtakım varlıklardan evrimleştiğini iddia ederler. İnsanların sözde ilk maymunsu atalarına da "güney maymunu" anlamına gelen Australopithecus ismini verirler. Oysa bu canlılar (yazıda ismi geçen Australopithecus robustus da dahil olmak üzere) gerçekte soyu tükenmiş eski bir maymun türünden başka bir şey değildir. Çünkü;

1. Australopithecuslar'ın atası olduğu iddia edilen türlerle aynı dönemde yaşadığı defalarca tespit edilmiştir.

Evrimciler insanın evrimi hikayesinde "Australopithecus > Homo habilis > Homo erectus > Homo sapiens" şeklinde hayali bir sıralama yaparlar. Ve bu hayali sıralamadaki türlerin her birinin sonrakinin atası olduğu izlenimini vermeye çalışırlar. Oysa paleoantropologların son bulguları, Australopithecus, Homo habilis ve Homo erectus'un dünyanın farklı bölgelerinde fakat aynı dönemlerde yaşadıklarını göstermektedir. Nitekim söz konusu yazıda da, bulunan Australopithecus robustus fosillerinin yanında homo fosilleri ve büyük ihtimalle kazı aleti olarak kullanılmış kemik uçları da bulunduğu belirtilmektedir. Homo türünün, kendisinin atası olduğu iddia edilen Australopithecus robustus türü ile aynı dönemde yaşamış olması evrimcilerin ata-torun iddialarını tamamen geçersiz kılar. Nitekim, bu yazıda da fosilleri bulan jeolog André W. Keyser'in de, bu çelişkiyi şöyle ifade ettiği belirtilmiştir:

Bu sorulara rağmen, ne kadar çok şey bulursak o kadar çok şey öğreniyoruz: Australopithecus robustus nasıl yaşamış, Homo ile beraber nasıl aynı anda var olmuşlar?.. Kazıldıkça ve incelendikçe Drimolen'den daha çok yanıt ve soru çıkacak."

Görüldüğü gibi, evrimcilerin ata ve torunu olarak nitelendirdikleri türlerin aynı dönemde yaşadıklarının ortaya çıkması evrimcileri bu tür çıkmazlara sokmaktadır. Ortada açık bir gerçek vardır: Hiçbir tür bir diğerinin atası değildir. Her türü birbirinden bağımsız olarak Allah yaratmıştır ve elde edilen bilimsel bulgular bu gerçeği her seferinde bir kez daha doğrulamaktadır.

2. Australopithecuslar'ın fiziksel yapıları günümüz maymunlarıyla aynı özellikler taşımaktadır.

Australopithecus türlerinin tümü, günümüz maymunlarına benzeyen soyu tükenmiş maymunlardır. Tümünün beyin hacimleri, günümüz şempanzelerininkiyle aynı veya daha küçüktür. Ellerinde ve ayaklarında günümüz maymunlarındaki gibi ağaçlara tırmanmaya yarayan çıkıntılar mevcuttur ve ayakları dallara tutunmak için kavrayıcı özelliklere sahiptir. Boyları kısadır (en fazla 130 cm.) ve aynı günümüz maymunlarındaki gibi erkek Australopithecus dişisinden çok daha iridir. Kafataslarındaki yüzlerce ayrıntı, birbirine yakın gözler, sivri azı dişleri, çene yapısı, uzun kollar, kısa bacaklar gibi birçok özellik, bu

canlıların günümüz maymunlarından farklı olmadıklarını gösteren delillerdir.

Bu konudaki evrimci iddia ise, -bilimsel bir dayanağı ve ispatı olmamasına rağmen- Australopithecus'un, tam bir maymun anatomisine sahip olmasına rağmen, diğer maymunların aksine, insanlar gibi dik olarak yürüdüğü tezidir. Söz konusu "dik yürüme" iddiası, Richard Leakey, Donald Johanson gibi evrimci paleoantropologların on yıllardır öne sürdükleri bir görüştür. Ama pek çok bilim adamı, Australopithecus'un iskelet yapısı üzerinde sayısız araştırma yapmış ve bu iddianın geçersizliğini delilleriyle ortaya koymuştur. İngiltere ve ABD'den iki anatomist, Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard'ın, Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar bu canlıların iki ayaklı olmadıklarını, günümüz maymunlarınınkiyle aynı hareket şekline sahip olduklarını göstermiştir. İngiliz hükümetinin desteğiyle, beş uzmandan oluşan bir ekiple bu canlıların kemiklerini on beş yıl boyunca inceleyen Lord Zuckerman, kendisi de evrim teorisini benimsemesine rağmen, Australopithecuslar'ın sadece sıradan bir maymun türü oldukları ve kesinlikle dik yürümedikleri sonucuna varmıştır.[14]

Son olarak 1994 yılında İngiltere'deki Liverpool Üniversitesi'nden Fred Spoor ve ekibi, Australopithecus'un iskeleti ile ilgili kesin bir sonuca varmak için kapsamlı bir araştırma yapmıştır. Spoor'un vardığı sonuç, Australopithecus'un dört ayaklı olduğudur.[15] Bu ise Australopithecus'un, insanlarla hiçbir ilgisi olmayan, nesli tükenmiş bir maymun türü olduğu anlamına gelmektedir.

Australopithecus'un insanın atası sayılamayacağı son dönemde evrimci kaynaklar tarafından da kabul edilmektedir. Fransız bilim dergisi *Science et Vie*, Mayıs 1999 sayısında bu konuyu kapak yapmıştır. Australopithecus afarensis türünün en önemli fosil örneği sayılan Lucy'i konu alan dergi, "Adieu Lucy" (Elveda Lucy) başlığını kullanarak, Australopithecus türü maymunların insanın soyağacından çıkarılması gerektiğini yazmıştır.

Sonuç

Yukarıda anlatılanlardan da açıkça görüldüğü gibi, Australopithecus robustus da dahil olmak üzere tüm Australopithecus türleri, soyu tükenmiş birer maymundur. Ne var ki evrimciler, hayali olarak hazırlanmış olan evrim soyacağına ideolojik olarak o kadar bağlıdırlar ki, yeni gelişmeler bu soyağacını kökünden söküp atmış olmasına rağmen, evrime karşı delil olan bulguları dahi bu ağacın bir yerine yerleştirmeye çalışmaktadırlar. Gerçekleri görmezden gelmek, "bu evrim açısından bir çelişkidir, ama bir gün çözülecektir" diye boş yere beklemek, bilim ve insanlık açısından önemli bir zaman ve emek kaybıdır.

Artık evrimcilerin gerçekleri kabullenmeleri gerekir: Evrim hiçbir zaman gerçekleşmemiştir ve bilim bunu her defasında bir kez daha ispatlamaktadır.

AĞUSTOS 2000 TARİHLİ BİLİM ve ÜTOPYA DERGİSİNDE YER ALAN YANILGILAR

Genom Projesi'nin kapak konusu olduğu Ağustos 2000 tarihli *Bilim ve Ütopya* dergisinde yer alan birçok makalede önemli yanılgılar bulunmaktadır. Bu yazı, bu yanılgıların düzeltilmesi ve kamuoyunun doğru ve ispatlı bilgilerle bilgilendirilmesi amacıyla hazırlanmıştır.

ENDER HELVACIOĞLU'NUN "MADALYONUN İKİ YÜZÜ" BAŞLIKLI YAZISINDAKİ ÖNEMLİ YANILGILAR VE BİLİM DIŞI EVRİM MESAJLARI

1. Ender Helvacıoğlu'nun, genom projesinin evrim teorisini kanıtladığı iddiası içi boş bir evrim propagandasıdır, bilimsel bir gerçekliği yoktur.

Ender Helvacıoğlu bu yazısında, genom projesi ile elde edilen bilgilerin evrim teorisini sözde ispatlayarak artık bir tartışma konusu olmaktan çıkardığını iddia etmektedir. Sn. Helvacıoğlu'nun bu yanılgısı, aslında evrimcilerin klasik bilimsellikten uzak "evrim propagandaları"na bir örnektir. Evrimciler, hiçbir zaman somut bir delil bulamadıkları için bu durumu, içi boş ama son derece iddialı görünen sloganlar kullanarak kendilerince telafi etmeye çalışırlar. Bilimsel olarak hiçbir doğruluğu olmayan "Genom projesi evrim teorisini kesin olarak ispatladı" sloganı ise, genom projesi gündeme geldiğinden bu yana Türk evrimcilerinin en çok kullandıkları cümle haline gelmiştir. Ne var ki, genom projesinde elde edilen bulgularla evrim teorisinin mekanizmalarının ne olduklarının bulunması arasında hiçbir bağlantı yoktur. Sn. Helvacıoğlu'nun iddiasına göre, genlerle oynanarak canlılarda fiziksel değişikliklere neden olmak evrim teorisinin sözde bir kanıtıdır. Bu hiç düşünülmeden veya "belki düşünmeyenler etkilenirler" diye söylenmiş bir sözdür. İnsan Genomu Projesi dahilinde, canlıların bozuk genlerinin düzeltilerek, birçok kalıtsal hastalığın iyileştirilebileceği veya genlerle oynanarak bir türün daha mükemmelleştirilebileceği doğrudur. Ne var ki, Sn. Helvacıoğlu'nun göz ardı ettiği konu şudur: Bu müdahalelerin hepsi bilinç, akıl, bilgi, yetenek ve teknoloji sahibi insanlar tarafından bir kontrol dahilinde uygulandığı takdirde iyileşmeye ve gelişmeye yönelik sonuçlar verecektir.

Evrim teorisinin hiçbir zaman açıklamasının mümkün olmadığı soru da bu noktadadır. Evrim teorisinin iddiası, genlerin, proteinlerin, kısacası hayatın tüm yapıtaşlarının ve neticesinde canlılığın, hiçbir bilinç olmadan, tamamen tesadüflerin sonucunda zaman içinde kendi kendine oluştuğudur. Bu, kesinlikle kabul edilebilir bir açıklama değildir. Ne bilim, ne de mantık böyle bir tesadüf iddiasını kabul etmemektedir. Çünkü, genom projesinin gündeme gelmesiyle bir kez daha anlaşılmıştır ki, canlılık son derece kompleks, içiçe geçmiş ve hepsi

birbirine bağlı, biri olmadan diğerinin olamayacağı yapılardan oluşmaktadır. Bu yapıların her biri kusursuz bir plan ve düzene sahiptir. Dolayısıyla böylesine mükemmel ve kompleks yapıların tesadüfler sonucunda, kendiliğinden oluşmaları ve yine tesadüfler sonucunda kendi kendilerini geliştirerek çok daha kompleks yapıları meydana getirmeleri imkansızdır. Bunun için bilinç, akıl ve bilgi gerekir. Bu sonucun bize gösterdiği tek bir gerçek vardır: **Canlılığı sonsuz bir bilgi ve akıl sahibi olanAllah yaratmıştır.** Genom Projesi ile elde edilen bulgular da, evrim teorisini kanıtlamamıştır, aksine Yaratılış gerçeğini bir kez daha gözler önüne sermiştir.

2. Genlerle oynamak "yaratmak" değildir.

Sn. Helvacıoğlu'nun bir diğer yanılgısı ise, bilim adamlarının genlere müdahale ederek değişikliklere neden olabilmelerinin sonucunda insanın "yaratan" olduğunu sanmasıdır. Bu, evrimcilerin Allah'ı inkarlarının bir sonucu olarak her fırsatta ortaya attıkları son derece temelsiz ve ateizm propagandasına yönelik mantık dışı bir iddiadır. Çünkü, mevcut olan genler üzerinde oynamalar yapmak ve o canlıda değişimlere neden olmak o canlıyı yaratmak değildir. Veya klonlama örneğinde olduğu gibi, bir canlının kök hücrelerini alarak, o kök hücreyi bir canlının rahmine yerleştirip o canlının aynısından üretmek de yaratmak değildir. Yaratmak, yoktan var etmektir. Ve evrimciler gayet iyi bilmektedirler ki, tek bir canlı hücresini dahi yoktan var etmekten acizdirler. Bu konuda yaptıkları çalışmaların tamamı başarısızlıkla sonuçlanmıştır.

3. Sn. Helvacıoğlu'nun Yaratılış gerçeğini kendince bir dogma, evrim dogmasını ise gerçek sanma yanılgısı

Sn. Helvacıoğlu yazısında, "Yaratılış dogmasına karşı, evrim kuramını savunmanın vazgeçilmez bir görev olduğu"nu belirtmiştir.

Sn. Helvacıoğlu'nun Yaratılışı bir dogma olarak nitelendirmesi çok büyük bir yanılgı ve tamamen kendi dogmatik ve tutucu bakış açısının bir ürünüdür. Çünkü, aslında kendisi de gayet iyi bilmektedir ki, Yaratılış, hiçbir bilimsel bulgu ile çelişmeyen apaçık bir gerçektir. Bilimsel bulgular, hep Yaratılış'ı destekler niteliktedir. Örneğin, Big Bang, evrenin bir başlangıcı olduğunu ispatlar bu ise Yaratılış gerçeğini teyid ederken, materyalizmi yalanlar; canlı türleri fosil kayıtlarında hiçbir ataya dair iz olmadan, aniden ve bugünkü halleriyle belirmektedir ve evrimcilerin olduğunu varsaydıkları ara geçiş formlarına ait bir tek fosil dahi bulunmamaktadır ve bu, evrim teorisini yalanlarken Yaratılış gerçeğini ispatlamaktadır. Canlılığın son derece kompleks yapısı ise, tesadüflerin bir ürünü olamayacağını canlılığın oluşumu için mutlaka akıl, bilinç, bilgi ve yetenek gerektiğini açıkça ortaya çıkartmıştır. Bu ise evrim teorisini yalanlarken, üstün bir yaratılışın, yani Allah'ın varlığının delili olmaktadır. Bunlar evrim teorisini ve materyalizmi yalanlarken, Yaratılış'ı destekleyen yüzlerce bilimsel bulgudan sadece birkaçıdır. Bu durumda Yaratılış gerçeğini kabul eden insanlar hiçbir zaman bilimsel bulgularla ters düşmezken, evrim teorisini savunanlar bilimsel bulguları göz ardı etmekte ve böylece evrim teorisi adında bir dogma oluşturmaktadırlar.

ENDER HELVACIOĞLU'NUN "BİYOLOJİNİN ARDINDAKİ İDEOLOJİ" BAŞLIKLI YAZISINDA GÖZ ARDI ETTİĞİ ÖNEMLİ BİR GERÇEK VE DİĞER YANILGILARI

1. Canlıların genetik benzerliklerinin ortak bir atadan geldiklerinin delili olduğunu sanma yanılgısı

Evrimcilerin en sık kullandıkları "evrim telkini" metodlarından biri de, bilimsel bir geçerliliği olmayan bazı iddialarda bulunmak ve bunları evrimin sözde önemli ve çarpıcı bir delili gibi sunmaktır. Sn. Helvacıoğlu da, evrimcilerin bu taktiklerine sık sık başvurmuş ve yazısında türler arasında genetik benzerlikler olduğunu ve bunun türlerin ortak bir atadan geldiklerinin delili olduğunu iddia etmiştir. Bu yanılgısına örnek olarak ise insanın genetik şifresinin meyve sineğininkiyle %70, maymununkiyle ise %98 benzer olduğunu vermiştir.

Öncelikle belirtelim ki, insan ve maymun arasında %98 oranında genetik benzerlik olduğunu iddia etmek bilimsel değildir. Çünkü insanın genetik kodu henüz yeni çözülme aşamasındadır. Maymunların genetik kodu hakkında ise çok daha az bilgi mevcuttur. Yapılan karşılaştırmalar, hem insanda hem de maymunlarda en yoğun olarak bulunan bazı proteinler üzerinden yapılmakta ve böylece "%98" rakamına kasıtlı olarak ulaşılmaktadır. Buna karşın evrim teorisi adına "hoşa gitmeyen" veriler ise göz ardı edilmektedir. Dolayısıyla maymunla insan arasında %98 genetik benzerlik olduğunu iddia etmek bilimsel bir anlam ifade etmemektedir.

Öte yandan, eğer canlılardaki genetik benzerliklere dayalı evrimsel ilişkiler kurulsaydı, o zaman insanın maymunlara benzemesi, ancak evrimcilere göre uzak sayılan canlı türlerine hiç benzememesi gerekirdi. Oysa durum hiç de böyle değildir.

Örneğin, *New Scientist* dergisinde aktarılan genetik analizler, **nematod solucanları ve insan DNA'larında %75'lik bir benzerlik** ortaya koymuştur.[16] Bu, elbette insan ile nematodlar arasında sadece %25'lik bir fark bulunduğu anlamına gelmemektedir! Eğer evrimcilerin kurguladığı soyağacına bakılırsa, insanın dahil edildiği *Chordata* filimu ile *Nematoda* filumlarının 530 milyon yıl önce bile birbirlerinden ayrı oldukları görülür.

Nitekim farklı türlere ve sınıflara ait canlıların DNA ve kromozom analizleri sonucunda elde edilen bulgular karşılaştırıldığında, canlıların DNA ve kromozomlarındaki benzerliklerin ya da farklılıkların, öne sürülen hiçbir evrimci mantık ya da bağlantıyla uyuşmadığı çok açık bir biçimde ortaya çıkmaktadır. Evrimci teze göre canlıların komplekslikleri nde kademeli bir artış yaşanmış olmalı, buna paralel olarak da genetik bilgilerini oluşturan kromozomlarının sayısının kademeli olarak artması beklenmelidir. Fakat elde edilen veriler bu tezin tamamen hayal ürünü olduğunu göstermektedir. Örneğin, domatesin 24 kromozomu varken, çok daha kompleks bir organizmaya ve sistemlere sahip olan copepode yengecinin sadece 6 koromozomu vardır. Ya da, tek hücreli bir canlı olan Euglena'da 45 kromozom bulunurken, Amerika'da yaşayan büyük bir timsah türü olan Alligatör'de 32 kromozom bulunur. Bununla birlikte mikroskobik bir canlı olan Radiolaria'da 800'den fazla kromozom vardır.

Evrim teorisyenlerinden Rus bilim adamı Dobzhansky, canlılar ve DNA'ları arasındaki

bu kuralsız ilişkinin evrimin açıklayamadığı büyük bir sorun olduğunu şöyle itiraf etmektedir:

Daha kompleks organizmaların genelde basit olanlara göre hücrelerinde daha fazla DNA'ları vardır. Fakat bu kuralın dikkat çeken istisnaları vardır. Amphiuma (amfibiyen), Propterus (bir akciğerli balık), ve hatta sıradan kurbağalar ve kara kurbağaları tarafından geçilen insan ise, liste başı olmaktan çok uzaktır. Neden bu durum bu kadar uzun zamandır bir bilmece olarak kaldı?[17]

Yine evrimci homoloji tezine göre, canlı büyüdükçe kromozom sayısının artması, küçüldükçe ise kromozom sayısının azalması beklenmelidir. Oysa birbirileriyle bütünüyle farklı boyut ve yapılara sahip olan ve aralarında herhangi bir evrimsel bağlantı olduğu iddia bile edilemeyen canlıların eşit sayıda kromozomlara sahip olmaları, canlıların kromozom benzerlikleri üzerine kurulan yüzeysel evrimci mantıkları alt üst etmektedir. Buna birkaç örnek verecek olursak, hem yulaf bitkisinin hem de makak maymununun 42'şer kromozomu vardır. Deer faresinin 48 kromozomu bulunurken kendisinden kat kat büyük olan gorilin de aynı sayıda, yani 48 kromozomu bulunur. Bir diğer ilginç örnek de çingene güvesi ve eşeğin kromozom sayılarıdır. Her ikisi de 62 kromozoma sahiptir.

Moleküler düzeydeki diğer karşılaştırmalar da, evrimci yorumları anlamsız kılan pek çok tutarsızlık örneği oluşturmaktadır. Çeşitli canlılardaki **protein dizilimleri** laboratuvarlarda analiz edildikçe, ortaya evrimciler açısından hiç beklenmedik, hatta kimi zaman hayret verici sonuçlar çıkmaktadır. Örneğin insandaki Sitokrom-C proteini bir atınkinden 14 amino asit farklıyken, bir kangurununkinden yalnızca 8 amino asit farklıdır. Yine Sitokrom-C dizilimi incelendiğinde, kaplumbağaların insanlara kendileri gibi bir sürüngen olan çıngıraklı yılanlardan daha yakın olduğu görülür. Bu durum evrimci bakış açısına göre yorumlandığında kaplumbağaların insanlarla, yılanlardan daha yakın akraba oldukları gibi anlamsız bir sonuç çıkcaktır.

Her ikisi de sürüngenler sınıfına dahil olan kaplumbağa ve çıngıraklı yılanın arasında 100 kodonda 21 amino asitlik fark, çok ayrı sınıfların temsilcileri arasındaki farklardan belirgin bir şekilde daha büyüktür. Örneğin, tavuk ve su yılanı arasındaki 17, veya at ve köpekbalığı arasındaki 16, hatta iki ayrı filuma ait köpek ve solucan sineği arasındaki 15 amino asitlik farktan bile daha büyüktür.

South Carolina Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden biyokimya araştırmacısı Dr. Christian Schwabe, moleküler alanda evrime delil bulabilmek için uzun yıllarını vermiş bir bilim adamıdır. Özellikle insülin ve relaxin türü proteinler üzerinde incelemeler yaparak canlılar arasında evrimsel akrabalıklar kurmaya çalışmıştır. Fakat çalışmalarının hiçbir noktasında evrime herhangi bir delil elde edemediğini pek çok kereler itiraf etmek zorunda kalmıştır. *Trends in Biochemical Sciences* dergisindeki bir makalesinde şöyle demektedir:

Moleküler evrim, evrimsel akrabalıkların ortaya çıkarılması için neredeyse paleontolojiden daha üstün bir metod olarak kabul edilmeye başlandı. Bir moleküler evrimci olarak bundan gurur duymam gerekirdi. Ama aksine, türlerin düzenli bir gelişme kaydettiğini göstermesi gereken **moleküler benzerliklerin pek çok istisnası olması oldukça can sıkıcı görünüyor.** Bu istisnalar o kadar çok ki, gerçekte, istisnaların ve tuhaflıkların daha önemli bir mesaj taşıdıklarını düşünüyorum.[18]

Schwabe, canlılardaki lizozimler, sitokromlar ve pek çok hormonların da amino asit dizilimlerinin karşılaştırılmasının evrimciler açısından "beklenmedik sonuçlar ve anormallikler" ortaya koyduğunu belirtmektedir. Schwabe, tüm bu kanıtlara dayanarak, proteinlerin hepsinin hiçbir evrim geçirmeden başlangıçtaki yapılarına sahip olduklarını ve moleküller arasında, aynı fosiller arasında olduğu gibi, hiçbir ara geçiş formu bulunmadığını savunmaktadır.

Michael Denton da moleküler biyoloji alanında elde edilen bulgulara dayanarak şu yorumu yapar:

Moleküler düzeyde, her canlı sınıfı, özgün, farklı ve diğerleriyle bağlantısızdır. Dolayısıyla moleküller, aynı fosiller gibi, evrimci biyoloji tarafından uzun zamandır aranan teorik ara geçişlerin olmadığını göstermiştir... **Moleküler düzeyde hiçbir organizma bir diğerinin "atası" değildir, diğerinden daha "ilkel" ya da "gelişmiş" de değildir...** Eğer bu moleküler kanıtlar bundan bir asır önce var olsaydı... organik evrim düşüncesi hiçbir zaman kabul görmeyebilirdi.[19]

Özetlemek gerekirse, canlılardaki benzer organlar ya da benzer moleküler yapılar, bu canlıların ortak bir atadan evrimleştikleri teorisine hiçbir destek sağlamamaktadır. Aksine, bu benzerlikler, canlılar arasında kurulabilecek her türlü hiyerarşik evrim şemasını imkansız hale getirmektedir. İnsan, bir protein karşılaştırmasına göre tavuklara, bir diğer karşılaştırmaya göre nematod solucanlarına, bir başka analize göre de timsahlara "benzer" gibi çıkıyorsa, insanın bu canlılardan herhangi birinden ya da başka hiçbir canlıdan evrimleştiği öne sürülemez.

Kısacası, canlılarda anatomik ya da kimyasal benzerlikler arayan bunu evrime delil saymaya çalışan homoloji varsayımı, bilimsel bulgular karşısında geçersizdir.

Peki bu durumda canlılardaki benzer yapıların bilimsel açıklaması nasıl yapılabilir? Bu sorunun cevabı, Darwin'in evrim teorisi bilim dünyasına hakim olmadan önce verilmiştir. Canlılardaki benzer organları ilk kez gündeme getiren Carl Linneaus ya da Richard Owen gibi bilim adamları, bu organları **"ortak bir plan"** örneği olarak görmüşlerdir. Yani benzer organlar, ortak bir atadan tesadüfen evrimleştikleri için değil, belirli bir işlevi görmek için bilinçli bir şekilde planlanmış oldukları için benzerdir.

Modern bilimsel bulgular ise, benzer organlar için ortaya atılan "ortak ata" iddiasının tutarlı olmadığını ve yapılabilecek yegane açıklamanın tüm canlılığı üstün kudret sahibi Yüce bir Yaratıcı'nın yani Rabbimiz olan Allah'ın yoktan var ettiği olduğunu göstermektedir.

Dolayısıyla Sn. Helvacıoğlu'nun, türler arasındaki genetik benzerlikleri evrimin bir delili gibi göstermeye çalışması, bilimsel bir aldatmacadan başka bir şey değildir.

AYKUT GENCE'NİN "BİYOTEKNOLOJİ TAMAM, AMA EKOLOJİYE DİKKAT!" BAŞLIKLI YAZISINDAKİ "TUTUCU EVRİMCİ" YANILGILAR

1. Sayın Gence'nin evrimi en önemli gerçek sanma yanılgısı

Sayın Gence, yazısında evrimci Dobzansky'nin "Evrimin ışığı dışında biyolojide hiçbir şeyin anlamı yoktur" sözlerini tekrarlamış ve biyoloji ile ilgilenen herkesin evrimi "zımnen" kabul etmiş olacağını ve aksinin "abesle iştigal etmek" olduğunu iddia etmiştir. Sayın Gence'nin evrim teorisinden bu kadar emin ve kesin sözleri, evrim teorisinin bilimsel bir kanun olmasından değil, Sn. Gence'nin evrim teorisine "herşeye rağmen" inanılması gerektiğini savunan tutucu yaklaşımından kaynaklanmaktadır.

Evrimci bilim adamları, evrimin hiçbir bilimsel delili olmadığını aslında bilmektedirler. Ancak bunu görmezlikten gelerek, ateizm ve materyalizm uğruna, evrim teorisine adeta bir din gibi inanırlar. Evrimin bir din gibi kabul gördüğü, evrimci bazı "ideologlar" tarafından açıkça ortaya konmaktadır. Bunların en bilinenleri, Julian Huxley ile Aykut Gence'nin kendisinden alıntılar yaptığı evrimci Dobzhansky'dir. Bu iki isim, "evrimsel hümanizm" adı verilen akımın öncüleridir. Bu batıl inanç, Julian Huxley'in 1958'de yayınladığı *Religion Without Revelation* (Vahiysiz Din) adlı kitabında ifade edilmiştir. Aynı konu, Mary Midgely'nin 1986'da yayınlanan *Evolution as Religion* (Bir Din Olarak Evrim) adlı kitabında ve *Marjorie Grene'nin The Faith of Darwinism* (Darwinizm İnancı) adlı makalesinde (Encounter, 1959) ele alınmıştır. Aykut Gence'nin hemen her yazısında atıfta bulunduğu Dobzhansky ise, söz konusu batıl evrim dinini, Fransız evrimci Teilhard de Chardin'den yaptığı bir alıntıyla şöyle ifade etmektedir:

Evrim bir teori, bir sistem ya da bir hipotez midir? Hayır, o bunların hepsinden öte bir şeydir. **Evrim, kendisinden kuşku duyulmayan yegane ilkedir** ki, tüm teoriler, tüm sistemler, tüm hipotezler, ciddiye alınabilir ve doğru olabilmek için ona dayanmak zorundadırlar. **Evrim, tüm gerçekleri aydınlatan bir ışık, tüm çizgilerin kendisinden çıkması gereken bir ana çizgidir.** İşte, evrim budur.[20]

Görüldüğü gibi, Aykut Gence'nin referansı olan evrimciler, evrim teorisini sözde "herşeyi aydınlatan bir ışık" olarak tanımlamakta ve var olan başka herşeyin bir ön kabul olarak evrimi benimsemesi gerektiğini gibi akıl dışı bir düşünceyi savunmaktadırlar. Burada evrim kavramına metafizik bir anlam verildiği ve bu kavramın temel ve değişmez bir dogma olarak kabul edildiği açıktır.

2. Aykut Gence'nin genetik materyalin benzer olmasının, evrime delil olduğunu sanma yanılgısı

Sn. Gence'nin bu yanılgısının cevabı Sn. Helvacıoğlu'nun genetik benzerliği evrimin delili sanma yanılgısına verilen cevapta açıklanmıştır. Ancak burada bir konuya daha dikkat çekmek istiyoruz. Evrimciler, bazen bilgi yetersizliklerinden, bazen bildiklerini işlerine gelmediği için görmezlikten geldiklerinden, bazen de pek üzerinde düşünmeden, evrimi savunmak için heyecana kapıldıklarından dolayı, aslında evrime delil olmayan, hatta evrimi çürüten verileri veya bulguları, evrimin delili olarak öne sürerler.

Yakın geçmişe kadar, halkın bu konularda detaylı bilgiye sahip olmamasından faydalanmışlardır. Ne var ki, özellikle son yıllarda, doğru bilgiye ulaşmak herkes için çok daha kolay olduğundan, evrimcilerin bu yöntemleri pek işe yaramamaktadır. Ne zaman, delil olmayan bir şeyi evrim teorisinin delili gibi sunmaya kalksalar, gerçek ve ispatlı bilgilerle oyunları bozulmaktadır.

Sonuç olarak, evrimcilerin gerçek bilgileri saptırmadan, taraflı ve yanlış yorumlarla üzerlerini örtmeden halka sunmaları bilim ve toplum ahlakı açısından son derece önemli ve gereklidir.

"HAYVAN BİLİNCİ" İLE İLGİLİ YANLIŞ YORUMLARA CEVAP

Kasım 2000 tarihli *Bilim ve Ütopya* dergisinde, Harvard Üniversitesi'nden psikolog Marc D. Hauser'in *American Scientist* dergisinde yazdığı ve Türkçe'ye Hürcan Aslı Aksoy tarafından çevrilen **"Hayvanlar Sayılar Hakkında Ne Düşünür?"** başlıklı bir makale yayınlandı. Makalede, insanın sayı sayma bilinci üzerinde yapılan bazı deneyler ile başta maymunlar olmak üzere farklı hayvan sınıfları üzerinde yapılan deneyler karşılaştırılıyordu. Makalenin amacı, insanların maymun benzeri yaratıklardan evrimleştiği iddiasına psikoloji bilimi yönünden sözde bir dayanak sağlayabilmekti.

Oysa gerçekte makalede söz konusu dayanaktan eser yoktu. Çünkü evrim teorisini destekleyen hiçbir delil öne sürülememişti. Nitekim makalenin yazarı da bunu yazı içinde bir kaç kez kabul etmek zorunda kalmıştı. Örneğin, insanın evrimi iddiasının spekülasyona (delile dayalı olmayan tahminlere) dayandığını şöyle itiraf etmişti:

Atalarımızda, sayıları hayvanlara göre daha yetkin bir şekilde göstermelerini ve kavramlaştırmalarını sağlayan **hangi mekanizmalar evrimleşmiştir? Bu soruya vereceğimiz yanıt spekülasyona çok açıktır.**

Yazının bir başka yerinde, insan bilincinin sözde "evrimsel kaynağı"nın belirsiz olduğu da şöyle ifade ediliyordu:

Sayı ve dil sistemlerimizi birleştiren araç, sınırlı sayıdaki öğeleri sınırsız çeşitlilikteki ifadelerle bağdaştırmayı sağlar. **Bu kapasitenin evrimsel kaynağı henüz açıklığa kavuşmamıştır.**

Yazının kapanış satırlarında ise, insan bilincine evrimsel bir köken bulunamadığı itiraf ediliyor, ancak evrimcilerin değişmez avuntu yöntemi olan (ve hiçbir zaman gerçekleşmeyecek olan) "ilerde bir gün belki buluruz" mantığı tekrar ediliyordu:

Unutmamalıyız ki, bu tür sistemler hayvan atalarımızdan bize kalan bir temel üzerine yükseliyor. Şimdi bile, bu iki bilgi alanının evrim veya gelişim sürecinde birbirini nasıl etkilediğini anlayamıyoruz. Ama bir gün anlayacağız.

Maymun-İnsan Evrimi İddiası, Bilimsel Temeli Olmayan Bir Varsayımdır

Öncelikle belirtmek gerekir ki, *Bilim ve Ütopya* dergisindeki makale, insanın maymunlarla ortak bir atadan evrimleştiği varsayımı üzerine kuruludur. Bu varsayım sanki bilimsel bir gerçek gibi kabul edilmiş ve sonra da buna dayalı yorumlar yapılmıştır. Oysa ki, bu propaganda yönteminin çok yüzeysel olduğu ortadadır. Bunun iki temel sebebi şöyle sayılabilir:

1. Maymun benzeri memelilerden insanlara doğru bir evrim gerçekleştiğini gösteren

herhangi bir fosil kaydı yoktur. Evrimcilerin spekülasyon malzemesi yaptıkları fosillerin hiçbiri, gerçekte böyle bir evrimin yaşandığını göstermemektedir. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki en bilinen savunucularından biri olan Ernst Mayr, **"Homo sapiens'e (günümüz insanına) uzanan zincir gerçekte kayıptır"** diyerek bu gerçeği kabul eder.[21]

2. Maymunlarla insanlar arasındaki dev zihinsel ve bedensel farklar -Bilim ve Ütopya'daki makalede de kısmen itiraf edildiği gibi- asla mutasyonlara dayalı bir doğal seleksiyon süreciyle açıklanamaz. Evrimciler, insanın maymunlarla ortak bir atadan evrimleştiği iddiasını delilsiz olarak kabul ederler, ancak bu evrimin nasıl olduğu sorusuna hep *Bilim ve Ütopya'*daki makalede de olduğu gibi "bilmiyoruz, belki gelecekte bir gün anlarız" cevabını verirler. Örneğin evrimci paleoantropolog Elaine Morgan şu itiraflarda bulunur:

İnsanlarla (insanın evrimiyle) ilgili en önemli dört sır şunlardır: 1) Neden iki ayak üzerinde yürürler? 2) Neden vücutlarındaki yoğun kılları kaybettiler? 3) Neden bu denli büyük beyinler geliştirdiler? 4) Neden konuşmayı öğrendiler? Bu sorulara verilecek standart cevaplar şöyledir: 1) Henüz bilmiyoruz. 2) Henüz bilmiyoruz. 3) Henüz bilmiyoruz. 4) Henüz bilmiyoruz. Sorular çok daha artırılabilir, ama cevapların tekdüzeliği hiç değişmeyecektir.[22]

Hayvanlardaki Bilincin Anlamı Nedir?

Yazının başında *Bilim ve Ütopya* makalesinden aktardığımız kısa alıntılardan dahi anlaşılabileceği gibi, söz konusu makale, insan bilinci ile havyanlarda görülen bilinç örnekleri arasında evrimsel bir ilişki kurmaya çalışmış, ancak bunu başaramamıştır. Çünkü gerçekten de insan bilinci ile hayvanlarda görülen bilinçli davranış örnekleri arasında dev farklılıklar vardır ve insan bilincinin hayvan bilincinden evrimleştiği ididasını destekleyen hiçbir bilimsel kanıt yoktur.

Evrimcilerin bu konuda en çok başvurdukları yöntem, maymunlarda rastlanan bazı bilinç örneklerini kamuoyu gündemine getirerek, maymunların insanlara benzer olduğu ve dolayısıyla arada evrimsel bir ilişki bulunduğu yönündeki bilim dışı iddialarının propagandasını yapmaktır. Bilim ve Ütopya'daki makalede de bu yönteme başvurulmuş ve maymunlar üzerinde yapılan deneyler, bebekler üzerinde yapılan deneylerle karşılaştırılarak sözde bir benzerlik kurulmaya çalışılmıştır.

Oysaki doğadaki bilinç örnekleri yalnız maymunlarla sınırlı değildir. **Evrimcilerin kurdukları hayali evrim şeması içinde insana çok daha uzak olan canlılarda da oldukça şaşırtıcı bilinç örnekleri bulunmaktadır**.

Örneğin, balarıları, sayı saymaktan çok daha ileri giderek, ördükleri bal peteklerinin açılarını hesaplar ve her seferinde kusursuz olarak tekrar ederler. Dahası, balarılarının yiyecek kaynakları ile kendi kovanları arasındaki açıyı da hesapladıkları, bunu kovandaki diğer arılara dans yoluyla haber verdikleri bilinmektedir. (bkz. Harun Yahya, *Balarısı Mucizesi*, 1999)

Termitlerin dev gökdelenler yaptıkları ve bu gökdelenlerin içinde hava dolaşım kanalları, tarım alanları vs. oluşturdukları, kısacası ciddi bir "inşaat bilinci" içinde çalıştıkları bilinmektedir. (bkz. Harun Yahya, *Termit Mucizesi*, 2000)

Dikkat edilirse arı ve termit gibi canlılar, birer böcektir ve sözde "evrim şeması" içinde

insana en uzak canlılar arasında yer alırlar.

İnsanla arasında hiçbir yakınlık kurulamayan canlılarda bilinçli davranış örnekleri, *Bilim ve Ütopya* dergisindeki makalede de belirtilmektedir. **Güvercinler** üzerinde yapılan bir deneyde, yem almak için bir düğmeyi gagalaması gereken güvercinin, 45 kez gagalama ile 50 kez gagalamayı ayırdettiği, yani 45 ve 50 sayılarını sayabildiği gözlemlenmiştir.

Tüm bunlardan çok daha şaşırtıcı olan bir başka gerçek ise, sözde evrim şeması içinde en "ilkel" ve insana da en uzak canlı olarak tanımlanan bakterilerin de bilinçli davranışlarda bulunmasıdır. Son yıllarda **bakteriler** üzerinde yapılan gözlemler, bu tek hücreli canlıların son derece "zekice" davrandıklarını, içinde bulundukları ortamı değerlendirip karar verdiklerini göstermektedir. Moleküler biyolog Michael Denton şöyle yazar:

Bir toz zerresinden bile daha küçük olmalarına rağmen, **amipler, çok daha kompleks canlılara benzer yaşam stratejileri izlerler.** Eğer bir amibi alıp onu bir kedinin boyutlarına getirebilseydik, **bu memeliyle yaklaşık aynı derecede bir zekaya sahip olduğunu** görecektik. Peki ama bu küçücük canlılar nasıl olup da bu denli iyi hesaplanmış kararlar alabilmektedirler?.. Bir amip yakalamak istediği avını bilinçli olarak kovalar, avı yön değiştirdiğinde o da onun ardından yön değiştirir, bu takibi uzun süre devam ettirir. Bu davranışlar moleküler düzeyde açıklanamamaktadır.[23]

Üstteki alıntının son cümlesine dikkat etmek gerekir. Amiplerin davranışları, "moleküler" düzeyde, yani kimyasal reaksiyonlarla, fiziksel etkilerle açıklanabilecek türden değildir. Bu canlılar, bilinçli olarak, karar vererek hareket etmektedirler. Ama ne ilginçtir ki, ne bir beyne, ne de sinir sistemine sahiptirler. Protein, yağ ve sudan oluşan bir hücredirler sadece.

İşte konunun en önemli yanı da budur. Evrimciler, materyalist anlayışa sahip oldukları için, canlılardaki bilinci sadece maddeyle (yani beyin kapasiteleriyle, sinir sistemiyle vs.) açıklamaya çalışmaktadırlar. İnsanın evrim sonucu bilinç kazandığı, maymunların insana en yakın bilince sahip olması gerektiği, "ilkel" saydıkları canlılarda ise bilinç olmaması gerektiği inancındadırlar. Oysa bilimsel bulgular durumun hiç de böyle olmadığını göstermektedir. Ne insan bilinci için ne de diğer canlılardaki bilinçli davranışlar için materyalist (ve dolayısıyla evrimci) bir açıklama yapılması mümkün değildir.

Bilincin Gerçek Kaynağı

Sonuçta, "en kompleks canlı" sayılan insandan, "en basit canlı" sayılan tek hücrelilere kadar, canlılarda materyalist bir anlayışla açıklanamayacak, hayret verici bir bilinç vardır.

Kuran'da, bu konuda çok önemli bilgiler verirlir. Örneğin balarılarından söz edilen bir ayette, bu canlıların gösterdikleri "bilinçli" davranışların kendilerine Allah tarafından ilham edildiği bildirilmektedir:

Rabbin bal arısına vahyetti: Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin. Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabbinin sana kolaylaştırdığı yollarda yürü-uçuver. Onların karınlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır. Şüphesiz düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır. (Nahl Suresi, 68-69)

Allah balarısına olduğu gibi tüm canlılara hakimdir. Bir başka ayette tüm canlıların O'nun hakimiyetinde olduğu haber verilmektedir: **"O'nun, alnından yakalayıp-denetlemediği hiç bir canlı yoktur. "** (Hud Suresi, 56)

İşte Kuran'da açıklanan bu sır, canlılardaki bilincin kaynağıdır. Bilinç, materyalistlerin sandığı gibi maddenin bir özelliği değildir. Maddeyi oluşturan atomları her ne yaparsanız yapın, bilinç sahibi kılamazsınız. Bilincin, mutlaka bir başka bilinçten gelmesi gerekir. Canlılardaki bilinç ise, Allah'ın ilhamından kaynaklanmaktadır.

CUMHURİYET BİLİM TEKNİK DERGİSİNDEKİ YANILGILAR

CUMHURİYET GAZETESİ BİLİM TEKNİK EKİNİN "EKSİK HALKA" YANILGISI

2 Ekim 1999 tarihli *Cumhuriyet* gazetesinin *Bilim ve Teknik* ekinde "Evrim: Eksik Halka Bulundu" başlığı ile bir haber yayınlandı. Haberin başlığı, okuyuculara, evrimcilerin 140 yıldır arayıp da bulamadıkları "kayıp ara form"un artık bulunduğu gibi bir izlenim veriyordu. *Cumhuriyet* yepyeni bir keşfi duyururmuşçasına bir başlık kullanmıştı, oysa gerçekte sadece bir buçuk ay kadar önceki (23 Ağustos 1999 tarihli) bir *Time* dergisi haberinin tercümesini yayınlıyordu. *Time* dergisinin söz konusu haberinde ise, gerçekte insanın sözde evrimini destekleyecek bir "kayıp halka" fosilinden söz edilmemişti.

Time dergisinin, "How Man Began" (İnsan Nasıl Doğdu) başlığıyla kapaktan yayınlanan söz konusu haberi, aslında evrimci çevrelerin ABD'nin Kansas eyaletindeki gelişmeler nedeniyle duydukları paniğin bir ifadesiydi. Kansas eyaleti mahkemesi, evrim teorisinin bilimsel bir gerçek olmadığını, bir varsayımdan ibaret olduğunu belirtmiş ve bu teorinin eğitim müfredatından çıkarılması yönünde karar almıştı. Bu gelişme, evrimcilerin on yıllardır sığındıkları "evrim bilimin temelidir, evrimi reddetmek bilimi reddetmek anlamına gelir" şeklindeki aldatmacanın anlamsızlığını ortaya koydu. İşte *Time*'ın haberi, evrimcilerin bu gelişme karşısında "alarm" durumuna geçmelerinin bir ifadesiydi.

Bu durum, *Time*'ın haberinin henüz ilk cümlesinde bile açıkça görülüyordu. Haber "yaratılışçıların ve onların entellektüel müttefiklerinin tüm protestolarına rağmen.. bilim uzun zamandır insanoğlunun da sadece bir tür hayvan oldugunu ögretmiştir" diye okuyucuyu yönlendirmeyi hedefleyen bir telkinle başlıyordu.

Oysa insanoğlunun "sadece bir tür hayvan" olduğu yanılgısını gündeme getiren kaynak, bilim değil, evrim dogmasıdır. Evrimciler 140 yıldır bu aldatmacayı savunmakta, ancak kendilerini destekleyen hiçbir bilimsel bulgu elde edememektedir. Aksine, bilimsel bulgular, insanın kökeninin hayvanlardan tümüyle ayrı olduğunu, insanın da, tüm diğer canlıların da ayrı ayrı yaratıldıklarını göstermektedir.

Time dergisinin "İnsan Nasıl Doğdu" başlıklı haberi, evrim adına sözde yeni ve önemli bulgular elde edildiği izlenimi verecek şekilde hazırlanmıştı. Cumhuriyet ise bu izlenimi daha da artırmaya çalışarak "Eksik Halka Bulundu" gibi iddialı, ama gerçek dışı bir başlık kullandı.

Oysa bu evrimci yayınların oluşturmaya çalıştığı söz konusu izlenimi destekleyecek hiçbir somut veri yoktu. *Time*'ın yaptığı şey, şimdiye kadar elde edilen ve evrim teorisine hiçbir şekilde delil teşkil etmeyen fosil bulgularını birbiri ardına sıralayıp anlatmaktan ibaretti. Bu bulgular hakkında evrimcilerin kendi aralarındaki anlaşmazlıklar konu ediliyor, bilimsel bir temeli olmayan farklı evrimci varsayımlar birbiri ardına sıralanıyordu.

Time dergisi, farklı Australopithecus türlerini anlatıyor ve bunların insanların atası sayılabileceğini öne sürüyordu. Buna delil olarak da Australopithecus'un dik olarak yürüdüğü şeklindeki klasik evrimci yanılgıyı tekrarlıyordu. Oysa 1994 yılında uzmanların yaptığı analizler, bu iddianın geçersizliğini ortaya koymuştu. Fred Spoor, Bernard Wood ve Frans Zonneveld adlı üç anatomi uzmanı, insan ve maymunların iç kulaklarında yer alan ve denge sağlamaya yarayan yarı-çembersel kanalları karşılaştırmalı olarak analiz ettiler. Dik yürüyen insanların kanalları ile, eğik yürüyen maymunların kanalları birbirlerinden somut bazı farklılıklarla ayrılıyorlardı. Spoor, Wood ve Zonneveld'in, inceledikleri tüm Australopithecus ve dahası Homo habilis örneklerinin iç kulak kanalları günümüz maymunlarınınkiyle aynıydı. Homo erectus'un iç kulak kanalları ise, aynı günümüz insanlarındaki gibiydi.[24]

Bu bulgu, gerek Australopithecus türlerinin, gerekse aslında Australopithecus sınıfına dahil edilmesi gerekirken "Homo habilis" adlı hayali ve artık reddedilmeye başlanmış sınıflamaya dahil edilen fosillerin, kesinlikle dik yürümediklerini ortaya çıkarmıştır. Sözde evrim sırasında bu sınıflamaların ardına konulan Homo erectus (ya da Homo ergaster) ise tartışmasız dik yürüyen, iskeletleri bizden farksız insan ırklardır. Yine 1994 yılında Amerikalı antropolog Holly Smith'in Australopithecus dişleri üzerinde yaptığı detaylı analizler de, bu canlıların insanlarla benzerlik taşımayan bir maymun türü olduğunu göstermiştir. Smith, şöyle demiştir:

Dişlerin gelişimi ve yapısı kriterine dayanarak yaptığımız analizler, Australopithecus türlerinin Afrika maymunlarıyla aynı kategoride olduğunu göstermektedir.[25]

Ancak *Time* dergisi, "insanın sözde evrimi" konusunda 10 sayfalık bir haber yayınlamasına rağmen, bu somut bilimsel bulgulardan hiç söz etmemiştir. Haberde, zaten bilinen ve insanın evrimi iddiasına hiçbir somut delil oluşturmadığı evrimciler tarafından da kabul edilen fosiller sıralanmış ve bunların üzerine yazılan evrimci senaryolar anlatılmıştır. Türkiye'deki evrimci medya kuruluşlarının, kaynak olarak *Time*'ın söz konusu makalesi gibi propaganda amaçlı ve bilim dışı kaynaklara sarılmaları ise, evrim teorisinin içinde bulunduğu "kriz"in bir göstergesi olması açısından anlamlıdır.

CUMHURİYET BİLİM TEKNİK DERGİSİ VE BEŞ PARMAKLI CANLILAR

Evrim teorisini savunmayı kendine görev edinmiş yayınlardan biri olan *Cumhuriyet* gazetesinin haftalık **Bilim ve Tekni**k eki (CBT), 6 Kasım 1999 tarihli sayısında "İnsanların neden 5 parmağı vardır?" başlıklı bir yazı yayınladı. Dergide, insanların, memelilerin, sürüngenlerin ve amfibiyenlerin el ve ayaklarında hep 5'er parmak bulunduğu belirtiliyor ve bu bilgi, söz konusu canlıların ortak bir atadan evrimleştiği yanılgısına sözde bir delil olarak gösteriliyordu. Oysa CBT'nin verdiği bilgi de, bu bilgiye dayanak yaptığı yorum da gerçekleri yansıtmıyordu. Bunu görebilmek için, öncelikle CBT'nin söz konusu yorumlarına temel oluşturan evrimci yanılgıları kısaca hatırlamak yerinde olur.

Canlılarda benzer yapılar olduğu gerçeğinden yola çıkarak, bu canlıların sözde ortak bir atadan evrimleştikleri iddiasını öne sürmek, "homoloji" olarak bilinen kavrama dayanır.

Evrimciler "homolog" organlara sahip canlıları aynı sözde evrimsel şema içine yerleştirir ve kendilerince "akraba" sayarlar. CBT'nin sözünü ettiği "farklı canlılarda beş parmaklı el ve ayak yapılarının benzerliği" konusu da, evrimci literatürde uzun yıllar kullanılan bir "homoloji" örneğidir. Ancak son 20-30 yıl içinde yürütülen bilimsel bulgular, homoloji iddiasının bilimsel bir temele dayanmayan hayali bir varsayımdan öteye gitmediğini göstermektedir. Sırasıyla;

1- Evrimcilerin hiçbir evrimsel bağ kuramadıkları, bütünüyle farklı sınıflara ait canlılarda bile homolog (benzer) organların var olması,

2- Homolog organlara sahip canlılarda, bu organların genetik şifrelerinin çok farklı olması ve

3- Homolog organlara sahip canlılarda, bu organların embriyolojik gelişim safhalarının birbirinden çok farklı olması, homolojinin evrime dayanak oluşturmadığını ortaya koymaktadır. (Ayrıntılı bilgi için bkz. Harun Yahya, *Evrim Aldatmacası*)

Birinci maddede sözü edilen gerçek, CBT'de konu edilen "beş parmaklılık" konusu için de geçerlidir. CBT'deki yazıda, tüm beşparmaklı canlıların tek bir hayali ortak atadan geldiği iddia edilmektedir, ancak bugün gerçekte evrimciler bile, aralarında hiçbir evrimsel ilişki kuramadıkları farklı canlı gruplarında beş parmaklılık özelliği olduğunu kabul etmektedir. Örneğin evrimci biyolog M. Coates, 1991 ve 96 yıllarında yayınladığı iki ayrı bilimsel makaleyle, beş parmaklılık (pentadactyl) olgusunun, birbirinden bağımsız olarak iki ayrı kez ortaya çıktığını belirtmektedir Coates'e göre, beş parmaklı yapı, hem anthracosaurlarda hem de amfibiyenlerde birbirinden bağımsız olarak ortaya çıkmıştır.[26] Bu bulgu, beş parmalılık olgusunun hayali "ortak ata" varsayımına delil oluşturamayacağının bir göstergesidir.

Evrimci tezi bu konuda zora sokan bir diğer nokta da, söz konusu canlıların hem ön hem de arka ayaklarının beşer parmaklı olmasıdır. Oysa evrimci literatürde ön ve arka ayakların tek bir "ortak ayak"tan geldikleri öne sürülmemektedir ve ayrı ayrı geliştikleri varsayılmaktadır. Dolayısıyla ön ve arka ayakların yapısının da, farklı rastlantısal mutasyonlar sonucu, farklı olması beklenmelidir. Moleküler biyolog Michael Denton, *"Evolution: A Theory in Crisis"* (Evrim: Krizdeki Bir Teori) adlı kitabının "The Failure of Homology" (Homolojinin Çöküşü) adlı bölümünde bu konudan şöyle söz eder:

Gördüğümüz gibi tüm karada yaşayan omurgalıların ön ayakları aynı pentadactyl (beş parmaklı) dizayna sahiptir ve bu da evrimci biyologlar tarafından, bu canlıların ortak bir atasal kaynaktan geldikleri şeklinde yorumlanmaktadır. Ancak arka ayaklarda da yine aynı pentadactyl tasarım vardır ve gerek kemik yapıları gerekse embriyolojik gelişimleri yönünden ön ayaklara çok benzerler. Ancak hiç bir evrimci, arka ayakların ön ayaklardan geldiğini ya da arka ve ön ayakların ortak bir kaynaktan evrimleştiğini savunmamaktadır... Aslında, biyolojik bilgi arttıkça, canlılardaki benzerlikleri ortak atadan geldikleri varsayımı ile açıklamak daha zayıf hale gelmektedir... Evrim adına öne sürülen diğer pek çok "dolaylı delil" gibi, homolojiden gelen deliller de ikna edici değildir, çünkü çok fazla anormallikle, çok sayıda karşı-örnekle ve kabul edilmiş (evrimsel) tablo içine sığdırılamayan pek çok olguyla karşılaşılmaktadır.[27]

Beş parmaklılık homolojisi konusundaki evrimci iddiaya asıl darbe ise, moleküler biyolojiden gelmiştir. Evrimci yayınlarda uzunca bir zaman savunulan "beşparmaklılık

homolojisi" yanılgısı, bu parmak yapısına sahip olan farklı canlılarda, parmak yapılarının çok farklı genler tarafından kontrol edildiği anlaşıldığında çökmüştür.

Evrimci biyolog William Fix, beşparmaklılık hakkındaki evrimci tezin çöküşünü şöyle anlatır:

Evrim konusunda homoloji fikrine sıkça başvuran eski ders kitaplarında, farklı hayvanların iskeletlerindeki ayakların yapısı üzerinde özellikle duruluyordu. Dolayısıyla bir insanın kolunda, bir kuşun kanatlarında ve bir yarasanın yüzgeçlerinde bulunan pentadactyl (beşparmaklı) yapı, bu canlıların ortak bir atadan geldiklerine delil sayılıyordu. Eğer bu değişik yapılar, mutasyonlar ve doğal seleksiyon tarafından zaman zaman modifiye edilmiş aynı gen-kompleksi tarafından yönetiliyor olsalardı, bu teorinin de bir anlamı olacaktı. Ama ne yazık ki durum böyle değildir. Homolog organların, farklı türlerde tamamen farklı genler tarafından yönetildiği artık bilinmektedir. Ortak bir atadan gelen benzer genler üzerine kurulmuş olan homoloji kavramı çökmüş durumdadır.[28]

Dikkat edilirse William Fix, "beşparmaklılık homolojisi" hakkındaki evrimci iddiaların eski ders kitaplarında yer aldığını, ancak moleküler kanıtların ortaya çıkmasından sonra bu iddianın terk edildiğini söylemektedir. Ama *Cumhuriyet Bilim Teknik*, tam da bu terk edilmiş iddiayı gündeme getirmekte ve "beşparmaklılığın evrimi nasıl ispatladığı" (!) yönünde hikayeler yayınlamaktadır. Bu durum, bir kez daha, Türkiye'de evrim teorisini savunmak adına ortaya çıkan bazı kimselerin gerçekte çok ciddi bir bilgi eksikliği içinde olduklarını ve on yıllar önceden reddedilmiş evrimci iddialara körü körüne inandıklarını göstermektedir. Gerek CBT ekibinin gerekse tüm diğer evrimcilerin, gelişen bilimin bulgularını incelemeleri gerekmektedir. 2000'li yılları yaşadığımız şu günlerde, körü körüne savundukları "evrim" safsatasının hiçbir dayanağı kalmadığını bu sayede görebilirler.

DARWIN'E VERİLEN YERSİZ "BİN YILIN BİLİM ADAMI" PAYESİ

5 **Şubat 2000 tarihli *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisi**nde, derginin bu sayısından itibaren her hafta bin yılın bilim insanlarından birinin tanıtılacağı haber veriliyordu. Ve derginin anlatmak üzere seçtiği ve kapak yaptığı ilk "bin yılın bilim adamı" ise **Charles Darwin**'di. Bin yılın tüm bilim insanları gözden geçirildiğinde, derginin Charles Darwin'i baş sıraya koyması ise elbetteki enterasan bir seçimdi.

Sayın A.M.C. Şengör tarafından kaleme alınan söz konusu yazının, Charles Darwin ile ilgili olarak yazılmış diğer yazılardan hiçbir farkı yoktu. Darwin'in hayatı anlatılmış ve hayatıyla ilgili türlü detaylar verilmiş, ancak Darwin'in ortaya attığı teorinin kanıtlarından kesinlikle söz edilmemişti.

Charles Darwin'i Bilim Adamı Olarak Gösterme Çabası

Taraflı bir tutumla hazırlanmış olduğu açıkça anlaşılan yazının hemen hemen tamamında Charles Darwin'in ne kadar bilime yakın, ne kadar araştırmacı bir insan olduğu

ve ortaya ne kadar önemli bir kuram attığı vurgulanmaktaydı. Anlaşılan *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisi Charles Darwin'in 20. yüzyılda ağır yara alan bilimsel itibarını kendince onarmak istemişti. Ancak yazıyı dikkatle okuyan herkesin de görebileceği gibi, yazıda Darwin'in bilimselliği kurtarılamamış, aksine bilimsel olduğunu kanıtlamak gayretiyle öne sürülen örnekler, Darwin'in kendi teorisini birinci dereceden ilgilendiren temel konulara dahi ne kadar uzak ve acemi bir yaklaşımı olduğunu gözler önüne sermiştir.

Yazıda da açıkça belirtildiği üzere, Charles Darwin'in evrim kuramı için ilk adımı attığı iddia edilen Galapagos gezisine çıkarken jeoloji, botanik, biyoloji ve zooloji konusunda hiçbir eğitimi ve araştırması yoktu. Ancak Sayın Şengör, yine de kendince Darwin'in konuyla çok yakından ilgilendiği imajını vermek için olsa gerek, okuldaki botanik hocası ile sık sık çıktığı yürüyüşlerin ona büyük bir fayda sağladığını belirtmiştir. Yazara göre Darwin'i konuyla ilgili kılan ikinci husus ise, yine Beagle adlı gemiye binerken eline tutuşturulan jeoloji kitabıdır.

Darwin'i sürekli olarak bilgili, zeki, araştırmacı göstermeye çalışan bu yazılar aslında Darwin'in bu konudaki eksikliğini daha da vurgulamaktan öteye gitmemektedir. Oysa, hiçbir yazar hiçbir zaman Newton'un, Einstein'ın, Kepler'in, Archimed'in, Pasteur'ün veya Galilei'nin bilim adamı kimliğini ispatlamak zorunda hissetmemiştir kendini. Nitekim Darwin'le ilgili yazıdan sonraki sayfada Edison ile ilgili yazıyı okuyanlar bu yazıda böyle bir kaygı olmadığını göreceklerdir.

Ayrıca yazının ilerleyen kısımlarında yazarın kendisi de Darwin'in *Türlerin Kökeni* isimli kitabında daha önce Buffon ve Lamarck tarafından ortaya atılan iddialara yeni bir ekleme getiremediğini, yazdıklarının onların bir tekrarı ve düzenlenmesinden öteye gitmediğini belirtmiştir. Bunu kendileri bile itiraf ederken, **1800'lerde yaşamış, yaşlı ve amatör bir gezginin, tamamen hayalgücüne dayanarak ürettiği varsayımları bu kadar kuvvetle benimsemenin ve bu insanı bin yılın bilim adamı olarak lanse etmenin anlamı ne olabilir?**

Bunun bir tek anlamı vardır; Darwin'in hayalgücüne dayanarak ortaya attığı teori bir Yaratıcı'nın varlığını inkar etmekte, tüm canlıların başıboş tesadüfler sonucunda var olduğu yanılgısını öne sürmektedir. Bu nedenle Darwin, ateist ve materyalist çevreler tarafından böylesine sahiplenilmekte ve **bin yılın en hevesli gezgini** yerine bin yılın en önemli bilim adamı gibi gösterilmeye çalışılmaktadır.

Darwin'in Doğal Seleksiyon ile Yeni Türlerin Oluştuğunu Gösterdiğine İnanma Yanılgısı

Yazıda birçok çelişki ve tutarsız ifade yer almaktadır. Bunlardan biri şöyledir: **Yazının bir bölümünde, Darwin'in *Türlerin Kökeni* kitabında türlerin değişimine ait ortaya hiçbir mekanizma koyamadığı, hatta kitabı okuyan arkadaşı Charles Lyell'in defterine "bu çeşitliliği yapan güç nedir? İşte esas mesele budur" diye yazdığı belirtilmiştir. Bu son derece yerinde ve doğru bir tespittir. Gerçekten de Darwin kitabında türlerin kökenini ve türlerin birbirlerinin atası oldukları, bazı organların bazı etkenler sonucunda değişerek ortaya yeni türler çıktığı gibi hikayeler anlatmış, ancak bu canlıları değişime uğratan, onları geliştiren mekanizmaların neler olduğuna bir cevap**

verememiştir.

Ne var ki, bu itiraftan bir kaç paragraf önce yazar içi boş bir eminlikle şöyle yazmıştır: "Darwin nihayet evrimin mekanizmasını bulmuştur." Söz konusu mekanizmanın ise doğal seleksiyon olduğu iddia edilmektedir. Ancak bugün çok iyi bilinmektedir ki doğal seleksiyon bir türün diğerine değişimini kesinlikle açıklayamaz. Bunun neden imkansız olduğunu kısaca açıklayalım:

Doğal seleksiyonun asıl manası şudur: güçlü ve içinde bulunduğu doğal şartlara uygun olan canlıların hayatta kalması. Örneğin aslanlar tarafından tehdit edilen bir zebra sürüsünde, daha hızlı koşabilen zebralar hayatta kalacaktır. Ama hızlı koşan zebraların hayatta kalması demek, bu zebraların bir süre sonra bir başka türe dönüşecekleri, örneğin at haline gelecekleri anlamına gelmez. **Doğal seleksiyon sadece bir canlı türü içindeki sakat, zayıf ya da çevre şartlarına uymayan bireylerin ayıklanmasına vesile olan bir mekanizmadır. Bu mekanizma yeni canlı türleri, yeni genetik bilgi ya da yeni organlar meydana getiremez.**

Harvard Üniversitesi paleontoloğu evrimci Stephen Jay Gould, doğal seleksiyonun bu açmazını şöyle dile getirmektedir:

Darwinizm'in özü tek bir cümlede ifade edilebilir: 'Doğal seleksiyon evrimsel değişimin yaratıcı gücüdür.' Kimse doğal seleksiyonun uygun olmayanı elemesindeki negatif rolünü inkar etmez. Ancak Darwinci teori, "uygun olanı yaratması"nı da istemektedir.[29]

Nitekim doğal seleksiyonun canlıları evrimleştirdiğine dair tek bir gözlemlenmiş delil yoktur. Kendisi de bir evrimci olan İngiliz paleontolog Colin Patterson, bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Hiç kimse doğal seleksiyon mekanizmalarıyla yeni bir tür üretememiştir. Hiç kimse böyle bir şeyin yakınına bile yaklaşamamıştır. Bugün neo Darwinizmin en çok tartışılan konusu da budur.[30]

Günümüzün önde gelen evrimcilerinin dahi doğal seleksiyon mekanizmasıyla yeni türler üremeyeceğini açıkça itiraf etmelerine rağmen Sayın Şengör'ün bu konuda kesin bir üslup kullanması ve hatta kendi yazısı içinde dahi çelişmesi zannedersek konuya uzak bir alanda uzmanlaşmış olmasındandır.

Çeşitlenmeyi Evrim Zannetme Yanılgısı

Yazıda yer alan bir diğer önemli bilgi hatası ise türler içindeki çeşitlenmenin, yeni türler oluşması ile karıştırılmasıdır. Darwin konuya amatörce ve son derece eksik bir bilgi ile yaklaştığı için böyle bir kavram karmaşasının içine düşmüştür. Ancak günümüzde Darwin'i ve evrimi savunan birçok bilim adamının aynı yanılgıya düşmemeleri gerekmektedir, çünkü bugün çeşitlenmenin yeni tür oluşumu ile bir ilgisinin olmadığı bilinen bir gerçektir.

Darwin, *Türlerin Kökeni* ile canlılığın olağanüstü çeşitliliğini açıklayan bir teori ortaya attığını zannediyordu. "Canlılar doğal olarak kendi içlerinde çeşitlenebiliyorlar, demek ki uzun zaman dilimleri içinde bütün canlılık tek bir ortak atadan gelmiş olabilir" şeklinde aslında hiç de bilimsel olmayan bir mantık yürütmüştü.

Darwin'in "türlerin kökeni" hakkında ortaya attığı bu senaryo, gerçekte türlerin kökenini hiçbir şekilde açıklamıyordu. Genetik biliminin gelişmesiyle birlikte, bir canlı türü içindeki çeşitlenmenin hiçbir zaman yeni bir tür oluşumuna yol açmayacağı anlaşıldı.

Darwin'in "evrim" sandığı olgu, gerçekte "varyasyon"du.

Darwin, teorisini ortaya attığında varyasyonların bir sınırı olmadığını sanıyordu. Loren Eiseley *The Immense Journey* adlı kitabında Darwin'in 1844'te yazdığı bir yazısında, "çoğu yazar doğadaki varyasyonun bir sınırı olduğunu kabul ediyor, ama ben bu düşüncenin dayandığı tek bir somut neden bile göremiyorum" dediğini yazmıştır. *Türlerin Kökeni*'nde de ispinozlar, inekler gibi varyasyon örneklerini teorisinin en büyük delili gibi göstermişti. Darwin'in, bu "sınırsız değişim" yanılgısını en iyi ifade eden ise, *Türlerin Kökeni*'nde yazdığı şu cümleydi:

Bir ayı cinsinin doğal seleksiyon yoluyla giderek daha fazla suda yaşamaya uygun özellikler elde etmesinde, giderek daha büyük ağızlara sahip olmasında ve sonunda bu canlının dev bir balinaya dönüşmesinde hiçbir zorluk göremiyorum.[31]

Darwin'in bu denli hayali örnekler vermesinin nedeni, içinde yaşadığı yüzyılın ilkel bilim anlayışıydı. 20. yüzyıl bilimi ise, canlılar üzerinde yapılan benzeri deneyler sonucunda "genetik değişmezlik" (genetik homoestatis) denilen bir ilkeyi ortaya çıkardı. Bu ilke, bir canlı türünü değiştirmek için yapılan tüm eşleştirme (farklı varyasyon oluşturma) çabalarının sonuçsuz kaldığını, canlı türleri arasında aşılmaz duvarlar olduğunu ortaya koyuyordu. Yani farklı inek varyasyonlarını çiftleştiren hayvan yetiştiricilerinin sonunda inekleri başka bir türe dönüştürmeleri, kesinlikle mümkün değildi.

Dolayısıyla *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisindeki "Hayvanların bu suretle (çeşitlenme ile) zaman içinde yeni türler ürettiklerini gösteren Darwin…" ifadesi kesinlikle bilimsel bir yorum değildir ve bilimin çok açık ve kesin olarak kabul etmediği bir iddiadır.

Genetik Bilimindeki İlerlemelerin ve Mutasyonların Keşfinin Evrim Teorisini İspatladığı Yanılgısı

Yazıda dikkat çeken bir başka önemli hata ise, genetik bilimindeki gelişmelerin ve mutasyonun keşfinin evrim teorisine destek oluşturdukları ve teorinin açmazdaki noktalarına açıklık getirdikleri yönündeki iddiadır. Hatta yazar, Darwin'in döneminde kalıtım kanunları ve mutasyonlar bilinmediği için Darwin'in teorisini açıklamaktan aciz kaldığını da vurgulamaktadır. Oysa aşağıda nedenlerini kısaca özetleyeceğimiz gibi, eğer Darwin'in yaşadığı dönemde kalıtım kanunları ve mutasyonların özellikleri biliniyor olsaydı, Darwin büyük bir ihtimalle böyle bir teori üretmez ve bunu insanların bilgisine sunamazdı. Bunu yapmış olsa bile onu destekleyen bir tek kişi bile olmazdı. Çünkü:

1. Genetik bilimindeki gelişmeler evrim teorisini kanıtlamaz aksine yalanlar:

Sayın Şengör genetik biliminin Darwin'in haklılığını ortaya çıkardığını öne sürmüştür. Ancak benzeri yazılarda olduğu gibi bu inancını hiçbir delille desteklememiş ve bunları kendince önemli zaferler olarak nitelendirmekle yetinmiştir.

Herşeyden önce genetik kurallarını ilk olarak bilim dünyasına sokan kişi evrim iddiasına karşı çıkmış olan araştırmacı-din adamı Gregor Mendel'dir. *Journal of Heredity* dergisinde yayınlanan "Mendel's Opposition to Evolution and to Darwin" (Mendel'in Evrime ve Darwin'e Muhalefeti) başlıklı bir makalede, "Mendel, *Türlerin Kökeni*'ne aşinaydı ve Darwin'in teorisine karşı çıkıyordu. Darwin, doğal seleksiyonla ortak atadan evrimleşme teorisini öne sürerken, Mendel özel yaratılışa inanıyordu"[32] denmektedir.

Mendel'in ardından genetik konusunda yapılan araştırmalar da yine Sayın Şengör'ün iddiasının aksine evrimi desteklemez, hatta evrim teorisini çok daha büyük çıkmazlar içine sokar. Çünkü bu araştırmalar sonucunda –ki buna Sayın Şengör'ün değindiği DNA'nın yapısı ile ilgili önemli buluş da dahildir- canlıların tesadüfler sonucunda gelişemeyecek kadar kompleks yapılara sahip oldukları görülmüştür.

Genler dediğimiz yapılarda, yani DNA zincirinde çok kapsamlı bir bilgi şifrelenmiştir. Örneğin insan DNA'sında, 900 ciltlik bir ansiklopediyi dolduracak kadar bilgi bulunmaktadır. Üstelik bu bilgi gözle göremediğimiz kadar küçük hücrenin kendisinden kat kat daha küçük olan çekirdeğinin içine sığdırılabilmiştir. Bu mükemmel düzen ve var olan olağanüstü bilginin kaynağının ne olduğu sorusu ise canlıların bir tesadüf ürünü olduklarını iddia eden Darwinizm'i bir kez daha açıkça yalanlamaktadır.

Ayrıca bu genetik bilgi yine başka mekanizmalarca yorumlanmakta ve kullanılır hale gelmektedir. Dahası bu bilgi ile ilgili mekanizmaların DNA ile aynı anda var olmaları gerektiği yine bilimin bir keşfidir.

Sayın Şengör yazısının sonlarına doğru ise Darwin'in değişikliklerin rastgele olmaları gerektiğini anladığını ve genetik biliminin onun bu görüşünü desteklediğini iddia etmiştir. Sayın Şengör sanırız ki, bu konunun uzmanı olmadığı için okuyucuya birtakım yanıltıcı bilgiler vermektedir. Çünkü genetik bilimi, Darwin'in değişikliklerin rastlantılar sonucunda meydana geldiği ve bunun sonucunda yeni türlerin oluştukları iddiasını kesin olarak çürütmüştür. Genetik bilimindeki gelişmeler canlıların var olmasında rastlantıların rol alamayacağını göstermiştir.

Örneğin Florida Üniversitesi'nden David A. Kaufman genetik bilginin kökeninin evrim tarafından kesinlikle açıklanamadığını şöyle itiraf eder:

Evrim, hücrelerle beraber dikkatlice tasarlanmış genetik kodların kökenine dair kabul edilebilir bir bilimsel açıklama getirmekten uzaktır. Ki bunlar olmazsa proteinler ve dolayısıyla hayat da olamaz.[33]

Genetik bilgi, gerçekte canlıların rastlantısal değişikliklerle oluşamayacak kadar kompleks bir düzene sahip olduğunu göstermekle, evrim teorisini yalanlamakta ve yaratılış gerçeğine açık bir delil oluşturmaktadır. Ancak evrimciler, Darwinizm'e ve ateizme körü körüne bağlılıkları nedeniyle, bunu görmezlikten gelirler.

2. Mutasyonlar evrimleştirici bir mekanizma olamazlar

Mendel'in genetik keşifleri, klasik Darwinizm'i bu yüzyılın başında oldukça zorladı ve Neo-Darwinistler türlerin kökenini kendilerince açıklamak için bu sefer de mutasyonlara yöneldiler. Bu yeni Darwinist yanılgıya göre bir türün başka bir türe dönüşmesi için mutasyonlar ve doğal seleksiyon olmak üzere iki mekanizma görev görüyordu. Ancak 1960'lı yıllarda yapılan araştırmalar bu görüşün kesinlikle imkansız olduğunu ortaya koydu. Hatta 1980'li yılların bazı evrimci bilim adamları mutasyonların canlılara sadece zarar getiren bir mekanizma olduğunu ve dolayısıyla canlıları geliştiremeyeceklerini gözlemleyerek bu iddiada bulunan diğer evrimciler ile karşı karşıya geldiler.[34]

Canlıları geliştiren yararlı değişikliklerin neden "rastgele mutasyonlar" olamayacağını ve dolayısıyla mutasyonların Sayın Şengör'ün öne sürdüğü gibi evrim teorisini destekleyici yönlerinin bulunmadığını kısaca özetleyelim:

Mutasyonlar, canlı hücresinin çekirdeğinde bulunan ve genetik bilgiyi taşıyan DNA molekülünde, radyasyon veya kimyasal etkiler sonucunda meydana gelen kopmalar ve yer değiştirmelerdir. Mutasyonlar DNA'yı oluşturan nükleotidleri tahrip eder ya da yerlerini değiştirirler. Çoğu zaman da hücrenin tamir edemeyeceği boyutlarda birtakım hasar ve değişikliklere sebep olurlar.

Dolayısıyla evrimcilerin arkasına sığındıkları mutasyon, hiç de sanıldığı gibi canlıları daha gelişmişe ve mükemmele götürmez, hatta onlara sadece zarar verir. Mutasyonların sebep oldukları değişikliklere ancak Hiroşima, Nagasaki veya Çernobil'deki insanların uğradığı türden değişiklikler örnek olarak verilebilir: Yani ölüler ve sakatlar...

Amerikalı genetikçi B. G. Ranganathan bunu şöyle açıklar:

Mutasyonlar küçük, rastgele ve zararlıdırlar. Çok ender olarak meydana gelirler ve en iyi ihtimalle etkisizdirler. Bu dört özellik, mutasyonların evrimsel bir gelişme meydana getiremeyeceğini gösterir. Zaten yüksek derecede özelleşmiş bir organizmada meydana gelebilecek rastlantısal bir değişim, ya etkisiz olacaktır ya da zararlı. Bir kol saatinde meydana gelecek rastgele bir değişim kol saatini geliştirmeyecektir. Ona büyük ihtimalle zarar verecek veya en iyi ihtimalle etkisiz olacaktır. Bir deprem bir şehri geliştirmez, ona yıkım getirir.[35]

İkinci Dünya Savaşı'nın ardından nükleer silahların sonucunda oluşan mutasyonları incelemek için kurulan Atomik Radyasyonun Genetik Etkileri Komitesi'nin (Committee on Genetic Effects of Atomic Radiation) hazırladığı rapor hakkında evrimci bilim adamı Warren Weaver şöyle diyordu:

Çoğu kimse, bilinen tüm mutasyon örneklerinin zararlı olduğu sonucu karşısında şaşıracaktır, çünkü mutasyonlar evrim sürecinin gerekli bir parçasıdır. Nasıl olur da iyi bir etki-yani bir canlının daha gelişmiş canlı formlarına evrimleşmesi-pratikte hepsi zararlı olan mutasyonların sonucu olabilir?[36]

İnsan için de durum aynıdır. İnsanlar üzerinde gözlemlenen tüm mutasyonlar zararlıdır. Tıp kitaplarında "mutasyon örneği" olarak anlatılan mongolizm, albinizm, cücelik, orak hücre anemisi gibi zihinsel ya da bedensel bozuklukların ya da kanser gibi hastalıkların her biri, mutasyonların tahrip edici etkilerini ortaya koymaktadır. Elbette ki insanları sakat ya da hasta yapan bir süreç, "evrim mekanizması" olamaz.

Materyalistler Darwinizm'den Kurtulmaya mı Çalışıyorlar?

Sayın Şengör'ün yazısında dikkat çeken bir diğer nokta ise şimdiye kadarki benzerlerinden oldukça farklı olarak, komünizmin kurucusu olan Karl Marx'ın Darwin'in görüşlerine katılmadığı, hatta *Das Kapital*'in ilk cildini Darwin'e ithaf etmek isteyişinin gerçek olmadığı yönündeki iddiasıdır. Bu, aslında son derece ilginç bir açıklamadır. Çünkü herkes bilmektedir ki, bugün Darwinizm'in hiçbir bilimsel geçerliliği olmamasına rağmen bu kadar geniş çevreler tarafından savunuluyor olmasının ardında yatan neden materyalist çevrelerin Darwinizm konusundaki hassasiyetleridir. Dahası Marx'ın Darwin'in fikirlerine olan hayranlığı bizzat kendi eserlerinde ve mektuplarında yer alan bir gerçektir.

Öyle ki, Karl Marx, Charles Darwin'in yazdığı ve evrim teorisinin temelini oluşturan

Türlerin Kökeni adlı kitap için, Engels'e yazdığı 19 Aralık 1860 tarihli mektubunda, **"Bizim görüşlerimizin doğal tarihsel temelini içeren kitap budur işte."** demiştir. Bu gerçek *Natural Science* dergisinde David Jorafsky'nin makalesinde yer almıştır. Marx Darwinizm'e verdiği önemi açıkça ifade etmiştir. Engels de Darwinizm'in kendi ideolojileri için ne derece önemli olduğunu kavramış ve Marx'a şöyle yazmıştı: **"Şu anda okumakta olduğum Darwin'in çalışması muhteşem."**[37]

Ayrıca Marx, Darwin'in teorisinin, sınıflararası mücadele ve buna bağlı olarak tarihte meydana gelen değişim iddiasını, sözde bilimsel bir zemine oturttuğunu düşünüyordu. Bu nedenle **Türlerin Kökeni**'ni (Origin of Species) eline alır almaz kitabın önemini anlamıştı. Marx'ın Darwin'in fikirlerini ne derece benimsediği 16 Ocak 1861'de Ferdinand Lassalle'a yazdığı mektupta açıkça ortaya çıkmaktadır:

Darwin'in kitabı (Türlerin Kökeni) çok önemli ve tarihteki sınıf savaşımını doğa bilimi açısından desteklediği için bana çok uygun düşüyor...[38]

Sahip olduğu evrimci bakış açısı sebebiyle gerçekten de Darwin'in fikirleri Marx'a çok uygundu. Ayrıca ideolojisinin açmazlarını da bu teoriyle yamayabilirdi. Bu nedenle hiç vakit kaybetmeden Darwin'in teorisini programına aldı. Darwinizm tam istenilen zamanda gelmişti; teori ortaya çıkar çıkmaz sosyalistler Darwinizm'le kendi teorilerinin doğrulandığını ve tamamlandığını sandılar. Organik dünyada bile sürekli gelişim (sözde evrim) olduğu fikri onlara göre, Marx'ın sosyal gelişmeyle ilgili teorisinin desteklenmesi anlamına geliyordu. Marx **"Bizim teorimiz evrimin teorisidir,** ezberlenecek ve mekanik olarak yinelenecek bir dogma değildir."[39] derken, Darwinizm'le olan sıkı bağlarını bir kez daha vurguluyordu.

Karl Marx materyalist ve ateist dünya görüşüne sahipti ve evrim teorisi onun bu idelojisini destekler nitelikteydi. Bu nedenle Marx'ın Darwinizm'e sıcak bakmadığı yönündeki iddia kesinlikle inandırıcı değildir ve hatta materyalist ve komünist ideolojilere sahip çevrelerce de kabul edilebilir değildir. Ancak Sayın Şengör'ün bu ilginç iddiası şöyle bir çağrışım yapmaktadır: Acaba evrim teorisinin çökmüş olduğunu gören bazı "ileri görüşlü" Marksistler, bu teorinin çöküşü ile kendi ideolojilerinin de tarihe gömüleceğini anlayarak, bu bilim dışı safsatadan kendilerini kurtarmaya mı çalışmaktadırlar?

Sonuç

Sayın Şengör'ün Charles Darwin ile ilgili yazısındaki yanılgılar, 150 yıldır süregelen evrimci yanılgılardan farklı değildir. Bu konuda yazı yazan bilim adamlarının veya yazarların şimdiye kadar evrim teorisi hakkında yazılan ve söylenenleri ezbere aktarmamaları, konular üzerinde küçük bir araştırma yapıp biraz düşünmeleri bu tür yanılgılarla dolu yazıların oluşmasını engelleyecektir.

Günümüzde internet veya diğer iletişim araçları sayesinde ülkemizde de dünyanın dört bir köşesindeki bilimsel gelişmelere anında ulaşılabilmektedir. Buna vakit bulamayanlar bu yeni gelişmelerin derlendikleri bazı eserleri takip edebilirler ve en önemlisi gelişmeleri hiçbir önyargı taşımadan değerlendirebilirler. Evrim teorisi bilimin gerçekleri karşısında çökmüştür. Evrim teorisinin temel iddialarını yalanlayan bilimsel gerçekler son derece yalın, açık, anlaşılır ve kesindir. Bu kesinliğe ve açıklığa rağmen halen bazı kimselerin aynı hataları ve yanılgıları okuyucunun karşısına getirebilmeleri pek anlaşılır bir tutum değildir. Küçük bir

ilkokul çocuğunun dahi kolaylıkla kavrayabildiği konuları bilgili, tecrübeli ve son derece zeki bazı bilim adamlarımızın kavrayamamaları söz konusu olamayacağına göre, sanırız bu kimselerin tutucu ve önyargılı tavırlarından vazgeçmeleri gerekecektir.

SN. A.M.C. ŞENGÖR'ÜN "HURAFE VE YAŞAMIN EVRİMİ" YAZISINDAKİ YANILGILAR

11 Mart 2000 tarihli, *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisinde, Sayın A.M.C. Şengör, **"Hurafe ve yaşamın evrimi"** başlıklı yazısında, Sayın Mehmet Sakınç'la evrimle ilgili olarak yaptığı bir sohbete yer vermiştir. Bu sohbette birçok yanılgı ve eksik bilgiden kaynaklanan bazı hatalı yorumlar yapılmıştır. Söz konusu yanılgı ve hataların kamuoyunca da bilinmesinde fayda görmekteyiz:

Tüylü Dinozorları Evrimin Delili Sanma Yanılgısı:

Sayın A.M.C. Şengör, bir öğrencisinin *National Geographic*'in bir sayısında Çin'de bulunan son tüylü dinozoru gösterdiğini ve bunun evrime muhteşem bir delil olduğunu düşündüğünü yazmıştır. Bu noktada bir yanılgı ve bir bilgi eksikliği bulunmaktadır. Tüylü dinozorlar evrimin gerçekleştiğine dair delil olamayacağı gibi, Sayın Şengör, söz konusu tüylü dinozor haberlerinin bir senaryo olduğunun daha sonra ortaya çıktığından da habersizdir.

Evrimciler her yeni fosil bulgusunda, dinozor-kuş bağlantısı hakkında spekülasyonlar öne sürerler. Ancak detaylı analizler sonucunda bu fosillerin evrime delil olduğu ile ilgili spekülasyonları daima yalanlanmaktadır.

Sayın Şengör'ün öğrencisinin gösterdiği tüylü dinozor haberi, *National Geographic* dergisinde yer almıştır. Söz konusu yazıda Çin'de bulunan üç theropod dinozoru fosiline yer verilmiş, bu fosiller bir medya propagandası ile evrimin bir delili gibi gösterilmek istenmiş, hatta Türkiye'de dahi bazı medya kuruluşları bu hayali iddialara yer vermişlerdir.

Söz konusu üç fosilden *National Geographic* dergisinde şöyle söz edilmektedir:

1. Archaeoraptor

2. Sinornithosaurus

3. Beipiaosaurus

National Geographic'in verdiği bilgilere göre her üç fosil de yaklaşık 120 milyon yıl yaşındaydı. Her üçü de theropod dinozorlar sınıfına dahildi. (Theropod dinozorlar, Tyrannosaurus rex ve velociraptor gibi etobur dinozor türlerinin geneline verilen isimdir.) Ancak *National Geographic* bu dinozorların bazı "kuş-benzeri" özellikler taşıdıklarını öne sürüyordu. Bu özelliklerin en önemlisi ise, iddiaya göre, bu fosil dinozorların kuşlara benzer tüylere sahip olmasıydı.

Konuya aşina olmayan okurlar belki bu "tüylü dinozor" kavramını ilk kez duyuyorlardı. Oysa gerçekte bu kavram iki yıl kadar önce de gündeme gelmiş ve bilim dünyasının gündemini işgal etmişti. Yine Çin'de bulunan ve Sinosauropteryx adı verilen bir dinozor, tüm dünyaya "tüylü dinozor" olarak tanıtılmış ve pek çok gazetede haber yapılmıştı.

Ancak ilerleyen aylarda Sinosauropteryx üzerinde yapılan detaylı analizler, evrimci araştırmacıların heyecanla "kuş tüyü" olarak tanıttıkları yapıların tüylerle ilgisi bulunmadığını göstermişti. *Science* dergisinde yayınlanan **"Plucking the Feathered Dinosaur"** (Tüylü Dinozorun Tüylerini Yolmak) başlıklı bir makalede, evrimci paleontologlar tarafından "tüy" olarak algılanan yapıların gerçekte tüylerle ilgisiz olduğu

belirtiliyordu:

Bir yıl kadar önce, paleontologlar "tüylü dinozor"a ait fotoğrafların ortaya çıkmasıyla heyecan yaşamışlardı. Çin'in Yixian bölgesinde bulunan Sinosauropteryx adlı fosil, *New York Times*'ın ön sayfasında yayınlanmış ve kuşların kökeninin dinozorlar olduğuna dair etkili bir delil olarak sunulmuştu. Ama geçtiğimiz ay Chicago'daki omurgalılar paleontolojisi toplantısında verilen hüküm daha farklı oldu: Fosil örneklerini inceleyen yarım düzine Batılı paleontolog, bu yapıların modern tüyler olmadığını söylediler... Kansas Üniversitesi paleontoloğu Larry Martin, **bu yapıların yıpranmış kollagan fiberleri olduğunu ve kuşlarla hiç bir ilişkisi olmadığını belirtti.**[40]

Görünen odur ki, evrimciler, Sinosauropteryx hakkındaki spekülasyonlarının boşa çıkmasının ardından Archaeoraptor, Sinornithosaurus ve Beipiaosaurus adı verilen yeni fosil bulguları üzerinde spekülasyona girişmişlerdir. Evrimi dogmatik bir yaklaşımla ve üzerinde düşünmeden, bir ön kabulle kabullenmek bu tür yanılgıların ve hatalı yorumların oluşmasına neden olmaktadır. Çünkü söz konusu fosiller kuşlarla dinozorlar arasında bir bağlantı kurmamakla birlikte, birçok tutarsızlığı da gündeme getirmektedir. Bu tutarsızlıklardan bazılarını kısaca özetlemek gerekirse;

Kuşların Atası Olarak Öne Sürülen Bu Tüylü Dinozorlar Archaeopteryx'ten Daha Gençtirler

Çin'de bulunan Archaeoraptor, Sinornithosaurus ve Beipiaosaurus adlı fosil dinozorlar yarı kuş-yarı dinozor olarak gösterilmeye çalışılmaktadır. Fosilleri yorumlayan evrimci paleontolog Chris Sloan, bu canlıların uçamadıklarını, ancak kanatlarını dengeli koşmak için kullandıklarını öne sürmektedir. Yani bu iddialara göre, bu fosilin, henüz uçamayan "kuş ataları" olarak kabul edilmesi gerekir.

İşte bu noktada çok büyük bir çelişki vardır. Çünkü bu fosiller sadece 120 milyon yıl kadar eskidir. Ancak yeryüzündeki bilinen en eski uçabilen kuş olan Archaeopteryx, 150 milyon yıl yaşındadır. Archaeopteryx günümüz kuşlarıyla aynı uçuş yeteneğine sahip olan uçucu bir kuştur. Uçuş için gerekli olan geniş kanatlara, asimetrik ve kompleks tüy yapısına, sternum (göğüs) kemiğine sahiptir. Evrimciler uzun zamandır Archaeopteryx'i kendilerince "kuşların ilkel atası" olarak göstermeye çalışmaktadırlar. Ama karşılaştıkları en büyük sorun, bu canlının zaten tüm kuş özelliklerine sahip ve kusursuz bir biçimde uçabilen bir canlı olmasıdır.

Kısacası Archaeopteryx, eski kuşların bundan 150 milyon yıl önce gökyüzünde uçmakta olduklarının bir kanıtıdır. Bu durumda elbette 120 milyon yıl yaşındaki bazı dinozor fosillerinin, "kuşların henüz uçamayan ilkel ataları" olarak gösterilmesi imkansızdır. Bu durum, Archaeoraptor, Sinornithosaurus ve Beipiaosaurus adlı fosil dinozorlar hakkındaki evrimci iddiaların açık bir çelişki içinde olduğunu göstermektedir.

Theropod Dinozorlar ve Kuşlar

Evrimci medyada yer alan spekülatif haberler bir yana bırakılır ve theropod dinozorlar ile kuşların fosil kayıtları ve anatomileri incelenirse, gerçekte ortada hiçbir "evrim" olmadığı görülür. Amerikalı biyolog, Richard L. Deem "Demise of the 'Birds are Dinosaurs' Theory"

("Kuşlar Dinozordur" Teorisinin Sonu") başlıklı makalesinde şöyle yazmaktadır:

Son çalışmaların sonuçları göstermektedir ki, theropod dinozorların elleri (önkol kemiklerindeki) birinci, ikinci ve üçüncü hanelerden türemiştir, ama kuşların kanatları, ikinci, üçüncü ve dördüncü hanelerden türerler.... İkinci bir çalışma göstermektedir ki, theropod dinozorlar, kuşlarınkine evrimleşebilecek bir iskelet ya da akciğer yapısına sahip değildir. (Theropod dinozorlar diyaframlı solunum yapar, kuşların ise diyaframı yoktur.) Theropod bir dinozorun kuşlara evrimleşmesi, diyaframında ciddi bir handikap oluşmasını gerektirecektir, ama bu durum canlının nefes alma yeteneğini çok kritik bir biçimde sınırlayacaktır. Dr. Ruben'in belirttiği gibi, 'buna neden olabilecek bir mutasyonun seçici bir avantaj sağlaması imkansız gözükmektedir.

"Kuşlar dinozordur" teorisiyle ilgili başka problemler de vardır. Theropodların önayakları Archaeopteryx'e kıyasla, vücutlarına göre çok küçüktür. Bu canlıların ağır vücutları da düşünüldüğünde, bir tür "ön-kanat" (proto-wing) geliştirmeleri olası gözükmemektedir. Theropod dinozorların çok büyük bölümü (kuşlarda bulunan) semilunatik bilek kemiğinden yoksundur ve Archaeopteryx'te hiçbir benzeri bulunmayan bazı bilek parçalarına sahiptir. Bütün theropodlarda V1 sinirleri diğer bazı sinirlerle birlikte kafatasını yandan terk eder, kuşlarda ise aynı sinirler kafatasını ön taraftan kendilerine ait bir delikten geçerek terk eder. Bir başka sorun ise, theropodların çok büyük kısmının Archaeopteryx'ten daha sonra ortaya çıkmış olmalarıdır.[41]

Öte yandan theropod dinozorları kuşlardan ayıran bir diğer önemli fark ise, bu dinozorların kalça kemiklerinin yapısıdır. Dinozorlar, kalça kemiklerinin yapısına göre iki temel gruba ayrılırlar: Saurischian (sürüngen-benzeri kalça kemikliler) ve Ornithischian (kuş-benzeri kalça kemikliler) grupları. Ornithischian grubundaki dinozorların kalça kemikleri kuşlara gerçekten çok benzerdir ve bu nedenle bu ismi almışlardır. Ancak diğer yönlerden kuşlara hiç bir benzerlik göstermezler. Bu yüzden evrimciler, theropodların dahil oldukları Saurischian (sürüngen-benzeri kalça kemikliler) dinozorlarını sözde "kuşların atası" saymak zorunda kalırlar. Oysa, tanımdan da anlaşılacağı gibi, bu dinozorların kalça kemiği yapısı kuşlara benzerlik göstermemektedir.[42]

Kısacası, kuşların theropod dinozorlardan evrimleşmiş olmaları imkansızdır, çünkü böyle bir evrimi meydana getirecek ve iki canlı grubu arasındaki büyük farklılıkları ortadan kaldırabilecek bir mekanizma yoktur.

Bu gerçek, evrim teorisinin diğer tüm iddialarını da temelinden geçersiz kılmaktadır. Evrimciler, canlılar arasında benzerlikleri bulmaya çalışmakta ve bu benzerliklere dayanarak türlerin birbirlerinden evrimleştiklerini öne sürmektedirler. Ama önemli olan, farklı türleri birbirlerine dönüştürecek mekanizmaların bulunmayışıdır. Öte yandan fosil kayıtları da türlerin aniden belirdiklerini göstermekte, yani yaratıldıklarını ortaya koymaktadır.

Dünya üzerinde yaklaşık 1,5 milyon canlı türü yaşamaktadır ve on milyonlarca farklı türün de soyu tükenmiştir. Kısacası yeryüzünde olağanüstü bir çeşitlilik vardır. Bu çeşitlilik içinde yüzbinlerce farklı sürüngen ya da kuş türü de bulunmaktadır. Kara sürüngenleri, uçan sürüngenler ya da deniz sürüngenleri de vardır. Kuşlara benzeyen sürüngenler vardır, kuşlara benzemeyen sürüngenler vardır, tüylü sürüngenler de olabilir. Bu benzerlikleri göstererek bunları "evrim" kanıtıymış gibi göstermek ise tümüyle temelsiz bir yaklaşımdır ve gerçekte

evrimcilerin ön yargılı tutumlarının bir ifadesidir.

Bakterilerin Antibiyotiklere Karşı Dirençli Olmalarını Evrimin Delili Sanma Yanılgısı

Sayın Şengör yazısında Sayın Sakınç'ın, **"Yahu yeni keşiflere ne gerek var evrimi anlamak için? İlaç endüstrisi her gün mutasyon geçiren vücut düşmanlarına ilaç yetiştireceğim diye uğraşmıyor mu?"** dediğini aktarmıştır. Bu, uzun süre önce bilimsel araştırmalar neticesinde geçersiz kılınmış bir iddiadır.

Bazı evrimciler, aynı Mehmet Sakınç gibi, bazı bakterilerin antibiyotiklere karşı direnç göstermelerinin evrimin bir delili olduğunu sanırlar. Bazı kimyasal maddelerin bakterilerde mutasyona neden olduğunu ve bunun sonucunda bu antibiyotiğe karşı bir direnç oluştuğunu iddia ederler.

Oysa bakterilerde görülen direnç söz konusu canlıların antibiyotiklere karşı mutasyon sonucunda sonradan geliştirdikleri özellikler değildir. Çünkü bu canlılar söz konusu özelliklere antibiyotiğe maruz kalmadan önce de sahiptirler. *Scientific American* dergisi Mart 1998 sayısında bu konuya şöyle yer vermektedir:

Çok sayıda bakteri, daha ticari antibiyotikler kullanılmaya başlamadan önce de direnç genlerine sahipti. Bilim adamları bu genlerin neden evrimleştiklerini ve varlıklarını sürdürdüklerini kesinlikle bilmiyorlar.[43]

Görüldüğü gibi, direnç sağlayan genetik bilginin, antibiyotiklerden önce var olması, evrimciler tarafından açıklanamayan ve teorinin iddiasını geçersiz kılan bir gerçektir.

Dirençli bakterilerin, antibiyotiklerin keşfinden önce mevcut olduğu, bilimsel bir yayın olan *Medical Tribune* dergisinin, 29 Aralık 1988 sayısında da ilginç bir olay aktarılarak belirtilmektedir: 1986'da yapılan bir araştırmada, 1845 yılında bir kutup keşfi sırasında hastalanarak hayatını kaybeden denizcilerin buzda korunmuş cesetleri bulunmuştur. Bu cesetlerin üzerinde 19. yüzyılda yaygın olan bazı bakteri çeşitleri tespit edilmiş ve bunlar test edildiğinde, 20. yüzyılda üretilmiş pek çok modern antibiyotiğe karşı direnç özellikleri taşıdıkları hayretle saptanmıştır.[44]

Bu tür direnç özelliklerinin penisilinin icadından önce de birçok bakteri türünde mevcut olduğu tıp dünyasında bilinen bir gerçektir. Dolayısıyla bakterilerdeki direnç özelliğinin evrimsel bir gelişme gibi öne sürülmesi kesinlikle aldatıcı bir iddiadır.

Peki günlük dilde "bakterilerin bağışıklık kazanması" denen süreç gerçekte nasıl oluşur?

Bakterilerin kendi türleri içinde sayısız varyasyonları (çeşitleri) vardır. Bu varyasyonların bir kısmı ise, yukarıda belirttiğimiz gibi, bazı ilaçlara karşı direnç sağlayacak genetik bilgiye sahiptir. Bakteriler belli bir ilacın etkisine maruz kaldıklarında, ilaca dayanıksız varyasyonlar yok olur; dirençliler ise hayatta kalır ve daha fazla çoğalma imkanına kavuşurlar. Belli bir zaman sonra tamamen yok olan dirençsiz bakterilerin yerini, hızla çoğalan bu dirençli bakteriler doldurur. Bir süre sonra, aynı bakteri türü yalnızca söz konusu antibiyotiğe dirençli olan bireylerden oluşmuş bir koloni haline gelir ve artık aynı antibiyotik o bakteri türüne karşı etkisiz olur. Ancak bakteri yine aynı bakteri, tür yine aynı türdür. Dolayısıyla bir evrim söz konusu değildir, sadece var olan bir bakteri türü, yani söz

konusu antibiyotiğe karşı dirençli olan bakteri türü daha fazla çoğalmıştır. Bu durumun evrimle bir ilgisi olmadığı son derece açıktır.

Canlı Türleri İçindeki Çeşitlenmeyi Evrimin Delili Sanma Yanılgısı

Sayın A.M.C. Şengör'ün yazısında aktardığına göre Sayın Sakınç, türler içindeki çeşitliliğin, yani varyasyonların evrimin delili olduğunu sanmaktadır. Oysa bu, geçersizliği çok önceleri anlaşılmış klasik bir evrimci yanılgıdır. (Bakınız. *Aktüel* dergisi, "Evrimcilerin Çağ Dışı "Efendisi" Charles Darwin" Bölümü)

Fosil Kayıtlarının Evrime Delil Oluşturduğu Yanılgısı

Söz konusu yazıda yine Sayın Sakınç'ın fosil kayıtlarının evrim teorisinin doğruluğunu ispatladığı yönündeki yanılgısına yer verilmektedir. Oysa, fosil kayıtları daha Darwin'in zamanından itibaren evrim teorisinin en büyük sorunlarından biri olmuştur. Fosil kayıtlarının evrimi ispatlaması beklenirken, beklenilen ara geçiş formlarına ait fosiller hiçbir zaman bulunamamıştır, aksine fosil kayıtlarında canlılar hep gelişmiş ve tam halleriyle yer almaktadırlar. *(Detaylı bilgi için bakınız. Sabah Gazetesinin "Seçime Darwin Damgası" Başlıklı Haberindeki Yanılgılar" bölümü)*

Bir bilim adamının literatürü takip etmesi, araştırması, çağının gerisinde kalmaması gerektiği konusunda Sayın Şengör'e katılıyoruz.

Sayın Şengör söz konusu yazısında evrimin bir hurafe olduğunu söyleyen bir profesörü araştırmacı olmamakla ve çağının gerisinde kalmakla itham etmiştir. Ancak Sayın Şengör'ün yazısından çıkan tablo, bu ithamları kendisi ve Sayın Sakınç için de düşünerek değerlendirmesi gerektiği yönündedir. Çünkü Sayın Şengör'ün ve Sayın Sakınç'ın evrim teorisi ile ilgili iddiaları ve kendilerince delil olarak öne sürdükleri bazı bulgular, bilimsel araştırmalar kapsamında yapılan detaylı analizler sonucunda geçersizlikleri ispat edilmiş, spekülatif bilgiler oldukları açıklanmış ve bilim çevrelerince de yalanlanmış konulardır. Bilimsel literatürü yakından takip eden, çağımıza ait gelişmeleri ilgi ile ve tarafsız bir gözle izleyen herhangi biri tarafından dahi kolaylıkla bilinebilecek bu bilgilerin, bazı kimselerce göz ardı ediliyor olması son derece şaşırtıcıdır.

Evrim teorisi 19. yüzyıla ait bir teoridir ve bu yüzyılın bilimsel seviyesi ile ortaya atılmıştır. Ancak yukarıda verilen bilgilerden de anlaşılacağı gibi aradan geçen 2 yüzyılda bilim alanında çok fazla gelişme ve ilerleme olmuştur. 19. yüzyılda karanlık olan birçok konu aydınlanmış, sayısız yanılgı ortaya çıkmıştır. Sayın Şengör ve Sayın Sakınç'ın bilimsel literatürü daha yakından takip etmeleri ve bugüne kadar edindikleri bilgileri, bilimin yeni buluşlarınının süzgecinden geçirmeleri gerekmektedir.

Aksi takdirde "evrimi anlamak için yeni keşiflere ne gerek var?", "fosillere bakınca türleşmeyi de, ara şekilleri de bal gibi görürüz" gibi sloganvari sözlerle evrim propagandası yapmaktan, demagoji ile insanları ikna etmeye çalışmaktan öteye gidemezler.

CUMHURİYET BİLİM TEKNİK DERGİSİNDEKİ

YANILTICI EVRİM MESAJLARI

17 Haziran 2000 tarihli *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisinde, **"Atalarımızın Sürpriz Buluşması: Homo sapiens-Neandertal rekabeti"** başlıklı bir yazı yayınlanmıştır. Yazının konusu, günümüzden yaklaşık olarak 27.000 yıl önce kaybolmuş olan Neandertal ırkının göçleri, diğer Avupalı ırklarla karşılaşması ve sahip olduğu özellikler ve kültürdür. Bizim burada söz etmek istediğimiz konu ise, bu yazının aralarına yerleştirilmiş olan yanıltıcı ve çelişkili evrim mesajlarıdır.

Özellikle son 50 yıldır, paleontoloji, mikrobiyoloji gibi bilim dallarında kaydedilen gelişmeler ve elde edilen yeni bulgular, yeryüzünde evrim diye bir sürecin kesinlikle gerçekleşmediğini ortaya koymuştur. Bugün evrimcilerin, evrimin herhangi bir aşamasına delil olarak gösterebilecekleri bir tek bulgu veya keşif bulunmamaktadır. Bu yüzden, evrim teorisinin çöküşünü -ideolojik nedenlerden ötürü- bir türlü kabullenmek istemeyenler bilimsel olmayan yöntemlerle bu teoriyi ayakta tutmaya çalışmaktadırlar. *Cumhuriyet Bilim Teknik* dergisindeki yazı da, bu çabanın tipik bir örneğidir.

Yakın zamana kadar evrimciler, kendi ideolojilerine yakın medyayı çok daha şiddetli evrim propogandaları için kullanıyorlardı. Ve yaklaşık 150 yıldır devam eden evrim propagandasının en önemli özelliği, geçersizliği defalarca ispatlanmış bilgi ve bulguları evrimin delili gibi sunarak anlatmaları ve bu hayali bilgileri yine hayali resimlerle süslemeleriydi. Ancak son birkaç yıldır, Darwinizm'in tüm açıklarının, sahtekarlıklarının ve hayali delillerinin deşifre edilerek, büyük kitlelere ulaştırılmasının etkisiyle, evrimciler, propagandalarında daha ihtiyatlı davranmaya başlamışlardır. *CBT*'deki Neandertaller'le ilgili yazıda da, doğru bilgilerin arasına sık sık evrimci yanılgılar ve gerçek dışı mantıklar yerleştirilerek bu telkin yöntemi kullanılmıştır.

Söz konusu yazıda Neandertaller'in -kendi ifadeleriyle- "tümüyle kültive olmuş bir insan türü" olduğu birçok bulgu ile desteklenerek anlatılmasına rağmen, satır aralarında Neandertaller"in, henüz Homo sapiens kadar gelişimini tamamlamamış bir hominid (yarı insan yarı maymun) olduğu aldatmacasının mesajları verilmektedir.

Oysa son 10-20 yılın bilimsel bulguları, Neandertaller'in günümüz insanına göre hiçbir "ilkel" yanı olmayan bir insan ırkı olduğunu ortaya koymaktadır. Hatta bu nedenle bir zamanlar Homo neanderthalensis sınıflamasına dahil edilerek *Homo sapiens*'ten tümüyle ayrı tutulan Neandertaller, artık evrimciler tarafından bile Homo sapiens neanderthalensis olarak anılmakta ve böylece günümüz insanının bir türü olarak kabul edildiği teyid edilmektedir.

Bu konuda önde gelen bir otorite sayılan ve *CBT*'deki yazıda da kendisinden alıntı yapılan New Mexico Üniversitesi'nden paleoantropolog Erik Trinkaus şöyle yazar:

Neandertal kalıntıları ve günümüz insanı kemikleri arasında yapılan ayrıntılı karşılaştırmalar göstermektedir ki, Neandertaller'in anatomisinde, ya da hareket, alet kullanımı, zeka seviyesi veya konuşma kabiliyeti gibi özelliklerinde günümüz insanlarından aşağı sayılabilecek hiçbir şey yoktur.[45]

Zaten *CBT* dergisinde de 5 sayfa boyunca Neandertaller'in bir insan ırkı olduğu ile ilgili bilgi verilmekte, ancak yine de evrimci aldanışların getirdiği alışkanlıkla olsa gerek, arada bu insan ırkının tam gelişmemiş bir ara geçiş aşaması olduğuna dair bilimsel bir değeri

olmayan imalarda bulunulmaktadır.

Evrimcilerin Asla Açıklayamadıkları "İçi Boş" Cümleler

Evrim teorisi ortaya atıldığı günden bu yana, yanıltma amaçlı kullanılan, hiçbir evrimci tarafından açıklanamayan bazı kavramlar ve cümleler evrimci yayınlarda sık sık yer almaktadır. İçi boş ve bilimsel anlam taşımayan bu tür cümleler bu yazıda da kullanılmıştır. Bu cümlelerin kullanılış amacı bilimsel ve mantıksal olarak gerçekleşmesi imkansız olan olayları, insanlara bir nevi telkin yoluyla olmuş gibi göstermektir.

Evrimcilerin bu tür telkin metodlarına bu yazıdan şöyle iki örnek verebiliriz:

İnsanoğlu günümüzden 40.000 yıl önce kültürü keşfettiğinde birden bire takı, müzik ve heykel gibi sanatsal uğraşlar da edinmişti.

Büyük **"zeka patlaması"** böylece ilk kez bundan 40.000 yıl önce gerçekleştiğinde, insanoğlu birden bire ince ruha sahip ressam veya alet ustası gibi beceriler edinen bir türe dönüşerek "öğrenme/kavrama isteğine ve kültüre dayalı bir devrim yaratmıştı.

Evrimciler, evrimin her aşamasını bu şekilde açıklanamaz değişimler olarak açıklarlar. Örneğin yukarıdaki cümlelerde belirtilen değişimin nasıl gerçekleştiğini, zekadan, anlayıştan, estetikten, zevkten, bilinçten ve yetenekten yoksun bir canlının nasıl olup da, düşünen, dinleyen, konuşan, sevinen, sanat eserleri oluşturan, hesap yapabilen, seven, şefkat ve merhamet duyan, heyecanlanan, şevklenen bir canlıya dönüştüğünü kesinlikle açıklayamazlar.

Evrimciler, iki mekanizmanın sözde evrime neden olduğunu iddia ederler. Bunlardan bir tanesi doğal seleksiyondur. Ki doğal seleksiyon vasıtasıyla yeni bir canlı türü meydana gelemeyeceği bugün bilimsel olarak kabul görmüş bir gerçektir. (Bu konudaki detayları Harun Yahya'nın *Evrim Aldatmacası* kitabında bulabilirsiniz) Evrimcilere göre diğer evrim mekanizması ise, mutasyonlardır. Yapılan araştırmalar mutasyonların canlılara daima zarar getirdiğini, onları hasta veya sakat yaptığını, asla onlara iyi bir özellik kazandıramadığını göstermiştir.

Kaldı ki, ne mutasyonların ne de doğal seleksiyon mekanizmasının, bir canlıya yetenek, zeka, ince düşünce, sanat ve estetik zevki kazandıramayacağı çok açık ve herkesin kabul edeceği bir gerçektir.

Evrimci olmasına rağmen J. Hawkes, *New York Times*'da yayınlanan bir yazısında evrim mekanizmaları ile ilgili şöyle bir itirafta bulunmuştur:

Kuşları, balıkları, çiçekleri vb. göz kamaştırıcı güzelliği salt doğal seleksiyona borçlu olduğumuza inanmakta güçlük çekiyorum. Dahası, insan bilinci öyle bir düzeneğin ürünü olabilir mi? Nasıl olur da tüm uygarlık nimetlerini meydana getiren insan beyni; Sokrates, Leonardo da Vinci, Shakespeare, Newton ve Einstein gibileri ölümsüzleştiren yaratıcılık "yaşam savaşımı" denen orman yasasının bize bir armağanı olsun?[46]

Bu tespit doğrudur; doğada var olan hiçbir canlının, şuursuz mekanizmanın veya gücün insana bu özellikleri kazandıramayacağı çok açıktır. Bunu evrimciler de dahil olmak üzere herkes görebilmektedir.

İnsanı, tüm diğer canlılar gibi Allah yaratmıştır ve insan ilk var olduğu andan itibaren

"bugünkü gibi" akıl ve şuur sahibi bir varlıktır. Tarihin her döneminde maymunlar maymun, insanlar ise insan olarak var olmuşlardır. İnsanın sahip olduğu özellikleri ona veren ise onu yoktan var eden Allah'tır. Allah insanı yaratmış ve ona ruhundan üflemiştir. İşte insanı diğer canlılardan ayıran en önemli özelliklerinden biri bir ruha sahip olmasıdır. Evrim teorisinin ise, ruhun varlığını, nasıl oluştuğunu açıklayabilmesi kesinlikle mümkün değildir.

21. yüzyılın en önemli gelişmelerinden biri, 150 yıldır anlatılan evrim masalının sona ermesidir. Bugün evrimcilerin teorilerine delil olarak gösterebilecekleri bir tek fosil, bir tek laboratuvar deneyi veya doğada gözlemlenmiş bir olay yoktur. Evrimcilerin kendilerince evrime delil olarak gösterdiklerinin ise evrime kesinlikle delil oluşturmadıkları zaman içinde ortaya çıkmıştır. CBT'de konu edinilen Neandertal insanı da bu örneklerden biridir.

SN. RİTA URGAN'IN CANLILIĞIN OLUŞUMU HAKKINDAKİ ÖNEMLİ YANILGILARI

Cumhuriyet Bilim Teknik dergisinin 15 Temmuz 2000 tarihli sayısında, Rita Urgan'ın "Yaşamın nasıl ortaya çıktığını öğrenebilecek miyiz?" başlıklı bir yazısı yayınlandı. Sayın Urgan bu yazıda, canlılığın oluşumu ile ilgili şahsi düşünce ve duygularını anlatıyordu. Her ne kadar yazının yayınlandığı sayfanın başlığı "21. Yüzyıla Bakış" ise de Sn. Urgan yazısında, 21. yüzyılın tüm bilimsel gelişmelerini ve buluşlarını göz ardı ederek, kulaktan dolma bilgilerle bazı çıkarımlarda bulunmuştur. Yanıltıcı çıkarımlarla dolu bu yazı hakkında bazı önemli gerçekleri hatırlatmakta yarar görüyoruz.

Sn. Urgan'ın "Yaşamın Deneme Sonucu Tesadüfen Ortaya Çıktığını Zannetme" Yanılgısı:

Sayın Urgan yazısında şu cümleyi kullanmaktadır: *"Yaşam ne denli büyüleyici ve renkli olursa olsun, bildiğimiz kadarıyla tek bir deneme sonucunda ortaya çıktı."* Bu cümlenin hiç düşünülmeden, tamamen evrimci telkinlerle yazıldığı çok açıktır. Sn. Urgan bu cümlesi ile, bazı maddelerin en uygun zamanda ve en uygun şartlarda, yine en uygun miktarlarla tesadüfen biraraya geldiklerini ve olağanüstü çeşitlilikteki canlıları oluşturduklarını ifade etmektedir. Sn. Urgan'a göre bilinçsiz doğa, kör tesadüflerle bir deneme yapmış, o deneme "tutmuş" ve bildiğimiz muazzam çeşitlilikteki canlılığı oluşturmuştur.

Böyle bir iddianın gerçekleşmesinin imkansız olduğu, bugün bilim tarafından defalarca ispatlanmıştır. Bilim adamları, canlılığın oluştuğu dönemdeki koşulları, kontrollü ve son derece gelişmiş laboratuvar ortamlarında meydana getirerek denemeler yapmışlar ancak bunların tümü sonuçsuz kalmıştır. Her ne deneme yapılırsa yapılsın **tek bir canlı hücresi dahi üretilememiştir**. Ve sonuçta bu denemelerden vazgeçilmiştir. Ancak Sn. Urgan, bilinçsiz ve şuursuz doğadaki atomların, nasıl olduysa bilinçli ve şuurlu insanların başaramadığı bu denemeden başarılı çıktığını iddia etmektedir. Böyle bir iddianın ne kadar mantık dışı olduğunu göstermek için, evrimci bilim adamlarını bir "deneme" yapmaya davet edelim:

Evrimciler, büyük varillerin içine canlılığın yapısında bulunan fosfor, azot, karbon, oksijen, demir, magnezyum gibi elementlerden bol miktarda koysunlar. Hatta normal şartlarda bulunmayan ancak bu karışımın içinde bulunmasını gerekli gördükleri her türlü malzemeyi de bu varillere eklesinler. Karışımların içine, istedikleri kadar (doğal şartlarda oluşumu mümkün olmayan) amino asit, istedikleri kadar da (bir tekinin bile rastlantıyla oluşma ihtimali 10^{950}'de bir olan) protein doldursunlar. Bu karışıma istedikleri oranda ısı ve nem versinler. Bunları istedikleri gelişmiş cihazlarla karıştırsınlar. Varillerin başına da dünyanın önde gelen evrimci bilim adamlarını koysunlar. Bu uzmanlar nöbetleşerek milyarlarca, hatta trilyonlarca sene varillerin başında beklesinler. Bir canlının oluşması için hangi şartların var olması gerektiğine inanılıyorsa hepsini kullanmak da serbest olsun.

Ancak ne yaparlarsa yapsınlar o varillerden kesinlikle bir canlı çıkaramazlar. Zürafaları, aslanları, arıları, kanaryaları, bülbülleri, papağanları, atları, yunusları, gülleri, orkideleri, zambakları, karanfilleri, muzları, portakalları, elmaları, hurmaları, domatesleri, kavunları, karpuzları, incirleri, zeytinleri, üzümleri, şeftalileri, tavus kuşlarını, sülünleri, renk renk kelebekleri ve bunlar gibi milyonlarca canlı türünden hiçbirini oluşturamazlar. Değil burada birkaçını saydığımız bu canlı varlıkları çıkarmak, bunların tek bir hücresini bile elde edemezler. Üstelik akıl ve bilinç sahibi bir insanı bu deneyle asla meydana getiremezler. Kısacası, Sn. Urgan'ın bahsettiği **"büyüleyici ve renkli" canlılığı böyle bir varilden kesinlikle çıkartamazlar.**

Tüm koşullar evrimcilerin isteklerine göre ayarlansa bile, böyle bir denemenin başarısız olacağı kesinlikle açıktır. Peki, kontrolsüz koşullarda, hiçbir bilincin müdahalesi olmadan böyle bir denemenin başarılı olduğunu iddia etmek mantık dışı değil midir?

Sn. Urgan'ın Olasılık Hesabındaki Önemli Yanılgısı

Sn. Urgan, canlılığın tesadüfen oluşma ihtimalini, *ilk kez piyango bileti aldığında en büyük ikramiyeyi kazanma veya 10 kere para attığında her seferinde tura gelmesi ihtimali* ile karşılaştırmaktadır. Ve bu nedenle, canlılığın tesadüfen oluşma ihtimalini kendince olası görebilmektedir. Kuşkusuz bu çıkarımlar önemli bir bilgi eksikliğinin ve yanlış bakış açısının izlerini taşımaktadır. Çünkü bilim adamlarının yaptıkları hesaplara göre, değil tüm canlıları oluşturan hücrelerin, hücrenin yapıtaşlarından olan ortalama büyüklükteki bir protein molekülünün tesadüfen oluşma ihtimali dahi 10^{950}'de birdir. Matematikte 10^{50}'de bir ihtimalin "0" (sıfır) olarak kabul edildiğini göz önünde bulundurursak, tek bir protein molekülünün tesadüfen oluşma ihtimali **"kesinlikle imkansız"** demektir.

Sn. Urgan'ın, kendi matematiksel hesapları yerine, canlılığın tesadüfen oluşmasının imkansızlığı ile ilgili bilim adamlarının hesaplamalarını ve karşılaştırmalarını kullanması, kuşkusuz daha gerçekçi ve güvenilir olacaktır. Canlı hücrelerinin yapıtaşı olan proteinlerin oluşumu ile ilgili uzun yıllardır araştırma yapan pek çok bilim adamı vardır. Ve bu çalışmalarından çıkan sonucun, değil bir hücrenin, tek bir proteinin bile tesadüfen oluşmasının imkansız olduğunu defalarca ifade etmişlerdir.

Örneğin, Cambridge Üniversitesi'nden matematikçi ve astronom Fred Hoyle bir materyalist olmasına rağmen, tesadüfler sonucu canlı bir hücrenin meydana gelmesiyle, **bir hurda yığınına isabet eden kasırganın savurduğu parçalarla tesadüfen bir Boeing 747**

uçağının oluşması arasında bir fark olmadığını belirtir.[47]

Amerikalı jeolog William Stokes ise hücre için gereken bir proteinin tesadüfen oluşmasının imkansızlığını şöyle tarif eder:

Eğer milyarlarca yıl boyunca, milyarlarca gezegenin yüzeyi gerekli amino asitleri içeren sulu bir konsantre tabakayla dolu olsaydı bile yine (protein) oluşamazdı.[48]

New York Üniversitesi kimya profesörü ve DNA uzmanı Robert Shapiro, sadece basit bir bakteride bulunan 2000 çeşit proteinin rastlantısal olarak meydana gelme ihtimalini hesaplamıştır. Elde edilen rakam, 10 üzeri 40.000'de 1 ihtimaldir. Cardiff Üniversitesi'nden Uygulamalı Matematik ve Astronomi Profesörü Chandra Wickramasinghe bu rakam karşısında şu yorumu yapar:

Bu rakam (10 üzeri 40.000) Darwin'i ve tüm evrim teorisini gömmeye yeterlidir. **Bu gezegenin ya da bir başkasının üzerinde hiçbir zaman (hayatın doğabileceği) bir ilkel çorba olmamıştır ve yaşamın başlangıcı rastlantısal olarak gerçekleşemeyeceğine göre, amaçlı bir aklın ürünüdür.[49]**

Bu açıklamaların sonucunda anlaşılmalıdır ki; canlılık için, "nasıl olduysa oldu, bir şekilde kendiliğinden ve tesadüfler sonucunda oluştu" demek, tamamen evrimci ön yargıların, bilgi yetersizliğinin ve gelişen bilimi takip etmemenin sonucudur. Çünkü bugün bilim, canlılığın kökeninde tesadüflere yer olmadığını kesin olarak ispatlamıştır. (Detaylı bilgi için bkz. *Hayatın Gerçek Kökeni,* Harun Yahya)

Sn. Urgan'ın, Fosil Kayıtlarının Evrim Teorisini İspatlayacak Düzenliliğe Sahip Olduğunu Sanma Yanılgısı

Fosil kayıtları Sn. Urgan'ın zannettiği gibi evrimciler açısından "tutarlı" değildir. Aksine evrim açısından büyük ve çözülemez çelişkilerle ve boşluklarla doludur. Fosil kayıtları, canlıları birbirlerinden ayrı olarak Allah'ın yarattığı gerçeğini bir kez daha teyid etmektedir. (Detaylı bilgi için bakınız. "*Sabah* gazetesinin "Seçime Darwin Damgası" Başlıklı Haberindeki Yanılgılar" Bölümü)

Sonuç olarak, 21. yüzyılda ulaşılan bilgi seviyesi ve teknolojik imkanlar, 19. yüzyıla ait köhne bir teori olan evrim teorisinin ne kadar bilim dışı olduğunu açık ve kesin olarak göstermektedir. Aynı şekilde 21. yüzyıl bilimi, evreni ve tüm canlıları Yüce Allah'ın yoktan yarattığını da teyid etmektedir. Canlılığın kökenine yaratılış gerçeği dışında bir açıklama aramak, büyük bir zaman kaybı ve yanılgıdan başka bir şey değildir.

EVRİMCİLERİN "MAYMUN" SAPLANTILARININ ANLAMSIZLIĞI

Cumhuriyet Bilim Teknik dergisinin 29 Temmuz 2000 tarihli sayısında, Darwinist bir yazıya yer verildi. "Yok birbirimizden farkımız" başlıklı yazıda, maymunların insanlara benzer birçok davranışlarının bulunduğu öne sürülerek, insanla maymunun arasında sanıldığından daha az bir fark olduğu yanılgısı ifade ediliyordu. Sadece evrim propagandası amacının güdüldüğü açıkça belli olan yazıdaki taraflı yorumları ve çarpıtmaları sırayla

açıklayalım.

Maymunların, insanlarda da görülen bazı davranışlara sahip oldukları bir gerçektir. Ancak, doğada insanla benzer davranışlar gösteren, hatta eğitimli bir insanın dahi gösteremeyeceği, zekice tavırlar sergileyen birçok hayvan vardır. Hatta bazı hayvanlarda, insanlara has şefkat, merhamet, eşine veya çocuklarına düşkünlük, fedakarlık gibi tavırları görmek de mümkündür. Ancak nedense, sadece maymunlardaki benzerlikler bazı çevreleri müthiş bir heyecana kaptırmaktadır. Oysa doğayı tarafsız ve evrimci saplantılardan uzaklaşmış bir gözle inceleyen her insan, pek çok canlının insanı hayrete düşürecek derecede zekice tavırlara sahip olduğunu görecektir.

Söz gelimi, kendisine oldukça gelişmiş teknik altyapıya sahip bir yuva ve yuvasının uygun koşullarda bulunmasını sağlayan bir baraj inşa eden kunduz, bir maymundan çok daha zekice tavırlar sergilemekte, çok daha önemli ve kompleks kararlar almaktadır.

Arıların ise, petek inşasındaki yetenekleri, altıgen petek seçiminin önemi, bu altıgen petekleri kusursuzca, aralarında hiçbir boşluk bırakmadan tamamlayabilmeleri, nektar bulma yöntemleri ve değerlendirmeleri her biri zeka ürünü davranışlardır. Özellikle petek inşasında yaptıkları matematik hesaplar evrim teorisinin kurucusu Charles Darwin'i bile hayrete düşürerek şunları söyletmiştir: **"Arıyı, büyük matematikçilerin (peteğin yapısındaki ince hesapları) buluşlarından çok önce petek gözlerini yapmaya yönelten içgüdü için ne diyeceğiz?"**

Kuzey kutbunda yaşayan bir erkek penguenin, aylarca kımıldamadan yavrusunu ayaklarının arasında tutarak donmasını engellemesi, bu esnada dişi penguenin denize ulaşarak birkaç ay boyunca yavrusuna yiyecek bulmak için tehlikeli bir yolculuğa çıkması ve dönüşünde binlerce birbirinin aynı görünen penguen arasından eşini ve yavrusunu tanıyabilmesi de şuur gerektiren davranışlardır.

Maymunlar ise, birçok hayvanın insan davranışlarına olan benzerliğinden çok daha az bir benzerliğe sahiptir. Ancak, bir maymunun başını kaşıması, yavrusunun başını okşaması veya elini çırparak sevinç ifade etmesi evrimcileri müthiş heyecana kaptırmaktadır. Çünkü evrimciler, insanların maymunlarla ortak bir atadan evrimleştiği yalanına inanırlar, dolayısıyla maymunların insanlara benzer tavır göstermelerini sözde akrabalıklarının bir sonucu olarak görmek isterler. Ama bu esnada doğanın geri kalanını göz ardı ederler. Çünkü ne yukarıda bazı davranış örneklerini verdiğimiz kunduzları, penguenleri veya arıları, ne de karınca, örümcek, yunus, gibi diğer hayvanları, insanlara benzer birçok davranışa sahip olmalarına rağmen, insanın akrabası olarak gösteremeyeceklerini bilirler. Özellikle arı, karınca, örümcek, termit gibi böceklerin insanlar gibi akıl ürünü işler yapmaları evrim açısından çok büyük bir sorundur, çünkü bu canlılar sözde "evrimsel akrabalık" şemasında insanla tamamen bağlantısızdırlar.

Sonuç olarak maymunların insanlarla benzer davranışlar göstermeleri, bu canlıların insanların sözde evrimsel akrabaları olduğunu kesinlikle göstermez.

Canlılardaki, akıl ve bilinç ürünü davranışların ise tek açıklaması vardır. Kunduzların veya arıların kusursuz mimari yapılar inşa etmeleri, ne kendisi de bilinçsiz olan doğanın bir armağanıdır, ne de bu canlıların kendi iradeleriyle sahip oldukları özelliklerdir. Müstakil bir akla ve bilince sahip olmayan bu canlılar, kendilerini yaratan Allah'ın ilhamı ile hareket

ederler. Allah, Kuran'da balarısını örnek vererek, bu gerçeği bizlere bildirmiştir:

<u>Rabbin balarısına vahyetti:</u> Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin. Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabbinin sana kolaylaştırdığı yollarda yürü-uçuver. Onların karınlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır. Şüphesiz düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır. (Nahl Suresi, 68-69)

Kaldı ki, evrimcilerin iddia ettikleri gibi, mutasyonlar ve doğal seleksiyon, hiçbir maymunu evrimleştirerek bir insana dönüştüremez. Çünkü insan, bir ruha, bilince ve akla sahiptir. Bu nasıl bir mutasyon olacaktır ki, bir maymuna hissetmeyi, düşünmeyi, önemli konularda karar vermeyi, renkleri, desenleri, gölgeyi en güzel ve en uyumlu şekilde kullanarak bir sanat eseri oluşturmayı, trigonometri hesapları yapmayı, Sultan Ahmet Camisi'ni, Taç Mahal'i, Eyfel Kulesi'ni inşa etmeyi, beyin ameliyatı yapmayı, en üstün teknoloji ile donatılmış hayalet uçakları tasarlayarak uçurmayı öğretecektir?. J. Hawkes, evrimci bir bilim adamı olmasına rağmen bu önemli gerçeği şöyle açıklamıştır:

Kuşları, balıkları, çiçekleri vb. göz kamaştırıcı güzelliği salt doğal seleksiyona borçlu olduğumuza inanmakta güçlük çekiyorum. Dahası, insan bilinci öyle bir düzeneğin ürünü olabilir mi? **Nasıl olur da tüm uygarlık nimetlerini meydana getiren insan beyni; Sokrates, Leonardo da Vinci, Shakespeare, Newton ve Einstein gibileri ölümsüzleştiren yaratıcılık "yaşam savaşımı" denen orman yasasının bize bir armağanı olsun?**[50]

Evrimci Roger Lewin ise evrim teorisinin insan ruhunun oluşumu hakkında büyük bir çıkmaz içinde olduğunu şöyle itiraf eder:

Fiziksel anlamda, insanın evrimi hakkındaki herhangi bir teorinin, güçlü çeneleri ve iri kesici dişleri olan ve bizden dört kat hızlı koşan maymun benzeri bir atanın nasıl yavaş yavaş, iki ayaklı bir hayvana dönüştüğünü açıklaması gerekir. **Bu güçlere aklı, konuşmayı ve ahlakı ekleyin, bunların hepsi evrim teorisine baş kaldırmaktadır.**[51]

Doğada, insanın sahip olduğu ruhu ona verebilecek hiçbir güç yoktur. Bu ruhu, insana Allah vermiştir. Kuran'da bildirildiği gibi **Allah insana ruhundan üflemiştir.** Bu, Darwinistler'in asla açıklama getiremeyecekleri ve tamamen yenilgiyi kabul ettikleri bir gerçektir. "Maymunlarla birbirimizden hiçbir farkımız yok" sloganları ile yazdıkları yazılar ise, Darwinizm'e olan körü körüne bağlılıklarını gösteren bir delil olmaktan öteye gitmemektedir.

FOCUS DERGİSİNDEKİ YANILGILAR

FOCUS DERGİSİNDEN "EVRİM DÜŞLERİ"

Focus dergisinin Mayıs 2000 tarihli sayısında "Geleceğin Hayvanları" isimli bir yazıya yer verilmiştir. Derginin "Zooloji" sayfasında yer alan yazıda, İskoçyalı bir paleontolog Dougal Dixon'un *Geleceğin Zoolojisi* isimli kitabından örnekler verilmektedir. Söz konusu kitapta, günümüzden **50 milyon yıl sonra** hayvanların ne tür değişimlere uğrayacakları, görünümlerinin, beslenme ve avlanma alışkanlıklarının nasıl olacağı, nasıl bir davranışa sahip olacakları gibi detaylı yorumlar yapılarak, adeta "kehanette" bulunulmuştur. Ayrıca 50 milyon yıl sonra var olacağı iddia edilen bu hayali varlıklar, tüm detaylarıyla resmedilerek konuya ikna edici bir görünüm sağlanmaya çalışılmıştır.

Bilimsel nitelikli bir derginin yine "zooloji" gibi bir bilim dalı ile ilgili sayfasında yer alan, ancak bilimle uzaktan yakından bir ilgisi olmayan bu yazının ve yazıya konu olan kitabın asıl amacı kuşkusuz "evrim propogandası"dır. Bu ve benzeri çalışmalarla ilgili bazı noktaların kamuoyunca bilinmesi gerektiği düşüncesindeyiz.

1. Dougal Dixon'un geleceğin hayvanları ile ilgili olarak verdiği bilgiler tamamen hayal ürünüdür ve yazar, bilimsel yöntemler kullanmadan gelecekle ilgili kehanetlerde bulunmuştur.

Focus dergisinde belirtildiğine göre Dougal Dixon *Geleceğin Zoolojisi* isimli çalışmasında, günümüzden 50 milyon yıl sonra hayvanların evrimleşerek büyük farklılıklar gösterecekleri gibi hayali bir senaryo anlatmaktadır. Dixon'ın bilim dışı iddiasına göre yarasalar kanatlarını yitirerek yere inecekler ve yerde yiyecek bulamayınca su altında şanslarını deneyecekler, timsahlar sözde evrimleşerek Dixon'ın bir de isim verdiği "desert shark" (çöl köpekbalığı)'a dönüşecekler, ağaçlarda yaşayan maymunlar yere inerek vahşileşecekler ve aslanların yerini alarak onlara benzer bir görünüm elde edecekler. Bunlar bilimsel olarak hiçbir değeri olmayan, Dixon'un hayali hayvan listesinden sadece bir kaçı.

Dixon, gelecekte yaşayacağını varsaydığı hayvanlar ile ilgili oldukça detaylı bilgiler vermiş, hangi hayvanın hangi organının neye dönüşeceğini anlatmış, davranışlarının nasıl etkileneceğini, neyle beslenip, nerelerde yaşayacağını belirtmiş, hatta her birine bir de isim takmış; ancak bu değişimlerin nasıl meydana geleceğine dair tek bir bilimsel açıklamada bulunmamış, bunu denemeye dahi çalışmamıştır.

Oysa, bir bilim adamı, gelecekle ilgili bir tahminde bulunurken bunu mutlaka güçlü ve kesin bilimsel verilere dayandırmalı, tahminlerini tamamen bilimsel yöntemler kullanarak ortaya koymalıdır. Aksi takdirde hurafelerle uğraşan **"kahin"**lerden veya **"falcı"**lardan hiçbir farkı kalmaz.

Söz gelimi bir jeolog, bir kara parçasının milyonlarca yıldır ne kadar hızla yer değiştirdiği ile ilgili tüm verileri göz önünde bulundurarak bu kara parçasının 50 milyon yıl sonra nerede bulunacağı ile ilgili bir tahminde bulunabilir. Veya, bir genetik bilimci, genler

üzerine yapılan tüm araştırmaları göz önünde bulundurarak, yakın bir gelecekte, genetik kökenli hangi hastalıkların yeryüzünden tamamen silinebileceğine dair bir tahminde ve açıklamada bulunabilir.

Dixon'ın varsayımları ise hiçbir bilimsel veri ile desteklenmediği gibi, tamamen **kendisinin hayalgücüne dayalıdır.** Nitekim *Focus* dergisi de bu gerçeği itiraf etmekte ve Dixon'ın bu çalışmayı, bilimde olması gerektiği gibi **bilimsel yöntemlerle değil, insani bazı özelliklerine yenilerek hayalgücünün etkisi altında kalarak hazırladığını** belirtmektedir. Yazının girişindeki şu cümleler oldukça ilginçtir:

Kuşkusuz bilim kendi yöntemleri olan, aynı deneylerin aynı koşullarda aynı sonuçlar verdiği bir alan… Bu bilimselliğin sınırları içinde çalışanlar, elbette bu katı kurallara uyuyorlar. Ama, zaman zaman insan olmanın dayanılmaz hafifliğini hissediyorlar. Bu nedenle **HAYAL GÜÇLERİNİ ZORLAYABİLİYORLAR. İşte "Geleceğin Zoolojisi" isimli eserin yaratıcısı İskoçyalı paleontolog Dougal Dixon da bunlardan biri…** Eserinde geleceğin hayvanlarını mutlaka bilimsel bir süreçten geçiriyor, kendisinden de çok şeyler katıyor…

Sadece hayalgücüne dayanılarak yapılmış ve fantazi bir senaryodan öte herhangi bir anlam taşımayan bu çalışmanın, *Focus* gibi bilimsellik iddiası taşıyan bir derginin "zooloji" sayfasında yer alması son derece yanıltıcıdır. Okuyucular böyle bir haberi bir bilim kurgu sayfasında veya "fantazileriniz", "hayalgücünün eserleri" gibi konulu sayfalarda okuduklarında herhangi bir sakınca olmayabilir. Ancak bir kişinin hayalgücünün ürünü olan bazı garip varlıkların resimlerinin ve detaylı bilgilerinin bilim ile ilgili bir sayfada yer alması ve kullanılan manşetlerde, bu hayali canlılarla ilgili fantezilerin sanki bilimsel bir sonuç gibi aktarılması son derece yanlıştır. Burada yapılmak istenen, evrim aldatmacasına körü körüne inanan bazı bilim adamlarının "hayal güçlerini zorlayarak" uydurdukları masalların, bilimsellik görüntüsü altında kitlelere empoze edilmeye çalışılmasından başkası değildir.

Bu yöntem, aslında son derece tanıdık bir yöntemdir. Teorilerini bilimsel bulgulara dayandıramayan evrimciler sık sık bu tarz yanıltıcı haberler yapmakta, asla gerçekleşmemiş senaryoları konu ile ilgili bilgileri sınırlı kişilere gerçekmiş gibi sunabilmektedirler. Kendi ön yargılarını ve hayal güçlerini "bilim" gibi göstererek insanları aldatmaya çalışmaktadırlar. Fransız zoolog Pierre Paul Grassé, kendisi de bir evrimci olmasına rağmen, evrim teorisinin bu gibi iddiaları için şu yorumu yapmıştır:

Hayal kurmaya karşı bir yasa yok, ama bilim buna dahil edilmemelidir.[52]

2. Geçmişte evrim yaşanmamıştır ki, gelecekte yaşansın.

Gerek Dixon'ın çalışmasında gerekse *Focus* dergisinin bu çalışmayı aktarışında, evrim teorisi, bilimsel olarak ispatlanmış bir gerçekmiş gibi sunulmakta ve "geçmişte evrim yaşandığına göre gelecekte de evrim yaşanacaktır" gibi son derece yanlış bir düşünceyle yola çıkılmaktadır. Oysa **geçmişte evrim yaşanmadığı gibi gelecekte de evrim yaşanmayacaktır.** Bu, modern bilimin bulgularıyla ortaya konmuş bir gerçektir.

Evrimciler, onlarca yıldır geçmişle ilgili sayısız senaryo üretmişler ve kullandıkları telkin ve propoganda yöntemleri ile bu hayali senaryoları bilimsel gerçeklermiş gibi insanlara empoze etmişlerdir. Ancak 20. yüzyılın ikinci yarısında meydana gelen bilimsel ve teknolojik

gelişmeler evrimcilerin tüm düzenlerini altüst ederek, evrimin asla gerçekleşmediğini açık ve kesin olarak ortaya koymuştur.

Evrimin en önemli açmazlarından biri evrimleşmenin hangi mekanizmalarla gerçekleştiğini açıklayamamasıdır. Söz gelimi, Dixon bu çalışmasında, yarasaların büyük bir değişim geçireceklerini, önce kanatlarını yitireceklerini ve ardından su altında yaşamaya başlayacaklarını iddia etmekte ve bu iddiasını da hayali bir çizimle desteklemektedir. Bu çizimde görülen ise yarasaların kanatlarının yerini iki kolun aldığıdır. Dixon'ın bu iddiasının bilimsel bir nitelik kazanabilmesi için, yarasanın kanatlarının nasıl olup da bir kola dönüşeceğini, uçan bir memeli olan yarasanın nasıl olup da sualtında yaşayabilecek, nefes alabilecek, avlanabilecek nitelikler kazanacağını açıklaması gerekir.

Dixon'ın bilim dışı bu iddiasına göre yarasanın birçok organında önemli değişiklikler olacaktır ve bu değişiklikler son derece bilinçli ve amaca yönelik bir sıra izleyecektir. Tamamen ihtiyaçtan kaynaklanan bu değişimlerin mutlaka bilinçli bir mekanizma tarafından gerçekleştirilmesi gerekir. Öyle bilinçli bir mekanizma olmalıdır ki bu, havada yiyecek ihtiyacını karşılayamayan yarasanın önce kanatlarını kol haline getirip onun karada avlanmasını kolaylaştırmalıdır. Yarasanın karada da yeterli besin bulamadığını görünce yarasaya solungaçlar ve diğer donanımla sağlamalı ve yarasayı suyun altında yaşatmalıdır.

Peki ama doğadaki bu bilinçli, akıllı, yetenekli mekanizma nedir? Evrimciler 150 yıldır doğadaki bu "olması gereken" mekanizmayı tartışmaktadırlar. Ancak doğada var olan hiçbir mekanizmanın böyle bir dönüşümü gerçekleştiremeyeceği son derece açık ve kesindir. Evrimcilerin sözde evrimleştirici iki mekanizma olarak öne sürdükleri "doğal seleksiyon" ve "mutasyonlar"ın ise aslında böyle bir süreci gerçekleştiremeyecekleri ortadadır ve bunu evrimciler dahi kabul etmektedirler. Doğal seleksiyon ve mutasyonların "yeni varlıklar" meydana getirecek mekanizmalar olmadığı bugün bilim çevreleri tarafından kabul görmüş bir gerçektir. (Ayrıntılı bilgi için bkz. Harun Yahya; *Evrim Aldatmacası*, *Hayatın Gerçek Kökeni*)

3. Dixon'ın çalışmasının ve Focus'taki haberin tek amacı "evrim propogandasıdır."

Evrim teorisi, bundan 2 yüzyıl önce -19. yüzyılda- ortaya atılmış ve günümüzde bilimsel bulgularla geçersizliği ortaya çıkmış bir teoridir. Charles Darwin'den bu yana bilimin her alanında ve teknolojide muazzam gelişmeler meydana gelmiştir ve 19. yüzyılda inanılır gibi görünen birçok şeyin aslında imkansız olduğu anlaşılmıştır.

Ancak tüm bunlara rağmen evrim teorisi, diğer köhne teori ve fikirler gibi çöpe atılmamış, aksine büyük bir özenle muhafaza edilmeye çalışılmıştır. Çünkü evrim teorisi, yüzyıllardır, inançsızlıklarına, Allah'ı inkarlarına, başıboş ve sorumsuz insan anlayışlarına, maddeye verdikleri öneme sözde bilimsel bir kılıf olmuş ve insanların gözünde bir meşruiyet arayan çevrelere sahte de olsa bir destek kazandırmıştır. Bu nedenle bilimsel yöntemlerle büyük umutlar bağladıkları teorilerini savunamayan evrimciler, telkin, göz boyama ve propaganda yöntemleri ile bunu sağlamaya çalışırlar. Konuyu detaylı incelemeyen insanlar ise "bilimsellik" maskesi altında gizlenen gazete ve dergiler, kitaplar vs. aracılığıyla evrimin gerçek olduğuna ikna edilirler.

İşte Dixon'ın gelecekte evrim sonucunda meydana geleceğini iddia ettiği bilim kurgu

filmlerinden fırlamış hayali varlıklar, bu propagandanın bir parçasıdır. Bu, evrimcilerin ilk kez kullandıkları bir yöntem de değildir. Söz gelimi yakın geçmişte, yine bir evrim savunucusu olan Richard Dawkins, "geleceğin insanı"nı çizmişti. Etkileyici bir görüntü verilmek istenen bu sözde "geleceğin insanı" da aynı amaçla ortaya atılmıştı ve hiçbir bilimsel yöntem kullanılmadan tamamen hayal ürünü olarak üretilmişti.

Evrimcilerin bu denli bilim dışı yöntemlere, adeta "çocuk kandırma" metodlarına başvurmaları, gerçekte Darwinizm'in bilim karşısında uğradığı yenilginin bir sonucudur. Hiçbir laboratuvar deneyi veya bilimsel gözlem evrim teorisini desteklemediği için, evrimci biyologlar "hayal güçlerini zorlayarak" uydurma canlılar çizmekte ve bu sayede konu hakkında bilgisi olmayan insanları etkilemeye çalışmaktadırlar. Bunlar, Darwinizm'in son çabalarıdır. İnsanlık, bilim adına utanç verici bir safsata olan bu teoriden çok yakında tamamen kurtulacaktır.

FOCUS DERGİSİNİN VE SN. DEMİRSOY'UN DAVRANIŞLARIN KÖKENİ HAKKINDAKİ YANILGILARI

8 Ağustos 2000 tarihli *Focus* dergisinde yayınlanan "Deprem ve Hayvan" başlıklı yazıda, hayvanların depremleri önceden sezme yetenekleri konu edilmiş ve hayvan davranışları konusunda evrimci biyolog Ali Demirsoy'un fikirlerine yer verilmiştir. Sayın Demirsoy'un verdiği bilgilerde ise bazı yanılgılar ve açıklanması gereken noktalar bulunmaktadır. Söz konusu yazıda, "Davranışların Evrimi" alt başlığında Sn. Demirsoy'un *Kalıtım ve Evrim* isimli kitabından bir alıntı yapılmıştır ve bu alıntıda özetle şu iddia yer almaktadır: "Davranışlar canlıların birçoğunda, belirli bir kalıtsal düzenlemenin etkisi altında ortaya çıkmış ve bir çeşit içgüdü olarak dölden döle aktarılmıştır." Sayın Demirsoy'un ve diğer evrimcilerin, bu cümleyi kabul etmekle ne tür yanılgılar içinde bulunduklarını ve hangi cevapsız sorularla karşı karşıya kaldıklarını açıklamakta fayda görmekteyiz:

Evrimciler "İçgüdülerin" Kaynağını Açıklayamazlar:

"İçgüdü" kelimesi, evrimci bilim adamları tarafından, hayvanların doğuştan sahip oldukları bazı davranışları tanımlamak için kullanılır. Ancak hayvanların bu içgüdüleri nasıl edindikleri, içgüdü ile yapılan bir davranışın ilk olarak nasıl ortaya çıktığı ve bu davranışların nesilden nesile nasıl aktarıldığı sorusu her zaman cevapsızdır.

Evrimci genetikçi Gordon Rattray Taylor, *The Great Evolution Mystery* (Evrimin Büyük Bilinmezi) isimli kitabında içgüdülerle ilgili bu çıkmazı şöyle itiraf etmektedir:

İçgüdüsel bir davranış ilk olarak nasıl ortaya çıkıyor ve bir türde kalıtımsal olarak nasıl yerleşiyor diye sorsak, bu soruya hiçbir cevap alamayız.[53]

Gordon Taylor gibi itirafta bulunamayan bazı evrimciler ise bu soruları üstü kapalı, gerçekte bir anlam ifade etmeyen cevaplarla geçiştirmeye çalışırlar. Evrimcilerin yanılgılarına göre, içgüdüler canlıların genlerine programlanmış olan davranışlardır. Bu açıklamaya göre örneğin bir balarısı son derece muntazam ve bir matematik harikası olan altıgen petekleri

içgüdüleri ile yapar. Diğer bir deyişle yeryüzündeki tüm balarılarının genlerinde kusursuz şekilde altıgen petek inşa etme içgüdüsü programlanmıştır.

Bu durumda akıl ve mantık sahibi her insan şöyle bir soru soracaktır: Eğer canlılar, davranışlarının büyük çoğunluğunu, böyle davranmaya programlandıkları için yapıyorlarsa, onları kim programlamıştır? Hiçbir program kendi kendine oluşamaz. Her programın mutlaka bir programcısı olmalıdır.

Aynı şekilde, Ali Demirsoy'un baştaki ifadesinde bahsettiği "genetik düzenleme"yi kim yapmıştır? Çünkü Sayın Demirsoy'un kullandığı "düzenleme" kavramı, kendi kendine, rastlantılarla meydana gelebilecek bir olay değildir. "Düzenleme" kavramı, adı üstünde rastlantı, başıboşluk, tesadüf kavramlarının etki etmediği kontrollü ve bilinçli müdahalelerin gerçekleştiği bir ortamın varlığını gerektirir. Bu durumda Sayın Demirsoy "genetik düzenleme"den bahsederken ister istemez bu gerçeği de kabul etmektedir. Dolayısıyla tesadüflerle, kendi kendine, başıboş ilerleyen rastlantısal süreçlerle açıklanmaya çalışılan evrim tezini de otomatik olarak reddetmiş olmaktadır. Peki Prof. Ali Demirsoy'un sözünü ettiği düzenlemeyi yapan akıllı ve bilinçli varlık kimdir?

Evrimciler, bu soruya verebilecek bir yanıt bulamadıkları gibi, konuyla ilgili yayınlarda şöyle bir göz boyama yöntemi kullanırlar: Tüm canlılara sahip oldukları özellikleri verenin "tabiat ana" olduğunu söylerler. "Tabiat ana" ise bildiğimiz taş, toprak, su, ağaç, bitki, vs. den oluşur. Acaba bunlardan hangisinin, canlılara bilinçli ve akıl yüklü eylemler yaptırması mümkün olabilir? Tabiatın hangi parçası canlıları programlamak için gerekli akla ve yeteneğe sahiptir? Doğada gördüğümüz herşey yaratılmıştır ve dolayısıyla yaratıcı olamaz. Hangi akıl sahibi insan bir yağlı boya tablo gördüğünde "boyalar ne kadar güzel bir tablo yapmışlar" diyebilir? Kuşkusuz bu, son derece akıl dışı bir düşünce olur. Öyle ise kendileri de yaratılmış olan, hiçbir akla ve bilince sahip olmayan varlıkların yaratıcı olduklarını iddia etmek, diğer varlıkların akılla ve bilinçle davranmak üzere programladıklarını söylemek de aynı şekilde akıl dışıdır.

Bu noktada karşımıza çok açık bir gerçek çıkmaktadır: Bu canlılar sahip oldukları üstün özellikleri kendi akılları ile bulup yapamadıklarına göre ve bu canlılar bu özellikleri ile doğduklarına göre, bu özellikleri onlara veren, onları bu tavırları gösterecek şekilde yaratan üstün bir Akıl ve İlim Sahibi vardır. Tüm doğada gördüğümüz bu aklın ve ilmin sahibi de hiç şüphesiz Allah'tır.

Allah, Kuran'da balarısını örnek vererek, bu canlının gösterdiği akılcı davranışları ona Kendisi'nin ilham ettiğini bildirmektedir. Yani evrimcilerin "içgüdü" dedikleri veya "hayvanlar bunu yapmak için programlanmışlardır" diyerek açıklamaya çalıştıkları şey aslında Allah'ın ilhamıdır. Bu gerçek Kuran'da şöyle bildirilir:

Rabbin bal arısına vahyetti: Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin. Sonra meyvelerin tümünden ye, böylece Rabbinin sana kolaylaştırdığı yollarda yürü-uçuver. Onların karınlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır. Şüphesiz düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır. (Nahl Suresi, 68-69)

Aslında evrim teorisinin sahibi Charles Darwin de hayvanların davranışlarının ve içgüdülerinin, teorisi için büyük bir tehlike oluşturduğunu fark etmiş ve bunu *"Türlerin Kökeni"* isimli kitabında açıkça, hatta birkaç kez itiraf etmişti:

İçgüdülerin birçoğu öylesine şaşırtıcıdır ki, onların gelişimi okura belki teorimi tümüyle yıkmaya yeter güçte görünecektir.[54]

FOCUS DERGİSİNDE, ÇÖPE ATILMIŞ EVRİMCİ İDDİALARDAN BİR DERLEME

Focus dergisinin 10 Ekim 2000 tarihli sayısında yayınlanan "Nereden, nereye?" başlıklı bir yazıda evrim teorisinin evrimciler tarafından bile terk edilmiş pek çok iddia ve tezleri, masalsı bir anlatımla yeniden gündeme getirildi.

Focus dergisi, insanın sözde evrimi hakkında ortaya atılmış senaryolardan derlediği kısa bölümleri bir hikaye üslubu içinde art arda sıralayarak, sözde "insanın evrimi" masalını tekrar etti. Bu masalın bilimsel yönden geçersiz olduğu önceki konularda anlatıldığı için, konunun detaylarına girmeyeceğiz. Ancak *Focus*'un iddialarının geçersizliğini özetlemek gerekirse, aşağıdaki noktalar belirtilebilir:

Focus dergisinde sayfalarca yer verilen ve insanın atası olduğu iddia edilen Australopithecus'un nesli tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey olmadığı defalarca kanıtlanmıştır. Bu gerçeği artık evrimciler de kabul etmekte ve Australopithecus'u zaten hayali olan "insanın soyağacı"ndan çıkarmaktadırlar. (Örn. *Science et Vie*, "Adieu Lucy", (Elveda Lucy) Mayıs 1999)

Focus dergisinde Homo habilis adıyla tanıtılarak insanın atası gibi gösterilmeye çalışılan canlılar da aynı Australopithecuslar gibi nesli tükenmiş bir maymun türüdür. Günümüzde bazı evrimci fosil bilimciler de bu sınıflamanın hayali olduğunu, Homo habilis denen canlıların aslında bir Australopithecus türü olduğunu savunmaktadır.

Focus dergisindeki sözde "insanın soy ağacı" şemalarında yer verilen Homo rudolfensis fosili evrimcilerin kemiklerini yanlış monte ederek insana benzettikleri bir maymun kafatasıdır.

Evrimcilerin Homo erectus adını verdikleri fosiller de insanın sözde atası olan ilkel varlıklar değil, günümüz insanının çeşitli ırklarıdır. Bu ırkların anatomi ve zeka bakımından günümüz insanından herhangi bir temel farklılığı yoktur.

"İnsanın evrimi" senaryosunda, bir insan ırkı olan Homo erectus ile kendisinden önce gelen maymunlar (Australopithecus, Homo habilis) arasında büyük bir uçurum vardır. Yani fosil kayıtlarında beliren ilk insanlar, evrim süreci olmadan, aynı anda ve aniden ortaya çıkmışlardır.

Evrimcilerin insanın atası olarak tanımlayarak okuyucularını aldatmaya çalıştıkları Neandertal insanı, nesli tükenmiş bir insan ırkıdır. Bilimsel bulgular, Neandertaller'in zeka ve kültür düzeyi yönünden bizlerden geri olmayan bir insan ırkı olduğunu göstermektedir.

İspanya'nın Atapuerca bölgesinde bulunan ve günümüz insanıyla tıpatıp aynı olan 800.000 yıllık fosil insanın hiçbir zaman evrim geçirmediğinin açık bir kanıtlarından biridir.

Dergide de konu edilen bu fosil (s. 102) evrimcilerin işine gelmediği için ayrı bir tür olarak kabul edilmiş ve karışık evrimci sıralamalar arasına sıkıştırılarak dikkatlerden kaçırılmaya çalışılmıştır. Bu da evrimcilerin kendi aleyhlerindeki kanıtları yok edemedikleri takdirde nasıl göz göre göre çarpıtabildiklerinin bir örneğidir.

Mary Leakey'nin Laetoli'de bulduğu 3.6 milyon yıllık ayak izleri, Focus dergisinde kasıtlı olarak saptırılmak istendiği gibi A. afarensis'e değil insana aittir.[55] Bu izler günümüz insanınınkinden hiçbir farkı olmayan ayaklar tarafından bırakılmıştır. Bu durum çıplak gözle dahi rahatlıkla anlaşıldığı gibi, izler üzerinde yapılan bilimsel çalışmalar da bu gerçeği kanıtlamıştır.

Focus'un Tek Malzemesi: Hayali Çizimler

Üstteki açıklamalarda izah edilen konuların dışında, *Focus* dergisinde evrimcilerin en sık başvurdukları göz boyama yöntemlerinden biri olan sahte çizimlere, heykellere ve rekonstrüksiyonlara da geniş yer verildiği görülüyor. Dergide sözde evrimi destekler mahiyette sunulan bu canlandırma yöntemleri aslında dikkatli gözler için evrimci hileleri ve sahtekarlıkları ele veren somut birer kanıt niteliğinde.

İnsanın kökeni iddiasına dair fosil kayıtları çoğu zaman dağınık ve eksik oldukları için, bunlara dayanarak herhangi bir senaryo kurmak, bütünüyle hayal gücüne dayalı bir iştir. Bu yüzden evrimciler tarafından fosil kalıntılarına dayanılarak yapılan rekonstrüksiyonlar, tamamen evrim ideolojisinin gereklerine uygun olarak tasarlanırlar.

Focus'ta da bu yanıltma yönteminin somut örneklerine rastlamak mümkün. Örneğin nesli tükenmiş bir maymun türü olan Australopithecuslar'ın hayali rekonstrüksiyonlarının yapımına yardımcı olan Tel Aviv Üniversitesi öğretim üyesi Yoel Rak, bunları iki ayağı üzerinde dik yürüyen canlılar olarak tasvir etmesinin tamamen kendi sübjektif yorumu olduğunu dergide aktarılan alıntısında şöyle ifade etmekte:

Eski atanın kamburu çıkmış olarak yürüdüğüne ilişkin klasik ön yargıyla mücadele etmek istedik. Tersine Australopithecus'ların, bizden farklı olsalar bile iki ayak üstünde kamburu çıkmadan durduğunu, hatta biraz arkaya meylettiğini SANIYORUM.[56]

Görüldüğü gibi ortada herhangi bir bilimsel kanıt olmadan bilimsellik adı altında ortaya sürülen heykeller o anda onu yapanların duygu ve tahminlerini, hayal ve beklentilerini yansıtmaktan öteye gitmemektedir.

Focus Dergisi Bilimi 100 Yıl Geriden İzliyor: Lamarckist Mantıklar

Focus dergisindeki yazıda, 150 yıl öncesinin ilkel bilim anlayışını yansıtan ve yüzyıl önce bilim dünyasının çöplüğüne atılan Lamarckist düşünceyi içeren ifadeler yer de alıyor.

Darwin, teorisini geliştirirken kendisinden önceki pek çok evrimci biyologtan, özellikle de Fransız biyolog Lamarck'tan etkilenmişti. Lamarck'ın yanılgılarına göre canlılar yaşamları sırasında kazandıkları özellikleri sonraki nesle aktarıyorlar, böylece sözde evrimleşiyorlardı. Örneğin zürafalar, ceylan benzeri hayvanlardan türemişlerdi, yüksek ağaçların yapraklarını

yemek için çabalarken nesilden nesile boyunları uzamıştı.

O zaman bilim sanılan bu görüşlerin gerçekte birer batıl inanç oldukları 20. yüzyılın başlarında genetik kanunlarının bulunmasıyla anlaşıldı. Lamarckçı düşünceyi esas alan Darwinizm de bu şekilde köklü bir darbe aldı ve teorinin temelinden çöktüğünü gören evrimciler yeni tezler, spekülasyonlar üreterek her ne pahasına olursa olsun Darwinizm'i ayakta tutma çabasına girdiler.

Focus dergisi ise birazdan örneklerini sıralayacağımız ifadelerde adeta yüz elli yıl öncesinden seslenir gibi Darwinizm'in temel direği Lamarckist yanılgıları makalesinin kilit noktalarına yerleştirmiş. Çoktan çürüdüğü için yerini neyle dolduracağını düşünen evrimci yandaşlarının aksine *Focus* dergisi sanki zaman makinesine girmiş gibi, en ufak bir tereddüt göstermeden Lamarckist yorumlara ardına kadar kapısını açmış. İşte örnekler:

Yaşamın açık arazilerde iki ayaklılığa nasıl yol açtığını gösteren pek çok kuram var. Kabul gören açıklamalardan birine göre, insangiller sıcaktan korunmak istemişlerdi. Dik duran birisinin, yalnızca başının tepesi güneşin yakıcı dik ışınlarına maruz kalır. Bu da sıcaklığın yüzde 60 oranında düşmesi demek.

Yukarıdaki ifadeler adeta birer "bilimsel facia" niteliğindedir. Herşeyden önce canlının iki ayaklı mı, dört ayaklı mı olacağı onun hücre çekirdeğindeki genleri tarafından kontrol edilir. DNA'sında "iki ayaklılık geni" varsa o canlı iki ayaklı, dört ayaklılık geni varsa o canlı dört ayaklı olur. Dört ayaklı bir canlı güneşten korunmak için istediği kadar dik durmaya çabalasın, bu durumunu uzun süre koruyamaz ve tekrar dört ayağı üzerine geri döner. Ayrıca yalnızca iskelet yapısı değil, dolaşım sistemi, sinir sistemi ve diğer tüm organları dört ayaklılığa uyumlu bir yapıya ve fonksiyonlara sahiptir. Dolayısıyla canlının sıcak bastığı için bütün bu organlarını ve sistemlerini iki ayaklılığa göre ayarlaması ve genetik şifresini de bu yönde değiştirmesi gerekmektedir. Böyle bir değişimi de ne akılsız bir maymunun ne de dünyanın en dahi insanının gerçekleştirmesi mümkündür. Bu bir nevi açık denizde suya atlayan bir insanın hayatta kalmak ve deniz şartlarına uyum sağlamak için, kendinde yüzgeç ve solungaçlar oluşturmasına benzer. İstemekle ve gayret etmekle bu tür bir değişiklik oluşamayacağı meydandadır. Aksine bir düşünce ise ancak ortaçağ cehaletinin getirdiği bir hayal ürünü olabilir.

Kaldı ki, eğer bir insanın kendi vücut yapısını değiştirebileceği varsayılsa, bunun sonraki nesilleri etkilemeyeceği açıktır. Bu, Mendel'den bu yana biyolojinin en temel gerçeklerinden biridir. Buna rağmen Focus dergisinin hala Mendel öncesi ilkel kalıtım inançlarına bağlı olarak Lamarckist yorumlar yapması, "dik durmaya çalışan maymunlar giderek daha fazla dikleşip insan oldular" gibi akıl dışı iddialar öne sürmesi, kesinlikle bilimsel ve mantıklı değildir.

Sonuçta, yukarıdaki kuramın bilim dünyasında kabul görmesi şöyle dursun, biraz biyoloji bilgisi olan bir kimsenin bile bu kuramı ciddiye alması mümkün değildir.

İşte Focus'tan benzer bir mantık çöküntüsü daha:

(Australopithecus'lar) Doğu ve Güney Afrika ikliminin 2.5 milyon yıl önce kuraklaşması sonucunda evrimleşmişlerdi.

İklimin kuraklaşmasının bir canlının genetik şifresinde o iklime uyum gösterecek bir değişiklik oluşturması mümkün değildir. Dolayısıyla yukarıdaki ifadenin de Lamarck'ın 150

yıl önce öne sürdüğü, "zürafaların yüksek dallardaki yapraklara erişmek için çabalarken boyunlarının uzadığı" şeklindeki bilim dışı yaklaşımından hiçbir farkı yoktur.

Bu hurafelerin ne derece bilim dışı oldukları elbette bu tür makaleleri hazırlayanlar tarafından da çok iyi bilinmektedir. Fakat konu hakkında detaylı bilgisi olmayan bir kesim üzerinde bu tür hikayelerle etki oluşturmak istenildiğinde gerektiğinde 150 yıl öncesinin safsataları bile "evrim aldatmacası"na malzeme yapılabilmektedir.

Aynı bilim dışı yaklaşımın yazıda yer alan çok daha açık bir örneği de şu cümlededir:

Kurak otlaklardaki hareketli yaşam tarzı terlemeye yol açtığından, tüyler döküldü ve deri soluk almaya başladı. Pürüzsüz derili, uzun boylu, büyük beyinli insanlar evrimleşti.

Birincisi; kurak ortamda terlemenin tüylerin dökülmesiyle hiçbir ilgisi yoktur. Bugün kurak ortamda yaşayan binlerce maymun türünün vücudu sık tüylerle kaplıdır. Eğer tüy dökülmesi, derinin pürüzsüzleşmesi evrimin bir kanıtı ise -ki hiçbir şekilde değildir-, tüm insanların, aynı zamanda Afrika gibi sıcak ve kurak ortamlarda yaşayan tüm canlıların binlerce yıl öncesinden vücutlarında tek bir tüy bile kalmamış olması gerekmektedir.

İkincisi; varsayalım iklim nedeniyle bazı canlıların tüyleri döküldü. Bu durum onların genetik şifrelerine etki etmeyeceği için, daha sonra gelecek nesiller yine tüylü olacaklardır. Aksini savunmak, yani dış etkenlerle kazanılan bir fiziksel özelliğin sonraki nesillere geçtiğini öne sürmek Lamarck'ın teorisiyle aynıdır. *Focus*'un savunduğu akıl dışı görüş de budur.

Üçüncüsü; terlemeden, tüylerden ve deriden bahsederken aynı cümlenin devamında birdenbire, "pürüzsüz derili, uzun boylu ve büyük beyinli insanlar gelişti" gibi inanılmaz bir çıkarıma gidilmiştir. Acaba uzun boy ve büyük beyin de terleme sonucunda mı ortaya çıkmıştır? Anlaşılan o ki tüy dökülmesi için uydurulan türden bir senaryo, uzun boy ve büyük beyin için de zorlama olarak kullanılmış ve senaryoya dahil edilmiştir. Bu şekilde, uzun boyun ve büyük beyinin esrarı da evrimciler tarafından "bilimsel olarak" açıklanmıştır!

Sonuç

Buraya kadar görüldüğü gibi, evrim savunucularının geldikleri son nokta "hezimet" kelimesiyle dahi ifade edilemeyecek boyutlara ulaşmıştır. Yıllarca öncesinin çürütülmüş fosilleriyle, 150 yıl öncesinin ilkel bilim anlayışıyla evrimi ayakta tutmaya çalışanların gerçekte kendi elleriyle kendi fikir sistemlerini yok etme sürecine girdikleri ve bu sürecin artık geri dönülmez olduğu açıkça ortadadır.

CUMHURİYET GAZETESİNDEKİ YANILGILAR

BİR BİYOLOJİ ÖĞRETMENİNİN CİDDİ YANILGILARI

Türkiye'de evrim teorisini savunma niyetiyle yazı yazan kalemlerin çoğunun ortak özelliği, konu hakkında çok az bilgiye sahip olmalarıdır. Bu nedenle, on yıllar önce bilim literatüründen çıkarılmış, evrimcilerin bile terk ettikleri iddiaları büyük bir evrimsel kanıt sanarak heyecanlı yazılar yazmaktadırlar.

Necla Türkel adlı biyoloji öğretmeninin *Cumhuriyet* gazetesinin 7 Temmuz 1999 tarihli sayısında yayınlanan "Evrim Gerçeği Hala Okul Dışı" başlıklı yazısı, bu vahim durumun yeni bir örneğiydi. Yüzlerce öğrenciye biyoloji konusunda eğitim vermekle sorumlu bir insan, ne yazık ki geçersizliği çoktan anlaşılmış bulunan "Embriyolojik Rekapitülasyon" yanılgısına sahip çıkarak şöyle yazıyordu:

İnsan embriyosunda organların birçoğu, ilk oluştuğunda balık ve kurbağanın ergin haline benzer. Sonra evrim geçirerek sürüngen ve kuşların iç organ yapısına, doğum öncesi insanın organ yapısına dönüşür. (Bu evrimin kanıtıdır.)… Döllenmiş yumurta embriyoyu oluşturur. Embriyo çeşitli aşamalardan geçerek ergin canlıyı oluşturur. Bu ontogenik evrimdir. Ontogenik evrim aynen canlı türlerinin evrimine benzer.

Türkel'in "evrimin kanıtıdır" sanarak savunduğu iddia, Ernst Haeckel adlı evrimci biyolog tarafından 19. yüzyılda ortaya atılmış, ancak bu yüzyılın ikinci yarısında terk edilmiş bir iddiadır. İnsan embriyosunda Haeckel'in iddia ettiği gibi "solungaçlar" bulunmadığı, embriyonun evrimsel bir gelişim izlemediği görülmüştür. Bunu bugün evrim teorisinin en önde gelen isimleri de kabul etmektedir. Dahası, Haeckel'in embriyoları birbirine benzetebilmek için sahte çizimler yaptığı da anlaşılmıştır. (Bu gerçek, evrimci bir bilim dergisi olan ***Science*'ın 9 Mayıs 1997** tarihli sayısında **"Sahtekarlık Ortaya Çıkarıldı"** başlığıyla detaylı olarak açıklanmıştır.) (Detaylı bilgi için bkz.Harun Yahya, *Evrim Aldatmacası* ve *Hayatın Gerçek Kökeni*)

Biyoloji öğretmeni Sayın Türkel, yazısında, bununla kalmayıp, bir diğer geçersiz evrimci iddia olan "körelmiş organlar" safsatasına da kendince "evrim kanıtı" olarak atıfta bulunuyordu:

İnsandaki körelmiş kuyruk (kuyruk sokumu) ve otçul hayvanlarda bitkisel besinlerin sindirimini sağlayan gelişmiş haldeki kör bağırsağın (apandis) insanda körelmiş olması, birer evrim kanıtıdır.

Körelmiş organlar iddiası evrimciler tarafından bundan bir asır kadar önce ortaya atılmış yanılgılardan biriydi. İddia sadece bilgi eksikliğine dayanıyordu. Bilim ilerledikçe bu sözde "işlevsiz organların", işlevleri birer birer bulundu. Örneğin Necla Türkel'in körelmiş organ sandığı kuyruk sokumunun, leğen kemiği çevresindeki kemiklere de destek sağladığı ve küçük bazı kasların tutunma noktası olduğu anlaşıldı. Apandisitin ise, gerçekte vücuda giren mikroplara karşı mücadele eden lenf sisteminin bir parçası olduğu belirlendi.

Kendisi de bir evrimci olan S. R. Scadding, "(Biyoloji hakkındaki) bilgimiz arttıkça, körelmiş organlar listesi de giderek küçüldü... "körelmiş organlar"ın evrim teorisi lehinde herhangi bir kanıt oluşturamayacağı sonucuna varıyorum" diyerek "körelmiş organlar" hikayesinin çöktüğünü kabul eder.[57]

Üzücü olan, Türkiye'deki bazı bilim adamlarının ya da eğitmenlerin, bu gibi çoktan terk edilmiş evrimci iddiaları sahiplenerek ortaya çıkmalarıdır. Kendilerine tavsiyemiz, eğer evrimi savunmaya niyetlilerse, konu hakkında ciddi bir araştırma yapmalarıdır. Hem o sayede teorinin artık savunulacak hiçbir yönü kalmadığını da belki görebilirler.

DARWIN ZAMANIN SINAVINI GEÇEMEDİ VE ÇAĞDAŞ BİLİME YENİLDİ

Mayıs 2000'de Sabancı Üniversitesi tarafından evrim teorisi konulu bir konferans düzenlendi. Konferansta, beklenildiği gibi klasik evrimci argümanlar tekrarlandı ve özellikle son yıllarda bilimin evrim teorisine getirdiği eleştirilere bir tek cevap dahi verilmedi.

18 Mayıs 2000 tarihli *Cumhuriyet* gazetesinde ise **"Darwin Zamanın Sınavını Geçti"** başlıklı haberde, bu konferansta konuşmacı olarak yer alan Harvard Üniversitesi öğretim üyesi Andrew Berry'nin konuşmasının bazı bölümlerine yer verildi. Evrimcilerin içi boş cümlelerine iyi bir örnek teşkil eden söz konusu konuşmada yer alan evrimci iddialara bilimsel gerçeklerle cevap verelim.

Çağdaş Bilim Darwin'in İddialarını Geçersiz Kılmıştır

Cumhuriyet gazetesindeki yazıda Andrew Berry'nin şu sözlerine yer verilmiş ve hatta hiçbir doğruluk payı içermeyen bu sözler yazının başlığını oluşturmuştur: "Darwin'in 1859'da söyledikleri, zamanın sınavını geçmiş bilgilerdir." Berry, konuşmasının devamında ise evrimin bir gerçek olup yaşandığını ve kanıtların da bunu gösterdiğini iddia etmiştir. Ne var ki, Berry bu iddialarında yanılmaktadır.

Şu bir gerçektir ki, evrimcilerin her konuşmalarında ve her yazılarında kendilerince evrimin bilimsel bir gerçek olduğunu savunan iddialı ve kesin cümlelerine bolca rastlamak mümkündür. Ancak evrimcilerin konuşmalarında ve yazılarında eksik olan, var oldukları iddia edilen somut delillerdir. Evrimciler bu konuda çok sıkıştıklarında, bilimsel buluşlar ve gelişmeler ile geçersizlikleri defalarca ispatlanmış olan sözde delilleri öne sürerler. Oysa evrimin, bilimsel olarak geçerliliği ispatlanmış bir teori olarak kabul edilebilmesi için, aynı yerçekimi kanunu veya suyun kaldırma kuvveti gibi, bilim tarafından kesin delil ve bilgilerle açıklanabilmesi gerekmektedir.

Ancak, Berry'nin iddiasının tamamen aksine, Darwin'in 1859 yılında ortaya attığı iddiaların hiçbiri bilim tarafından ispatlanamamıştır. Aksine, **modern bilim Darwin'in iddialarının kesinlikle yanlış olduğunu defalarca ortaya koymuştur.** (Detaylı bilgi için bkz. *Hayatın Gerçek Kökeni*, Harun Yahya)

Darwin'in "Doğal Seleksiyonla Evrim" İddiasının

Geçersizliği Anlaşılmıştır

Berry'nin değindiği konulardan biri doğal seçilimdir. Darwin türlerin doğal seçilim sayesinde birbirlerinden türediklerini ve geliştiklerini iddia etmiştir. Oysa **bilimsel bulgular, doğal seçilimin asla bir türün başka bir türe gelişimini sağlayamayacak bir mekanizma olduğunu ispatlamaktadır.** Doğal seçilim sonucunda hiçbir zaman bir canlı başka bir canlı türüne dönüşmez ve yeni bir genetik bilgi dolayısıyla yeni bir özellik veya organ ortaya çıkmaz. (Detaylı bilgi için bkz. *Evrim Aldatmacası*, Harun Yahya) Günümüz evrimcilerinden Stephen Jay Gould, Darwinizm'in bu büyük yanılgısı için şöyle der:

Darwinizmin özü tek bir cümleye dayanır: Doğal seleksiyon evrimsel değişimde yaratıcı güçtür. Kimse doğal seleksiyonun zayıf olanın elenmesindeki rolünü inkar etmez. Ancak Darwin teorisi doğal seleksiyonun uygun olanı yaratmasını da istemektedir.[58]

Evrimci C. Loring Brace ise, *American Scientist* dergisinde yayınlanan bir makalesinde Darwinizm'in bilimsel bulgular tarafından reddedildiğini ve doğal seleksiyonu da türleri oluşturan bir mekanizma olarak göremeyeceğimizi şöyle açıklar:

American Scientist okuyucuları, biyolojinin büyük bir kısmının ve paleontolojinin tamamının Darwin'in organik evrim hakkındaki görüşlerini reddettiğini fark etmiyor olabilirler. Doğal seleksiyon sadece "ince ayar" olarak görüldüğü için reddediliyor, adaptasyon ise pratikte kesinlikle geçerli görülmüyor.[59]

Evrimciler Doğadaki Kusursuz Yaratılışı Görmek İstemezler

Berry'nin konuşmasında yer alan klasik evrimci argümanlardan bir diğeri ise, Stephen Jay Gould tarafından ünlendirilen **"Panda'nın baş parmağı"** konusudur. Pandanın beş parmağı dışında, bileğinden çıkan *"radyal susamsı kemik"* (radial sesamoid bone) olarak isimlendirilen bir kemik çıkıntısı daha bulunmaktadır.

Bu yapının evrimciler açısından önemine gelince; evrimcilere göre panda, ayı, köpek gibi hayvanların dahil olduğu etçiller sınıfındandır. Ve panda daha sonra bambu ile beslenmeye başlamıştır ve evrimci senaryoya göre altıncı parmak bambu yemeğe uyum sağlaması için sonradan çıkmıştır. Evrimcilerin bir başka iddiası ise, bu altıncı parmağın mükemmel olmadığı, doğal seleksiyonun elindeki malzemeyi kullanarak ancak bu kadarını oluşturabildiği yönündedir. Oysa bunlar, hiçbir delili ve geçerli açıklaması bulunmayan, tamamen evrimci ön yargılar ile ileri sürülen hayal ürünü iddialardır. Sırasıyla incelersek:

-Pandaların, etçil atalardan türedikleri yanılgısı

Evrimcilerin pandaları etçil sınıfına dahil etmelerinin nedeni, geniş çeneleri, dişleri ve güçlü pençeleridir. Evrimciler pandaların sözde atalarının bu özelliklerini diğer hayvanlara karşı kullandıklarını iddia ederler. Oysa pandaların tek düşmanı insanlardır, hayvanlar arasında düşmanları yoktur. Güçlü dişlerinin ve çenelerinin nedeni ise bambu saplarını kolayca koparıp çiğneyebilmeleridir. Güçlü pençeleri ise bambuların gövdelerine tırmanmaları içindir. Dolayısıyla, çoğunlukla bambu ile, zaman zaman ise meyve ve bitkilerle beslenen pandaların etçil atalardan türediklerine dair bir delil yoktur ve evrimciler de pandanın hangi hayvandan türediğine dair fikir birliği sağlayamamışlardır. Öyle ki bazı

evrimciler pandaları ayılarla aynı kategoriye koyarken, bazıları da rakunlarla aynı sınıflama içine dahil etmektedir. Çünkü gerçekte bu canlıların bir başka canlı sınıflamasından evrimleştiğine dair hiçbir bulgu yoktur. Evrimciler sadece benzerliklerden yola çıkarak tahminler yapmakta, bu tahminler tamamen hayali olduğu için de birbirleri ile ihtilafa düşmektedirler.

-Pandaların altıncı parmaklarının mükemmel olmadığı, dolayısıyla tesadüfün eseri olduğu yanılgısı

Pandanın ünlü başparmağı meselesindeki asıl nokta budur. Evrimciler bu parmağın mükemmel olmadığını ama işe yaradığını söylerler. Berry de konuşmasında "mükemmel olmayan bu parmak yapılabilenin en iyisidir" diyerek bu evrimci iddiayı yinelemiştir.

Gerçekte, söz konusu altıncı parmak "radiyal susamsı kemik" olarak adlandırılan bir kemik türündendir ve bu kemik genellikle eklem yerlerinde bulunarak hareketi kolaylaştırır ve tendonların yırtılmasını engeller. Pandanın bileğinden çıkan bu kemik ise aslında bir parmak değildir, ancak parmakların bambunun gövdesini kavramasını kolaylaştıran bir destektir.[60] Evrimciler bu kemiğin, parmak yerine geliştiğini, ancak parmak görevi göremediğini, örneğin filizleri ayıklayamadığını öne sürerler. Ancak kavrama işi için yeterince iyi olduğunu da belirtirler. Zaten bu altıncı kemiğin görevi budur ve pandanın diğer işlemleri kusursuzca yapmaya yetecek kadar parmağı bulunmaktadır.[61] Bu yapının en ideal şeklinin gerçekte tam bir "parmak" olması gerektiği, evrimcilerin ön yargı ile öne sürdükleri dayanaksız bir iddiadır. Söz konusu kemik, mevcut haliyle canlı için son derece uygundur.

Evrimcilerin doğada uyumsuzluk veya kusur aramalarının tek nedeni, Allah'ın kusursuz yaratışını inkar etmek için kendilerine sözde delil aramalarıdır. Ancak bu çabaları, pandanın parmakları konusunda da olduğu gibi her zaman sonuçsuz kalmıştır. Aslında her çağda, doğada kusur aramak inkar edenlere ait bir özellik olmuştur ve Kuran'ın Mülk Suresi'nde böyle boş bir çaba içine girenler şu şekilde haber verilmiştir:

O, biri diğeriyle 'tam bir uyum' (mutabakat) içinde yedi gök yaratmış olandır. Rahman (olan Allah)ın yaratmasında hiçbir 'çelişki ve uygunsuzluk' (tefavüt) göremezsin. İşte gözü(nü) çevirip-gezdir; herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun? Sonra gözünü iki kere daha çevirip-gezdir; o göz (uyumsuzluk bulmaktan) umudunu kesmiş bir halde bitkin olarak sana dönecektir. (Mülk Suresi, 3-4)

Sonuç olarak pandanın altıncı parmağı, panda için en kullanışlı yapıdır. Canlıların tüm diğer özellikleri gibi, üstün bir güç ve akıl sahibi olan, şefkatli ve merhametli Allah tarafından kusursuzca yaratılmıştır.

"Bilim ve Din Birbirlerinden Ayrı Düşünülemez."

Andrew Berry'nin bu sözleri son derece dikkat çekicidir. Bilim ve dinin ayrı düşünülemeyeceği kesinlikle doğrudur. Ünlü bilim adamı Albert Einstein bir sözünde şöyle der:

Derin bir imana sahip olmayan gerçek bir bilim adamı düşünemiyorum. Bu

durum şöyle ifade edilebilir: Dinsiz bilime inanmak imkansızdır.[62]

Çünkü din, Allah'tan bize ulaşan bilgiye dayanır. Bilimin konusu olan evren ve doğayı da Yüce Allah yaratmıştır. Dolayısıyla, her ikisi arasında bir çelişki olması imkansızdır. Ancak, kendilerince din ahlakını ortadan kaldırmak isteyenler, özellikle son iki yüzyıldır dini ve bilimi karşı karşıya getirmeye çalışmışlardır. Ancak bu çabaları boşunadır. Kuran Allah'ın vahyidir ve hiçbir değişikliğe uğramamıştır. Bilimsel hiçbir bulgu Kuran ayetleri ile çelişmez. Aksine atom altı parçacıkları, anne karnındaki üç karanlık bölge, demir filizlerinin yeryüzüne göktaşları ile gelmesi ve kıtaların kayması gibi geçtiğimiz yüzyılda keşfedilen bilgiler, 1400 yıl önce vahyedilmiş olan Kuran'da bildirilmiştir. (Detaylı bilgi için bkz. *Kuran Mucizeleri* ve *Kuran Bilime Yol Gösterir*, Harun Yahya)

Ancak, Berry'nin bu açıklaması *Cumhuriyet* gazetesinin hoşuna gitmemiş olacak ki, bu cümlenin hemen ardından Berry'nin evrim teorisinin kesin doğru olduğu yanılgısıyla ilgili cümleleri eklenmiştir.

Sonuç

Yazının girişinde de söz ettiğimiz gibi, ortada Berry'nin iddia ettiği gibi evrimi kanıtlayan, şaibesiz, bilimsel yöntemlerle ortaya konan tek bir delil dahi yoktur. Evrimciler yıllardır, geçersizliği defalarca bilimsel olarak gösterilmiş sahte delilleri insanların önüne tekrar tekrar getirirler. Konuyla ilgili detaylı bilgi sahibi olmayan insanlar, bilim adamı sıfatı taşıyan bu insanlara güvenir ve anlattıklarını sorgulamazlar. Ancak çok küçük bir araştırma yapan biri dahi, evrimcilerin yıllardır aynı hikayeleri anlatarak insanlara bir tür hipnoz yapmaya çalıştıklarını görebilir. Bilimin evrim teorisini yalanladığını aslında evrimcilerin kendileri de çok iyi bilmektedirler. Ancak, dinsizliğin ve materyalizmin tek dayanağı olan evrim teorisini ayakta tutabilmek için, bu gerçeği insanlardan gizlemektedirler. Ottowa Commonwealth Biyolojik Kontrol Enstitüsü Başkanı W.R. Thompson evrimcilerin bu tutumunu şöyle ifade eder:

Bilim adamı olmayan kişilerin dikkatini, evrimle ilgili anlaşmazlıkların üzerine çekmek uygun ve doğru olacaktır. Fakat bazı evrimcilerin son görüşleri bunu makul bulmadıklarını gösteriyor. Bilimsel olarak tanımlayamayacakları bir doktrini savunmak için biraraya gelen bilim adamlarının zorlukları göz ardı ederek ve eleştirileri gizleyerek inançlarını halkın gözünde devam ettirme girişimi bilimsel açıdan anormal ve istenmeyen bir durumdur.[63]

Ülkemizde de evrim teorisinin açmazları çok güçlü delillerle ve hemen herkese ulaşacak şekilde gözler önüne serilmiştir. Bu nedenle ülkemizdeki evrimci bilim çevrelerinin çok daha büyük bir ivedilikle bilimsel açıdan yanlış ve tutucu tutumlarını bırakarak, gerçek ve saptırılmamış bilimsel verilere göre düşünmeleri gerekmektedir.

PRİMATLARIN VE MEMELİLERİN KÖKENİ HAKKINDAKİ YANILGILAR

Okuyucularının çoğunun "primat" kavramını ilk kez duyacağını düşünen evrimci yayıncılar, bu kavramın yanına bol bol "evrim" kelimesi serpiştirdikleri zaman "bilimsel" bir görünüm vereceklerini ve böylece başarılı bir propaganda yapacaklarını sanmaktadırlar.

7 Ekim 2000 tarihli *Cumhuriyet* gazetesinde "Paşalar'daki Kazılar 14 Milyon Yıl Önce Yaşayan Primatların Evrimleşmesini Aydınlatacak" başlıklı bir haber yayınlandı. Haberde, Bursa'ya 68 kilometre uzaklıktaki bir dağ köyü olan Paşalar'da yürütülen kazılarda çok sayıda primat (memelilerin bir takımı) fosili bulunduğu anlatılıyor ve elde edilen bulguların evrim teorisine destek sağladığı ileri sürülüyordu.

Gerçekte *Cumhuriyet*'teki yazıda aslında evrim teorisini destekleyen hiçbir bilgi yoktu. Yazıda primatların evrimleştiğine dair hiçbir kanıt ileri sürülmüyordu. Sadece bulunan bazı fosiller vardı ve bunların bulunmuş olması, "evrim" kelimesinin sıkça kullanılması yoluyla, Darwinizm adına bir propaganda malzemesi yapılmak istenmişti.

Oysa ki primatların kökeni konusu (diğer tüm canlı sınıflarının kökeni gibi), evrim teorisinin lehinde değil aleyhinde bir delildir.

Fosil Kayıtlarının Mesajı

Fosil kayıtlarının ortaya çıkardığı gerçeklerin en önemlilerinden biri, **"aniden ortaya çıkış"** olgusudur. Bildiğimiz tüm temel canlı sınıflamaları, daha önce kendilerine benzer başka canlılar yaşamamış iken, fosil kayıtlarında aniden belirirler. Kambriyen devirde (530-500 milyon yıl önce), bilinen tüm temel canlı grupları (filumlar) aniden ortaya çıkar. Sonraki devirlerde de balıklar, böcekler, amfibiyenler, sürüngenler, kuşlar gibi temel canlı sınıflamaları ve bunların alt grupları hep aniden ve hiçbir ataları olmadan belirir.

Bu durum, evrim teorisinin temel iddiası olan "uzun zaman içinde tesadüfler yoluyla kademe kademe gelişim" kavramını yıkmış durumdadır. Dahası bu durum yaratılış adına da önemli delillerden biridir. Evrimci bir fosil bilimci olan Mark Czarnecki, bu gerçeği bir itiraf niteliğindeki şu açıklamasıyla kabul etmektedir:

Teoriyi (evrimi) ispatlamanın önündeki büyük bir engel, her zaman için fosil kayıtları olmuştur... Bu kayıtlar hiçbir zaman için Darwin'in varsaydığı ara formların izlerini ortaya koymamıştır. **Türler aniden oluşurlar ve yine aniden yok olurlar.** Ve bu beklenmedik durum, türlerin yaratıldığını savunan argümana destek sağlamıştır.[64]

Memelilerin Kökeni

Aynı durum, memeliler sınıflamasına dahil olan canlılar için de geçerlidir. Memeliler sınıflamasına dahil çok sayıda farklı canlı türü, yeryüzünde aniden ortaya çıkmıştır. 20. yüzyılın evrim otoritelerinden ve Neo-Darwinist teorinin kurucularından biri olan George Gaylord Simpson ise, evrim teorisi açısından çok şaşırtıcı olan bu gerçeği şöyle ifade eder:

Dünya üzerindeki yaşamın en kafa karıştırıcı olayı, Mezozoik Çağı'nın, yani **sürüngenler devrinin, memeliler devrine aniden değişmesidir.** Sanki bütün başrol oyunculuğunun çok sayıda ve türdeki sürüngenler tarafından üstlenildiği bir oyunun perdesi bir anda indirilmiştir. Perde yeniden açıldığında ise, bu kez başrolünde memelilerin yer aldığı ve sürüngenlerin bir kenara itildiği yepyeni bir devir başlamıştır. Ortaya çıkan **memelilerin bir önceki devire ait izleri ise yok gibidir.[65]**

Dahası, aniden ortaya çıkan memeliler birbirlerinden çok farklıdırlar. Yarasa, at, fare ve balina gibi son derece farklı canlıların hepsi memelidir ve aynı jeolojik dönemde ortaya çıkmışlardır. Bu canlıların aralarında evrimsel bir bağ kurmak, en geniş hayal gücü içinde bile imkansızdır. Evrimci zoolog Eric Lombard, *Evolution* (Evrim) adlı dergide şöyle yazar:

Memeliler sınıfı içinde evrimsel akrabalık ilişkileri (filogenetik bağlar) kurmak için bilgi arayanlar, hayal kırıklığına uğrayacaktır.[66]

Yine George Gaylord Simpson'ın açıklamaları, evrim teorisinin ne kadar büyük bir çıkmaz içinde olduğunu göstermektedir:

Bu, memelilerin 32 ayrı takımının hepsi için geçerlidir... Her takımın bilinen en eski ve en ilkel üyesi, bu takıma ait temel karakterlerin hepsine zaten sahiptir ve hiçbir durumda bir takımdan bir diğerine doğru ilerleyen devamlı bir gelişim bilinmemektedir. Çoğu örnekte farklılık o kadar keskin ve boşluk o kadar büyüktür ki, **tüm bir takımın kökeni spekülatif ve son derece tartışmalıdır…[67]**

Memelilerin 32 ayrı takımından biri ise, sözde "insanın atası" olarak kabul edilen canlıların dahil edildiği "primatlar" takımıdır.

Primatlar: Aniden Ortaya Çıkmış Bir Takım

Primatlar takımının en önemli özelliği, el ve ayak yapılarının belirginliğidir. Lemur, tarsier gibi ufak memeliler ve tüm maymunlar primat takımına aittir.

Peki primatların kökeni nedir?

Cumhuriyet gazetesinde yayınlanan **"Paşalar'daki Kazılar 14 Milyon Yıl Önce Yaşayan Primatların Evrimleşmesini Aydınlatacak"** başlığını okuyan bir insan, ortada "primatların evrimi" diye bir kavram bulunduğunu ve bulunan fosillerle bunun daha da aydınlanacağı gibi bir izlenime kapılabilir. Oysaki bu tamamen yanlış bir izlenimdir.

Gerçekte primatlar da tüm diğer canlı sınıflamaları gibi, evrimleşmemiş, bugünkü halleriyle yaratılmışlardır. Bunun paleontolojik açıdan çok belirgin bir kanıtı ise, primatların yeryüzünde, daha önce kendilerine benzer hiçbir ataları olmadan aniden ortaya çıkmış olmalarıdır.

Evrimci paleoantropolog Elwyn Simons bu konuda şöyle der:

Son bulgulara rağmen, primatların kökeninin yeri ve zamanı sır içinde gizli kalmaya devam etmektedir.[68]

Paleontoloji alanında dünyanın en önde gelen otoritelerinden biri olan Romer ise, yine bir evrimci olmasına rağmen, en eski lemurların (lemurlar ilk primatlar arasında kabul edilirler) **"sanki hiç bilinmeyen bir bölgeden göç etmişçesine aniden ortaya çıktıklarını"[69]** yazar.

Evrimciler, hiçbir bilimsel dayanakları olmamasına rağmen, primatların böcek yiyen memelilerden evrimleştiğini varsaymaktadırlar. Fakat bu iddiayı destekleyen tek bir fosil dahi yoktur. Evrimci fosil bilimci Kelso, "böcek yiyicilerden (insectivore) primatlara olan geçiş, fosiller tarafından belgelenmiş değildir" diyerek bu gerçeği kabul eder.[70]

Kısacası, primatlarla ilgili fosil kayıtları da tüm diğer canlı sınıflamaları gibi evrim teorisinin iddialarını geçersiz kılmaktadır. Primatlar, başka canlılardan evrimleşerek değil, aniden ve farklı yapılarıyla ortaya çıkmışlardır. Bu bilimsel gerçek, bu canlıların yaratıldıklarının bilimsel kanıtıdır. Allah tüm canlıları olduğu gibi primatları da örneksiz olarak yaratmış ve yeryüzünde türetmiştir.

Sonuç

Dikkat edilirse *Cumhuriyet* gazetesindeki haberde ve benzeri tüm diğer evrimci yayınlarda, buraya kadar kısaca aktardığımız bilimsel gerçeklerden hiç söz edilmemektedir. Darwinizm'in iddiasını destekleyecek hiçbir somut kanıt sunulmamakta, hiçbir ara form örneği gösterilmemektedir. (Çünkü gösterilebilecek bir kanıt yoktur.)

Bunun yerine sadece göz boyama ve ucuz propaganda yöntemi kullanılmaktadır. Okuyucularının çoğunun "primat" kavramını ilk kez duyacağını düşünen evrimci yayıncılar, bu kavramın yanına bol bol "evrim" kelimesi serpiştirdikleri zaman "bilimsel" bir görünüm vereceklerini ve böylece başarılı bir propaganda yapacaklarını sanmaktadırlar.

Oysa bundan belki 30-40 yıl önce etkili olan bu yöntemler artık evrimciler adına fayda etmemektedir. İnsanların bilgiye kolayca ulaşabildikleri çağımızda, yaratılış gerçeği de bir kez daha açıkça ortaya çıkmaktadır.

HÜRRİYET GAZETESİNDEKİ YANILGILAR

"EVRİMİN FORMÜLÜ BULUNDU" BAŞLIKLI YAZIDAKİ YANILGILAR

3 Eylül 1999 tarihli *Hürriyet* gazetesinde "Evrimin Formülü Bulundu" başlıklı bir haber yayınlandı. Haberde, üç Fransız araştırmacının "evrim nasıl gerçekleşiyor" sorusuna cevap arayarak ortaya matematiksel bir formül koydukları bildiriliyordu. *Hürriyet*'in haberiyle oluşturulmaya çalışılan imaj ise, "evrim"in bilimsel bulgular tarafından sözde ispatlanmış kesin bir gerçek olduğu, geriye sadece "formülü"nün keşfedilmesinin kaldığı yönündeydi.

Oysa *Hürriyet*'in haberinde çizilen bu tablo açık bir yanılgıdır. Evrim bir varsayımdan ibarettir ve bu varsayımı destekleyecek ciddi bilimsel bulgular yoktur. Aksine, pek çok bulgu, evrimci iddiaları geçersiz kılar.

Peki o zaman *Hürriyet*'in haberinde sözü edilen "evrim formülü" nedir?

Bu formül ya da buna benzer tüm evrimci spekülasyonlar, önce evrimi kendilerince mutlak bir gerçek olarak kabul eden, sonra da bu kabul üzerine senaryolar yazan araştırmacıların ürünüdür. Bu kişiler insanın maymunlarla ortak bir atadan geldiği yanılgısını kabul etmekte, sonra insan ile maymunların arasındaki farklılıkları hesaplamakta, son olarak da "bu farklılıklar evrimin kanunlarına göre ne kadarlık bir zaman dilimi içinde şekillenmiş olabilir" sorusundan yola çıkıp formüller üretmektedirler. Ancak dikkat edilirse, tüm bu hesaplama, evrim diye bir sürecin yaşandığı yönündeki bir ön kabule dayanmaktadır.

Oysa böyle bir sürecin yaşanmadığını gösteren sayısız kanıt vardır.

Eğer bu tür spekülatif "formül"ler bilimsel bir bulgu olarak kabul edilirse, her türlü hayali senaryo bilimin içine sokulabilir.

Örneğin bir insan kalkıp önce "yer sarsıntıları, dünyayı karıştırmak isteyen uzaylıların uzaktan kumandayla oluşturdukları olaylardır" diye bir varsayım ortaya atabilir. Sonra da kalkıp "uzaylılar bunu hangi sıklıkla meydana getiriyorlar" diyerek bir "formül" oluşturabilir. Hatta sonra da kalkıp, "bu formül aslında günlük hayatımızı da etkiliyor, ekonomik gelişmeler, siyasi çalkantılar hep aslında bu formüle göre şekilleniyor" diyebilir.

İşte *Hürriyet*'in haberine konu olan evrimcilerin buldukları "evrim formülü" de bundan daha bilimsel değildir. Nitekim bu formülün bilimsel ciddiyetsizliği, *Hürriyet*'in aşağıdaki satırlarından da anlaşılmaktadır:

(Formülü bulan) Jean Chalin'e göre, yapılacak çalışmalar sonunda aynı formül, mevsimlerde meydana gelen değişimi, yer sarsıntılarının frekansını, hatta menkul kıymetler borsasındaki çöküşleri bile izah edebilir.

Hürriyet'in haberi incelendiğinde, haberde dile getirilen evrimci iddiaların tümüyle hayali ve gerçek dışı olduğu da görülmektedir. Örneğin Fransız evrimcilerden aktarılarak yazılan "primatların evriminin nasıl gerçekleştiği biliniyor, bir tek insanla maymun arasındaki kayıp halka kaldı" şeklindeki yorum tümüyle çarpıktır. Çünkü memeli canlıların bir grubu olan primatlar, evrimciler için "çözülmüş bir mesele" değil, aksine asla aşamadıkları bir engeldir.

Primatlar, diğer tüm canlı grupları gibi, fosil kayıtlarında bir anda ve diğer canlılardan çok farklı şekilleriyle ortaya çıkarlar. Kendilerine sözde evrimsel bir "ata" oluşturabilecek başka hiçbir canlı grubu yoktur. Bu konuda otorite sayılan evrimcilerden biri olan Elwyn Simons, "her türlü bulguya rağmen, primatların kökeni bir sır olarak kalmaya devam etmektedir" diye yazar.[71] Bir diğer evrimci Romer "Omurgalı Paleontolojisi" adlı kitabında primatların en eski türlerinden biri olan lemurlar için "bu canlılar sanki hiç bilinmeyen bir yerden gelmiş gibi aniden ortaya çıkarlar" demektedir.[72]

Dolayısıyla evrimciler, ne primatların ne de insanın kökenini açıklayamamaktadır. Aslında hiçbir canlı grubunun kökenine açıklama getirememektedirler, çünkü bütün türler fosil kayıtlarında hiçbir ataları olmadan, bir anda ve kusursuz şekilde ortaya çıkmaktadır. Bu bulgu bir kez daha yaratılışı ispatlarken, evrim iddiasını da bilimin dışına itmektedir.

İşte bu yüzden evrimciler de, *Hürriyet*'in haberinde olduğu gibi, hayali formüller üretmekten ve içi boş senaryolar yazmaktan öteye gidememektedirler.

8 EYLÜL 1999 TARİHLİ HÜRRİYET GAZETESİNDEKİ YANILGI

8 Eylül 1999 tarihli *Hürriyet* gazetesinde "New York'un Göbeğinde Prehistorik Kafatası" başlıklı bir haber yayınlandı. Haberde, New York şehrinde yapılan bir kazıda, şaşırtıcı bir biçimde eski bir kafatası bulunduğu bildiriliyordu. Yine bildirildiğine göre, bu kafatası onu bulan paleoantropologlar tarafından Homo erectus sınıflamasına dahil edilmişti.

Haberi okuyan okuyucular, belki bu kafatasının "insanın evrimi" iddiasına bir delil oluşturduğunu sanmış olabilirler. Nitekim *Hürriyet*'teki haberde böyle bir imaj veriliyor ve kafatası hakkında verilen bilgilerin ardından sözde "insanın evrimi" hakkındaki teorilerden söz ediliyordu. Ancak gerçekte New York'ta bulunan bu yeni kafatasının evrime delil oluşturma yönünde hiçbir iddiası yoktu.

Bunu görmek için öncelikle bu kafatasının dahil edildiği Homo erectus sınıflamasından söz edelim. Homo erectus kavramı "dik yürüyen insan" anlamına gelir. Evrimciler bu insanları, "erect" sıfatı ile daha önceki devirlere ait sınıflamalardan ayırmak zorunda kalmışlardır. Çünkü eldeki tüm Homo erectus fosilleri, sözde ataları olan Australopithecus ya da Homo habilis örneğinde görülmediği kadar diktir. Günümüz insanının iskeleti ile Homo erectus iskeleti arasında hiçbir fark yoktur.

Bunun iyi bir göstergesi, Homo erectus sınıfına dahil edilen "Turkana Çocuğu"fosilidir. Bu fosilin sahibinin 12 yaşında bir çocuk olduğu ve büyüdüğü zaman yaklaşık 1.83 boyunda olacağı saptanmıştır. Fosilin dik iskelet yapısı günümüz insanından farksızdır. Amerikalı paleoantropolog Alan Walker, "ortalama bir patolojistin bu fosilin iskeletiyle, günümüz insanının iskeletini birbirinden ayırmasının çok güç olduğunu" söyler.[73]

Evrimcilerin Homo erectus'u "ilkel" saymaktaki yegane dayanakları ise, kafatası hacminin (900-1100 cc.) günümüz insanının ortalamasından küçüklüğü ve kalın kaş çıkıntılarıdır. Oysa bugün de dünyada Homo erectus'la aynı kafatası ortalamasında pek çok insan yaşamaktadır (örneğin pigmeler) ve bugün de çeşitli ırklarda kaş çıkıntıları vardır

(örneğin Avusturalya yerlileri Aborijinler'de). Kafatası hacmi farklılığının zeka ve beceri yönünden hiçbir fark oluşturmadığı ise bilinen bir gerçektir. Zeka, beynin hacmine göre değil, beynin kendi içindeki organizasyonuna göre değişir.[74]

Nitekim evrimci Richard Leakey bile Homo erectus'un günümüz insanı ile olan farklılığının ırksal farklılıktan öte bir anlam taşımadığını şöyle ifade eder:

Herhangi bir kişi farklılıkları fark edebilir: Kafatasının biçimi, yüzün açısı, kaş çıkıntısının kabalığı vs. Ancak bu farklılıklar bugün değişik coğrafyalarda yaşamakta olan insan ırklarının birbirleri arasındaki farklılıklardan daha fazla değildir.[75]

Kısacası evrimcilerin Homo erectus sınıflamasına dahil ettikleri insanlar, zeka düzeyleri bizden farklı olmayan kayıp bir insan ırkıdır. Bir insan ırkı olan Homo erectus ile sözde "insanın evrimi" senaryosunda kendisinden önce gelen maymunlar (Australopithecus ya da Homo habilis) arasında ise büyük bir uçurum vardır.

Dolayısıyla dünyanın herhangi bir yerinde herhangi bir Homo erectus fosilinin bulunması evrim iddiasına delil oluşturmaz.

Evrime delil oluşturacak bir bulgu öne sürmek için, evrimcilerin gerçek bir insan olan Homo erectus ile, Australopithecus ya da Homo habilis sınıflamaları arasında geçiş formları bulmaları gerekir. Oysa bu iki sınıflama da, eğik yürümeye uygun iskeletleri, küçük kafatası hacimleri ve maymunsu hatlarıyla, Homo erectus'tan çok farklıdırlar.

Bu nedenle, *Hürriyet* gazetesinin haberinde konu edilen Homo erectus kafatası bulgusu da, evrime delil değildir. Evrimciler isterlerse bir milyon tane daha Homo erectus kalıntısı bulabilirler. Ama asıl bulmaları gereken fosilleri, yani ara geçiş formlarını asla bulamamaktadırlar. Bu nedenle de teorileri bir hayalden öteye gidememektedir.

"DENİZANALARI EVRİM HARİKASI" BAŞLIKLI YAZIDAKİ GAFLAR

H*ürriyet* gazetesinin 21 Ekim 1999 tarihli sayısında "Denizanaları Evrim Harikası" başlıklı bir haber yayınlandı. Haber, evrim teorisini körü körüne de olsa ısrarla savunmaya kararlı olan medya kesimlerinin, artık her türlü bilimsel kaygıyı bir kenara bırakıp, tamamen propagandaya başvurduklarının bir ispatı niteliğindeydi. Çünkü haberde "denizanaları evrim sürecinin en başarılı örneklerinden biri" deniyordu, ama bu bilim dışı iddiayı destekleyebilecek tek bir bulgudan bile söz edilmemişti. Haberi yazanlar, bir yerde resmini görüp de beğendikleri bu canlıyla ilgili bilgilerin yanına, "evrim" kelimesini sıkıştırmaktan başka bir şey yapmamışlardı. Gerçekte ise denizanaları evrim teorisinin lehinde değil, aleyhinde bir delildir. Çünkü evrim teorisi ne bu canlıların kökenini, ne de nasıl olup da 600 milyon yıl boyunca hiç değişmeden bugüne kadar gelebildiklerini açıklayabilmektedir.

Önce birinci konuyu, yani bu canlıların kökenini ele alalım. Denizanaları, diğer pek çok farklı omurgasız deniz canlısı türü gibi, 600 milyon yıl kadar öncesine uzanan Kambriyen devirde ortaya çıkmıştır. Kambriyen devir öncesindeki fosil katmanlarında ise, tek hücreli bakteriler dışında hiçbir canlı türü yoktur. Yani deniz anaları ve diğer omurgasızlar "aniden" ortaya çıkmışlardır. Bu o kadar açık bir gerçektir ki, evrim teorisinin

ünlü savunucusu Richard Dawkins bile, The Blind Watchmaker (Kör Saatçi) adlı kitabında "Kambriyen canlıları, ilk olarak ortaya çıktıkları halleriyle, oldukça evrimleşmiş bir şekildeler. Sanki hiçbir evrim tarihine sahip olmadan, o halde, orada meydana gelmiş gibiler" demek zorunda kalır.[76]

Canlıların bir anda, hiçbir ataları olmadan ortaya çıkmaları ise, evrimin değil, yaratılışın delilidir.

İkinci konu ise, bu canlıların ortaya çıktıkları dönemden itibaren hiçbir "evrim" geçirmemiş olduklarıdır. En eski denizanası fosilleri ile günümüzdekiler arasında fark yoktur. ABD'deki Northwest State College üniversitesinden biyolog Jerry Bergman, bir makalesinde denizanaları ve diğer türler için geçerli olan bu "değişmezlik" durumunu şöyle açıklar:

Şu anda yaşamakta olan çoğu bakteri türü, böcekler, denizanaları, sürüngenler ya da balıklar, fosil kayıtlarında bulunan en eski atalarına çok büyük bir benzerlik göstermektedir.[77]

Elbette bir canlının 600 milyon yıl boyunca değişim geçirmemiş olması, evrimin değil, yaratılışın bir delilidir. Kısacası paleontolojik bulgular, denizanalarının evrimle ortaya çıkmadıklarını, aksine yaratıldıklarını ispatlamaktadır. Denizanalarının *Hürriyet* gazetesinde de kısaca değinilmiş olan kompleks yapıları, bu canlıların üstün bir yaratılışın eseri olduklarını gösterir. İlginç olan, Hürriyet'teki "Denizanaları Evrim Harikası" başlıklı yazıyı kaleme alanların, evrim teorisini açık bir biçimde geçersiz kılan bir delili bile "evrim kanıtı" sanmalarıdır. Bu, evrimcilerde yaygın olan dogmatik bakış açısının dikkat çekici bir örneğidir. Bu bakış açısı, bilim felsefecisi Karl Popper tarafından da teşhis edilmiştir. Popper'in belirttiğine göre, Darwinistler, doğayla ilgili gördükleri herşeyi "evrimin delili" olarak algılayan ve bu nedenle de bilimsel düşünceden yoksun olan kişilerdir.

Ne yazık ki Türkiye'nin büyük bir gazetesi olan *Hürriyet*'te de aynı bilim dışı zihniyet sözde "bilimsellik" görüntüsü altında ifade bulmaktadır. Bir insan, bu yanlış bakış açısı ile gördüğü herşeyi evrime delil sanabilir. "Kuşlara bakın ne güzel uçuyorlar, tam bir evrim delili" diye düşünebilir. Ya da "balıkların renkleri ne kadar güzel, evrimin açık bir kanıtı" diye de avunabilir. Oysa gerçekte evrime delil sandığı bu canlılar, evrime değil, yaratılışa delildirler. Çünkü fosil kayıtlarında aniden ortaya çıkmaktadırlar ve hiçbir rastlantısal süreçle açıklanamayacak kusursuz yaratılışa sahiptirler. Evrimi savunma çabası içindeki diğer medya kuruluşları, bu bilimsel gerçekleri artık görmeli ve kendilerini komik duruma düşüren bu çabadan vazgeçmelidirler.

HÜRRİYET GAZETESİNİN "İLK KARA OMURGALISI" YANILGISI

5 Mayıs 2000 tarihinde *Hürriyet* Gazetesi'nin 30. sayfasında, "İlk Kara Omurgalısı" başlıklı bir haber yayınlandı. Yaklaşık yarım sayfa yer verilen habere göre, "sudan karaya uzanan yaşam zincirinin sözde kayıp halkası" bulunmuştu.

Bu haberin, bilimsel birçok gerçek göz ardı edilerek, sadece klasik bir "evrim

propagandası" yapmak amacıyla hazırlanmış olduğu açıktır. Evrimci fosil bilimciler, daha önce binlerce kez yaptıkları gibi, ellerine geçen küçük kemik parçalarından yola çıkarak tamamen hayali ve bilimsel temeli olmayan yorumlar yapmışlar ve bu da kamuoyuna "evrim adına önemli bir buluş" gibi gösterilmiştir.

Söz konusu yazıda, 1953 ve 1964 yıllarında ayrı ayrı bulunan iki çene parçasından söz edilmektedir. 11 sene ara ile bulunan bu iki parçanın, 50 yıl önce Litvanyalı bir paleontolog tarafından tesadüfen bulunduğu ve o zamandan beri de Rusya'da bir koleksiyonda saklandığı haber verilmektedir. Önemli olan nokta ise, bu iki çene kemiği parçasının, tüm omurgalı kara canlılarının sözde atası olan yarı balık yarı sürüngen bir canlıya ait olduğunun iddia edilmesidir.

Ancak bu iddianın tamamen spekülasyondan, yani **bilimsel temeli olmayan bir varsayımdan ibaret olduğu aşikardır.** Soyu tükenmiş bir canlının sadece çene kemiklerinden yola çıkılarak canlı ile ilgili oldukça detaylı bir senaryo yazılmış; canlının solungaçlara, balık kuyruğuna, hem yüzgeç hem ayak görevi gören 4 uzuva sahip, timsaha benzeyen bir omurgalı olduğu ileri sürülmüştür.

Gerçekte iki ayrı tarihte iki parça halinde bulunmuş bir çene parçasından bu kadar detaylı bilgi edinilemeyeceği açıktır. Bu, evrimcilerin sık sık başvurdukları ve sadece kendi kendilerini ve taraftarlarını avutmak için kullandıkları bilim dışı bir "spekülasyon denemesi"nden başka bir şey değildir.

Nitekim, bizzat bazı evrimci bilim adamları dahi, bulunan bu gibi kemik parçalarının evrimci meslektaşlarınca çoğu zaman yanlış yorumlandıklarını belirtmişlerdir. Örneğin, evrimci fosil bilimcilerden Richard Leakey ve bilim yazarı Roger Lewin, yetersiz fosil parçalarından kesin bir sonuç elde edilemeyeceğini şöyle açıklamışlardır:

…Fosil buluntuları çok yetersiz olduğundan farklı yorumlar yapabilmek için zemin çok müsaittir. Sorunu daha da güçleştiren bir unsur da her hayvan türünde, bir miktar doğal görünüm farklılığının bulunmasıdır. Canlı bir örnek olarak çevremizdeki hemcinslerimize bakmanız yeterlidir.

Eğer soyu tükenmiş canlılarda bu tür değişkenlik büyük idiyse, geride bıraktıkları kemiklerdeki fark öylesine büyük olabilir ki, **bilim adamları gerçekte ortada tek bir tür varken, birkaç değişik tür olduğunu düşünerek yanılgıya düşebilirler…** Bu yüzden eğer altı araştırmacıdan, fosilleri uygun gördükleri şekilde sınıflandırmalarını isteseydik, her birinin seçiminin değişik olma ihtimali bizi şaşırtmamalıdır. Kuşkusuz bazı kişiler, belli bir fosil parçasının hangi gruba dahil edileceği konusunda anlaşamayacaklardır.[78]

Berkeley-California Üniversitesi'nden evrimci antropolog Dr. Tim White ise, kemik parçaları hakkındaki tahminlerin nasıl yanıltıcı olabileğini şöyle bir örnekle açıklar:

İnsanımsı bir canlının köprücük kemiği olduğu düşünülen 5 milyon yıllık bir kemik parçasının, **aslında bir yunusun kaburga kemiğinin bir parçası olduğu** anlaşıldı.[79]

Evrimcilerin kemik kalıntılarından yola çıkarak hem kendilerini hem de bilim dünyasını aldattıklarına dair daha pek çok örnek vardır:

-1922 yılında bulunan bir **yaban domuzu dişi**, yıllarca bilim dünyasına **"Nebraska Adamı"** olarak tanıtılmıştır...

-**Coelacanth sınıfına ait balıklar**, 1938'de ilk canlı örnekleri bulununcaya kadar,

"sudan karaya geçmekte olan ara form" olarak tanıtılmış, ama canlı örnekleri bulunduğunda balığın hiçbir ara form özelliği taşımadığı görülmüştür...

-**Ramapithecus** uzun yıllar boyunca insan ile sözde maymunsu ataları arasındaki en önemli ara form olarak gösterilmiş, ama 1980'lerdeki yeni bulgular üzerine evrimciler bu canlının günümüz maymunlarına çok benzeyen ve insanla hiç ilgisi bulunmayan bir maymun türü olduğunu kabul etmiştir...

Hürriyet'teki haberde sözü edilen çene kemikleri hakkında yapılan evrimci yorumlar da, üstteki evrimci yanılgılar gibi temelsiz ve hayalidir. Evrimci bilim adamları, kendilerini teorilerine körü körüne inandırdıkları için, rastladıkları en ufak bir fosil parçasından cesaret bularak tamamen hayali senaryolar yazmakta, bazı medya kuruluşları da bunları dünyaya "evrimin yeni bir kanıtı bulundu" gibi tamamen aldatıcı bir üslupla sunmaktadırlar.

Oysa gerçek bu gibi yalanlarla gizlenemeyecek kadar açıktır. Darwin'in "eğer teorim doğruysa sayısız ara form bulunmalı" diyerek sözünü ettiği ara formlardan eser yoktur. Yani Darwin'in teorisi tamamen yanlıştır. Canlılar evrimleşerek ortaya çıkmamışlardır.Evreni ve içindeki tüm canlıları Allah kusursuzca yoktan var etmiştir.

HÜRRİYET GAZETESİNDEN AMATÖR BİR EVRİM PROPAGANDASI

H*ürriyet* gazetesinin 5 Mayıs 2000 tarihli nüshasında, **"Bütün Bebekler Aynı Dili Konuşuyor"** başlıklı bir haber yayınlandı. Haber, birbirine sarılmış küçük bir bebek ve yavru bir gorilin resmi ile birlikte verilmişti. Resmi görenler, haberin içeriğinde de gorillerle insanlar arasında bir yakınlık olduğunu zannederek yazıyı okumaya başladılar. Ancak haberde bir kez bile gorillerden veya herhangi başka bir hayvandan söz edilmiyordu.

Haberin konusu, dünyanın her yerinde bebeklerin konuşmaya başlamadan evvel aynı sesleri çıkartmaları hakkında yapılan bir araştırmaydı. Resmin yanında yeralan yazıda ise, "iki bebeğin muhteşem iletişimi" ifadeleri kullanılıyor ve Zuri isimli goril yavrusunun "bir başka primatta" yani insan yavrusunda sevgiyi aradığı söyleniyordu! Haberin içeriği ile hiçbir bağlantısı olmayan bu ifadeler ve resim ise elbetteki rastgele seçilmemişti. Amaç, her ne vesile ile olursa olsun **evrim propagandasıydı**.

Bilinçaltına Yönelik Propaganda

Dikkat edilirse, bu haberde son derece **gizli, insanların bilinçaltlarına etki etmeye çalışan bir telkin** söz konusudur. Haberin içeriğinde evrimle ilgili hiçbir bilgi olmamasına ve tamamen farklı bir konuda bilgi verilmesine rağmen, kullanılan resim ve resmin yanında yapılan yorumlarla insanların bilinçaltlarına evrimin gerçek olduğu yönünde telkin verilmiştir. Resmin yanındaki yazıda ise goril yavrusu için "sıcaklığı başka bir primatta, insan yavrusunda arıyor" gibi bir izah yapılmış ve bu ifadelerle insanlarla gorillerin sözde aynı atadan evrimleşen canlılar oldukları gibi bir telkinde bulunulmuştur.

Oysa insanla gorilin ortak bir atadan evrimleştiklerine dair tek bir bilimsel delil yoktur. Evrim teorisinin hiçbir iddiasını destekleyen bilimsel bir delil yoktur. İşte bu yüzden evrim yanlısı dergilerde, gazetelerde sık sık evrimi hatırlatan resimler, illüstrasyonlar kullanılarak insanların bilinç altlarında, evrimin bilimsel bir gerçek olduğuna dair bir kanı oluşturulmaya çalışılmaktadır. (Detaylı bilgi için bkz. Harun Yahya'nın *Evrim Aldatmacası ve Evrimcilerin Yanılgıları* isimli kitapları)

Yaratılışın Bir Delili Daha

Öte yandan *Hürriyet*'te yer alan ve dünyanın her yerinde bebeklerin konuşmaya başlamadan evvel aynı sesleri çıkarttıklarına dair bilginin, gerçekte yaratılışı destekleyen bir delil olduğunu da belirtmek gerekir. Dilin kökeni konusunda iki farklı görüş vardır. Birinci görüş, insanın doğduğunda tamamen "boş" bir zihinle doğduğu ve konuşmayı sadece çevresinden görüp öğrendiği şeklindedir. Oysa dil bilimci Noam Chomsky, bilimsel verilerle, istatistik ve gözlemlerle ortaya çok farklı bir sonuç koymuştur. Buna göre insan "boş" bir zihinle doğmamaktadır. İnsan zihninde, dil öğrenmeye ve konuşmaya yönelik özel bir eğilim bulunmaktadır. Bu özel eğilimin nedeni ise, insanın önceden "programlanmış" olması, yani özel bir yaratılışa sahip olmasıdır.[80]

İşte Hürriyet'teki haber, gerçekte bu ikinci görüşü destekleyen yeni bir bilimsel delildir. **Dünya üzerindeki tüm bebeklerin ortak sesler çıkarmaları, hepsinin, konuşmaya, söz**

söylemeye yönelik özel bir ilhamla doğduklarını göstermektedir.

Elbette insanın, doğadaki diğer canlıların hiçbirinde olmayan bu farklı özellikle yaratılmış olması, Allah'ın bir ilmidir. Nitekim Kuran'da **"Herşeye nutku verip-konuşturan Allah"**tır (Fussilet Suresi, 21) diye bildirilmektedir.

PROF. DR. ASLI TOLUN'UN EVRİM TEORİSİ HAKKINDAKİ ÖNEMLİ YANILGILARI

Sayın Prof. Dr. Aslı Tolun'un, 2 Temmuz 2000 tarihinde *Hürriyet* Gazetesi'nin Pazar ekinde yayınlanan röportajında ve aynı günün gecesi telefon bağlantısı ile katıldığı Kanal 7 televizyonunda yayınlanan "Siyah Beyaz" isimli programda, İnsan Genomu Projesi hakkında yaptığı açıklamalarda birçok bilimsel yanılgı bulunmaktadır. Kendisi ülkemizin saygın profesörlerinden biri olduğu için, yorumlarındaki önemli yanılgıların ve bilgi hatalarının düzeltilmesi gerektiği kanaatindeyiz.

Sayın Prof. Tolun'un Evrim Teorisini İspatlanmış Bilimsel Bir Gerçek Sanma Yanılgısı

"Siyah Beyaz" programına konuk olarak katılan iki değerli bilim adamının, evrim teorisinin kesinlikle bilimsel bir teori olmadığına dair açıklamalarına ve gösterdikleri bazı delillere karşılık olarak, Prof. Tolun, programa telefonla bağlanmış ve evrim teorisinin kesinlikle tartışmaya açık olmadığını, ispatlanmış bilimsel bir gerçek olduğunu öne sürmüştür.

Öncelikle şunu belirtmemiz gerekir ki, evrim teorisinin "tartışmaya açık olmayan kesin olarak bilimsel açıdan ispatlanmış bir teori" olduğu iddiasını, günümüzde dünyanın en önde gelen, en ateşli evrim otoriteleri dahi ileri sürememektedir. Sn. Tolun'un bu konuda bu kadar emin ve kesin konuşabilmesinin nedeni, muhtemelen güncel gelişmeleri ve bu konuda dünya çapındaki literatürü detaylı olarak takip edememesinden ve 1960'ların 70'lerin bilgilerini kullanarak görüş bildiriyor olmasındandır. Çünkü eğer evrim teorisi ile ilgili gelişmeleri yakından takip ediyor olsaydı, teorinin "ispatlanmış gerçek" olduğu yanılgısına düşmezdi.

Günümüzde, ilgili hiçbir bilim dalında, evrim teorisine delil oluşturabilecek bir bulgu veya deney bulunmamaktadır. Örneğin evrim teorisinin canlıların birbirlerinden türediklerini gösteren bir tane bile ara geçiş formu yoktur. Bugüne kadar evrimcilerin delil gibi sundukları sözde ara geçiş formlarının her birinin geçersizliği teker teker anlaşılmıştır.

Sayın Tolun'un uzmanlık alanı olan genetik konusu ise evrim teorisi için başlı başına bir muamma ve çıkmazdır. Hayatın tesadüfler sonucunda meydana geldiğini iddia eden evrimciler, bu konuda hiçbir bilimsel açıklama getirememektedirler. Nitekim bunu en ateşli evrim savunucuları dahi bu şekilde itiraf etmektedirler. Örneğin Nobel ödülü sahibi evrimci J. Monod, "Tek hücreli basit hayatın evrimle oluşma ihtimali sıfırdır" diyerek bu itirafı yapmıştır.[81]

Paris Üniversitesi'nden Schutzenberger ve diğer bilim adamları ise evrim teorisinin karşı karşıya olduğu matematiksel olasılık problemleri ile ilgili bir konferansta şöyle demişlerdir:

Sonuç olarak, neo-Darwinist evrim teorisinde çok büyük bir boşluk olduğuna ve bu boşluğun, mevcut biyolojik bakış açısı ile doldurulamaz olduğuna inanıyoruz.[82]

(Burada yer verdiklerimiz evrimcilerin itiraflarından yalnızca bir kaçıdır. Bu konudaki detaylı bilgiye Harun Yahya, *Evrimcilerin İtirafları* isimli kitaptan ulaşabilirsiniz.)

Nitekim Sayın Tolun da, konunun uzmanı olmasına rağmen, canlılığın nasıl evrim sürecinde oluştuğuna dair televizyon programı esnasında da hiçbir açıklama getirememiş, ilgisiz konuları tekrar ederek, konuyu cevapsız bırakmıştır. Bir bilim adamı olarak Sayın Tolun da çok iyi bilmektedir ki, bir teori için birkaç bilim adamının ağız birliği ederek "bu teori kesin bir gerçektir" demeleri yeterli değildir. Bunun için bilimsel delillere, gözlem ve deneylere ihtiyaç vardır.

Sayın Tolun'un, Genetik Benzerliklerin Evrimin Delili Olduğunu Belirtmesi Önemli Bir Yanılgıdır

Aslında Sn. Tolun'un da çok iyi bildiği gibi genetik benzerlikler evrime delil oluşturamaz. Canlıların genetik yapılarında benzerlikler olduğu doğrudur ve bu çok doğaldır. Sonuçta canlılığı oluşturan malzeme aynıdır. Ancak bunun canlılar arasında sözde evrimsel bir akrabalık olduğuna dair delil olduğunu söylemek çok büyük bir yanılgıdır; özellikle de bir genetik bilimci açısından. Çünkü, birbirinden çok farklı türler arasında dahi, büyük genetik benzerlik mevcuttur. Genetik benzerliğin evrimin delili olamayacağı ile ilgili detayları "Sayın Yalçın Doğan'ın Darwinizm Hakkındaki Yanılgıları" başlıklı konuda bulabilirsiniz.

Sayın Tolun'un Tesadüflerin Kusursuz Bir Yapıya Sahip Canlıları Oluşturduğuna İnanma Yanılgısı

Sayın Tolun, *Hürriyet* Gazetesi'ndeki röportajında şu açıklamalara yer vermiştir:

Evrim aşamasında belli bir şekilde oluştuk, buna fazla müdahale edilemez, çünkü sistemimiz kaldırmaz. Ama belli bir dokuya gen eklemek mümkün…

… Diyelim ki, domuzun eti çok yağlı, bu nedenle sağlığa zararlı. Eti az yağlı bir domuz üretilirse insan sağlığı için çok yararlı bir iş yapmış olacaklardı. Hayvanı değiştirmeye çalıştılar. Domuzlardaki çalışmalar başarısız oldu. Yağsız et üretmeye çalışırken başka hastalıklar çıktı. Çünkü her organizma, insanlar da dahil, evrim sürecinde belli bir yolda ilerlemiş. Üç metrelik bir insan yaratmak istediğinizde bu kez dolaşım sistemi yetmeyecek buna. O nedenle bence çok da kolay değil insanı değiştirmek. İnsan için bunu yaparlar mı? Bilmiyorum. Bu da hangi amaçla yapılır onu da bilmiyorum. Ama insanla pek oynanmayacağını sanıyorum.

Sayın Tolun'un da sözlerinde belirttiği gibi, her canlı son derece kompleks ve hassas bir dengeye sahiptir ve her canlı kusursuzca inşa edilmiştir. Böyle kusursuz, kompleks ve hassas bir yapının tesadüfen meydana gelen mutasyonlar ve doğal seleksiyon gibi bilinçsiz bir mekanizma tarafından oluşturulması ise kesinlikle imkansızdır.

En azından Sn. Tolun, kendisinin çok yakından tanıdığı DNA'nın tesadüfler sonucunda nasıl oluşabileceği üzerinde düşünebilir. DNA gibi gözle görülemeyecek bir yerde, milyarlarca bilgiyi barındıran bir yapının tesadüfen oluşması kesinlikle imkansızdır. DNA'da bulunan bilginin 500'er sayfalık 900 ciltten oluşan bir ansiklopedideki bilgilerle eşit olduğu

hesaplanmaktadır. En basit canlılar olarak kabul edilen tek hücrelilerin dahi genetik bilgisi olağanüstü derecede detaylıdır.

Peki bu genetik bilgi nasıl oluşmuştur? Bu bilginin, nükleotidlerin (yani DNA basamaklarının) tesadüfen dizilmesiyle oluşmasının imkansızlığı çok açıktır. Evrimci Fransız bilim adamı Paul Auger şöyle demektedir:

Rastgele kimyasal olaylar sayesinde nükleotidler gibi karmaşık moleküllerin ortaya çıkışı konusunda bence iki aşamayı net bir biçimde birbirinden ayırmamız gerekir; tek tek nükleotidlerin üretilmesi -ki bu belki mümkün olabilir- ve **bunların çok özel seriler halinde birbirine bağlanmaları. İşte bu ikincisi, olanaksızdır.**[83]

Uzun yıllar moleküler evrim teorisini savunan Francis Crick bile DNA'yı keşfettikten sonra, böylesine kompleks bir molekülün tesadüfen, kendi kendine, bir evrim süreci sonucunda oluşamayacağını itiraf etmiş ve şöyle demiştir: "Bugünkü mevcut bilgilerin ışığında dürüst bir adam ancak şunu söyleyebilir: Bir anlamda **hayat mucizevi bir şekilde ortaya çıkmıştır.**"[84]

Evrimci biyolog Prof. Dr. Ali Demirsoy da, DNA'nın kökeni hakkında şu itirafı yapmak zorunda kalır: "Bir proteinin ve çekirdek asitinin (DNA-RNA) oluşma şansı tahminlerin çok ötesinde bir olasılıktır. Hatta belirli bir protein zincirinin **ortaya çıkma şansı astronomik denecek kadar azdır.**"[85]

Bu noktada çok ilginç bir paradoks daha vardır: DNA, yalnız protein yapısındaki bir takım enzimlerin yardımı ile eşlenebilir. Ama bu enzimlerin sentezi de ancak DNA'daki bilgiler doğrultusunda gerçekleşir. Birbirine bağımlı olduklarından, eşlemenin meydana gelebilmesi için ikisinin de aynı anda var olmaları gerekir. Hayatın kökeni araştırmalarının tanınmış bir ismi olan John Horgan bu ikilemi şöyle açıklar:

DNA, katalitik proteinlerin ve enzimlerin yardımı olamadan yaptığı işi, yeni DNA üretmek de dahil olmak üzere, yapamaz. Kısacası DNA olmadan proteinler var olmaz, ama DNA da proteinler olmadığı durumda oluşmaz.[86]

Evrim teorisinin savunucularından Jacques Monod da konuyu şu şekilde açıklamaktadır:

Şifre (DNA ya da RNA'daki bilgi), aktarılmadıkça anlamsızdır. Günümüz hücresindeki şifre aktarma mekanizması en az 50 makromoleküler parçadan oluşmaktadır ki, bunların kendileri de DNA'da kodludurlar. Şifre bu birimler olmadan aktarılamaz. **Bu döngünün kapanması ne zaman ve nasıl gerçekleşti? Bunun hayali bile aşırı derecede zordur.**[87]

Bu durum, canlılığın rastlantılarla oluşması senaryosu bir kez daha çökertmektedir. Amerikalı biyokimyacı Jacobson, bu konuda şöyle der:

İlk canlının ortaya çıktığı zaman, üreme planlarının, çevreden madde ve enerji sağlamanın, büyüme sırasının, bilgileri büyümeye çevirecek mekanizmaların tamamına ait emirlerin o anda ve birarada bulunmaları gerekmektedir. Bunların hepsinin kombinasyonu tesadüfen gerçekleşemez.[88]

Yukarıdaki ifadeler, James Watson ve Francis Crick tarafından DNA'nın yapısının aydınlatılmasından iki yıl sonra yazılmıştı. Ancak bilimdeki tüm gelişmelere rağmen, bu sorun evrimciler için hala çözümsüz olmaya devam etmektedir. Bu nedenle Alman

biyokimyacı Hofstadter şöyle demektedir:

Nasıl oldu da genetik bilgi, onu yorumlayan mekanizmalarla (ribozomlar ve RNA molekülleri ile) birlikte ortaya çıktı? Bu soru karşısında **kendimizi bir cevapla değil, hayranlık ve şaşkınlık duyguları ile tatmin etmemiz gerekiyor[89].**

San Diego California Üniversitesi'nden Stanley Miller'in ve Francis Crick'in çalışma arkadaşı olan evrimci Dr. Leslie Orgel ise, 1994 tarihli bir makalesinde aynı gerçek karşısında şöyle demektedir:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla **insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.[90]**

"Yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının imkansız olması" demek, "yaşamın tesadüfen ortaya çıkması imkansız" demektir. Dolayısıyla yaşamın kökenini tesadüfle açıklamaya kalkan evrim teorisi, daha bu ilk noktada çökmektedir.

Yaşamın kökeni tesadüf olmadığına göre, bilim açıkça göstermektedir ki, yaşam bilinçli bir şekilde yaratılmıştır. Yalnızca ilk canlılık değil, yeryüzündeki tüm farklı canlı sınıflamaları ayrı ayrı yaratılmışlardır. Nitekim fosil kayıtları bu hususu doğrulamakta, tüm türlerin yeryüzünde bir anda ve özgün yapılarıyla ortaya çıktıklarını, arkalarında hiçbir evrim süreci olmadan yaratıldıklarını göstermektedir.

Dolayısıyla Sayın Tolun'un telaffuz ettiği "evrim aşamasında bir şekilde oluştuk" şeklindeki iddia, bilime aykırı bir yanılgı ve batıl inanıştır. Ne insan ne de bir başka canlı "evrim aşamasında bir şekilde" oluşmamış, hepsini Allah yoktan yaratmıştır.

Sonuç

Sonuç olarak, DNA'nın tesadüfen oluştuğuna inananlara aşağıdaki soruları soralım:

Bir dağ başındaki mağaraya girdiğinde, 500 sayfalık bir tarih kitabını bulan bir adamın, bu kitabın bir yazarı olamayacağını, kitabın bu mağarada yağmurların, rutubetin, fırtınaların, yıldırımların etkisiyle oluştuğunu iddia etmesi mantıklı mıdır?

Bir hurda yığınına isabet eden kasırganın savurduğu parçalarla tesadüfen bir Boeing 747 uçağının oluştuğunu iddia eden bir adam ne derece inandırıcıdır? (Bu örnek, İngiliz matematikçi ve astronom Sir Fred Hoyle'un, 12 Kasım 1981'de *Nature* dergisine verdiği bir demeçte, hücrenin tesadüfen oluşmasının imkansızlığını anlatmak için verdiği bir benzetmedir.)

Bir basımevinde meydana gelen patlama sonucunda şans eseri bir ansiklopedinin "bir şekilde" basılıvermiş olduğuna inanan kişinin akıl sağlığından şüphe edilmez mi?

Bu şekilde daha pek çok örnek sıralayabiliriz. Burada anlaşılması gereken özetle şudur: Tesadüfün kusursuz bir yapıya sahip DNA'yı oluşturduğuna inanan insan yukarıdakilere de inanmak zorundadır çünkü DNA'nın tesadüfen oluşması yukarıda saydıklarımızdan çok daha zordur. Madem Sn. Tolun, cansız maddelerin tesadüfler sonucunda canlılığı meydana getirdiğini düşünüyor; öyle ise bir deney düzenlediğimizi farz edelim ve kendisine soralım:

Tüm evrimci bilim adamları bir araya gelerek, bir varilin içine, canlılık için gerekli gördükleri tüm atomları doldursunlar. Hatta onlara, bu varilin içine canlılık için gerekli olan aminoasitleri de eklemelerine izin verilsin. Daha da ileri gidilsin ve evrimciler istedikleri malzemeyi bu varile koymakta serbest olsunlar. Hatta, uzaydan dahi istediklerini getirtip bu varile koyabilsinler. Sonra bu varili ister ısıtsınlar, ister üzerine yıldırımları göndersinler, istedikleri kadar elektrik şoku versinler. Kısacası bu deneyde her istediklerini yapabilsinler. Zaman problemleri de olmasın, nöbeti birbirlerine devrederek, varilin başında milyarlarca yıl beklesinler. Acaba bu varilin içinden, bütün evrimci bilim adamları biraraya gelerek, tek bir canlı hücreyi çıkartabilirler mi? Veya bu varilden, tavşanları, kedileri, ceylanları, gülleri, orkideleri, çam ağaçlarını, begonyaları, karpuzu, çileği, palmiye ağaçlarını, kuş kanatlarını, sincapları, tavuskuşlarını, kuğuları, genetik yapısını inceleyen profesörleri, Mozart gibi bestekarları, Leonardo Da Vinci gibi ressamları çıkartabilirler mi?

Kuşkusuz, bu sorulara "evet" yanıtını vermekle evrim teorisine inanmak aynı şeydir. Çok az da olsun düşünmek, tutucu davranmamak ve gerçeklerden kaçmamak bu açık gerçeğin görülmesini sağlayacaktır.

DARWINİZM'İ KABUL ETMENİN İLERİCİLİK, REDDETMENİN İSE GERİCİLİK OLDUĞUNU SANMA YANILGISI

Ağustos 2000 tarihli *Hürriyet* Gazetesinin 28. sayfasında "İkinci Raunt Darwin'in" başlıklı bir haber yayınlandı. Bu haberde, geçen yıl Amerika Birleşik Devletleri'nin Kansas Eyaleti Eğitim Kurulu'nun, okul müfredatından Darwin'in evrim teorisini çıkarttığı, bu seneki kurulun ise teoriyi tekrar müfredata eklediği konu edilmişti.

Ancak, *Hürriyet* gazetesi bu haberi aktarırken önemli bir yanılgı sergilemiştir. Haberde, evrim teorisini müfredattan kaldıranlar ve Yaratılışı savunanlar muhafazakar, evrim teorisini savunanlar ise ilerici olarak tanımlanmıştır. Okuyucunun dikkatini bu önemli yanılgıya çekmenin gerekli olduğunu düşünüyoruz.

Din ahlakına karşı olan bazı çevrelerin, insanlara dinsizliği empoze etmek için en sık kullandıkları yöntemlerden biri, dini sözde gerici, yobaz, tutucu, bilim düşmanı bir inanç olarak göstermeye çalışırken, din ahlakına uygun olmayan düşünceleri kendilerince ilericiliğin, aydın ve modern olmanın bir göstergesi olarak sunmalarıdır. Bu büyük bir aldatmacadır. Bu aldatmacada ise en önemli rol 1800'lü yıllarda ortaya atılan Darwinizm'e aittir. Evrim teorisine getirdiği eleştiriler ve bu konuda yazdığı kitaplarla dünya çapında tanınan Philip Johnson bu aldatmacayı şöyle ifade eder:

Modern bilimin liderleri, kendilerini 'dini fundamentalistlere' -yani bir Yaratıcı'nın var olduğunu ve bu dünyadaki olaylarda rol oynadığını kabul edenlere- karşı girişilen bir savaşın öncüleri olarak görmekteler… Darwinizm ise, 'fundamentalizme' karşı girişilen bu savaşta yeri doldurulamaz bir ideolojik rol oynamaktadır. İşte bu nedenle, bugün bilim çevreleri, **Darwinizm'i test etmeyi değil, ne olursa olsun korumayı kendilerine amaç edinmişlerdir.** Bilimsel araştırmaların kuralları da, bu ideolojiyi doğrulayacak şekilde belirlenmektedir.[91]

Johnson'ın da belirttiği gibi, Darwinizm'e inananlar bilimsel gerçekler nedeniyle değil, dinin reddedilmesi gerektiğine kendilerini şartlandırdıkları için Darwinizm'i sahiplenirler. Ve kendilerine evrimi geçersiz kılan ne kadar çok bilimsel gerçek gösterilirse gösterilsin aksine ikna olmazlar. İşte bu nedenledir ki, asıl tutucu, yobaz, gerici olan evrim teorisine körü körüne inanan bu çevrelerdir.

Sümer efsanelerinin 1800'lü yıllarda tekrar gündeme getirilmesiyle ortaya atılan Darwinizm, 19. yüzyılın ilkel bilim anlayışı içinde bir yer edinebilmişti. Ne var ki, 20. yüzyılın özellikle ikinci yarısında meydana gelen bilimsel gelişmeler, evrim teorisinin kesinlikle yanlış olduğunu yüzlerce delil ile ortaya koydu. Günümüzde ise evrimcilerin ne paleontoloji, ne mikrobiyoloji, ne anatomi, ne jeoloji ne de ilgili diğer bilim dallarında evrimin doğru olduğuna dair gösterebilecekleri tek bir delili dahi bulunmamaktadır. Bugüne kadar evrimin ispatı olarak öne sürdükleri deliller ya sahte çıkmış, ya da gelişen bilim ile geçersizlikleri anlaşılmıştır. Ancak, evrimciler bunlara rağmen evrimden vazgeçmemektedirler. Bunun nedeni yukarıda da belirtildiği gibi evrim teorisinin bilimsel değil ideolojik bir anlamının olmasıdır; bu anlam ise evrimin ateizme ve materyalizme sahte bir bilimsel açıklama getirmesidir.

Günümüzde bilim tarafından reddedilen bir teoriyi sahiplenmenin ilericilik değil, gericilik ve bağnazlık olduğu açıktır. Nitekim 21. yüzyıla girerken son derece iç açıcı ve ümit verici gelişmeler yaşanmıştır ve dünyanın dört bir köşesinde Darwinizm'in bu büyüsünden kurtulan insanların ve özellikle bilim adamlarının sayısında büyük bir artış gözlemlenmiştir. Bugün dünyanın dört bir yanında evrim teorisinin geçersizliği anlatılmaktadır.

Nitekim *Hürriyet* gazetesinin söz konusu haberinde kendilerince "içaçıcı olmayan sonuçlar" olarak verdiği anket sonuçlarında ise, durum açıkça görülmektedir. İnsanların büyük bölümü evrim teorisi konusunda bilinçlenmiş ve gerçekleri görmeye başlamıştır. Ancak, 1800'lü yılların cehaleti içinde oluşturulan bilim dışı safsatalara takılıp kalanlar, gelişmeleri yakalayamayanlar gerçeklerden habersiz kalmakta veya gerçekleri kasıtlı olarak görmezden gelerek yaşamaya devam etmektedirler. Fakat, *Hürriyet* gazetesi gibi, geniş bir kitleye hitap eden bir gazetenin, "ilerici", "aydın" ve "gelişmeleri izleyebilen" bir çizgiden uzaklaşmaması gerektiğini düşünüyoruz.

MİLLİYET GAZETESİNDEKİ YANILGILAR

"ROBOTLAR AKILLANIYOR" BAŞLIKLI YAZIDAKİ YANILGILAR

9 Ocak 2000 tarihinde, *Milliyet* gazetesinde "Robotlar Akıllanıyor" başlıklı bir yazı yayınlandı. Yazının genelinde verilen bilgi, yakın bir gelecekte robotların hızla gelişeceği ve insanlığa pek çok alanda çok önemli katkılarda bulunabileceği yönündeydi. Ancak bu bilgilerin aktarılışı klasik bir evrim propagandası şeklinde yapılmış ve yazı boyunca son derece hayali ve bilimle ilgisi olmayan evrimci ön yargılar bilgisayar teknolojisinde yaşanan gelişmelerle bağdaştırılmaya çalışılmıştı. Bu yazıdaki evrimci yanılgıların bazılarını şöyle sıralayabiliriz:

Söz konusu yazıda bilgisayarların 2010 yılında kertenkele zekasına ulaşacakları, 2050 yılında ise insan beynine rakip olacakları iddia edilmektedir. Bilindiği gibi evrimciler, insanların atalarının önce balıklardan evrimleşen sürüngenler oldukları ve sürüngenlerin evrimleşerek maymunlara ve nihayetinde insanlara dönüştükleri gibi bilim dışı bir tezi öne sürmektedirler. Bu yazıda da bilgisayarların gelişimi aynı süreç ile açıklanmaya çalışılmış, bilgisayarların da insan beyni ile rekabet edebilmek için sözde aynı evrimsel safhalardan geçmeleri gerektiği söylenmiştir. Bu yanılgıya göre bilgisayarların ilk önce bir sürüngen olan kertenkelenin zekasına ulaşmaları kehanetinde bulunulmuş, hatta bunun için bir de kesin bir tarih belirlenmiştir: 2010.

Günümüzde evrim teorisinin bilimsel açıdan hiçbir geçerliliği olmadığı kesin olarak ispatlanmıştır. Ancak evrimciler, körü körüne bağlı oldukları teorilerini bırakmamak için farklı taktikler kullanarak, evrimin bilimsel olarak kanıtlanmış ve her konuyu açıklayabilen bir teori olduğu yalanını insanlara telkin etmeye çalışmaktadırlar. Robotlarla ilgili yazı da bunun tipik bir örneğidir. Bilgisayarların, sürüngenden insana uzanan hayali evrim sürecini izleyeceklerini iddia etmek, evrimcilerin çaresizliklerinin bir göstergesinden başka bir şey değildir.

İnsan Beyni Maddeden İbaret Değildir

Yazıdaki en büyük yanılgılardan biri bilgisayarların bir gün gelip insan beyni ile aynı işlevlere sahip olacağının iddia edilmesidir. Yazıda bu iddianın dile getirildiği cümlelerden biri şöyledir: "2040'da ise bilim kurgunun başlıca teması gerçek olacak ve robotları yapmanın orijinal hedefine ulaşılacak: Bir insanın düşünme kabiliyetine sahip olarak serbest bir şekilde hareket eden bir makine."

Evrimciler materyalist bir dünya görüşüne sahiptirler ve bu nedenle insan bilincinin ve zihninin sadece beyinden ibaret olduğunu ve insan beyninin ise kablolara, elektrik devrelerine indirgenebileceğini zannetmektedirler. Oysa bugün insan zihninin ve bilincinin sadece beyinden ibaret olmadığı bilimsel araştırmalar neticesinde anlaşılmıştır. Dolayısıyla, hiçbir gelişme bilgisayarların, elektrik devrelerinin, kabloların veya cansız maddelerin insan zihni ile aynı özelliklere sahip olmalarını sağlayamaz. Elektrik kablolarının düşünemeyecekleri, muhakeme ve yargı yeteneklerinin olmayacağı, insiyatiflerine göre karar veremeyecekleri, sevinç, üzüntü, sevgi, merhamet, şefkat, fedakarlık gibi duyguları yaşayamayacağı çok açıktır. Bu özelliklerin hepsi insan ruhuna ait özelliklerdir. Bunları nöronların veya elektrik kablolarının işlevi olarak görmek büyük bir yanılgıdır.

Bilgisayarlar geliştikçe insanların üzerlerindeki birçok sorumluluğun daha da azaldığı bir gerçektir. Ancak bunun bir insanın kağıt kalemle hesap yapmasındansa bilgisayarda veya hesap makinesinde hesap yapmasından hiçbir farkı yoktur. Sonuçta bilgisayarlar insan zekasının ve teknolojinin imkanlarının el verdiği ölçüde gelişecek ve bu gelişimler insanlığa birçok katkıda bulunacaktır. Ancak bilim kurgu filmlerinde olduğu gibi bilgisayarların veya robotların insanlara rakip olacakları, insanlar gibi düşünüp, karar verebilecekleri bir gelişim asla mümkün olamaz, çünkü yukarıda da değindiğimiz gibi insan zihni ve bilinci sadece beyinle veya nöronlarla açıklanamaz, maddeye indirgenemez, bunların ötesinde çok önemli özelliklere sahiptir.

Madde Kendi Kendini Organize Edemez

Evrimcilerin insan beyni gibi düşünebilen bilgisayarlar üretilebileceğini söylerken insanlara telkin etmeye çalıştıkları bir diğer yanılgı ise şudur: Evrim teorisi canlılığın cansız maddelerin kendi kendilerini tesadüfler neticesinde organize etmeleri sonucunda meydana geldiğini iddia eder. Evrimciler, bu yanılgılarının bir devamı olarak da cansız maddelerden oluşan bilgisayarların bir canlı ile aynı temel özellikleri gösterebileceği yanılgısını öne sürmüşlerdir. Böylece "bilgisayarlar gibi cansız maddeler bunu yapabildilerse, demek ki geçmişte de bu gerçekleşmiştir" gibi mantık dışı bir düşünceyi insanlara telkin etmeyi amaçlamışlardır. Oysa bilgisayarlar, gerçekte maddenin hiçbir zaman kendi kendini organize edemediğinin bir kanıtıdır. Çünkü hiçbir bilgisayar, hatta bir bilgisayarın en ufak parçası dahi "kendi kendine" ve doğal süreçlerle oluşmaz. Aksine, bu konuda uzman olan insanlar tarafından bilinçli bir şekilde oluşturulur. Canlıları da üstün bir akıl ve ilim sahibi olan Allah yaratmıştır.

Propaganda Yöntemleri Darwinizm'i Kurtaramayacaktır

Milliyet gazetesindeki haberde yer alan evrimci mantıklar, aslında bilimsel hiçbir dayanağının bulunmadığı anlaşılan evrim teorisini ayakta tutmak için başvurulan propaganda yöntemlerinin bir örneğidir. Evrimciler evrimle hiçbir ilgisi olmayan konuları dahi evrimle ilgiliymiş gibi göstermeye çalışmaktadırlar. Ünlü Amerikalı biyokimya profesörü Michael J. Behe, evrimcilerin ümitsiz çırpınışlarının bir ürünü olan bu taktiklerinden şöyle söz etmektedir:

Hatta bu teori (evrim), bazı bilim adamları tarafından insan davranışlarının anlaşılması için de genişletilmişti: İntihar eden insanlar neden bunalıma düşer, neden gençler evlenmeden çocuk sahibi olurlar, neden bazı gruplar zeka testlerinden diğerlerinden daha başarılı olur ve neden dini misyonerler evlenemez ve çocuk sahibi olamazlar! Evrimsel düşünceye konu olmamış hiçbir şey kalmamıştır aslında -bir organ veya fikir, görüş ya da duygu olsa bile![92]

Bir diğer Amerikalı bilim adamı Henry M. Morris ise evrim teorisinin ulaştığı ilgisiz alanların neler olduğunu sıralamıştır:

Evrim kavramı kısa zamanda biyolojik alanın dışına da yayılmıştır. Bir yanda yıldızlar ve kimyasal elementlerin oluşumu gibi inorganik konular, bir yanda dil bilimi, sosyal antropoloji, karşılaştırmalı kanun ve din gibi konular evrimci bir açıdan incelenmeye başlanmıştır, ta ki bugün bizler evrimi evrensel ve herşeyi sarıp kuşatan bir süreç olarak görene kadar.[93]

Bu bilim adamının da belirttiği gibi evrimcilerin amaçları hiçbir bilimsel geçerliliği olmamasına rağmen evrim teorisini "evrensel ve herşeyi sarıp kuşatan bir süreç" gibi göstermektir. *Milliyet* gazetesindeki yazı da bu yanlış bakış açısından etkilenerek kaleme alınmıştır. Ancak bu gibi abartılı propaganda yöntemleri, Darwinizm'in ne denli büyük bir çaresizlik içinde olduğunu göstermekten başka bir sonuç doğurmamaktadır.

İnsanlar nasıl herhangi bir evrim süreciyle oluşmayıp, sonsuz akıl ve ilim sahibi Allah tarafından yaratıldılarsa, bilgisayarlar da evrimleşemezler. Bilgisayarları ve robotları da, Rabbimiz olan Allah'ın kendisine verdiği zekayı ve ilmi kullanan bilinç sahibi insanlar

geliştirir ve diğer insanların hizmetlerine sunarlar. *Milliyet* gazetesinin yayınlarında bu gerçeği göz önünde bulundurması, daha akılcı, bilimsel ve güvenilir bir tavır olacaktır.

İNSANIN ORTAYA ÇIKIŞI İLE İLGİLİ KLASİK EVRİMCİ YANILGILAR

9 Ocak 2000 tarihli *Milliyet* gazetesinde yer alan "İnsan, Diliyle Hayatta Kaldı" başlıklı haberde insanın maymunlarla ortak bir atadan geldiği yönündeki Darwinist yalan tekrarlandı. Ancak haberde önemli bazı bilgi hataları yer alıyordu. Bu bilgi hatalarının başında, soyu tükenmiş bir insan ırkı olan Neandertal insanlarının sözde "ilkel" ve konuşamayan bir tür olarak gösterilmesi geliyordu. Oysa, evrimci paleontologlar tarafından uzun yıllar boyunca savunulmuş olan bu görüş, son yıllardaki bilimsel bulgular karşısında çökmüş durumdadır. *Milliyet*'in haberinde yer alan diğer bilgi hatası ise, evrimciler tarafından "Homo sapiens" sınıflamasına dahil edilmeyen diğer "Homo" (İnsan) gruplarının "insan" olarak sayılmamasıydı. Yani evrimciler tarafından Homo erectus ve Homo neanderthalensis sınıflamasına dahil edilen insanlar, *Milliyet* tarafından "insan" olarak sayılmıyor, sözde "ilkel" bir canlı türü olarak yorumlanıyordu.

Milliyet Gazetesi'nde yer alan bilgi hatalarının ve yanılgıların doğru cevapları "8 Eylül 1999 Tarihli *Hürriyet* Gazetesi'ndeki Yanılgı", "*Star* Gazetesi'nin Neandertaller'le İlgili Yamyamlık Yanılgısı" ve "*Ayyıldız* Gazetesi'ndeki Neandertaller Aramızda Yanılgısı" başlıkları altında anlatılmıştır. Bu nedenle burada tekrar edilmeyecektir.

Sayın Yalçın Doğan'ın EvrimYanılgısı

Sayın **Yalçın Doğan**'ın köşesinde, **"Milyon Yıl Sonra: İnsan Bize Benziyor"** başlıklı bir yazı yayınlandı. Yalçın Doğan bu yazısında insanın maymunlarla aynı ortak kökenden geldiği yönündeki Darwinist iddiayı savunuyordu. Yalçın Doğan'ın bu iddiaya kendince "delil" olarak gösterdiği en önemli konu ise, insan ve maymun DNA'ları arasında % 99'luk benzerlik bulunduğu yönündeki klasik evrimci anlatımdı. Doğan şöyle yazıyordu:

İnsan ve maymun... Eski tez... Modern bilim bu benzerliği artık iyice kanıtlıyor... İnsanın en yakını maymunlar. Hatta bu benzerlik son bulgularla yüzde 99'a çıkıyor.

Yalçın Doğan'ın sözünü ettiği insan ile maymun DNA'ları arasındaki benzerlik konusu, evrimcilerin topluma yönelik bir propaganda malzemesi olarak kullandıkları, son derece çarpıtılmış bir bilgidir. Gerçekte ise ne maymunlar ile insanlar ne de bir başka canlı sınıfı arasındaki genetik ya da biyokimyasal karşılaştırmalar, Darwinist teoriyi desteklememekte, aksine yalanlamaktadır.

İnsan, Maymun, Solucan ve Patates

Öncelikle belirtmek gerekir ki, yeryüzünde yaşayan canlıların birbirlerine yakın DNA yapısına sahip olmaları beklenmedik bir durum değildir. Canlıların temel yaşamsal işlevleri birbiriyle aynıdır ve insan da canlı bir bedene sahip olduğuna göre, diğer canlılardan farklı bir DNA yapısına sahip olması beklenemez. İnsan da diğer canlılar gibi proteinlerle

beslenerek gelişir, onun da vücudunda kan dolaşır, hücrelerinde her saniye oksijen kullanılarak enerji üretilir.

Dolayısıyla canlıların genetik benzerliklere sahip olmaları, ortak bir atadan evrimleştikleri yanılgısına delil olarak gösterilemez. Evrimciler, eğer ortak atadan evrimleşme teorisini kendilerince delillendirmek istiyorlarsa, birbirinin atası olduğu iddia edilen canlıların moleküler yapılarında da bir ata-torun ilişkisi olduğunu göstermek zorundadırlar. Oysa, birazdan inceleyeceğimiz gibi, bu yönde hiçbir somut bulgu yoktur.

Bu hatırlatmanın ardından **"insan DNA'sı ile maymun DNA'sı arasındaki benzerlik"** konusunu ele alalım. Evrimci yayınlarda bu yanılgı bir tür slogan haline gelmiştir ve çoğu insan buna aldanarak Darwinizm'in çok büyük bir ispatı sanır. Ancak eğer bu konuda biraz daha geniş bir araştırma yapılırsa, çok daha ilginç başka canlıların DNA'sının da insanınkine benzerlik gösterdiği görülebilir.

Bu benzerliklerden biri, insan ile nematod sınıflamasına ait solucanlar arasındadır. *New Scientist* dergisinde aktarılan genetik analizler, **nematod solucanları ve insan DNA'larında %75'lik bir benzerlik** ortaya koymuştur.[94] Bu elbette insan ile nematodlar arasında sadece %25'lik bir farklılık bulunduğu anlamına gelmemektedir! Eğer evrimcilerin kurguladığı hayali soyağacına bakılırsa, insanın dahil edildiği Chordata sınıflaması ile Nematoda sınıflamasının 530 milyon yıl önce bile birbirlerinden ayrı oldukları görülür. Bu durum açıkça göstermektedir ki, iki farklı canlı kategorisinin DNA zincirlerindeki benzerlik, bu canlıların ortak bir hayali atadan evrimleştikleri iddiasına delil oluşturmamaktadır.

Evrimcilerin "insan ile maymun arasındaki genetik benzerlik" konusunda kullandıkları örneklerden bir diğeri, insanda 46, şempanze ve gorillerde ise 48 kromozom bulunmasıdır. Evrimciler, kromozom sayılarının yakınlığını sözde evrimsel bir ilişkinin göstergesi sayarlar. Oysa eğer evrimcilerin kullandığı bu mantık doğru olsaydı, **insanın maymundan daha yakın bir akrabası olması gerekirdi: "Patates"!** Çünkü patatesin kromozom sayısı insana goril ve şempanzeden çok daha yakındır: 46. Yani insan ve patates kromozomları eşit sayıdadır. Bu durum, DNA benzerliğinin evrime kanıt oluşturmayacağının çarpıcı bir göstergesidir.

Evrimcilerin bu konuda yaptıkları tek şey, bilgileri seçici olarak kullanıp bunların arasından propaganda malzemesi oluşturmaktır. İnsan ile maymunun ortak bir atadan geldiğini iddia ettikleri için, insan DNA'sı ile maymun DNA'sı arasındaki benzerliği ön plana çıkarmaktadırlar. Eğer insanların en yakın akrabalarının solucanlar veya patatesler olduğunu öne sürüyor olsalardı, bu kez üstte verdiğimiz bilgilerden propaganda malzemesi oluşturacaklardı.

Oysa konuya bu gibi sınırlı örneklerle değil de, bir bütün olarak bakılırsa, canlıların arasındaki biyokimyasal karşılaştırmaların Darwinizm'i desteklemediği, görülmektedir.

Biyokimsayal Karşılaştırmalar Darwinizm'i Yalanlıyor

Sayın Yalçın Doğan, *Milliyet*'teki yazısında moleküler biyolojideki gelişmelerin Darwinizm'i doğruladığını öne sürmektedir. Oysa **son 20-30 yıldır farklı canlıların biyokimyasal yapılarını karşılaştırmak için yürütülen çalışmalar, beklenenin aksine, evrimciler açısından hiç de sevindirici olmayan sonuçlar ortaya koymuştur.** Çeşitli canlılardaki **protein dizilimleri** laboratuvarlarda analiz edildikçe, ortaya Darwinist

soyağacını alt-üst eden sonuçlar çıkmaktadır.

Örneğin insandaki Sitokrom-C proteini bir atınkinden 14 amino asit farklıyken, bir kangurununkinden yalnızca 8 amino asit farklıdır. Yine Sitokrom-C dizilimi incelendiğinde, kaplumbağaların insanlara kendileri gibi bir sürüngen olan çıngıraklı yılanlardan daha yakın olduğu görülür. Bu durum evrimci bakış açısına göre yorumlandığında kaplumbağaların yılanlardan çok insanlarla yakın akraba oldukları gibi anlamsız bir sonuç çıkacaktır.

Benzer gerçekler hemoglobin proteini için de bulunmuştur. Bu proteinin insandaki dizilimi lemurunkinden 20 amino asit farklı iken, domuzdakinden yalnızca 14 amino asit farklıdır. Durum diğer proteinler için de yaklaşık olarak aynıdır.[95]

Evrimcilerin bu durumda, insanın evrimsel olarak kanguruya attan daha yakın olması ya da domuzla lemurdan daha yakın akraba olduğu gibi sonuçlara varmaları gerekir. Oysa **bu sonuçlar, şimdiye kadar kabul edilmiş tüm "evrimsel soyağacı" şemalarına aykırıdır.** Protein benzerlikleri şaşırtıcı sürprizler doğurmaya devam etmektedir. Örneğin: Cambridge Üniversitesi'nden Adrian Friday ve Martin Bishop ellerindeki "beşparmaklı canlıların protein dizilimi" verilerini analiz etmişlerdir. Hayret verici bir şekilde, yaklaşık bütün örneklerde **insan ve tavuk, birbirlerine en yakın akraba olarak eşleşmişlerdir.** Bir sonraki en yakın akraba ise timsahtır.[96]

Yine bu benzerliklere evrimci bir mantıkla yaklaşıldığı takdirde, insanın en yakın evrimsel akrabasının tavuk olduğu gibi saçma bir sonuca varmamız gerekmektedir. Paul Erbich, moleküler analizlerin çok farklı canlı sınıflarını birbirine yakın gibi gösteren sonuçlar verdiğini şöyle vurgular:

Yaklaşık aynı yapı ve fonksiyonlara sahip proteinlere (homolog proteinler), filogenetik olarak değişik, hatta birbirinden çok farklı canlı sınıflarında gittikçe artan sayılarda rastlanmaktadır (örneğin, omurgalılardaki, bazı omurgasızlardaki ve hatta bazı bitkilerdeki hemoglobin gibi.)[97]

South Carolina Üniversitesi Tıp Fakültesi'nden biyokimya araştırmacısı Dr. **Christian Schwabe**, moleküler alanda evrime kendince delil bulabilmek için uzun yıllarını vermiş bir bilim adamıdır. Özellikle insülin ve relaxin türü proteinler üzerinde incelemeler yaparak canlılar arasında evrimsel akrabalıklar kurmaya çalışmıştır. Fakat çalışmalarının hiçbir noktasında evrime herhangi bir delil elde edemediğini pek çok kereler itiraf etmek zorunda kalmıştır. *Trends in Biochemical Sciences* dergisindeki bir makalesinde şöyle demektedir:

Moleküler evrim, evrimsel akrabalıkların ortaya çıkarılması için neredeyse paleontolojiden daha üstün bir metod olarak kabul edilmeye başlandı. Bir moleküler evrimci olarak bundan gurur duymam gerekirdi. Ama aksine, türlerin düzenli bir gelişme kaydettiğini göstermesi gereken **moleküler benzerliklerin pek çok istisnası olması oldukça can sıkıcı görünüyor.** Bu istisnalar o kadar çok ki, gerçekte, istisnaların ve tuhaflıkların daha önemli bir mesaj taşıdıklarını düşünüyorum.[98]

Schwabe'nin relaxin proteini üzerinde yaptığı çalışmalar oldukça ilginç sonuçlar ortaya koymuştur:

Yakın akraba olduğu bildirilen türlerin relaxinleri arasındaki yüksek değişkenliğin yanı sıra, **domuzun ve balinanın relaxinleri bütünüyle aynıdır.** Farelerden, Yeni Gine domuzundan, insandan ve domuzdan alınan moleküller, birbirlerinden yaklaşık %55 uzaktır.

Buna rağmen **insülin, insanı şempanzeden daha çok domuza yakın kılmaktadır.**[99]

Schwabe, insülin ve relaxin dışında diğer pek çok protein dizilimlerini karşılaştırdığında da aynı gerçekle yüz yüze gelmiştir. Relaxin ve insülin türlerinin ortaya koyduğu istisnalar dışında, evrimin öne sürdüğü türden düzenli bir moleküler gelişmeyi yalanlayan pek çok protein türü olduğunu belirten Schwabe şunları söylemektedir:

Relaxin ve insülin aileleri, moleküler evrimin klasik "tek ağaçtan evrimleşme" yorumu karşısındaki yegane istisnalar değildir. **Anormal protein benzerliği örnekleri**, görünürde açıklaması ancak hayal gücüyle sınırlandırılabilecek bir sayıyı kaplamaktadır.[100]

Schwabe, canlılardaki lizozimler, sitokromlar ve pek çok hormonların da amino asit dizilimlerinin karşılaştırılmasının evrimciler açısından "beklenmedik sonuçlar ve anormallikler" ortaya koyduğunu belirtmektedir. Schwabe, tüm bu kanıtlara dayanarak, proteinlerin hepsinin hiçbir evrim geçirmeden başlangıçtaki yapılarına sahip olduklarını ve moleküller arasında, aynı fosiller arasında olduğu gibi, hiçbir ara geçiş formu bulunmadığını savunmaktadır.

Moleküler Biyoloji Evrimi Reddetmektedir

Avusturalyalı moleküler biyolog Prof. Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis* (Evrim: Kriz İçinde Bir Teori) adlı kitabında, Darwinizm'in iddialarının en açık olarak moleküler biyoloji alanında elde edilen bulgular tarafından geçersiz kılındığını belirtir. Denton, bu konuda şu yorumu yapmaktadır:

Moleküler düzeyde, her canlı sınıfı, özgün, farklı ve diğerleriyle bağlantısızdır. Dolayısıyla moleküller, aynı fosiller gibi, evrimci biyoloji tarafından uzun zamandır aranan teorik ara geçişlerin olmadığını göstermiştir... **Moleküler düzeyde hiçbir organizma bir diğerinin "atası" değildir, diğerinden daha "ilkel" ya da "gelişmiş" de değildir...** Eğer bu moleküler kanıtlar bundan bir asır önce var olsaydı... organik evrim düşüncesi hiçbir zaman kabul görmeyebilirdi.[101]

Özetlemek gerekirse, canlılardaki benzer organlar ya da benzer moleküler yapılar, bu canlıların ortak bir atadan evrimleştikleri teorisine hiçbir destek sağlamamaktadır. Aksine, bu benzerlikler, canlılar arasında kurulabilecek her türlü hiyerarşik evrim şemasını imkansız hale getirmektedir. İnsan, bir protein karşılaştırmasına göre tavuklara, bir diğer karşılaştırmaya göre nematod solucanlarına, bir başka analize göre de timsahlara "benzer" gibi çıkıyorsa, insanın bu canlılardan herhangi birinden ya da başka hiçbir canlıdan evrimleştiği öne sürülemez.

Sonuç

Sayın Yalçın Doğan muhtemelen bu konularda evrimci yayınların etkisinde kalmış ve tarafsız kaynakları inceleme imkanı bulamamıştır. Eğer konuyu biraz daha yakından inceleme imkanı bulursa, ne moleküler biyolojinin, ne de paleontoloji veya anatomi gibi başka bilim dallarının, Darwin'in evrim teorisini desteklemediğini görebilir.

Darwinizm, Yalçın Doğan'ın "eski tez" derken kabul ettiği gibi bir 19. yüzyıl fikridir. Ama 19. yüzyıldaki pek çok fikir gibi yanlıştır ve yanlışlığı çağdaş bilim tarafından ortaya konmuştur. Bilim, canlıların arasında evrimsel ilişkiler bulunmadığını, her bir canlı

sınıfının birbirinden bağımsız olarak ortaya çıktığını ve canlılarda rastlantılarla açıklanması mümkün olmayan üstün tasarımlar bulunduğunu göstermektedir. Diğer bir deyişle, **bilim, canlıları Yüce Allah'ın yaratmış olduğu gerçeğini bir kez daha tasdik etmektedir.**

"NE İNSAN NE MAYMUN" BAŞLIKLI YAZIDAKİ İNSAN-MAYMUN YANILGISI

30Nisan 2000 tarihli *Milliyet* gazetesinin 2000 ekinde "Ne İnsan Ne Maymun" başlıklı bir yazı yayınlanmıştır. Söz konusu yazıda Güney Afrika'da Sterkfontein Mağaralarında bulunan 2 milyon yıllık kafatasının, insansı bir tür maymuna ait olduğu ve bu kafatasının incelenmesiyle insanın sözde ataları hakkında bilgi edinilebileceği iddia edilmektedir. Oysa birkaç paragraflık bu yazı incelendiğinde, verilen bilgilerin evrimci masalları tasdik eden hiçbir yönü olmadığını görmek mümkündür.

Yazıda söz konusu kafatasının *"Paranthropu robustus"* türünden bir dişiye ait olduğu belirtilmiştir. Öncelikle şunu belirtmeliyiz ki, *"Paranthropu robustus"* -diğer adıyla *Australopithecus robustus*- kesinlikle bir maymun türüdür ve insanlarla hiçbir ilgisi yoktur. Bu konuyla ilgili şu bilgileri verebiliriz:

Australopithecus kelimesi "güney maymunu" anlamına gelir. Bu canlıların ilk olarak Afrika'da 4 milyon yıl kadar önce ortaya çıktıkları ve 1 milyon yıl öncesine kadar da yaşadıkları sanılmaktadır. *Australopithecuslar* arasında bazı ayrımlar vardır. Evrimciler Australopithecus türlerini çeşitli şekillerde isimlendirmişlerdir.

Ancak şunu belirtmeliyiz ki, Australopithecus türlerinin tümü, günümüz maymunlarına benzeyen soyu tükenmiş maymunlardır. Tümünün beyin hacimleri, günümüz şempanzelerininkiyle aynı veya daha küçüktür. Ellerinde ve ayaklarında günümüz maymunlarındaki gibi ağaçlara tırmanmaya yarayan çıkıntılar mevcuttur ve ayakları dallara tutunmak için kavrayıcı özelliklere sahiptir. Boyları kısadır (en fazla 130 cm.) ve aynı günümüz maymunlarındaki gibi erkek Australopithecus dişisinden çok daha iridir. Kafataslarındaki yüzlerce ayrıntı, birbirine yakın gözler, sivri azı dişleri, çene yapısı, uzun kollar, kısa bacaklar gibi birçok özellik, bu canlıların günümüz maymunlarından farklı olmadıklarını gösteren delillerdir.

Bu konudaki evrimci iddia ise, *Australopithecuslar*'ın, tam bir maymun anatomisine sahip olmalarına rağmen, diğer tüm maymunların aksine, insanlar gibi dik olarak yürüdükleri tezidir. Ama pek çok bilim adamı, *Australopithecus*'un iskelet yapısı üzerinde sayısız araştırma yapmış ve bu iddianın geçersizliğini ortaya koymuştur. İngiltere ve ABD'den iki anatomist, Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard'ın, Australopithecus örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar bu canlıların iki ayaklı olmadıklarını, günümüz maymunlarınınkiyle aynı hareket şekline sahip olduklarını göstermiştir. İngiliz hükümetinin desteğiyle, beş uzmandan oluşan bir ekiple bu canlıların kemiklerini on beş yıl boyunca inceleyen Lord Zuckerman, kendisi de bir evrimci olmasına rağmen, *Australopithecuslar*'ın sadece sıradan bir maymun türü oldukları ve kesinlikle dik yürümedikleri sonucuna varmıştır.[102] Bu konudaki araştırmalarıyla ünlü diğer evrimci

anatomist Charles E. Oxnard da Australopithecuslar'ın iskelet yapılarını günümüz orangutanlarınınkine benzetmektedir.[103]

Son olarak 1994 yılında İngiltere'deki Liverpool Üniversitesi İnsan Anatomisi ve Hücre Biyolojisi Bölümü'nde görevli Fred Spoor, Bernard Wood ve Frans Zonneveld adlı üç anatomi uzmanı çok farklı bir yöntemle, *Australopithecuslar*'ın 4 ayaklı oldukları sonucuna ulaştılar. Bu yöntem, insan ve maymunların iç kulaklarında yer alan ve denge sağlamaya yarayan yarı-çembersel kanalların karşılaştırmalı analizine dayanıyordu. Dik yürüyen insanların kanalları ile, eğik yürüyen maymunların kanalları birbirlerinden somut bazı farklılıklarla ayrılıyorlardı. Spoor, Wood ve Zonneveld'in, inceledikleri tüm *Australopithecus* örneklerinin iç kulak kanalları günümüz maymunlarınkiyle aynıydı. Bu bulgu çok önemli bir sonucu göstermekteydi: *Australopithecus* türleri, eğik yürüyen, yani maymun iskeletine sahip canlılardı. İnsanlarla ilgileri yoktu. *Nature* dergisi 23 Haziran 1994 tarihli sayısında yayınlanan makalelerinde şu sonucu ifade etmişlerdi:

Güney Afrika'da yaşayan **Australopithecus** ve **Paranthropus** kafataslarındaki yarı dairesel kanalın boyutları, **bugün halen yaşamakta olan büyük maymunlarla aynı özellikleri göstermektedir.[104]**

Tüm bu bilgilerin sonucunda ortaya çıkan ise şudur: *Australopithecuslar*, insanlarla hiçbir ilgisi olmayan, nesli tükenmiş bir maymun türünden başka bir şey değildirler.

Dolayısıyla yakın zamanda bulunmuş olan 2 milyon yıllık *Australopithecus* robustus türüne ait kafatasının, insanın evrimi masalını doğrulayan hiçbir yönü yoktur. Bu tarz haberler belirli bir amaca hizmet etmektedir: Evrim propagandasını aralıksız sürdürmek ve insanlara hiçbir zaman gerçekleşmemiş olan bu masalın gerçek olduğu yönünde telkinde bulunmak…

Ancak şunu da hatırlatmalıyız ki, insanlar özellikle son dönemlerde evrimin nasıl bir safsata olduğu konusunda bilinçlenmişlerdir. Her gün sansasyonel başlıklarla, içeriği bomboş yazılarla, çocukların bile inanmayacağı iddialarla ortaya çıkan evrimcilerin tutumu, aklı başında insanların gözlerini boyamayı başaramamaktadır. Çünkü gerçek bilime sahip çıkan ve savunan insanlar, maymun-insan hikayelerinin Yaratılış Gerçeği'ni reddetme çabası içinde olan bazı kişilerin gündemde tuttukları bir yalan olduğunu artık anlamıştır.

"KUŞLARIN ATASININ KUŞ" OLDUĞUNU EVRİMCİLERE KABUL ETTİREN FOSİL

25 Haziran 2000 tarihli *Milliyet* gazetesi'nde, **"Kuşların Atası Kuş Çıktı"** başlıklı bir haber yayınlandı. Söz konusu haber Orta Asya'da yeni bulunan bir canlı fosili hakkındaydı. *Science* ve *Nature* gibi ünlü bilim dergileri ve dünyaca tanınmış BBC televizyonu tarafından duyurulan bu gelişme şöyle:

Orta Asya'da bulunan ve günümüzden 220 milyon yıl önce yaşadığı anlaşılan söz konusu fosilin tüm vücudunun tüylerle kaplı olduğu, kuşların atası olduğu iddia edilen Archaeptoryx'de ve günümüz kuşlarında olduğu gibi bir lades kemiğine sahip olduğu ve tüylerinde ise içi boş sapların bulunduğu tespit edildi. Bu ise, **ARCHAEOPTERYX'IN**

KUŞLARIN ATASI OLDUĞU İDDİALARINI GEÇERSİZLEŞTİRİYOR. Çünkü bulunan fosil Archaeopteryx'ten 75 milyon yıl daha yaşlı; yani kuşların atası olduğu iddia edilen canlıdan 75 milyon yıl önce de tüm özellikleriyle tam bir kuş yaşıyordu.

Bu buluşun öneminin daha iyi anlaşılması için evrimcilerin kuşların evrimi hakkındaki iddialarını özetlemekte fayda var.

Evrimciler, 100 Yıldır En Büyük Delil Diye Gösterdikleri İddianın Çürük Olduğunu Anladılar

Evrimciler, yaklaşık 100 yıldır kuşların dinozorlardan evrimleştiklerini öne sürerler ve kendilerince buna da delil olarak Archaeopteryx isimli kuşun fosilini gösterirler. Evrimcilerin bilim dışı iddialarına göre günümüzden 150 milyon yıl önce yaşayarak soyu tükenen Archaeopteryx, iyi uçamayan yarı dinozor-yarı kuş şeklinde bir canlıdır. Oysa evrimcilerin birçok kereler yanlış olduğu gösterilen bu iddiaları 1997 yılında bulunan yeni bir Archaeopteryx fosili ile beraber kesin olarak yıkılmıştı. Bu fosilde, tamamen kuşlara has ve uçuş sağlayan kemik olan "sternum" kemiğinin bulunması, Archaeopteryx'in evrimcilerin iddia ettikleri gibi yarı kuş-yarı dinozor bir canlı değil, tam bir uçucu kuş olduğunu gösteriyordu.

Orta Asya'da bulunan fosilin ise 220 milyon yıllık olması, yani tam bir uçucu kuş özellikleri göstermesine rağmen kuşların sözde atasından 75 yıl daha yaşlı olması ise, evrimcilerin iddialarına *Milliyet* gazetesinin de ifadesiyle **"büyük darbe indirdi".** Daha doğrusu bu iddiayı tamamen yıktı.

Basında yer alan kuşların atasının dinozorlar olduğu ile ilgili yanıltıcı haberlere, diğer çalışmalarımızda defalarca yanıt verilmiş ve bilimsel gerçekler açıklanmıştı. Ne var ki evrimciler bu açık bulguları görmezden geliyorlardı. Ancak son bulunan fosil ile artık bu konuda daha fazla ısrarcı olamayacaklarını anlamış olacaklar ki, evrimci propogandaya sıkça yer veren gazeteler dahi haberi büyük puntolarla verebildi.

Bunun önemli ve olumlu bir gelişme olduğunu düşünüyoruz. Çünkü evrim teorisini çürüten deliller sürekli bulunmaktadır. Yani bu son fosil, evrimcilerin iddialarını çürüten ilk delil değildir. Ancak evrimciler, evrim teorisini ideolojik sebeplerle savundukları için mümkün olduğunca bu delilleri örtbas eder, halktan gizleyerek evrim teorisini gerçekmiş gibi göstermeye çalışırlardı. Ancak bazı basın organları bu konuda daha fazla direnmeme ve gerçekleri olduğu gibi aktarma kararı almış gibi görünmektedir. Nitekim *Milliyet* gazetesinin bu haberi bu açıdan olumlu ve ümit verici bir gelişmedir.

Paleontoloji Tarihinde Bir Dönüm Noktası

Öte yandan, Archaeopteryx'in evrime delil oluşturacak bir "ara geçiş formu" olmadığının bizzat evrimciler tarafından da kabul edilmesi, paleontoloji tarihinde önemli bir dönüm noktasıdır. Çünkü Archaeopteryx, 150 yıldır evrimcilerin ileri sürebildikleri bir kaç hayali "ara geçiş formu" arasında her zaman en iddialısı olmuştur. Evrimcilere "Darwin sayısız ara geçiş formu bulunması gerektiğini yazmıştı, oysa 150 yıldır aradınız, bir tane bile yok" denildiğinde, verdikleri cevap hep "Archaeopteryx gibi bir kaç örnek var, aramaya devam ediyoruz" şeklinde olmuştur. Ancak bu kaçış yolu da artık kapanmış ve paleontoji

dünyası gerçeklerle yüzyüze gelmiştir: Evrime delil olabilecek tek bir ara form bile yoktur.

Bunun gösterdiği sonuç ise açıktır. *Milliyet* de bunu kabul etmiş ve **"kuşların atası kuş çıktı"** diye başlık atmıştır. Evet, kuşların en eski atası da bir kuştur. Balıkların en eski atası balık, atların en eski atası at, kanguruların en eski atası kanguru ve insanların en eski atası da insandır. Yani, tüm farklı canlı sınıflamaları, yeryüzündeki bugünkü farklı, özgün ve kusursuz yapılarıyla ortaya çıkmışlardır. Bir başka deyişle, yaratılmışlardır.

Evrimciler bu apaçık gerçeğe karşı gösterdikleri tutucu direnişe rağmen, artık son dayanaklarını da kaybetmişlerdir.

SN. YALÇIN DOĞAN'IN DARWINİZM HAKKINDAKİ YANILGILARI

Bilindiği gibi, son günlerde tüm dünya çok önemli ve ümit verici bir gelişmeye tanıklık etmektedir: İnsanın Gen Haritası'nın önemli ölçüde ortaya çıkartılmış olması. Ne var ki, bu önemli gelişme ile birlikte, ortalıkta birçok spekülatif ve yanıltıcı haber dolaşmaya başladı. Genellikle bilgi yetersizliğinden kaynaklanan bu yanılgıların halka ulaştırılmasında ise medyanın rolü büyük. Bu nedenle, basının bu konuda çok hassas davranarak, spekülatif, kulaktan dolma ve bilimsel değeri olmayan bilgilere yer vermemeleri gerektiğini düşünüyoruz. Bu yazıda da, *Milliyet* gazetesi yazarlarından Sayın Yalçın Doğan'ın, 28 Haziran 2000 tarihli köşe yazısında yer alan yanılgılara yer vereceğiz:

1. İnsan Genleri ile maymun genlerinin %98 oranında benzer olmasının Darwin'in teorisine delil olduğu yanılgısı: Bu konu ile ilgili gerçek bilgiler, yine Sayın Yalçın Doğan'ın 9 Ocak 2000 tarihinde yazdığı bir yazıya cevap olarak açıklanmıştı. Bu kitapta "Sayın Yalçın Doğan'ın Evrim Yanılgısı" başlığı altında bu açıklamaları bulabilirsiniz.

2. Gen Haritasının bulunmasının evrimcilerin tek hücreli canlıdan insana uzanan evrim masalını kanıtladığı yanılgısı:

Sayın Yalçın Doğan yazısında, birkaç yıl önce okuduğu, *Dinozorların Sessiz Gecesi* isimli kitaptan etkilendiğini ve o kitapta anlatılan "tek hücreli canlının evrimleşerek nihayet maymuna ve en son insana dönüştüğü" hikayesinin artık kanıtlandığını belirtmektedir.

Öncelikle şunu belirtmek gerekir ki, Darwinistlerin iddia ettikleri evrim sürecinin hiçbir aşaması bilimsel olarak kanıtlanmış değildir. Sn. Doğan bu noktada çok büyük bir yanılgı içerisindedir. Son gelişme, sadece insanda var olan genetik şifrede yer alan harflerin bir kısmının doğru olarak dizilmesidir ve bunun sonucunda, insanın genetik kodunun ne denli kompleks ve kusursuz bir yaratılışa sahip olduğu görülmüştür. Bulunanların evrime delil olacak hiçbir yönü yoktur. Aksine evrimin asla oluşamayacağını, yani bu kadar kompleks ve kusursuz bir yapının tesadüfler sonucunda oluşmasının kesinlikle imkansız olduğunu bir kez daha ortaya koymuştur. Bilindiği gibi canlıların bilgi bankası olan DNA'da milyarlarca bilgi mevcuttur. Bu muazzam bilgi 500'er sayfalık 900 ciltlik bir ansiklopediyi dolduracak kadar çoktur.

Daha da etkileyici ve düşündürücü olan ise, bir futbol sahası büyüklüğündeki

kütüphaneyi dolduracak kadar muhteşem büyüklükteki bu bilginin, milimetrenin yüzbinde biri büyüklüğündeki gözle görülemeyecek kadar küçük yere paketlenerek sığdırılmış olmasıdır. Sn. Doğan'ın da takdir edeceği gibi, bu kadar muazzam bilginin oluşturulması, daha sonra gözle görülmeyecek kadar küçük bir alana sığdırılması ve dahası bu bilginin atıl kalmayarak, muhteşem ve kusursuz bir sistem tarafından kullanıma geçirilmesi tesadüflerin, karmaşanın, kaosun sonucunda oluşamaz. Bu futbol sahası büyüklüğündeki bir kütüphanede yer alan kitapların tamamının, yere düşen harflerin tesadüfen yanyana gelerek, ansiklopedideki bilgileri oluşturduğunu iddia etmek kadar akıl, mantık ve bilimsellik dışıdır. Nitekim bugüne kadar, değil tesadüfen, en gelişmiş laboratuvarlarda, yüzlerce akıl, bilinç ve bilgi sahibi bilim adamı son derece kontrollü laboratuvar koşullarında yaptıkları deneylerle tek canlı hücresini dahi meydana getirememiştir. Dolayısıyla genetik kodun deşifresi, onun müthiş yapısını ve asla tesadüfen oluşamayacağını ortaya koymuştur. Bu gerçek Darwinizm'in bir hurafe olduğunu bir kez daha ortaya koyan önemli bir gelişmedir.

Ayrıca, Sn. Doğan, alıntı yaptığı *Dinozorların Sessiz Gecesi* isimli kitaba tekrar, tarafsız bir gözle bakma imkanı bulabilirse, kitabın yazarı olan Alman Psikiyatri ve Nöroloji Profesörü, evrimci bilim yazarı Hoimar Von Ditfurth'un evrimi, gerçekleşmesi imkansız bir süreç olarak gördüğünü, ancak buna rağmen diğer alternatifi, yani Yaratılış'ı kabul etmemek için evrimi savunduğunu itiraf ettiğini görecektir. Aşağıda *Dinozorların Sessiz Gecesi* isimli kitaptan yaptığımız alıntılarda, yazarın evrim teorisi hakkındaki ciddi şüpheleriyle ilgili yalnızca birkaç ifadesi görülmektedir:

Bugünkü bilgilerimiz, evrimin genel ilkesinin burada gerçekleşmediğini; ilkel hücrenin gelişe gelişe nihayet çekirdekli, organlı hücreye dönüşmesi gibi bir durumun söz konusu olmadığını göstermektedir.[105]

Hücre, daha doğduğu anda gerekli miktarda enzime sahip olmuş olmalıdır, yani atmosferin oksijeniyle burun buruna gelmeden önce. "Salt rastlantı" sonucu ortaya çıkmış böyle bir uyum, gerçekten de mümkün müdür? Oksijene uyum sağlayabilecek tek bir hücrenin, tam o kaçınılmaz biçimde gerekli olduğu anda ortaya çıkmış oluşunun, sadece anlamlı bir olayla kalmayıp, bu karmaşık kimyasal tepkimenin yeryüzündeki hayatın devamı bakımından kesinlikle vazgeçilmez oluşunu, bilimsel bir yoldan açıklamak istiyorsak, rastlantı kategorisine başvurmaktan başka çaremiz var mı ki? Ama işte belli bir amaca hizmet edici rastlantıların böyle üst üste birikmesi de, bizim inandırıcılığımızı tartışılır hale getirmektedir.[106]

Gerçekten de biyolojik işlevler yerine getiren tek bir protein molekülünün kuruluşunun o olağanüstü özgünlüklerine bakınca, bunu, hepsi doğru ve gerekli bir sıra içinde, doğru anda, doğru yerde ve doğru elektriksel ve mekanik özelliklerle birbirine rastlamış olmaları gereken birçok atomun, tek tek rastlantı sonucunda buluşmalarıyla açıklamak mümkün değil gibi görünmektedir.[107]

Sayın Yalçın Doğan'ın Zaman Yanılgıları

Aslında Sn. Yalçın Doğan'ın ne yazık ki konu hakkında fazla bir araştırma ve inceleme yapmadan Darwinizm'i alelacele benimsediği yazısındaki bazı önemli bilgi hatalarından da anlaşılmaktadır. Örneğin Sn. Doğan'ın yazısında yer alan aşağıdaki paragraf, çok önemli

hatalarla doludur:

Dünyanın ömrü seksen milyar yıl. Şu anda on beşinci milyar yıldayız. Tek hücreli canlı, yirmi milyon yıl önce oluşuyor. Sonra gelişiyor. İnsandan önce, en gelişmiş canlı varlık, maymun. İnsan maymundan türüyor.

Öncelikle, dünyanın ömrü "seksen milyar yıl" olamaz, çünkü zaten evrenin ömrü bilimsel hesaplara göre 17 milyar yıl civarındadır. (Big Bang'den bugüne geçen zaman). Yine bilim adamlarının hesaplarına göre dünyanın ömrü de 5-6 milyar yıl kadardır. Öte yandan Sn. Doğan'ın "tek hücreli canlının 20 milyon yıl önce oluştuğu" şeklindeki bilgisi de çok hatalıdır. Çünkü bilinen en eski tek hücreli canlı fosilleri 3.5 milyar yıl öncesine uzanmaktadır. Sanırız Sn. Yalçın Doğan'ın, "insan maymundan türedi" gibi Darwinist iddiaları kesin bir gerçek gibi sunmadan önce, konu hakkında daha detaylı inceleme yapmasında yarar bulunmaktadır.

Sonuçta, *Milliyet* gibi ülkemizde saygın bir yeri olan bir gazetenin yine saygın bir yazarı olan Sn. Doğan'ın, halkın doğru bilgilendirilmesi açısından önemli bir sorumluluğu üstlendiğini ve yazılarında daha sağlıklı, doğru ve ispatlı bilgiler vermesi gerektiğini düşünüyoruz.

HAYATIN KÖKENİ HAKKINDA EVRİMCİ HAYALLER VE KONUYLA İLGİLİ SENARYOLAR

Milliyet gazetesinin 14 Ağustos 2000, Pazartesi tarihli nüshasının 9. sayfasında yer alan **"HAYATIN KÖKENİ YAĞ!"** başlıklı yazıda insanın varoluşunun kökenini evrimci bakış açısıyla açıklama gayretlerinin yeni ve gülünç bir örneği daha sergilenmiştir. Söz konusu yazıda, bugüne kadar canlıların kökenini doğa şartları ve tesadüflerle açıklama çabaları her seferinde sonuçsuz kalan ve bilimsel verilerle ters düşen evrimcilerin ürettikleri yeni bir hayal ürünü senaryo anlatılmıştır.

Yazıda yer alan bilim dışı iddiaya göre, suya dökülen zeytinyağının bir süre sonra küçük kürecikler halinde ayrışması gibi ilkel dünyadaki okyanuslarda -her nasılsa- bulunan yağ molekülleri de etraflarındaki molekülleri kuşatarak ilk canlı hücrelerini oluşturmuşlar... Yepyeni bir bilimsel buluş gibi lanse edilen bu teorinin sunduğu başka hiçbir bilimsel açıklama yok. Biyoloji hakkında hiçbir bilgisi olmayanların kafasında belki soru işareti bırakabilecek bu görsel senaryonun konuyla biraz ilgili olanları gülümsemekten öteye götürmeyeceği bir gerçek.

En basit bir canlı hücresinin bile ne derece özelleşmiş enzimler, kompleks organeller, iletişim, üretim ve depolama sistemleri, bilgi bankası, hassas dengeler, çoğalma mekanizmaları içerdiği bilinmektedir. Etrafındaki birkaç molekülü kendi içinde toparlayan bir yağ küreciğinin bu tür kompleks bir yapı meydana getirmesinin ne kadar gerçeklerden uzak olduğu da buradan anlaşılır. Bu bakış açısının, bir deprem bölgesinde yere yayılmış taş, toprak, moloz ve beton kırıklarının grayderlerle küçük küçük arsalarda bir araya sıkıştırılarak binalar, gökdelenler oluşacağını sanmaktan hiçbir farkı yok.

Ama, "biz ne kadar saçma olursa olsun, ne kadar anlamsız ve imkansız görünürse

görünsün canlılığın ortaya çıkışını bir şekilde rastlantılara bağlayacağız" gibi bir ön yargıyla bu tür saçma teoriler üretince gülünç duruma düşmek de kaçınılmaz oluyor.

İtalyan *Panorama* dergisi kaynaklı olduğu belirtilen yazıda, görsel senaryolar dışında herhangi bilimsel bir iddia olmamakla birlikte, bugün bilim dünyasının ortak görüşü olan pek çok gerçekle taban tabana zıt iddia ve kabuller yer alıyor.

Örneğin yazıda, dünyanın ilk zamanlarında "atmosferin azot, metan, amonyak ve karbondan oluştuğu" şeklinde bir ifade geçiyor. 20 yılı aşkın bir süredir evrimci otoriteler tarafından dahi terk edilmiş olan bu tez sanki halen kabul görüyormuş gibi laf arasında geçiriliyor. Oysa ki 1950'lerdeki Miller deneyinin temeli olan bu varsayım çoktan çökmüş durumda. Son bilimsel bulgular, dünyanın ilk zamanlarındaki atmosferin, metan ve amonyak içermediğini, onun yerine başlıca azot ve karbondioksit içerdiğini kanıtlamış bulunuyor. Örneğin, 1998'in Şubat ayında yayınlanan bilim dergisi *Earth*'deki "Yaşamın Potası" başlıklı makalede şu ifadeler yer almakta:

Bugün Miller'ın senaryosu şüphelerle karşılanmaktadır. Bir nedeni, jeologların ilkel atmosferin başlıca karbondioksit ve azottan oluştuğunu kabul etmeleridir. Bu gazlar ise 1953'teki deneyde (Miller deneyinde) kullanılandan çok daha az aktifler.

Bir diğer ünlü bilim dergisi *National Geographic*'in Mart 1998 sayısındaki, "Yeryüzündeki Yaşamın Kökeni" başlıklı makalede ise, konuyla ilgili şu satırlara yer verilir:

Pek çok bilim adamı bugün, ilkel atmosferin Miller'in öne sürdüğünden farklı olduğunu tahmin ediyor. İlkel atmosferin, hidrojen, metan ve amonyaktan çok, karbondioksit ve azottan oluştuğunu düşünüyorlar. Bu ise kimyacılar için kötü haber! Karbondioksit ve azotu tepkimeye soktuklarında elde edilen organik bileşikler oldukça değersiz miktarlarda.

Örnekleri çoğaltmak mümkün. Sonuçta, görüldüğü gibi en ünlü evrim taraftarı yayınlar dahi, ilkel atmosferin metan ve amonyaktan oluşmadığı hakkında fikir birliği halindeyken, söz konusu yazıyı yayınlayanların bu gerçeğin aksini savunmaları akla iki ihtimali getiriyor: Birincisi, 'yağ küreciklerinden canlı hücresi oldu' gibi gülünç teorileri üreten "bilim adamları" kendi literatürlerinden habersizler. Bu durumda kendi teorilerinin ne derece bilimsel değere sahip ve muteber olduğu sorusu akla geliyor. İkincisi, aynı "bilim adamları" gerçekleri bildikleri halde kasıtlı olarak çarpıtıyor ve laf aralarında küçük aldatmacalara başvurma ihtiyacı duyuyorlar. Bu durumda da söz konusu teorileri üreten "bilim adamları"nın güvenilirlik, samimiyet ve dürüstlükleri sorgulama konusu haline geliyor.

Yazıda geçen diğer bazı yanıltıcı ifadeler ise şöyle:

Yanılgı 1: "Genetik enformasyona şekil veren nükleik asitler karmaşık bir biçimde örgütleniyorlar"

Bu cümledeki iddianın aksine, değil DNA, RNA gibi son derece kompleks yapıya sahip ve büyük miktarda enformasyon kodlu olan moleküllerin, bunların tek bir nükleotidinin bile kendiliğinden meydana gelemeyeceği bilinmektedir. Örgütlenme denilen kavram bilinç, akıl ve denetim gerektiren bir süreçtir. Buna rağmen yazıda tek bir cümleyle, sanki bu moleküller zaten kendiliğinden var olmuş, bunun yanı sıra da karmaşık bir biçimde örgütlenmişler gibi bir ifade geçirilmiştir. Bilimsel olarak kendiliğinden gerçekleşmesi imkansız olan böyle bir süreç güya gerçekleşmiş ve bunun da herkesçe bilindiği gibi bir

üslupla konu hakkında yeterli bilgisi olmayanları yanıltıcı bir yöntem kullanılmıştır.

Yanılgı 2: "Enzimler sahneye çıkıyor, farklı zamanlarda enzimler ve RNA parçaları yağ kapsüllerini kolonize ediyor."

Hiçbir bilimsel değeri ve dayanağı olmayan bir başka cümle... Enzimler canlılarda kompleks reaksiyonları yöneten son derece kompleks yapılara sahip özelleşmiş proteinlerdir. Yüzlerce hatta binlerce amino asitin hücre içinde özel bir dizilimde dizilmeleriyle üretilen enzimlerin 3-boyutlu amino asit dizilimini belirleyen bilgi, canlı hücresinin çekirdeği olan DNA'da kodludur. Yani enzimin oluşması için gereken bilgi DNA'dadır. DNA molekülü olmadan enzimin oluşması mümkün değildir. Ayrıca bir enzimin üretilmesi için DNA'daki bilginin yanı sıra, hücre içindeki pek çok üretim mekanizmasının da (ribozom, mitokondri gibi organeller, taşıyıcı-RNA, mesajcı-RNA gibi nükleik asitler) devreye girmesi gerekmektedir. Yani hücre gibi bu iş için özelleşmiş son derece kompleks bir laboratuvar olmadan, doğada kendiliğinden bir enzimin oluşması mümkün değildir. Gerçekler böyleyken "enzimler sahneye çıkıyor" gibi ifadelerin bilimsel bir anlatımdan ziyade hayal mahsulü hikayeler olduğu açıktır. Bu arada aynı cümlede yer alan, RNA parçalarının nasıl olup da kendiliklerinden ortaya çıktıkları da evrimci bakış açısıyla açıklanması mümkün olmayan bir durumdur. Ne var ki yazılarında bu açmazları dile getirmektense sanki her aşama kolaylıkla kendiliğinden olup bitmiş, ortada hiçbir sorun yokmuş gibi bir üslup kullanmayı tercih ederler.

Yanılgı 3: "Genetik enformasyonu kapsayan ön hücreler ortaya çıkıyor."

Yukarıda da bahsettiğimiz gibi genetik enformasyon hücre çekirdeğindeki DNA molekülünde kodludur. DNA molekülünün ve içerdiği muazzam bilginin tesadüfler sonucu oluşma ihtimali ise sıfırdır. Ayrıca bir hücrenin çoğalması ve yeni jenerasyonlar oluşturması için az önce bahsettiğimiz gibi yalnızca DNA yeterli değildir. Diğer pek çok özelleşmiş kompleks organel, enzim ve moleküllerin de aynı hücre içinde var olması ve kusursuz işleyen bir düzen ve işbirliği içinde fonksiyon göstermeleri gereklidir. Tüm bu yapıların ve şartların birarada oluşup işlemeleri ise son derece kompleks bir düzen gerektirir. Böyle kompleks bir yapı ve düzen içeren sistemin ise kendiliğinden tesadüflerle meydana gelmesi matematiksel olarak ihtimal dışıdır. Böyle bir sistemin var oluşunu "... ortaya çıkıyor" gibi bir ifadeyle geçiştirmenin ise hiçbir bilimsel değeri olmadığı ortadadır. Daha doğrusu, evrimci yaklaşımın bilimsel bir açıklaması olmadığı için canlıların varoluşundaki en temel ve kritik noktalar bu tür romansı bir üslupla örtbas edilmeye çalışılır. "Oldu, bitti, ortaya çıktı, sahneye çıktı, meydana geldi" gibi kalıplarla evrimin açıklayamadığı aşamalar geçiştirilerek okuyucu yanlış yönlendirilir. Dikkat edildiğinde evrimci yayınlarda aynı klasik yanıltma ve göz boyama yönteminin kullanıldığı hemen fark edilebilir.

Yanılgı 4: "Yağ damlacıkları çevresindeki molekülleri kapsayarak kümeler oluşturuyor. Zaman içinde bazılarının kopyaları oluşuyor."

Görüldüğü gibi bu da bahsettiğimiz yanıltıcı üslubun kullanıldığı bir başka ifade: "Yağ kümelerinin zaman içinde kopyalarının oluşması." Az önce "kopyalanarak çoğalma süreci"nin ne derece kompleks sistemler gerektiren bir süreç olduğundan ve bu kompleks sistemlerin,

tesadüfen ortaya çıkmasının hiçbir biçimde söz konusu olamayacağından kısaca bahsetmiştik. Fakat, bilindiği gibi evrimci düşünce bilimselliği sadece bir slogan ve propaganda malzemesi olarak kullanır. İzlediği yöntemin, kullandığı üslubun, öne sürdüğü açıklamaların ise hiçbir bilimsel metodla ve yaklaşımla ilgisi yoktur.

Evrimci söylemlerin hemen hepsinde, hayal gücüne dayalı senaryoların, hikayelerin başrolde olduğu, gerçeklerin ötbas edildiği, kritik noktaların, çelişki, açmaz ve tutarsızlıkların laf oyunlarıyla geçiştirildiği yanıltıcı ve çarpıtıcı bir üslup hakimdir.

Bu yazı da söz konusu klasik evrimci üsluba çok açık bir örnek teşkil etmektedir.

AKTÜEL DERGİSİNDEKİ YANILGILAR

"BİLİM 'NİÇİN'E DEĞİL, 'NASIL'A CEVAP ARAR" BAŞLIKLI YAZIDAKİ YANILGILAR

Aktüel dergisinin 26 Ağustos 1999 tarihli sayısında "Bilim 'Niçin'e Değil, 'Nasıl'a Cevap Arar" başlıklı bir söyleşi yayınlandı. *Aktüel* muhabiri Defne Asal'ın Veysel Atayman isimli evrimci mütercimle yaptığı söyleşide, evrim teorisinin sözde bilimsel bir gerçek olduğu, yaratılışın ise bilimle ilgisi bulunmayan bir inanç sayılması gerektiği yönünde yanılgılar dile getirildi. Ancak bu iddiaları seslendiren Atayman'ın açıklamaları, önemli bilgi yanlışları ve yargı bozuklukları içeriyordu.

Türkiye'deki diğer evrimci yayınlarda da sık sık gözlemlenen bu yanılgıları sırasıyla inceleyelim.

1) Yaratılış Bilimsel Bir Gerçektir

Veysel Atayman, *Aktüel*'e yaptığı açıklamalarda, "bilim niçin sorusuyla değil, nasıl sorusuyla ilgilenir" demekte ve kendince bunu da yaratılış gerçeğinin bilim dışında kalması gerektiği iddiasına delil gibi göstermektedir. Oysa Atayman'ın kurmuş olduğu bu mantık son derece tutarsızdır.

Çünkü yaratılış gerçeği, canlıların "niçin" var oldukları değil, "nasıl" var oldukları sorusuyla ilgilidir. Evrim teorisi, yeryüzündeki canlılığın, sadece doğal süreçler ve tesadüfi olaylarla ortaya çıktığını iddia eder.

Yaratılış ise, canlılığı akıl sahibi bir varlığın, yani üstün güç ve kudret sahibi Yüce Allah'ın yarattığını söyler. Dikkat edilirse, bu açıklamaların her ikisi de "canlılar nasıl ortaya çıktılar" sorusuyla ilgilidir.

Her ne kadar Atayman bu gerçeği görmezden geliyor olsa da, evrim teorisinin önde gelen savunucuları bu gerçeği kabul etmektedirler. Nitekim, *Evolutionary Biology* (Evrimsel Biyoloji) kitabının yazarı Douglas Futuyma kitabında şöyle belirtmiştir:

Yaratılış ve evrim, yaşayan canlıların kökeni hakkında yapılabilecek yegane iki açıklamadır. Canlılar dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır ya da böyle olmamıştır. Eğer böyle olmadıysa, bir değişim süreci sayesinde kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmiş olmalıdırlar. Ama eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde sonsuz güç sahibi bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir.[108]

Görüldüğü gibi,hem evrim hem de yaratılış canlılığın nasıl meydana geldiği sorusunun cevabını arar. Hangisinin doğru olduğunu bilimsel yöntemle bulabilmek içinse, Futuyma'nın belirttiği gibi, bilimsel bulgulara bakmak gerekir. Fosil kayıtlarını, canlıların kompleks yapılarını, biyokimyasal verileri incelemek gerekir. Bu incelemeyi yaptığımızda ise, doğru olan açıklamanın yaratılış olduğunu açıkça görürüz. (Detaylar için bkz. Harun Yahya, *Evrim Aldatmacası*)

Bu nedenle de, evrimcilerin yaratılışı savunan kimselere "sizin savunduğunuz açıklama bilimsel değil" diyerek polemik yapmaları, aslında bir kaçıştan başka bir şey değildir.

2) "İnsan Embriyosundaki Solungaçlar" Yanılgısı

Aktüel'deki söyleşide Atayman, kendince evrime en "somut" delil olarak insanın embriyolojik gelişimi konusunu göstermektedir. Atayman'ın bu konudaki sözleri şöyledir:

Hamilelikte olduğu gibi; dört aylık bir evrim süreci yaşıyorsunuz, adeta birileri belge bırakmış size. Balık embriyosu halinizi, solungaçlı halinizi yaşıyorsunuz; ta ki insan haline gelinceye kadar. Buralara bakın, işte buralardan geçtik diyor, bir çeşit hafıza.

Atayman'ın burada sözünü ettiği ve "insan embriyosundaki balık solungaçları" kavramıyla ünlenen evrimci teorinin ismi "Embriyolojik Rekapitülasyon"dur. Teori, Darwin döneminde yaşayan Alman biyolog Ernst Haeckel tarafından ortaya atılmış ve Darwin tarafından da kendi teorisine sözde bir delil olarak kullanılmıştır. Haeckel, insan, tavuk, balık, sürüngen gibi farklı canlı gruplarının embriyolarının ilk başta birbirlerine çok benzediklerini iddia etmiş, bunun evrime delil olduğunu sanmıştır. Atayman, yaklaşık 120 yıl önce ortaya atılan -ve günümüzde çürütülmüş olan- bu iddiayı kendince en büyük evrim delili olarak karşımıza çıkarmaktadır.

Ancak Atayman'ın ve Türkiye'deki diğer evrim savunucularının çoğunun bilmedikleri ya da kabul edemedikleri çok önemli bir gerçek vardır: Söz konusu Embriyolojik Rekapitülasyon teorisinin bir bilim sahtekarlığı olduğu çoktan ortaya çıkmıştır. Teoriyi ortaya atan Haeckel'in, embriyoları birbirine benzetmek için çizim hileleri yaptığı, gerçekte balık ve insan embriyoları arasında benzerlik olmadığı yıllar önce anlaşılmıştır.

Atayman'ın sözünü ettiği "insan embriyosundaki solungaçların" ise, gerçekte insanın orta kulak kanalının, paratiroidlerinin ve timüs bezlerinin başlangıcı olan kanallar olduğu anlaşılmıştır.

Haeckel'in teorisinin sahtekarlıktan ibaret olduğu en önde gelen evrimci otoriteler tarafından da kabul edilmektedir. Dünyaca ünlü *Science* dergisinin, 5 Eylül 1997 tarihli sayısında yayınlanan "Haeckel'in Embriyoları: Sahtekarlık Yeniden Keşfedildi" başlıklı haberde bu konuda şöyle yazılmaktadır:

Londra'daki St. George's Hospital Medical School'dan embriyolog Michael Richardson, '(Haeckel'in çizimlerinin) verdiği izlenim, yani embriyoların birbirine çok benzedikleri izlenimi yanlış' diyor... O ve arkadaşları Haeckel'in çizdiği türdeki ve yaştaki canlıların embriyolarını yeniden inceleyerek ve fotoğraflayarak kendi karşılaştırmalarını yapmışlar. Richardson, Anatomy and Embryology dergisine yazdığı makalede, 'embriyolar çoğu zaman şaşırtıcı derecede farklı görünüyorlar' diye not ediyor.

Haeckel'in embriyoları benzer gösterebilmek için, bazı organları kasıtlı olarak çizimlerinden çıkardığını ya da hayali organlar eklediğini bildiren Science dergisi, makalenin devamında şöyle diyor:

Richardson ve ekibinin bildirdiğine göre, Haeckel sadece organlar eklemek ya da çıkarmakla kalmamış, aynı zamanda farklı türleri birbirlerine benzer gösterebilmek için büyüklükleri ile oynamış, bazen embriyoları gerçek boyutlarından on kat farklı göstermiş. Dahası Haeckel farklılıkları gizleyebilmek için, türleri isimlendirmekten kaçınmış ve tek bir türü sanki bütün bir hayvan grubunun temsilcisi gibi göstermiş. Richardson ve ekibinin belirttiğine göre, gerçekte birbirlerine çok yakın olan balık türlerinin embriyolarında bile, görünümleri ve gelişim süreçleri açısından çok büyük farklılıklar bulunuyor. Richardson

'(Haeckel'in çizimleri) biyolojideki en büyük sahtekarlıklardan biri haline geliyor' diyor."

İşte evrimci Veysel Atayman'ın teorisine delil sandığı "embriyo benzerliği" masalının iç yüzü budur. Bilimsellik iddiasıyla ortaya çıkan kişilerin, delil olarak skandal niteliğindeki bilim sahtekarlıklarına sarılmaları, düşündürücüdür. Bilim adına ortaya çıkan kişiler en azından iddiada bulundukları konuyla ilgili literatürü takip etmelidirler. Belki o zaman, tartışılmaz bir gerçek sandıkları evrim teorisinin gerçekte "kriz içinde bir teori" olduğunu da görebilirler.

3) Genler Evrime Değil, Yaratılışa Delil Oluşturur

Evrimcilerin, özellikle de teori hakkında fazla bir bilgiye sahip olmayıp ona körü körüne inananların ilginç bir özelliği, teorilerine dayanarak kurdukları varsayımları, bir süre sonra teorinin delili sanmaya başlamalarıdır. Örneğin önce "eğer evrim doğruysa, canlıların genetik bilgisi de evrim sürecinin bir ürünü olmalı" diye bir varsayımda bulunurlar. Bir süre sonra ise bu varsayım "canlıların genetik bilgileri olduğuna göre, evrim teorisi doğru" şeklinde bir safsataya dönüşür.

Bu bozuk mantık örgüsü bilim felsefecisi Karl Popper tarafından teşhis edilmiş ve Popper bu nedenle Darwinizm'i bilim dışı bir inanç olarak nitelendirmiştir.

Aktüel'de yayınlanan söyleşide de aynı bozuk mantık örgüsünü görmek mümkündür. Veysel Atayman, "gen, evrimin hem sonucu hem kanıtıdır" demektedir. Ama bu ilginç iddiasını destekleyecek hiçbir delil gösterememektedir. Bir insan aynı mantıkla "insanların iki gözlü olması evrimin hem sonucu hem kanıtıdır" da diyebilir. Ya da "ellerimizde beş tane parmak var, demek ki evrimleşmişiz" gibi bir sonuca da varabilir. Ama bunların son derece saçma mantıklar olduğu açıkça ortadadır.

Atayman'ın bu noktada söylediği tek söz "insanlar 'evrimin biriktirdiği bilgi ve deneyimleri depoladığı bir yer olması gerekir' diye düşündükleri için DNA'yı bulabildi" şeklinde bir demagojidir. Bu bir demagojidir, çünkü DNA'nın bulunması, "evrim nasıl gerçekleşiyor" sorusundan değil, "kalıtım nasıl gerçekleşiyor" sorusundan kaynaklanmıştır. Kalıtım kavramını bilim dünyasına sokan kişi ise, evrim iddiasına karşı çıkmış olan araştırmacı-din adamı Gregor Mendel'dir.

Konu hakkında biraz daha bilgi sahibi olan evrimciler, genlerin gerçekte evrim teorisinin açıklayamadığı büyük bir sorun olduğunun farkındadır. Çünkü genler dediğimiz yapılarda, yani DNA zincirinde, inanılmaz bir bilgi şifrelenmiştir ve bu bilginin kaynağı asla rastlantılarla açıklanamaz. Alman evrimci Hofstadter şu itirafı yapar:

Nasıl oldu da genetik bilgi, onu yorumlayan mekanizmalarla (ribozomlar ve RNA molekülleri ile) birlikte ortaya çıktı? Bu soru karşısında kendimizi bir cevapla değil, hayranlık ve şaşkınlık duyguları ile tatmin etmemiz gerekiyor.[109]

Moleküler biyoloji alanındaki bilinen evrimcilerden biri olan Dr. Leslie Orgel ise, genetik bilginin mekanizmaları olan DNA ve RNA'nın rastlantılarla açıklanamadığını ve dolayısıyla canlılığın doğal etkenlerle oluşamayacağını şöyle kabul eder:

Son derece kompleks yapılara sahip olan proteinlerin ve nükleik asitlerin (RNA ve DNA) aynı yerde ve aynı zamanda rastlantısal olarak oluşmaları aşırı derecede ihtimal dışıdır. Ama bunların birisi olmadan diğerini elde etmek de mümkün değildir. Dolayısıyla insan, yaşamın kimyasal yollarla ortaya çıkmasının asla mümkün olmadığı sonucuna varmak zorunda kalmaktadır.[110]

Genetik bilgi, gerçekte canlıların ne denli kompleks bir düzene sahip olduğunu göstermekle, yaratılışa açık bir delil oluşturmaktadır. Ancak Veysel Atayman gibi evrimciler, Darwinizm'e (ve aslında materyalizme ve ateizme) olan körü körüne bağlılıkları nedeniyle, bunu görmezden gelir. Avustralyalı moleküler biyolog Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis* (Evrim: Kriz İçinde Bir Teori) adlı kitabında bu durumu şöyle anlatır:

Yüksek organizmaların genetik programlarının yapısı, milyarlarca bit (bilgisayar

birimi) bilgiye ya da bin ciltlik küçük bir kütüphanenin içindeki tüm harflerin dizilimine eşdeğerdir. Bu denli kompleks organizmaları oluşturan trilyonlarca hücrenin gelişimini belirleyen, emreden ve kontrol eden sayısız karmaşık işlevin tamamen rastlantıya dayalı bir süreç sonucunda oluştuğunu iddia etmek ise, insan aklına yönelik bir saldırıdır. Ama bir Darwinist, bu düşünceyi en ufak bir şüphe belirtisi bile göstermeden kabul eder![111]

Atayman satır arasında "gen mühendisliği" kavramına da değinmektedir. Anlaşılan diğer bazı evrimciler gibi, canlıların genlerinde yapılan bilinçli bazı değişikliklerle elde edilen gelişmeleri, evrime delil sanmaktadır. Oysa burada da açık bir mantıksal çelişki vardır. Gen mühendislerinin DNA üzerinde oynamalar yapmalarının evrimle hiçbir ilgisi yoktur. Aksine, bunlar yaratılışa delildir, çünkü DNA gibi kompleks bir yapının ancak çok bilinçli müdahalelerle geliştirilebileceğini, yani evrimin iddia ettiği "tesadüfen gelişim" iddiasının boş bir hayal olduğunu göstermektedir.

4) "Beynin Evrimi" Yanılgısı

Evrimci Atayman'ın evrim teorisine delil sandığı konular arasında, "beynin evrimi" kavramı da vardır. Atayman, *Aktüel*'e yaptığı açıklamalarda şöyle demektedir:

Üç kategorik ayrımdan oluşan insan beyni: Alt, orta ve üst beyin. İlk ikisinin evrimsel görevi gerilemiş. Üstteki ise bugünkü hayatımızı kontrol ediyor. Bunların aralarında garip bir koordinasyon var, ama alttaki iki beynin faaliyetleri bastırılmış durumda, geri planda duruyor ve zaman zaman ortaya çıkıyor. Burada evrimin muazzam ipuçları var ve bunların inkarı imkansız.

Atayman'ın "evrimin inkar edilemeyecek muazzam ipuçları" derken kullandığı mantık, gerçekte az önce belirttiğimiz genler konusunda kullandığı çelişkili mantıkla aynıdır: Önce evrimci varsayımlardan yola çıkarak bir organ hakkında senaryo yazılmakta, sonra da bu senaryo "evrimin muazzam delili" sayılmaktadır.

İnsan beyninin ön, orta ve arka olarak üç temel alana ayrıldığı doğrudur, ama bu ayrımın evrime delil oluşturan hiçbir yönü yoktur. Çünkü beyin, her üç alanıyla birlikte "indirgenemez" bir yapıdır. Yani bir insanın ön beynini çıkarıp, kalan ikisiyle idare etmesini bekleyemezsiniz; o insan hemen ölecektir. Dahası, bu alanların sadece birisine ya da ikisine sahip bir insana hiçbir zaman rastlanmamıştır. Fosil kayıtlarında bu yönde hiçbir iz yoktur. Dolayısıyla beyindeki bu alanların "kademe kademe" geliştikleri, önce birinin oluştuğu, onu diğerlerinin izlediği gibi evrimci bir senaryo yazmak imkansızdır.

Aslında beyin, evrimciler ve materyalistler için Atayman'ın sandığı gibi "muazzam, inkar edilemez bir delil" değil, aksine büyük bir sorundur. Bunun nedenlerinden biri, insan zihninin materyalistlerin iddiasının aksine, asla beyne indirgenememesidir. Materyalistler ruhun varlığını reddettikleri için, insan bilincini sadece beynin bir ürünü olarak kabul ederler. "Ben" dediğimiz varlığın, sadece beynin içindeki nöronlar (sinir hücreleri) ve bunlar arasındaki kimyasal reaksiyonlar olduğu yanılgısını öne sürerler. Oysa bilimsel bulgular, zihnin asla beynin fonksiyonları ile açıklanamayacağını göstermektedir.

Sorun materyalistler açısından o denli büyüktür ki, bazen bu konuda samimi itiraflarda bulunmaktadırlar. Türk materyalistlerden Dr. Tuğrul Atasoy, *Bilim ve Ütopya* dergisinin Ağustos 1999 tarihli sayısında yayınlanan "Bilinç Nedir?" başlıklı yazısında şöyle

demektedir:

Bilincin tam bir tanımını bugün için yapamıyoruz. Onu ancak bileşkenlerini tanımlamak yoluyla tanımlamaya çalışıyoruz. Yine de biliyoruz ki bilinç her zaman bileşenlerinin toplamından fazlasıdır.

Yani bilinç, "bileşkenlerinin", örneğin beyindeki görme merkezi, duyma merkezi gibi maddi etkenlerin toplamından daha farklı bir şeydir. Bu ise, insana özgü olan bilincin, asla beyinden ibaret sayılamayacağının bir göstergesidir.

5) Farklı Yaşam Şekilleri Yanılgısı

Atayman, *Aktüel*'deki söyleşisinde, canlılığın tesadüflerle açıklanmasının imkansızlığını gördüğü için, birtakım kaçış yollarına başvurmuştur. Bunlardan biri, "farklı yaşam şekilleri" senaryosudur. Atayman şöyle demektedir:

Hayat sadece bu yaşadığımız biçimiyle olmak zorunda olsaydı ve gelişmenin amacı bu hayatı bulmak olsaydı, evet (tesadüfle açıklanamazdı). Ama hayat ortaya çıkan şeyin adıysa, o zaman yeni bir rastlantı anlayışı lazım... Belki de başka bir evrende silisyum üzerine kurulmuştur hayat. Hayatın bu şekilde olması gerektiğini nereden biliyorsunuz?

Atayman'ın burada ifade etmek istediği şey, "karbon temelli yaşam" yerine başka yaşam biçimlerinin olabileceği ve bunun da "tesadüf" ihtimalini artırdığı yanılgısıdır.

Önce "karbon temelli yaşam" kavramını açıklamak gerekir. Bildiğimiz bütün canlıların temel malzemesi, aminoasitler ve bunların birleşimiyle oluşan proteinlerdir. Bu moleküller, karbon atomunun oksijen, azot, hidrojen gibi diğer elementlerle kurduğu farklı bağlardan oluşur. Kilit element karbondur. Karbonun yerini tutabilecek başka bir element ise yoktur; çünkü başka hiçbir element, karbon gibi sınırsız türde bağ yapma özelliğine sahip değildir. İngiliz kimyager Nevil Sedgwick, *Chemical Elements and Their Compounds* (Kimyasal Elementler ve Bileşikleri) başlıklı kitabında karbon hakkında şunları yazar:

Karbon, yapabildiği bileşiklerin sayısı ve çeşitliliği yönünden, diğer elementlerden tamamen farklı, özgün bir yapıdadır. Şimdiye dek karbonun yarım milyonun üzerinde farklı bileşiği ayrılmış ve tanımlanmıştır. Ama bu bile karbonun güçleri hakkında çok yetersiz bir bilgi verir, çünkü karbon tüm canlı maddelerin temelini oluşturur.[112]

Atayman'ın sözünü ettiği "silikon (silisyum) temelli hayat" senaryosu ise, bu yüzyılın ortalarında bazı biyokimyacılar tarafından ortaya atılmıştır ve başta bilim-kurgu filmleri olmak üzere bazı fantazilere kaynak sağlamıştır. Ancak ilerleyen yıllardaki yeni araştırmalar, silikon temelli hayat senaryosunun bir fantaziden öteye gitmediğini göstermiştir. Amerikalı biyokimyacı George Wald, "silikon kaya oluşturmak için ideal bir element olabilir, ama hayat oluşturmak için ideal tek element karbondur" diyerek bu konuyu özetler.[113]

Eğer evrimciler "silikon temelli hayat" fantazisinde ısrar edeceklerse, ortaya bilimsel bir delil koymalı, örneğin laboratuvara gidip silikon temelli bir canlı hücre üretmelidirler. Böyle bir şey yapamayacaklarını bildiklerine göre, bu fantazileri bilim adına dile getirmekten vazgeçmelidirler.

Dolayısıyla Atayman'ın ortaya attığı "her şarta göre, farklı bir yaşam şekli olabilir" iddiası, bilimsel geçerliliği olmayan bir fantaziden ibarettir. Hayat sadece belirli elementlerle ve belirli şartlar sağlandığı takdirde var olabilir.

(Kaldı ki, evrenin başka bir köşesinde, ya da Atayman'ın iddiasına göre başka bir evrende, farklı bir yaşam biçimini düşünsek bile, yine aynı ihtimallerle karşı karşıya kalırız. Karbon temelli bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimali nasıl pratikte sıfır ise, silikon temelli teorik bir proteinin tesadüfen oluşma ihtimali de pratikte sıfır olacaktır.)

Kısacası Atayman'ın seslendirdiği "evrende bir amaç yoktur, hayat tesadüfi bir şekilde ve tesadüfi bir yapıyla ortaya çıkmıştır" şeklindeki evrimci senaryo, gerçekte bir masaldan ibarettir. Aksine, son 30-40 yılın bilimsel bulguları, hem büyük bir düzen bulunduğunu, hem de evrenin insan yaşamı için çok hassas dengelerle ayarlandığını göstermektedir. Moleküler biyolog Michael Denton, *Nature's Destiny: How the Laws of Biology Reveal Purpose in the Universe* (Doğanın Kaderi: Biyoloji Kanunları Evrendeki Amacı Nasıl Gösteriyor) adlı kitabında bu konuda şu yorumu yapar:

20. yüzyıl astronomisi içinde ortaya çıkan yeni tablo, geçtiğimiz dört asır içinde bilimsel çevrelerde yaygın kabul gören bir varsayıma karşı ciddi bir başkaldırı oluşturmaktadır. Bu varsayım, yaşamın evren içinde ortaya çıkmış tesadüfi ve önemsiz bir kavram olduğu düşüncesidir.[114]

İngiliz fizikçi John Polkinghorne ise şöyle demektedir:

Doğa kanunlarının gördüğümüz evreni yaratmak için ne denli olağanüstü bir şekilde ayarlandığını fark ettiğinizde, evrenin öylesine oluşmadığını, arkasında bir amacın olması gerektiğini görüyorsunuz.[115]

Körü Körüne Ateizm

Tüm bunlar, evrimci mütercim Veysel Atayman'ın *Aktüel* dergisinde dile getirdiği evrimci iddiaların bilimsel gerçeklerle açıkça çeliştiğini göstermektedir. Atayman'ın evrim adına savunduğu sözde "deliller"; embriyojik rekapitülasyon gibi bilim sahtekarlıklarından, çelişkili ve tutarsız mantık örgülerinden ya da "silikon temelli hayat" gibi fantazilerden öteye gidememektedir.

Peki neden Atayman ve onun gibiler evrimi savunmakta bu derece ısrarlıdır? Ünlü İngiliz astronom Sir Fred Hoyle, bu konuda şu yorumu yapar:

Aslında, yaşamın akıl sahibi bir varlık tarafından meydana getirildiği o kadar açıktır ki, insan bu açık gerçeğin neden yaygın olarak kabul edilmediğini merak etmektedir. Bunun (kabul edilmemesinin) nedeni, bilimsel değil, psikolojiktir.[116]

İşte bu psikolojik şartlanma, evrimcileri aklın ve bilimin sınırlarının dışına doğru itmektedir. İmkansızı ve saçma olanı savundukları için, sürekli olarak yargı bozuklukları içine düşmektedirler.

Bu psikolojik şartlanmanın temelinde ise ateizm yatmaktadır. Söz konusu kişiler, bilime bağlı oldukları için değil, ateizme bağlı oldukları için evrim teorisini savunmaktadırlar. Kendilerince Allah'ın varlığını reddetmek için, imkansız senaryolara inanmaktadırlar. Bunlardan birisi, Alman biyolog Hoïmar von Ditfurth'tur. Bir diğeri ise, Von Ditfurth'un kitaplarını Türkçe'ye çeviren Veysel Atayman'dır. Von Dithfurt'un yazdığı ve Atayman'ın çevirdiği aşağıdaki satırlar, evrimci biyologların zihnindeki ateist dogmayı açıkça gösterir:

Salt rastlantı sonucu ortaya çıkmış böyle bir uyum, gerçekten de mümkün müdür? Bu, bütün biyolojik evrimin en temel sorusudur... Modern doğa biliminden yana olan bir kimse,

bu soruya "evet" yanıtını verme ötesinde bir seçeneğe sahip değildir. Çünkü doğa olaylarını anlaşılır yollardan açıklamayı kendisine hedef kılmış, bunları, doğaüstü müdahalenin yardımına başvurmadan doğruca doğa yasalarına dayanarak türetmeyi amaçlamıştır?[117]

Bir insan yukarıdaki alıntıda ifade edildiği gibi "ben doğaüstü müdahalenin varlığını kabul etmeyeceğim" diye işe başlarsa, artık her türlü imkansıza inanabilir. Cansız maddenin kendi kendine canlandığına, bir yığın tesadüf sonucunda da insan haline geldiğine, yani "evrim" gibi safsatalara da inanabilir. Çünkü onun hedefi gerçeği bulmak değil, ateizm üzerine kurduğu hayal dünyasında yaşamaya devam etmektir.

Kendisini bu tür bir şartlandırmayla körleştirmeyen, doğaya akıl ve sağduyu ile bakan herkes ise, şu açık gerçeği görecektir: Tüm canlıları, sonsuz güç sahibi bir Yaratıcı var etmiştir. O üstün Yaratıcı, göklerin, yerin ve ikisinin arasında bulunan herşeyin Rabbi olan Allah'tır.

EVRİMCİLERİN "ÇAĞDIŞI EFENDİSİ" CHARLES DARWIN

Aktüel dergisinin ilavesi olarak 1999 yılında yayınlanan *MILLENNIUM* adlı derginin 9. sayısında, Charles Darwin'in hayat hikayesi kapak yapılmış ve Darwinizm'in bilimsel bir gerçek olduğunu öne süren bilim dışı iddialar dile getirilmiştir. Dergideki üsluba bakıldığında, yazarlarının ateizme inandıkları ve Darwinizm'i de bu nedenle benimsedikleri açıkça anlaşılmaktadır.

Elbette herkes dilediği gibi düşünmekte özgürdür. Ancak ateistler, Darwinizm'e dayanarak bilimin kendi taraflarında olduğunu iddia etmektedirler ki, bu çok büyük bir yanılgıdır. Çünkü, daha önce de belirttiğimiz gibi, artık bilim, evrim teorisini reddetmekte ve yaratılışı desteklemektedir.

Evrimcilerin "Tutucu" Fikirleri

Her an teknolojiden tıbba, biyolojiden arkeolojiye kadar birçok alanda sayısız gelişmenin gerçekleştiği bir dönemde yaşıyoruz. Bilim, insanın genetik şifresini çözmek üzere kendisiyle yarışıyor, tıp alanında en acımasız hastalıklar bile çareye kavuşturuluyor. Tarih boyunca bilim hiçbir zaman bu kadar büyük bir hızla gelişim göstermemişti.

Ne var ki, bilim bu kadar hızla ilerlemesine ve insan hayatına sürekli bir yenilik getirmesine rağmen ülkemizde bazı kimseler hala "gerici", "bağnaz" ve "tutucu" diyebileceğimiz bir zihniyetle 19. yüzyılın (2 yüzyıl öncesinin) ilkel bilim anlayışı ile üretilmiş, bugün çocukların bile güldükleri teorilere sahip çıkmaya çalışıyorlar.

İşte, yukarıda belirttiğimiz *Aktüel*'in eki olarak verilen *Millennium* dergisinin 9. sayısında da bu tutum açıkça sergilendi. Derginin kapak konusu, bilimin çoktan tarihe gömdüğü evrim teorisini ortaya atan Charles Darwin idi. Derginin Charles Darwin'e yaklaşımı ise son derece ilginçti. Yazıda Darwin'in ortaya attığı evrim teorisinin bilimsel hezimeti gizlenmiş ve Darwin sanki yüzyılın dehası gibi anlatılmış, övülerek göklere çıkartılmıştı.

Oysa "Türlerin Efendisi", "saygın bilim adamı" gibi sıfatlarla yüceltilen, ortaya attığı teori ile tüm karşıtlarına karşı direnen bir bilim adamı gibi lanse edilmeye çalışılan Darwin, aslında bilim tarihindeki en büyük yanılgının mimarıdır.

Darwin'in hiçbir somut bilimsel bulguya dayanmayan teorisi, kendisinin de kabul ettiği gibi sadece bir "mantık yürütme"dir. Hatta, Darwin'in, kitabındaki "Teorinin Zorlukları" başlıklı uzun bölümde itiraf ettiği gibi, teori birçok önemli soru karşısında çaresiz kalmıştır.

Yine de Darwin, teorisinin önündeki zorlukların gelişen bilim tarafından aşılacağını, yeni bilimsel bulguların teorisini güçlendireceğini sanmıştır. Bunu da kitabında sık sık belirtmiştir. Ancak gelişen bilim, Darwin'in umutlarının tam aksine, teorinin temel iddialarını birer birer dayanaksız bırakmıştır. Öyle ki evrim teorisi bugün, lehinde yürütülen tüm propagandalara rağmen, Avustralyalı moleküler biyolog Michael Denton'ın *Evolution: A Theory in Crisis* adlı kitabında vurguladığı gibi "kriz içinde bir teori"dir.[118]

Michael Denton'a göre, evrim teorisi, özellikle moleküler biyolojinin ortaya koyduğu kanıtlar karşısında kriz içindedir.

Darwinizm'in bilim karşısındaki yenilgisi, üç temel başlıkta özetlenebilir:

1) Teori, hayatın yeryüzünde ilk kez nasıl ortaya çıktığını asla açıklayamamaktadır. Darwin'in basit bir su haznesi sandığı tek bir canlı hücresinin bile, rastlantılar ve doğal süreçlerle oluşması imkansız olan kusursuz bir yaratılışa sahip olduğu günümüzde görülmüştür.

2) Teorinin öne sürdüğü "evrim mekanizmaları"nın, gerçekte evrimleştirici bir etkiye sahip olduğunu gösteren hiçbir bilimsel bulgu yoktur. Mutasyonlar canlıları sadece tahrip eder, doğal seleksiyon ise yeni organlar ve özellikler oluşturmasına neden olmaz.

3) Fosil kayıtları, evrim teorisinin öngörülerinin tam aksine bir tablo ortaya koymaktadır. Canlı türleri Darwin'in iddia ettiği gibi çok sayıda "ara form"un arka arkaya gelmesiyle değil, bir anda ve kursuzsuz yapılarıyla yeryüzünde ortaya çıkmışlardır.

Kısacası, evrim teorisinin iddialarını destekleyebilecek hiçbir bilimsel bulgu yoktur. Darwin, 19. yüzyılın ilkel bilim düzeyi içinde düşündüğü için yanılmış, ve bilgisizliğin verdiği bir cesaretle hayali bir senaryo geliştirmiştir. Ama bilimin ilerlemesiyle birlikte bu senaryo açıkça çökmüştür.

Aktüel Dergisi Evrim Propagandası Yaparken Bilimsel Bir Delil Sunmamıştır

Tüm bu gerçeklere rağmen, *Aktüel*'in bir ilavesi olan söz konusu *Millenium* dergisinde, evrim teorisinin "oldukça elle tutulur kanıtlara" dayandığı yanılgısı öne sürülmüştür. Peki acaba bu kanıtlar nedir? Derginin sayfalarına baktığımızda, bu konuda sadece Darwin'in Galapagos adalarında gözlemlediği farklı ispinoz türlerinden söz edildiği görülmektedir. Bunun dışında yazılanların tümü, Darwin'in hayat hikayesiyle ilgili duygusal yorumlardan ibarettir.

Galapagos adalarındaki ispinoz türleri, evrimci kaynakların 140 yıldır dillerinden düşürmedikleri bir konudur. Darwin, bu adalardaki ispinoz topluluklarının farklı gaga yapılarına sahip olduklarını gözlemlemiş, bu gaga yapılarının zaman içinde oluşan bir çeşitlenme olduğu sonucuna varmış, sonra da bunu teorisi lehinde bir delil sanmıştır.

Oysa son 20 yılın araştırmaları, ispinozlarda ya da benzeri örneklerde "çeşitlenme" olgularının, evrim teorisine hiçbir delil oluşturmadığını göstermektedir. Dahası, canlı türleri arasındaki "çeşitlenme" örneklerinin evrime kesinlikle bir delil olmadığı bugün dünyanın en önde gelen evrimci otoriteleri tarafından da kabul edilmektedir. Yani yeryüzündeki hiçbir canlı Darwin'in iddia ettiği "çeşitlenme" yoluyla meydana gelmemiştir. Allah tüm canlıları, sahip oldukları kusursuz özelliklerle birlikte yaratmıştır.

Darwin'in Varyasyon Örnekleri

Darwin, 1859 yılında Türlerin Kökeni'ni yayınladığında, canlılığın olağanüstü çeşitliliğini açıklayan bir teori ortaya attığını düşünüyordu.

Bir canlı türü içinde doğal çeşitlenmeler (varyasyonlar) olduğunu gözlemlemişti. Az önce belirttiğimiz ispinozlar örneği, bu gözlemlerin ilkiydi. Daha sonraki yıllarda İngiltere'deki hayvan pazarlarını gezerken, ineklerin çok farklı cinsleri bulunduğunu, havyan yetiştiricilerinin de bunları seçici bir biçimde çifleştirerek yeni cinsler türettiklerini izlemişti. Bundan yola çıkarak da, "canlılar doğal olarak kendi içlerinde çeşitlenebiliyorlar, demek ki uzun zaman dilimleri içinde bütün canlılık tek bir ortak atadan gelmiş olabilir" şeklinde bir mantık yürütmüştü.

Oysa Darwin'in "türlerin kökeni" hakkında ortaya attığı bu varsayım, gerçekte türlerin kökenini hiçbir şekilde açıklamıyordu. Genetik biliminin gelişmesiyle birlikte, bir canlı türü içindeki çeşitlenmenin hiçbir zaman yeni bir tür oluşumuna yol açmayacağı anlaşıldı. Darwin'in "evrim" sandığı olgu, gerçekte "varyasyon"du.

Evrim ile Varyasyon Arasındaki Fark

Varyasyon, genetik biliminde kullanılan bir terimdir ve "çeşitlenme" demektir. Bu genetik olay, bir canlı türünün içindeki bireylerin ya da grupların, birbirlerinden farklı özelliklere sahip olmasına neden olur. Örneğin yeryüzündeki insanların hepsi temelde aynı genetik bilgiye sahiptirler, ama bu genetik bilginin izin verdiği varyasyon potansiyeli sayesinde kimisi çekik gözlüdür, kimisi kızıl saçlıdır, kimisinin burnu uzun, kimisinin boyu kısadır.

Varyasyon evrime delil oluşturmaz, çünkü varyasyon, zaten var olan genetik bilginin farklı eşleşmelerinin ortaya çıkmasından ibarettir ve genetik bilgiye yeni bir özellik kazandırmaz. Evrim teorisi için önemli olan ise, yepyeni bir tür oluşturacak yepyeni bir bilginin nasıl ortaya çıkabileceği sorusudur.

Varyasyon her zaman genetik bilginin sınırları içinde olur. Genetik biliminde söz konusu sınıra "gen havuzu" denir. Bir canlı türünün gen havuzunda bulunan bütün özellikler, varyasyon sayesinde çeşitli biçimlerde ortaya çıkabilir. Örneğin varyasyon sonucunda, bir sürüngen türünün içinde diğerine göre biraz daha uzun kuyruklu ya da biraz daha kısa ayaklı cinsler ortaya çıkabilir, çünkü kısa ayak bilgisi de, uzun ayak bilgisi de sürüngenlerin gen havuzunda vardır. Ama varyasyon sürüngenlere kanat takıp, tüy ekleyip, metabolizmalarını değiştirip onları kuşa dönüştüremez. Çünkü bu tür bir dönüşüm canlının genetik bilgisinde bir artış olmasını gerektirir, fakat varyasyonlarda böyle bir durum söz konusu değildir.

Darwin, teorisini ortaya attığında işte bu gerçeğin farkında değildi. Varyasyonların bir

sınırı olmadığını sanıyordu. 1844'te yazdığı bir yazısında, "çoğu yazar doğadaki varyasyonun bir sınırı olduğunu kabul ediyor, ama ben bu düşüncenin dayandığı tek bir somut neden bile göremiyorum"[119] demişti. *Türlerin Kökeni*'nde de az önce sözünü ettiğimiz ispinozlar, inekler gibi varyasyon örneklerini teorisinin sözde en büyük delili gibi göstermişti. Darwin'in, bu "sınırsız değişim" fikrini en iyi ifade eden ise, *Türlerin Kökeni*'nde yazdığı şu cümleydi:

Bir ayı cinsinin doğal seleksiyon yoluyla giderek daha fazla suda yaşamaya uygun özellikler elde etmesinde, giderek daha büyük ağızlara sahip olmasında ve sonunda bu canlının **dev bir balinaya dönüşmesinde hiçbir zorluk göremiyorum.**[120]

Darwin'in bu denli hayali örnekler vermesinin nedeni, içinde yaşadığı yüzyılın ilkel bilim anlayışıydı. 20. yüzyıl bilimi ise, canlılar üzerinde yapılan benzeri deneyler sonucunda "genetik değişmezlik" (genetik homoestatis) denilen bir ilkeyi ortaya çıkardı. Bu ilke, bir canlı türünü değiştirmek için yapılan tüm eşleştirme (farklı varyasyon oluşturma) çabalarının sonuçsuz kaldığını, canlı türleri arasında aşılmaz duvarlar olduğunu ortaya koyuyordu. Yani farklı inek varyasyonlarını çiftleştiren hayvan yetiştiricilerinin sonunda inekleri başka bir türe dönüştürmeleri, kesinlikle mümkün değildi.

Darwin Retried adlı kitabın yazarı Norman Macbeth bu konuda şöyle yazar:

Sorun canlıların gerçekten de sınırsız bir biçimde varyasyon gösterip göstermedikleridir... Türler her zaman için sabittirler. Yetiştiricilerin yetiştirdikleri değişik bitki ve hayvan cinslerinin belirli bir noktadan ileri gitmediğini, hatta hep orijinal formlarına geri döndüğünü biliriz.[121]

Hayvan yetiştiriciliği konusunda dünyanın en önemli uzmanlarından biri sayılan Luther Burbank bu gerçeği, "bir canlıda oluşabilecek muhtemel gelişmenin bir sınırı vardır ve bu kanun, bütün yaşayan canlıları belirlenmiş bazı sınırlar içinde sabit tutar" diyerek ifade etmektedir.[122]

Biyolog Edward Deevey de, varyasyonun hep belirli genetik sınırlar içinde gerçekleştiğini şöyle açıklar:

Çaprazlama çiftleştirme yöntemiyle çok önemli sonuçlara varılmıştır... Ama sonuçta buğday hala buğdaydır, üzüm değildir. Domuzlar üzerinde kanat oluşturmamız da, kuşların yumurtalarını silindir şeklinde üretmeleri kadar imkansızdır. Daha güncel bir örnek, son bir yüzyıl içinde dünyadaki erkek nüfusunda görülen boy ortalaması yükselişidir. Daha iyi beslenme ve bakım koşulları sayesinde erkekler son bir yüzyıl içinde rekor sayılabilecek bir boy ortalamasına ulaşmıştır, ama bu artış giderek durma noktasına gelmiştir. Çünkü varabileceğimiz genetik sınıra dayanmış durumdayız.[123]

Kısacası varyasyonlar, ancak bir türün genetik bilgisinin sınırları içinde kalan bazı değişimler meydana getirmekte, ancak hiçbir zaman türlere yeni bir genetik bilgi eklememektedir. Bu nedenle hiçbir varyasyon "evrim" örneği sayılamaz. Farklı köpek ya da at cinslerini ne kadar çifleştirirseniz çiftleştirin, sonuçta ortaya yine köpekler ya da atlar çıkacak, ama yeni türler oluşmayacaktır. Danimarkalı bilim adamı W. L. Johannsen bu konuyu şöyle özetler:

Darwin'in bütün vurgusunu üzerine dayandırdığı varyasyonlar, gerçekte belirli bir noktanın ilerisine götürülemezler ve bu nedenle **varyasyonlar 'sürekli değişim'in (evrimin) nedenini oluşturmazlar.**[124]

Dolayısıyla *Milennium* dergisinin "sadece ispinoz kuşlarındaki çeşitlenme bile evrim teorisinin doğru olduğunun ispatıdır" şeklindeki yorumu, içi boş, bilim dışı bir iddia olmaktan öteye gidemez.

"Mikroevrim" İtirafları

Görüldüğü gibi, Darwin'in "türlerin kökeni"nin açıklaması sandığı varyasyonların gerçekte böyle bir anlam taşımadıkları, genetik biliminin bulgularıyla anlaşıldı. Bu nedenle evrimci biyologlar, tür içindeki çeşitlenme ile yeni tür oluşumunu birbirinden ayırmak ve bunlar hakkında iki ayrı kavram öne sürmek durumunda kaldılar. Tür içindeki çeşitlenmeye, yani varyasyona, "mikroevrim" adını verdiler. Yeni türlerin oluşması varsayımı ise "makroevrim" olarak adlandırıldı. İşin önemli yanı, Darwinist teorinin sözde "delil" olarak kabul ettiği tüm biyolojik olayların "mikroevrim"den ibaret olması, buna karşılık "makroevrim"in temelsiz bir varsayımdan öteye gidememesiydi. Evrimci biyologlar, Gilbert, Opitz, ve Raff, *Developmental Biology* dergisinde yayınlanan 1996 tarihli bir makalelerinde bu konuyu şöyle açıklarlar:

Modern sentez (neo-Darwinist teori) önemli bir başarıdır. Ancak, 1970'lerden başlayarak, çok sayıda biyolog bunun açıklayıcı gücünü sorgulamaya başlamıştır. Genetik bilimi, mikroevrimi açıklamak için yeterli bir araç olabilir, ama genetik bilgi üzerindeki mikroevrimsel değişiklikler, bir sürüngeni bir memeliye çevirebilecek ya da bir balığı amfibiyene dönüştürecek türden değildir. Mikroevrim, sadece uygunların hayatta kalması kavramına yardımcı olabilir, uygunların oluşumunu açıklayamaz. Goodwin'in 1995'te belirttiği gibi, "türlerin kökeni, yani Darwin'in problemi, çözümsüz kalmaya devam etmektedir."[125]

Evrimci biyologların varyasyonları "mikroevrim" olarak tanımlamaları, belki yanıltıcı bir izlenim oluşturabilir. Nitekim konu hakkında derinlemesine bilgi sahibi olmayan pek çok kişi "mikroevrim uzun zamana yayıldığında makroevrim oluşturur" gibi yüzeysel bir düşünceye kapılmaktadır. Oysa burada sorun, "mikroevrim" denen kavramın, bir canlı türüne hiçbir yeni genetik bilgi katmamasıdır. Aksine, bir canlı türü içindeki varyasyonlar arttıkça, bu varyasyonların genetik bilgi sınırı da daralır.

"Mikroevrim" adı verilen varyasyonların "makroevrim" iddiasına, yani türlerin kökenine hiçbir açıklama getiremediği, başka evrimci biyologlar tarafından da kabul edilmiştir. Evrimci paleontolog Roger Lewin, Kasım 1980'de Chicago Doğa Tarihi Müzesi'nde 150 evrimcinin katıldığı, dört gün süren ünlü sempozyumda bu konuda varılan sonucu şöyle anlatır:

Darwin'in (varyasyonlardan yola çıkarak) yaptığı mantık yürütmeleri haklı mıydı? Evrimsel biyolojinin tarihindeki son 40 yılın en önemli konferanslarından birine katılan bilim adamlarının ortaya koydukları yargıya göre, bu sorunun cevabı "hayır"dır. Chicago konferansındaki temel mesele, mikroevrimi sağlayan mekanizmaların, makroevrim adını verdiğimiz fenomeni açıklamak için de kullanılıp kullanılamayacağı olmuştur.... Cevap açıklıkla verilebilir: Hayır.[126]

Bu gerçek şöyle de özetlenebilir: Darwinizm'in yüzyılı aşkın bir süredir sözde "evrim delili" olarak gördüğü varyasyonların, gerçekte "türlerin kökeni"yle hiçbir ilgisi yoktur.

İnekler milyonlarca yıl boyunca farklı eşleşmelerle çiftleştirilebilir ve farklı inek cinsleri elde edilebilir. Ama inekler hiçbir zaman başka bir canlı türüne, örneğin zürafalara ya da fillere dönüşmeyecektir. Aynı şekilde ispinozların gagalarındaki çeşitlenmeler de evrime delil oluşturmaz. Bu çeşitlenmeler hep belirli bir genetik sınırın içinde kalacak ve asla yeni bir tür oluşumuna yol açmayacaktır. İşte bu nedenle de, Darwin'in problemi, yani "türlerin kökeni", evrimciler için hala cevapsızdır.

Darwin Galapagos'taki Yaratılış Delillerini Neden Görememişti?

Okyanusun ortasında yemyeşil birtakım adayı ziyaret ettiğinizi düşünün. Ana karadan binlerce kilometre uzak olan bu küçük kara parçasında dünyanın hiçbir yerinde göremeyeceğiniz güzellikte, çeşitlilikte ve zenginlikte bitkiler ve hayvanlar var. Kuşların her biri ayrı renklere, görünümlere hatta farklı seslere sahipler. Daha önce dünyanın hiçbir yerinde rastlamadığınız çeşit çeşit canlılar yaşıyor. Böyle bir yerde bulunsaydınız ve bu muhteşem tabloyu seyretseydiniz, canlılara baktığınızda ne düşünürdünüz?... Muhtemelen renkler, canlılık, çeşitlilik karşısında büyük bir hayranlık duyar ve bu kadar çok canlının nasıl meydana geldiğini kendinize sorardınız. Ardından ulaştığınız sonuç, büyük bir okyanusun ortasında küçücük bir kara parçası üzerinde çok büyük bir yaratılış sergilendiği olurdu. Nitekim normal bir anlayışa ve bilgiye sahip olan her insan, biraz önce tarif edilen mekana gittiğinde ve bu canlılarla karşılaştığında, her birinin yaratılışında bir olağanüstülük olduğunu fark edebilir.

Oysa doğada gördüğü bu mucizevi çeşitlilik Darwin'i, pek çok insanın aksine, tüm varlıkların rastlantı eseri meydana geldiği gibi bilim ve mantık dışı bir sonuca götürmüştür. O, tüm bunları yaratan Allah'ın sonsuz kudretini takdir edememiştir. Evrendeki sanattan etkilenmesi ve bir araştırmacı olarak bu gerçeği hemen anlayabilmesi gerekirken, Darwin'de bu mantık tam tersine işlemiştir. Kuşkusuz bu, onun mantık bozukluğunu gözler önüne sermektedir. Ama tüm bunlara rağmen *Millenium* dergisi, Charles Darwin'i son derece zeki, başarılı ve efsanevi bir bilim adamı olarak tanıtmıştır. Oysa Darwin'in hayatı ve görüşleri göz önünde bulundurulduğunda, gerçeğin hiç de bu şekilde olmadığı açıkça görülecektir. Herşeyden önce Darwin, Beagle gemisi ile söz konusu geziye çıktığında biyoloji konusunda hiçbir eğitimi ve deneyimi yoktu. O güne kadar canlılar üzerinde ciddi olarak bir araştırma yapmamıştı.

Galapagos adaları özellikle kuş ve sürüngen türlerinin ağırlıklı olarak bulunduğu, birçok canlı türünün yaşadığı bir bölgedir ve dolayısıyla buraya giden bir bilim adamının inceleyebileceği sayısız canlı türü bulunmaktadır. Ancak dikkat edilirse Darwin bu canlıların binlercesini toplayıp ispirtoda saklamasına rağmen, sadece ispinoz türlerine dikkat çekmiş ve bu canlıları incelediğinde de son derece dar görüşlü çıkarımlar yapmıştır. İspinozların gagalarının inceliği, uzunluğu veya kısalığı elbette incelenebilir. Ama yalnızca bu incelemeyle tüm canlı türlerinin kökenine; örneğin dev boyutlu balinaların, farklı görünümleriyle fillerin, muhteşem uçuş yeteneği ile sineklerin, kanatlarındaki olağanüstü simetri ile dikkat çeken kelebeklerin, denizaltında yaşayan birbirinden çok farklı balıkların, kabuklu deniz canlılarının, kuşların, sürüngenlerin ve en önemlisi de akıl ve şuur sahibi insanın nasıl var

olduğuna yönelik bir çıkarım yapmak, akıl ve bilim yoluyla düşünen insanın benimsemeyeceği bir davranıştır. Herşeyden önce gerçek bir bilim adamı, ispinoz kuşlarını incelediğinde ilk olarak bu canlıların nasıl olup da kusursuz bir uçma mekanizmasına sahip olduklarını düşünür. Kuş kanatlarını kusursuzca var edenin, onları mükemmel bir teknoloji ile inşa edenin kim olduğunu sorar. Tek bir kuş tüyündeki aerodinamik özelliği, uçmaya elverişli olarak hafif ve esnek yapıyı, tüyleri birbirine bağlayan milyarlarca küçük kancanın nasıl var olduğunu araştırır.

Tüyler ve kanatlar tüm bu teknik kusursuzluklarının yanı sıra aynı zamanda son derece estetik ve gözalıcıdırlar. Kimi benekli, kimi rengarenk kimi ise son derece gösterişli olan bu kanatlardaki simetri, renkler, estetik tesadüfen meydana gelmemiştir. İşte açık bir şuurla, fikri saplantılardan uzak bir şekilde düşünen bir bilim adamı öncelikle bunları soruşturur. Ve tüm bu araştırma ve düşüncelerinin sonucunda çok açık ve kesin olan bir gerçeği görür: Bu kusursuz düzen, eşsiz güzellikler ve saymakla bitirilemeyecek kadar çok olan çeşitlilik, Allah'ın yaratmasının eserleridir.

Örneğin bir tavuskuşunun tüyleri son derece göz alıcıdır ve bu tüylerdeki düzen, estetik ve simetrik görünüm, akıl ve vicdan sahibi bir insanın hemen bu güzelliği yaratanı düşünmesine aracı olur. Ancak bakın, Darwin tavuskuşunun tüyleri ile ilgili neler düşünmektedir:

Gözü düşünmek çoğu zaman beni teorimden soğuttu. Ama kendimi zamanla bu probleme alıştırdım. Şimdilerde ise doğadaki bazı belirgin yapılar beni çok fazla rahatsız ediyor. Örneğin **bir tavuskuşunun tüylerini görmek beni neredeyse hasta ediyor.**[127]

Kuşkusuz tek başına bu örnek bile Darwin'in bilime ve doğada karşılaştığı varlıklara karşı olan ön yargılı bakış açısının bir göstergesidir. Anlaşılan Darwin, Galapagos adalarında karşılaştığı canlıların büyük bir bölümünden dolayı da adeta "hasta olmuş" ve onları "ispirtoda saklamakla" yetinmiş, ama onlarda gördüğü özellikler üzerinde düşünmek istememiştir.

Oysa bir insanın tüm evrende var olan Yaratılış delillerini görebilmesi için Galapagos adalarına gitmesine de gerek yoktur. İnsan kendi bedeninden, başını hafifçe kaldırıp baktığı gökyüzüne kadar her yerde Allah'ın varlığının, gücünün, üstün aklının ve ilminin sayısız delilini görebilir.

Örneğin Darwin'i teorisinden soğutan göz, bu sayısız delilden sadece biridir. Göz, tesadüfler sonucunda oluşamayacak kadar kompleks ve kusursuz bir yapıya sahiptir. 40 ayrı organelden oluşan gözün önemli bir yönü, "indirgenemez komplekslik" olarak adlandırılan bir özelliğe sahip olmasıdır. Bunun anlamı şudur; gözün işlev görebilmesi için bu 40 organelin her birinin aynı anda birarada olması gerekir. Bunların biri olmasa göz hiçbir işe yaramaz. Bu 40 ayrı parçanın her biri de kendi içlerinde kompleks bir düzene sahiptir. Örneğin gözün arka kısmındaki retina tabakası 11 ayrı katmandan oluşur. Bu katmanlardan biri kan damarı ağıdır. Vücudun en yoğun damar ağını oluşturan bu tabaka ışığı yorumlayan retina hücrelerinin oksijen ihtiyacını karşılar. Diğer tabakaların her birinin ise ayrı görevleri vardır. Hiçbir evrimci bu denli kompleks bir organın nasıl oluştuğu sorusuna makul bir cevap veremez. Çünkü göz, Allah'ın kusursuz yaratışının delillerinden biridir. Kuran'da bildirildiği gibi;

O Allah ki, yaratandır, kusursuzca varedendir, 'şekil ve suret' verendir. En güzel isimler O'nundur. Göklerde ve yerde olanların tümü O'nu tesbih etmektedir. O, Aziz, Hakimdir. (Haşr Suresi, 24)

Charles Darwin ise öyle karmaşık ve sağlıksız bir düşünce yapısına sahiptir ki, doğada var olan bu kusursuzlukları gördüğünde, akıl ve vicdan sahibi her insan gibi Allah'a iman edeceği yerde, hastalanmış, bunalıma girmiş, hatta intihar etmek istediğini söylemiştir. Darwin'in canlılardaki kusursuz tasarımları gördüğünde hissettiklerini anlatan sözlerinden bazıları şöyledir:

Bu mükemmel evreni, özellikle de insanın doğasını izlemekten mutlu olamıyorum… Herşeye dizayn edilmiş kanunların bir sonucu olarak bakmaya eğilimliyim… Ve bütün bu kanunlar açıkça herşeyi bilen, gelecekteki tüm olayları ve sonuçları gören bir Yaratıcı tarafından dizayn edilmiştir. Ama daha fazla düşündükçe daha fazla kafam karışıyor.[128]

Tamamen ümitsiz bir karmaşanın içinde olduğumun bilincindeyim. Gördüğümüz dünyanın bir şans eseri olduğunu düşünemiyorum. Ama aynı zamanda her ayrı parçaya da bir Dizayn'ın sonucu olarak bakamıyorum.[129]

Her sınıftaki hayvanla ilgili birçok şaşırtıcı ve ilginç örnekler verebilirim; bunların sayısı o kadar çok ki şans eseri olmaları mümkün değil.[130]

Ayrıca Darwin, ortaya attığı teorinin yanlışlığını ve temelsizliğini de fark etmiş ve şöyle yazmıştı:

Okur yapıtımın (Türlerin Kökeni) bu bölümüne varmadan önce bir yığın güçlükle karşılaşmış olacaktır. **Bunların bazıları bugüne dek üzerlerinde belirli bir ölçüde duraksamadan düşünemediğim kadar çetindir.[131]**

Yakın dostu Asa Gray'e yazdığı bir mektupta ise "Oldukça iyi biliyorum ki spekülasyonlarım meşru bilimin sınırlarının oldukça ilerisine uzanmıştır." diyerek teorisini bilim dışı bir spekülasyon olarak değerlendirmişti.

Darwin'e körü körüne inananların ve onu kendilerine "efendi" ilan edenlerin, onun bu yönlerini de mutlaka gözönünde bulundurmaları gerekmektedir.

Fikri Saplantılar, Dar Bakış Açıları

Önceki satırlarda Darwin'in ve evrimcilerin ne kadar dar bir düşünce yapısına sahip olduklarından söz etmiştik. Darwin gibi tüm evrimcilerin ve materyalistlerin bakış açıları da aynı mantıktadır. Örneğin Darwin, ispinoz kuşlarına bakıp onların sadece gagalarını görebilmiş, sonra da bu noktadan hayali çıkarımlar yapmıştır. Oysa ispinoz kuşunun sindirim sisteminden, kullandığı uçuş tekniklerine, gözlerinin yapısından nasıl avlandığına kadar binlerce özelliği bulunmaktadır. İspinoz kuşunun hücrelerini oluşturan tek bir protein molekülünde bile Allah'ın varlığını kanıtlayan sayısız delil ve mucizevi özellik bulunmaktadır. Sadece gagalarına bakarak, "bunlar tek bir türden çeşitlenmişlerdir, sonuç olarak canlılılar yaratılmamışlardır" diye son derece akıl ve bilim dışı bir çıkarım yapmak veya bu çıkarımı savunmak, söz konusu çevrelerin tutucu bakış açılarının bir göstergesidir.

Bu bakış açısına sahip herhangi bir insan, gökyüzünde her gece gördüğü aya bakıp,

hiçbir araştırma yapmadan "demek ki ayın üzerinde her tarafa florasan benzeri ışık yayan bir madde var" diyerek kendine bilim adamı dedirtebilir. Veya ortaçağ hurafelerine inanan insanlar gibi, etin üstünde kurtçukları gören bir kişi hiçbir araştırma yapmadan ve düşünmeden "demek ki et gibi cansız maddeler, kurtçuk gibi canlı maddeleri oluşturabilmektedir" diye bir sonuca varabilir.

İşte ihtiyar bir gezginin 19. yüzyıldan kalma bunlara benzer çıkarımlarının, 21. yüzyılda bazı çevrelerce savunulması gerçekten ibret vericidir. Darwin'i izleyen evrimcilerin ve materyalistlerin bu, yeniliklere kapalı anlayışları birçok konuda kendini gösterir. Özellikle ideolojik açıdan tam bir fikri saplantı içindedirler. Hatta bilimsel araştırmaları kendileri yapıp, yaratılışın delillerini gözleriyle görmelerine rağmen yine de "biz materyalizme olan inancımızdan vazgeçemeyiz" diyebilmektedirler. Söz konusu çevrelerin bu durumunun beyaz bir tahtaya bakıp "bu tahta aslında beyaz ama ben onun siyah olduğuna inanıyorum ve bu inancımdan da asla vazgeçmeyeceğim, ileride bir gün belki bunun siyah olduğunu bilimsel olarak da ispatlayabilirim" diyen bir adamdan en küçük bir farkları yoktur. Darwinist ve ateist bir genetikçi olan Richard Lewontin şöyle bir itirafta bulunur:

Bizim materyalizme bir inancımız var, **'a priori' (önceden kabul edilmiş, doğru varsayılmış) bir inanç** bu. Bizi dünyaya materyalist bir açıklama getirmeye zorlayan şey, bilimin yöntemleri ve kuralları değil. Aksine, materyalizme olan a priori bağlılığımız nedeniyle, dünyaya materyalist bir açıklama getiren araştırma yöntemlerini ve kavramlarını kurguluyoruz. Materyalizm mutlak doğru olduğuna göre de, İlahi bir açıklamanın sahneye girmesine izin veremeyiz.[132]

Bu sözler evrimcilerin ideolojileri ile ilgili saplantıları olduğunu, gerçeği görseler bile inandıklarından vazgeçmeyeceklerini anlamak açısından yeterlidir. Evrimci Robert Shapiro ise bilim tarafından hiçbir zaman ispatlanmayan bazı terimlerin sırf ideolojilerine uygun olduğu için savunulduğunu şöyle itiraf eder:

Bizi basit kimyasalların var olduğu bir karışımdan, ilk etkin replikatöre (DNA veya RNA'ya) taşıyacak bir evrimsel ilkeye ihtiyaç vardır. Bu ilke "kimyasal evrim" ya da "maddenin kendini örgütlemesi" olarak adlandırılır, ama hiçbir zaman detaylı bir biçimde tarif edilmemiş ya da varlığı gösterilememiştir. Böyle bir prensibin varlığına, **diyalektik materyalizme bağlılık uğruna inanılır.**[133]

Darwincilerin ve materyalistlerin bu dogmatik bakış açısı, insanları, toplumu ve sosyal olayları değerlendirmelerine de yansır. Doğanın sözde bir "yaşam mücadelesi"nden ibaret olduğuna, bu mücadelede ise sadece güçlü olanların hayatta kalabildiğine dair bir saplantıları vardır. Aynı yaşam mücadelesinin sözde "gelişmiş bir hayvan" olarak gördükleri insan için de geçerli olduğunu iddia ederler. Dolayısıyla her insanın, hayatta kalabilmek için çetin bir mücadele vermesi, çıkarlarını ölümüne koruması, fedakarlık, başkalarının iyiliğini kollama gibi insani birtakım özelliklerden de özenle kaçınması gerektiğine inanırlar. Oysa insan, tüm diğer canlılardan farklı olarak Allah'ın kendisine verdiği akıl ve şuura sahiptir. Aklını kullanan bir insan ise yeryüzünün bir "yaşam mücadelesi" yeri olmadığını, aksine dünyada Allah'ı tanımak ve O'na kulluk etmek için bulunduğunu bilir. Bundan dolayı da karşılıksız sevgi, saygı, fedakarlık, bağlılık, vefa gibi güzel ahlak özelliklerine sahip olur. İşte insanı, insan yapan da bu üstün ahlaki özelliklerdir.

Sonuç

Aktüel'in ilavesi olan *Millenium* dergisinde, evrim teorisinin "oldukça elle tutulur kanıtlara" dayandığı iddia edilmiştir. Oysa baştan beri üzerinde durduğumuz gibi gerçekte evrim teorisini destekleyen hiçbir somut bulgu yoktur. Darwin'in 140 yıl önceden büyük bir delil sanarak öne sürdüğü ispinozlar ve benzeri örneklerin geçersizliği ise, burada incelediğimiz gibi, açıkça ortaya çıkmış durumdadır.

Bugün tüm Türk halkı bu gerçekleri öğrenmiştir. Anadolu'da yaşayan küçük bir çocuğa bile sorsanız, Darwin'in iddialarının ne kadar çağdışı olduğunu size anlatabilecektir. Peki o halde neden hala evrimci bilim adamları Darwin'e bu denli bağlıdırlar? Bu sorunun cevabını, yine *Millenium* dergisindeki yazılarda bulmak mümkündür: Darwinizm'e olan bağlılığın nedeni ateistlerin, bu teorinin inançsızlıklarına sözde bilimsel bir temel oluşturduğunu sanmalarıdır. Kendilerini yaratmış olan Allah'ı tanımayan bu insanlar, inkarlarına dayanak sandıkları Darwin'in çağ dışı iddialarına körü körüne sarılmaktadırlar. Sırf inkar edebilmek için 1800'lerde yaşamış "yaşlı bir gezgini" kendilerine "efendi" olarak ilan edebilmektedirler. Oysa akıl ve sağduyu sahibi bir insana düşen, bu tip bir tarafgirliği ve tutuculuğu bir kenara bırakıp, nasıl var olduğu konusu üzerinde samimi bir şekilde düşünmektir.

Tüm Darwinistler'e şunu hatırlatmakta yarar vardır: Kendilerini yaratmış olan Allah'ın varlığını kabul ettiklerinde, bu dünyada niçin var oldukları sorusunun gerçek cevabını bulacak ve kendi kendilerini aldatmaktan kurtulmuş olacaklardır. Bir insan için bundan daha büyük bir kazanç olamaz.

BASINDA YER ALAN DİĞER YANILGILAR

SABAH GAZETESİNDEN SN. ZÜLFÜ LİVANELİ'NİN "İLKEL ÇORBA" YANILGISI

Sabah gazetesi köşe yazarı Sn. Zülfü Livaneli, 13 Mayıs 2000 Cumartesi tarihli **"İnanç ve Bilim"** başlıklı yazısında, evrim teorisinden söz ederken, **"aminoasit, protein gibi organik maddeler karıştırılıp kaynatılınca hayat oluşuyor, canlılık başlıyor"** şeklinde bir açıklamada bulunmuştur. Ancak bu açıklama bilimsel verilerle taban tabana zıttır.

Darwinist teorinin "organik maddeler ilkel çorba içinde ilk canlı hücreyi oluşturdu" yönünde bir iddiası olduğu doğrudur. Ama **bu iddia, Livaneli'nin yazısındaki anlatımın aksine, bugüne kadar hiç ispatlanamamıştır.** Bu iddianın ispatlandığını iddia eden bir evrimci biyolog da yoktur. Livaneli'nin sözünü ettiği gibi bir deney veya gözlem (yani aminoasit, protein gibi organik maddeler karıştırılıp kaynatılınca hayatın başlaması) hiç olmamıştır. Bu sonuca varmak için sayısız deney yapılmış, ama hiçbirinde istenen sonuca varılamamıştır.

Evrimci literatürde hala sözü edilen tek öne sürülen deney, Stanley Miller'in 1953 yılında yaptığı ve bazı gazları karıştırıp ısıtarak bir kaç amino asit oluşturmasından ibaret olan bir deneydir. Ancak aminoasit oluşması, canlılık oluşması demek değildir. Canlı hücresini dev bir fabrikaya benzetirsek, amino asitler bu fabrikanın birer tuğlası olabilir. Önemli olan bu tuğlaların nasıl dizilip tasarlanacağıdır. Bugüne kadar hiçbir deney, aminoasitlerin tesadüfen veya kendi kendilerine organize olup fonksiyonel bir protein oluşturduklarını göstermemiştir. Canlılığın oluşması içinse yüzlerce farklı proteinin, DNA kodlarının, bunları yorumlayan enzimlerin, seçici geçirgen bir hücre zarının vs., yani çok kompleks bir mekanizmalar bütününün oluşması gerekir.

Kaldı ki, Miller'in amino asit oluştururken kullandığı gazların (metan ve amonyak) ilkel dünya atmosferini yansıtmadığı, ilkel dünya atmosferinin aminoasit oluşumu için çok daha elverişsiz olduğu 1970'lerden bu yana genel bir kabul görmektedir.

Eğer Sayın Livaneli'nin sözünü ettiği gibi bir bilimsel veri olsaydı, (yani aminoasit, protein gibi organik maddeler karıştırılıp kaynatılınca hayatın başlaması), bugün hayatın kökeni konusunda hiçbir tartışma olmazdı. Oysa bu konu evrimci biyologlar tarafından "çözülememiş bir muamma" olarak tanımlanmaktadır. Örneğin, bu alandaki en önemli isimlerden biri olan San Diego Scripps Enstitüsü'nden jeokimyacı Jeffrey Bada, Şubat 1998 tarihli *Earth* dergisinde şöyle yazmaktadır:

Bugün, 20. yüzyılı geride bırakırken, hala, 20. yüzyıla girdiğimizde sahip olduğumuz **en büyük çözülmemiş problemle karşı karşıyayız: Hayat yeryüzünde nasıl başladı?**[134]

Almanya'daki Johannes Gutenberg Üniversitesi Biyokimya Enstitüsü Başkanı Prof. Dr. Klaus Dose ise, aynı yılın *Interdisciplinary Science Reviews* dergisinde şu ifadede bulunmuştur:

Kimyasal ve moleküler evrim alanlarında, yaşamın kökeni konusunda otuz yılı aşkın bir süredir yürütülen tüm deneyler, yaşamın kökeni sorununa cevap bulmaktansa, sorunun ne kadar büyük olduğunun kavranmasına neden oldu. Şu anda bu konudaki **bütün teoriler ve deneyler ya bir çıkmaz sokak içinde bitiyor ya da bilgisizlik itiraflarıyla sonuçlanıyor.**[135]

Sorun, evrim teorisinin canlılığın kendi kendine, tesadüflerle, doğal olaylarla oluştuğunu iddia etmesidir. Oysa bu, Nobel ödüllü İngiliz bilim adamı Fred Hoyle'un ifadesiyle "bir hurda yığınına isabet eden kasırganın savurduğu parçalarla tesadüfen bir **Boeing 747 uçağının oluşması**" kadar imkansızdır. Yine Hoyle, bu bilimsel gerçeğin ortaya koyduğu sonucu şöyle izah eder:

Aslında, **yaşamın akıl sahibi bir varlık tarafından meydana getirildiği o kadar açıktır** ki, insan bu açık gerçeğin neden yaygın olarak kabul edilmediğini merak etmektedir. Bunun (kabul edilmemesinin) nedeni, bilimsel değil, psikolojiktir.[136]

Nitekim bugün pek çok bilim adamı, hayatın bilinçli bir biçimde planlandığını, yani yaratıldığını kabul etmektedir. Darwinizm'in ortaya attığı ve aslında 19. yüzyılın ilkel bilim düzeyinin bir sonucu olan "organik maddeleri karıştırın, kendi kendilerine hücre oluştururlar" şeklindeki iddia ise, bilim dışı bir batıl inanış durumundadır. Bilim, tüm canlıları Yüce Allah'ın kusursuzca yarattığı gerçeğini bir kez daha tasdik etmektedir.

SABAH GAZETESİNİN "SEÇİME DARWIN DAMGASI" BAŞLIKLI HABERİNDEKİ YANILGILAR

31 Ağustos 1999 tarihli *Sabah*'ta, "Seçime Darwin Damgası" başlıklı bir haber yayınlandı. Haberde, ABD'de yapılacak olan Başkanlık seçimlerinde, Demokrat Parti ve Muhafazakar Parti adaylarının canlıların kökeni hakkında farklı görüşler savunduğu bildiriliyordu. Bu haberiyle *Sabah*, ABD'de süregiden güncel bir tartışmayı okuyucularına aktarıyor görüntüsü çizdi.

Ancak haberde, gerçeklerle uyuşmayan bir kaç önemli hata vardı. Bu yanılgıları şöyle sıralayabiliriz:

Evrim Teorisini Bilimle Özdeş Sanma Yanılgısı

Sabah'ın haberinde "bilim adamları şokta" altbaşlığı ile şu satırlar yer alıyordu:

Darwin tartışmasının raflardan yeniden indirilip alevlendirilmesi, bilim adamlarını şoka soktu. Bilim adamları 21. yüzyıla girerken Amerika'nın komik duruma sokulduğunu belirtiyorlar. California Üniversitesi genetik uzmanlarından Francisco Ayala, 'Çocuklarımıza bilimi öğretemezsek, bilim ve teknoloji üzerine kurulu bu dünyada engellerle karşılaşırlar' şeklinde konuştu.

Bu satırlarda ve *Sabah*'ın haberinin genelinde verilen çok yanlış bir mesaj vardır: Evrimin "bilim adamları", yani tüm bilim dünyası tarafından kabul edildiği mesajı. *Sabah*, "bir kısım muhafazakarlar yaratılışı savunuyor, bilim adamları ise şok olmuş durumda"

derken, evrimin bilimsel bir gerçek olduğu ve dolayısıyla tüm bilim adamları tarafından kabul edildiği gibi gerçeklerle uyuşmayan bir mesaj vermektedir.

Oysa bu açık bir yanılgıdır. Evrimi savunanlar bilim dünyasının geneli değil, bazı bilim adamlarıdır. Diğer pek çok bilim adamı ise yaratılış gerçeğini savunmaktadır.

Yani evrim ve yaratılış konusundaki tartışma, sadece, "muhafazakarlar" ile "bilim adamları" arasında değil, bilim dünyasının kendi içinde de sürmektedir. Dahası, son 20-30 yıldır bu tartışmada somut deliller getiren, karşı tarafın iddialarını çürüten taraf, yaratılışı savunan taraftır.

Sabah gazetesinin haberinde kendisinden alıntı yapılan Francisco Ayala, zaten evrim teorisinin en koyu savunucularından biridir. Ama ne yazık ki *Sabah*'ın haberinde Ayala'nın görüşü tüm bilim dünyasının ortak kanaatinin ifadesi gibi yansıtılmıştır. Eğer sadece evrimcilerin görüşlerini almak yerine; Michael J. Behe, Philip Johnson, Michael Denton, Dean Kenyon, Charles Taxton, Siegfried Scherer gibi dünyaca üne sahip ve evrim teorisine karşı çıkan bilim adamlarından da görüş alınmış olsaydı, ortaya çok daha farklı bir tablo çıkacaktı.

Doğal Seleksiyonun Yeni Türler Oluşturduğunu Sanma Yanılgısı

Sabah'ın haberinde aynı zamanda Darwinizm'in teorik iddialarından da söz ediliyor ve özellikle doğal seleksiyon iddiası vurgulanıyordu. *Sabah* gazetesinin bu konudaki yorumu şöyleydi:

Darwin'in evrim teorisini destekleyen en önemli buluşu, doğal seleksiyondu. Yani doğa, bir tür içerisindeki fertlerden dayanıklı, güçlü ve üremeye elverişli olanların yaşamasına izin veriyor, diğerlerini ise ölüme terk ediyordu. Değişik hayvan türleri hep böyle oluşmuştu.

Bu satırlarda ifade edilen görüş "doğal seleksiyon yeni türler oluşturur" iddiasıdır. Ancak bu iddia hiçbir zaman bilimsel gözlemler tarafından doğrulanmamıştır. Bu gerçeği bugün evrim teorisini savunan pek çok bilim adamı da itiraf eder.

Önce doğal seleksiyon mekanizmasının neden yeni tür oluşturamayacağını mantıksal bir değerlendirmeyle bulalım. Doğal seleksiyon, *Sabah*'ın haberinde de yazıldığı gibi, güçlü ve içinde bulunduğu doğal şartlara uygun olan canlıların hayatta kalması demektir. Örneğin aslanlar tarafından tehdit edilen bir zebra sürüsünde, daha hızlı koşabilen zebralar hayatta kalacaktır. Ama hızlı koşan zebraların hayatta kalması demek, bu zebraların bir süre sonra bir başka türe dönüşecekleri, örneğin at haline gelecekleri anlamına gelmez. Doğal seleksiyon sadece bir canlı türü içindeki sakat, zayıf ya da çevre şartlarına uymayan bireylerin ayıklanmasına vesile olur. Yeni canlı türleri, yeni genetik bilgi ya da yeni organlar meydana getiremez.

Nitekim doğal seleksiyonun canlıları evrimleştirdiğine dair tek bir gözlemlenmiş delil yoktur. Bir evrimci olan İngiliz paleontolog Colin Patterson, bu gerçeği şöyle itiraf eder:

Hiç kimse doğal seleksiyon mekanizmalarıyla yeni bir tür üretememiştir. Hiç kimse böyle bir şeyin yakınına bile yaklaşamamıştır. Bugün neo-Darwinizmin en çok tartışılan konusu da budur.[137]

Dolayısıyla *Sabah*'ın haberinde yer alan "değişik hayvan türleri hep böyle (doğal seleksiyonla) oluşmuştu" cümlesi de gerçeklere aykırıdır.

Darwinizm'in Fosiller Tarafından Doğrulandığını Sanma Yanılgısı

Sabah'ın haberinde dile getirilen bir diğer iddia ise aşağıdaki cümlede ifade edildi:

Darwin'in teorisi insanın da maymundan geldiği tezlerini ortaya atıyor ve bunu fosil kayıtlarıyla doğruluyordu.

Bu iddianın gerçeklere aykırı olduğunu görmek için, çok basit bir araştırma dahi yeterlidir. Öncelikle evrim teorisinin Darwin'in zamanında fosiller yoluyla kanıtlandığını düşünmek komiktir; çünkü Darwin'in kendisi bunun aksini kabul etmiştir. *Türlerin Köken*i adlı kitabında, "fosiller sorunu"na özel bir bölüm ayırmış, *"Teorinin Sorunları"* (Difficulties on Theory) adlı kısımda ise şu itirafta bulunmuştur:

Eğer gerçekten türler öbür türlerden yavaş gelişmelerle türemişse, neden sayısız ara geçiş formuna rastlamıyoruz? Neden bütün doğa bir karmaşa halinde değil de, tam olarak tanımlanmış ve yerli yerinde?

Sayısız ara geçiş formu olmalı, fakat niçin yeryüzünün sayılamayacak kadar çok katmanında gömülü olarak bulamıyoruz... Niçin her jeolojik yapı ve her tabaka böyle bağlantılarla dolu değil? Jeoloji iyi derecelendirilmiş bir süreç ortaya çıkarmamaktadır ve belki de bu benim teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz olacaktır.[138]

Darwin'in "teorime karşı ileri sürülecek en büyük itiraz" dediği fosil kayıtları, o zamandan bu yana giderek daha da büyük bir sorun haline gelmiş bulunmaktadır. Bir başka evrimci paleontolog Mark Czarnecki şu yorumu yapar:

Teoriyi (evrimi) ispatlamanın önündeki büyük bir engel, her zaman için fosil kayıtları olmuştur... Bu kayıtlar hiçbir zaman için Darwin'in varsaydığı ara formların izlerini ortaya koymamıştır. Türler aniden oluşurlar ve yine aniden yok olurlar. Ve bu beklenmedik durum, türlerin Tanrı tarafından yaratıldığını savunan yaratılışçı argümana destek sağlamıştır.[139]

Fosil kayıtlarının evrime karşı oluşturduğu bu meydan okuyuş, "insanın evrimi" iddiası için de geçerlidir. Evrimciler farklı maymun türleri ile insan ırklarının kafataslarını ardarda dizerek çelişkili ve gerçek dışı "soyağaçları" oluştururlar. Ancak bu soyağaçları sadece varsayımlara dayalıdır ve evrime somut bir delil oluşturmamaktadır. Evrim teorisinin 20. yüzyıldaki önde gelen savunucularından biri olan Ernst Mayr, **"Homo sapiens'e (günümüz insanına) uzanan zincir gerçekte kayıptır"** diyerek bu gerçeği kabul eder.[140]

Paleoantropoloji hakkındaki önemli bir kitabın yazarı olan William Fix ise, şu yorumu yapar:

İnsanın kökeni hakkında hiçbir şüphe duymamamız gerektiğini söyleyen hala sayısız bilim adamı vardır, ancak tek eksiklikleri bir delillerinin olmamasıdır...[141]

Sabah gazetesi de sürekli olarak evrimden şüphe duyulmaması gerektiği yönünde telkinlerde bulunmaktadır. Ama tek eksiği, hiçbir delilinin olmayışıdır.

STAR GAZETESİNİN NEANDERTALLER'LE

İLGİLİ
"YAMYAMLIK" YANILGISI

30 Eylül 1999 tarihli *Star* gazetesinde "İnsanoğlunun atası sayılan Neandertaller'in yamyam olduğu ispatlandı" diye yazılıyordu. Oysa *Star*'ın haber kaynağı olan *Science* dergisi, sadece bu konuda bilimsel bir tartışma sürdüğünü ve çoğu bilim adamının "yamyam Neandertaller" tezini reddettiğini bildirmişti.

Star gazetesinin 30 Eylül 1999 tarihli sayısında "ATALARIMIZ YAMYAMMIŞ" başlıklı bir haber yayınlandı. *Star* Gazetesi, *Science* dergisinden aldığını iddia ettiği bilgilere dayanarak, şöyle yazıyordu:

Science dergisinde yayınlanan bir araştırmaya göre, Neandertaller yamyamdı. İnsanların atası Neandertaller'in insan yedikleri bilim çevrelerinde uzun süredir tartışılan bir konu. Fransa'nın Ardeche bölgesinde bir mağarada bilim adamlarının çalışmaları sonucunda bulunan kalıntılar bu tartışmaları sona erdirdi.

Yani *Star*'ın haberine göre, Fransa'nın Ardeche bölgesindeki bulgularla birlikte, tüm bilim dünyası Neandertal insanlarının yamyam olduklarını kabul etmişti. *Star* gazetesindeki bu haberin "insanın evrimi" masalını topluma empoze etmek için düzenlendiği açıkça belli oluyordu. Nitekim bu gerçeklerle uyuşmayan imaji pekiştirebilmek için, Neandertal insanlarıyla hiçbir ilgisi olmayan yarı maymun-yarı insan hayali bir varlığın çizimi de habere eklenmişti.

Oysa haberin gerçek kaynağına baktığımızda, durumun hiç de *Star* gazetesinde anlatıldığı gibi olmadığı görülmektedir. Neandertaller'in "yamyam" oldukları tezi, sadece bir kaç evrimci paleontolog tarafından savunulmakta, buna karşılık yine evrimci olan çok sayıda uzman ise bu teze şiddetle karşı çıkmaktadır.

Bu konudaki detaylı bilgiler, *Star* gazetesinin haber kaynağı olarak gösterdiği *Science* dergisinin 1 Ağustos 1997 tarihli sayısındaki bir makalede yer almaktadır. Makalede, Tim White ve Christy G. Turner II adlı fosil bilimcilerin "yamyam Neandertaller" teorisini savundukları, ancak çok sayıda bilim adamının da bu teze karşı çıktığı belirtilmektedir.

Örneğin *Cambridge Encyclopedia*'nın "yamyamlık" maddesinin yazarı olan arkeolog Paul Bahn; *The Man-Eating Myth: Anthropology and Anthropophagy* adlı kitabın yazarı ve New York Universitesi antropoloğu William Arens; Case Western Reserve Üniversitesi'nden fiziksel antropolog Mary Russell gibi uzmanlar "yamyam" Neandertaller tezini bilimsel dayanaklardan yoksun bulduklarını söylemişlerdir. Mary Russell, yamyamlık delili olarak gösterilen Neandertal kemiklerindeki darbe izlerinin, aslında bir ölü gömme rituelinin kalıntıları olabileceğini belirtmiştir. Aynı şekilde New Mexico Müzesi arkeoloğu Peter Bullock da yamyamlık iddilarına karşı çıkmış ve bunun sadece bir varsayım olduğunu vurgulamıştır.

Fransa'daki Ardeche bölgesindeki bulgular da *Star* gazetesinin yazdıklarının aksine, yamyamlık tezini ispatlamamaktadır.

Paul Bahn, Tim White'in "yamyamlık delili" saydığı izlerin, gerçekte farklı bir ölü gömme rituelinin, bir savaşın ya da benzeri bir silahlı arbedenin izleri olabileceğini açıklamaktadır.

New Mexico Universitesi arkeoloğu Peter Y. Bullock ise, *Science* dergisinin 1 Ağustos 1997 tarihli sayısında yayınlanan okuyucu mektubunda, Turner ve White tarafından ortaya atılan "yamyam Neandertaller" tezi hakkında şunları söylemiştir:

Turner ve White tarafından ortaya atılan tarih öncesi yamyamlık teorileri sadece bir teori olarak kalmaya devam etmektedir. Bu araştırmacılar eldeki bulguları gerçek içeriklerinden farklı olarak yorumlamaktadırlar. Kullandıkları analiz yöntemleri taraflıdır. İnsanlarla havyanların kemikler üzerinde bırakabilecekleri izleri ayırdederken kullandıkları kriterlerde kuşkuludur. Bazı insan kemiklerinin diğer insanlar tarafından değişime uğratıldıkları doğrudur, ama bunlar savaş, idam ve ölü gömme törenleri gibi yamyamlıktan çok daha farklı nedenlerle açıklanabilir. Bu araştırmacıların kemiklerde bulduklarını söyledikleri "kazanda kaynatma izleri"nin önemli bir bölümü ise, yırtıcı hayvanlar tarafından yapılmış tahribatlardır.

Tüm bunlar, "yamyam Neandertaller" teorisinin sadece bir kaç evrimci araştırmacı tarafından savunulan, ama somut bir delili bulunmayan bir varsayım olduğunu göstermektedir. *Science* dergisi bu konudaki tartışmaları gündeme getirmiştir.

Ama ne yazık ki *Star* gazetesi, "atalarımızın yamyam oldukları ispatlandı" gibi son derece gerçek dışı bir haberle okuyucularını yanlış yönlendirmektedir.

Öte yandan *Star* gazetesinin Neandertaller'i "günümüz insanının atası" olarak göstermesi de büyük bir yanılgıdır.

Neandertaller'in sadece kaybolmuş bir insan ırkı olduğunu bugün evrimciler dahi kabul etmektedirler. Bulgular, Neandertaller'in ölülerini gömdüklerini, çeşitli müzik aletleri yaptıklarını ve gelişmiş bir kültürü paylaştıklarını açıkça göstermektedir. (Detaylı bilgi için bakınız; *Evrim Aldatmacası*, Harun Yahya)

Aslında evrimci medya kuruluşlarının, Darwinizm'i savunmak adına bu gibi asparagas haberlere rağbet etmeleri, evrim teorisinin ne denli dayanaksız bir iddia olduğunun da açık bir göstergesidir.

SN. TÜRKER ALKAN'IN EVRİM TEORİSİYLE İLGİLİ YANILGILARI

28 Mayıs 2000 tarihli *Radikal* Gazetesi'nde, Sayın Türker Alkan'ın **"Konuşan Hayvanlar"** başlıklı bir yazısı yayınlandı. Sayın Alkan yazısında, evrim teorisini savunanlar ve evrim teorisine karşı çıkarak Yaratılış Gerçeğini savunanlar arasındaki tartışmaları konu edinmiş ve bu konudaki kişisel görüşlerine yer vermişti. Yazıda, katıldığımız, ılımlı ve sağduyulu bir yaklaşım olarak gördüğümüz noktaların bulunmasının yanısıra, Sayın Alkan'ın bazı konularda yanılgı içinde olduğunu ve bu yanılgılarının açıklanması gerektiğini düşünüyoruz.

Yaratılış, Bilimsel Araştırma ve Bulgularla İspatlanmış Açık Bir Gerçektir

Sayın Alkan yazısında, evrimcilerle yaratılışı savunanlar arasındaki tartışmaların gereksiz olduğunu, çünkü evrim teorisini savunmanın Allah'ın varlığını inkar etmeyi gerektirmediğini söylemiştir. Burada açıklanması gereken çok önemli nokta şudur:

Evrimi savunanlar ile yaratılışı savunanlar arasındaki temel farklılık, "canlılar ayrı ayrı mı ortaya çıktılar, yoksa birbirlerinden gelişerek mi ortaya çıktılar" sorusu değildir. Bu soru, asıl konunun sonucu olarak ortaya çıkan bir yan konudur. **Asıl konu, "canlılar tesadüflerle ve doğa olaylarıyla mı oluştular, yoksa bilinçli bir şekilde mi yaratıldılar" sorusudur.** Bu konuda ise bilimsel bulgular "canlılık tesadüflerle ve doğal etkenlerle oluştu" şeklindeki cevabı kesin olarak reddetmektedir. Çünkü canlılıkta olağanüstü derece kompleks düzen ve plan örnekleri bulunmaktadır. Tek bir canlı hücresi dahi, "tesadüfle oluşmak" kavramını tamamen geçersiz kılan büyük bir yaratılış harikasıdır. Evrimcilerin canlılığın ve canlı sistemlerin kökenini tesadüflerle açıklama çabası da tamamen hayalkırıklığı ve yenilgiyle sonuçlanmıştır.

Canlılıktaki söz konusu üstün düzen ve plan, elbette ki tüm canlıları üstün bir akıl ve bilgiyle Yüce Allah'ın yarattığı gerçeğini göstermektedir ki, "yaratılış"ın manası da budur.

Yaratılışın, varlığı açık olduğuna göre, geriye, canlıların nasıl bir süreç içinde yaratıldıkları sorusu kalmaktadır. Sayın Alkan'ın bahsettiği ve "canlılar birbirlerinden evrimleşmiş olsalar bile bu yaratılış olamaz mı" şeklindeki mantık, bu soruyla ilgilidir.

Eğer Allah dileseydi canlıları evrimsel bir süreçle de yoktan var etmiş olabilirdi. Eğer bilim, canlıların evrimleşerek birbirlerinden türediklerini ispatlamış olsaydı, biz de o zaman "Allah canlılığı evrimi kullanarak yaratmıştır" diyebilirdik.

Örneğin, kuşların sürüngenlerden evrimleşerek oluştuklarına dair bir delil bulunsaydı, "Allah, 'OL' emriyle, sürüngenleri bir kuşa dönüştürmüştür" derdik. Çünkü sonuçta her iki canlı da rastlantılarla açıklanamayacak kadar kusursuz düzenle dolu bedenlere sahiptir. Bu düzenlerin birbirine dönüşmesi de -eğer böyle bir şey olsaydı- ancak bir başka yaratılış delili olurdu.

Ancak, bilimsel veriler (özellikle fosil kayıtları ve karşılaştırmalı anatomi) bunun aksini göstermektedir; çünkü dünya üzerinde evrimsel bir sürecin yaşandığına dair hiçbir delil

yoktur. Fosil kayıtları, farklı canlı sınıflarının küçük kademelerle birbirlerinden evrimleşerek ortaya çıktıklarını değil, aksine çok farklı canlı sınıflarının kendilerine benzer hiçbir ataları olmadan bir anda ve özgün yapılarıyla ortaya çıktıklarını göstermektedir. Ne sürüngenler kuşlara dönüşmüş, ne de balıklar kara canlısı haline gelmiştir. Her canlı sınıflaması kendi özellikleriyle ayrı ayrı yaratılmıştır.

Türler Arasındaki Genetik Benzerlikler Evrime Delil Oluşturmaz

Sayın Türker Alkan, yazısında ayrıca, şempanzelerin genlerinin insan genleri ile % 99 benzerlik gösterdiğini ve bunun şempanzenin bir gorilden çok insana daha yakın olduğunun ve dolayısıyla evrim teorisinin bir delili olduğunu savunmuştur. Bu da evrimcilerin, halkın bu konulardaki bilgisizliğinden faydalanarak ortaya attıkları "sahte" bir delildir. Ve sanırız Sayın Alkan da konuyla ilgili pek fazla araştırma imkanı olmadığı için bu benzerlikten dolayı önemli bir yanılgıya düşmüştür.

Yeryüzünde yaşayan canlıların genetik benzerlikler göstermeleri son derece olağandır, çünkü canlıların yapıtaşları birbiriyle aynıdır. Ancak bu, onların ortak bir atadan evrimleştiklerinin bir delili olamaz. Bu konu ile ilgili detaylı açıklamalar "Sayın Yalçın Doğan'ın Darwinizm Hakkındaki Yanılgıları" başlıklı bölümde verilmiştir. Bu nedenle burada tekrar edilmeyecektir.

Sonuç

Kısacası, Sayın Türker Alkan'ın evrim teorisine kendince delil olarak belirttiği hususların hiçbiri teoriye delil oluşturmamaktadır. Sayın Alkan'ın önerdiği "hem evrimi hem de yaratılışı kabul etmek" şeklindeki yaklaşım ise, evrimin bilimsel bir değeri olmaması nedeniyle yanlıştır. Zaten kendisinin gösterdiği bu ılımlı yaklaşım evrim teorisini savunan çoğu kimse tarafından da kabul gören bir yaklaşım değildir. Aksine Darwinistlerin ezici bir çoğunluğu, Darwinizm'in aynı zamanda ateizm anlamına geldiğinin bilincindedirler ve zaten ateist oldukları için Darwinizm'i körü körüne savunmaktadırlar.

Bu kişiler, söz konusu ideolojileri uğruna, bilimsel olarak geçersizliği ispatlanmış olmasına rağmen evrim teorisini savunmakta ve çeşitli kelime oyunları ve hilelerle evrim teorisini doğruluğu kesinleşmiş bir teori olarak halka sunmaktadırlar. Ancak, insanların evrimcilerin bu aldatmacalarına kanmamaları, en azından doğru ve ön yargısız bilgiye ulaşabilmeleri için, aydın, ılımlı ve sağduyulu kişilerin, her türlü bilgiyi araştırıp vicdanları ve sağduyuları doğrultusunda karar vererek, bu bilgileri halka ulaştırmaları kuşkusuz 21. yüzyılın en büyük ve en önemli hizmetlerinden biri olacaktır.

EVRENSEL GAZETESİNİN KULAĞIN EVRİMİ İLE İLGİLİ YANILGILARI

Bugün insanoğlu tüm akıl, bilgi ve teknoloji birikimiyle tek bir canlı hücre dahi üretmeyi başaramıyor. Böyleyken doğadaki milyonlarca farklı canlı türünün sadece tesadüflere dayalı bir süreç sonucunda ortaya çıktıklarını iddia etmek, yani evrim teorisini

savunmak, moleküler biyolog Michael Denton'ın ifadesiyle "insan aklına yönelik bir saldırıdır".

Bu nedenle evrim yanılgısını savunanlar, sürekli olarak ya ciddi bilimsel hatalar ya da yargı bozuklukları sergiliyorlar. Bu yazıda, söz konusu evrimci yanılgıların ulusal medyadaki bazı güncel örneklerini inceleyeceğiz.

"Kulağın Evrimi" Yanılgısı

Evrimcilerin, özellikle de konu hakında yeterli bilgileri olmadığı halde teoriye körü körüne inananların ilginç bir özelliği, evrim teorisiyle hiçbir ilgisi olmayan konuları kendi lehlerinde sözde bir delil saymalarıdır. Bunun bir örneği, Veysel Atayman adlı evrimci yazarın, *Evrensel* gazetesinin 13 Haziran 1999 tarihli Pazar ekinde yayınlanan "Maddeci 'Madde', Evrimci Madde" başlıklı yazısında sergilendi. Atayman evrimin kendince "delilleri"nden söz ederken şöyle yazıyordu:

İşitme organımız kulağımız da, derimiz dediğimiz, endoderm ve egzoderm tabakalarının evrimi sonucunda oluştu. (Hala bas sesleri karnımızın derisinde hissetmemiz bir kanıt!)

Ses dediğimiz kavram, gerçekte havada yayılan birtakım titreşimlerdir. Kulağımız, olağanüstü derecede kompleks sistemi sayesinde, bu ses titreşimlerini frekanslarına göre elektrik sinyallerine çevirir. Bu elektrik sinyallerinin beynimizde yorumlanmasıyla da ses oluşur.

Titreşim fiziksel bir etki olduğuna göre, dokunma duyumuz tarafından da algılanabilir. Dolayısıyla yüksek ve bas bir sesi, elbette fiziksel olarak da hissedebiliriz. Dahası, bu sesler cisimleri de fiziksel olarak etkiler. Çok güçlü kolonların kullanıldığı bir odada pencere camlarının kırılması bunun bir örneğidir.

İlginç olan, evrimci yazar Atayman'ın bunları "kulağın evrimi"ne bir delil sanmasıdır. Atayman, **"kulak ses titreşimini algılar, derimiz de bu titreşimden etkilenir, demek ki kulak deriden evrimleşmiştir"** diye çarpık bir mantık yürütmektedir. Eğer Veysel Atayman'ın bu çelişkili mantığı ile düşünürsek "kulak ses titreşimini algılar, pencere camı da bu titreşimden etkilenir, demek ki kulak pencere camından evrimleşmiştir" diye de düşünebiliriz. Yanlış mantık örgüleri kurmaya başladıktan sonra, akıl dışı teoriler üretmenin bir sınırı yoktur.

Eğer Atayman ya da bir başka evrimci gerçekten kulağın evrimle oluştuğuna inanıyor ve buna delil göstermek istiyorsa, bu tür ilgisiz benzetmeler değil, gerçek bilimsel deliller sunmalıdır. Kulak kepçesinin ses yükseltme özelliğinin, kulak zarı hassasiyetinin, orta kulaktaki üç hassas kemikçiğin, iç kulaktaki "salyangoz" adlı içi özel bir sıvıyla dolu organın, bu organın yüzeyinde bulunan ve sıvı içindeki titreşimleri algılayarak bu titreşimlere göre elektrik sinyali üreten onbinlerce alıcı hücrenin ve kulak içindeki daha yüzlerce hassas dengenin nasıl olup da "tesadüfen" oluştuğunu açıklamalıdır. Ama bir açıklama yapamazlar, çünkü böyle bir açıklama yoktur. Bu konuda biraz daha bilgi sahibi olan evrimciler, kendilerini komik duruma düşürecek örnekler vermektense, susmayı tercih etmektedir.

Evrimi Bir "Tercih Meselesi" Sanma Yanılgısı

Evrimci yazar Veysel Atayman'ın bir diğer yanılgısı ise, yaratılış ve evrimi, insanların genel dünya görüşlerine göre tercih edebilecekleri iki farklı bakış açısı olarak göstermeye çalışmasıdır.

Veysel Atayman *Evrensel* gazetesinin 13 Haziran 1999 tarihli Pazar ekindeki yazısında bir balığın çevreye uyumu konusu örnek vermektedir. Oysa bir balığın rengi ve biçiminin nasıl oluştuğu sorusu, doğrudan bilimsel verilere bakarak değerlendirilecek ve cevabı bulunabilecek bir sorudur. Bir balığı ya da başka bir canlı türünü incelediğimizde, bu varlıklarda hiçbir doğa olayıyla ya da kendi iradeleriyle açıklanamayacak düzen ve plan bulunduğunu görürüz. Her düzen, bu düzeni meydana getiren bilinçli bir iradenin varlığını gösterir. Bu da canlılığı Yüce Allah'ın yarattığının bir ispatıdır.

Atayman, yaratılışa inanmayı kendince bir "tercih meselesi" gibi göstermeye çalışmakla, bu gerçeği gizlemek istemektedir. Eğer aynı mantığı kullanırsak, "bir insan bir kitaba baktığında, 'bu kitap ne kadar güzel yazılmış' der, bir diğeri ise 'kitap kendi kendini ne güzel yazmış' diye düşünür" gibi bir cümle de yazabiliriz. Ancak açıktır ki, bu iki açıklamanın sadece birincisi doğrudur, ikincisi ise akıl dışı bir safsatadır. İşte Atayman'ın verdiği balık örneğindeki evrimci mantık da aynı derecede saçmadır. Çünkü hiçbir balık kendi renklerini ve biçimini belirlemez, yani kendisini yaratamaz. Kendi biçim ve renginin farkında bile değildir ki, onları düzenlesin. Açıktır ki bunu üstün güç sahibi olan Allah yaratmıştır. Bu bir "tercih meselesi" değil, akıl ve bilimin ortaya koyduğu apaçık bir gerçektir.

AYYILDIZ GAZETESİNDEKİ "NEANDERTALLER ARAMIZDA" YAZISINDAKİ YANILGILAR

Yayın hayatı kısa süren *Ayyıldız* gazetesinin 1 Ekim 1999 tarihli sayısında, Sayın İskender Öksüz'ün köşesinde, "Neandertaller Aramızda" başlıklı bir yazı yayınlandı. Sayın Öksüz, yazısının genelinde Neandertal insanlarını evrimci bir bakış açısıyla yorumlamıştı. Neandertal ırkının, günümüz insanına göre ilkel olduğunu, soyut kavramları içermeyen sadece 100-200 kelimelik ilkel bir dil konuşabildiğini, hiçbir sanat ve kültüre sahip olmadığını öne sürmüştü.

Sayın Öksüz saydığı tüm bu iddialara bir kaynak belirtmemişti, ancak anlaşılan "insanın evrimi" iddiasını savunan ve bu iddiaya dayalı senaryolar üreten bir kitap okumuş ve bu kitabın etkisi altında kalarak Neandertaller'i "ilkel insan" olarak tasavvur etmişti.

Sayın Öksüz'ün Neandertaller hakkındaki iddiaları gerçekten de uzun bir zaman evrimci çevreler tarafından savunulmuştur. Oysa son yılların bilimsel bulguları, bu iddiaları çürütmüş ve Neandertaller'in zeka ve kültür yönünden bizlerden farklı olmadığını göstermiş bulunmaktadır.

Neandertaller'in Dili

Öncelikle Neandertaller'in anatomik yönden hiçbir "ilkel" yapıları yoktur. Bu konuda önde gelen bir otorite sayılan New Mexico Üniversitesi'nden paleoantropolog Erik Trinkaus şöyle yazar:

Neandertal kalıntıları ve modern insan kemikleri arasında yapılan ayrıntılı karşılaştırmalar göstermektedir ki, Neandertaller'in anatomisinde, ya da hareket, alet kullanımı, zeka seviyesi veya konuşma kabiliyeti gibi özelliklerinde modern insanlardan aşağı sayılabilecek hiçbir şey yoktur.[142]

Neandertaller'in anatomik yapıları, gerek beyin bölümleri gerekse boğaz-yutak-çene gibi organları, bu insanların konuşma yeteneği açısından bizden hiçbir eksiklikleri olmadığını göstermektedir. Sayın İskender Öksüz'ün yararlandığı kaynak da bunu kabul etmek durumunda kalmakta, ama sonra "Neandertaller'in dilleri çok basitti, sadece 100-200 kelime konuşabiliyorlardı" demektedir. Oysa bu iddia, hiçbir bilimsel dayanağı olmayan hayali bir yorumdan ibarettir.

Çünkü Neandertaller hakkındaki bilgi kaynağımız fosil kayıtlarıdır ve bir fosile bakılarak onun "kelime haznesi" tespit edilemez! "100-200 kelimelik ilkel dil" iddiası, Neandertaller'in konuşabildiklerini gösteren fosil bulguları karşısında köşeye sıkışan evrimcilerin, "ilkel Neandertaller" efsanesini koruyabilmek için ortaya attıkları boş bir masaldır.

Neandertaller'in Müzik Zevki

Sayın Öksüz Neandertaller'in sanattan yoksun olduklarını da yazmıştır. Oysa bu iddiayı geçersiz kılan çok açık deliller vardır. Bunun çok çarpıcı bir örneği, Neandertal insanlarına ait olan kemikten yapılmış bir flüttür.

Bir ayının uyluk kemiğinden yapılmış olan söz konusu flüt, arkeolog Ivan Turk tarafından 1995 Temmuz'unda Kuzey Yugoslavya'daki bir mağarada bulunmuştur. Daha sonra da bir müzikolog olan Bob Fink, flütü analiz etmiştir. Fink, karbon testine göre yaşının 43.000 ile 67.000 yıl arasında olduğu düşünülen bu aletin, 4 nota çıkardığını ve flütte yarım ve tam tonların da olduğunu tespit etmiştir. Bu keşif, Neandertaller'in Batı müziğinin temel formu olan yedi nota ölçüsünü kullandıklarını göstermektedir. Flütü inceleyen Fink, "eski flütün üzerindeki ikinci ve üçüncü delikler arasındaki mesafenin, üçüncü ve dördüncü delikler arasındaki mesafenin iki katı" olduğunu belirtmektedir. Bunun anlamı birinci mesafenin tam notayı, ona komşu olan mesafenin de yarım notayı temsil ettiğidir. "Bu üç nota inkar edilemez bir şekilde diatonik bir ölçekteki gibi ses çıkarır" diyen Fink, Neandertaller'in müzik kulağı ve bilgisi olan insanlar olduğunu ortaya koymuştur.[143]

Neandertal Kültüründen Örnekler

Diğer bazı fosil bulguları, Neandertaller'in ölülerini gömdüklerini, hastalarına baktıklarını, kolye ve benzeri takı eşyaları kullandıklarını göstermektedir.[144]

Öte yandan fosil kazıları sırasında Neandertal insanları tarafından kullanıldığı tespit edilen 30 bin yıllık bir dikiş iğnesi de bulunmuştur. Kemikten yapılmış olan bu iğne son derece düzgündür ve iplik geçirilmesi için açılmış bir deliğe sahiptir.[145] Elbette dikiş iğnesine ihtiyaç duyacak bir giyim-kuşam kültürüne sahip olan insanlar "'ilkel" sayılamaz.

Neandertallerin Aletleri

Neandertaller'in alet yapma yetenekleri hakkında yapılan en kapsamlı araştırma New

Mexico Üniversitesi'nde antropoloji ve arkeoloji profesörü olan Steven L. Kuhn ve Mary C. Stiner'a aittir. İki bilim adamı da evrim teorisini savunmalarına rağmen, yaptıkları arkeolojik araştırmalar ve analizler sonucu, İtalya'nın güneybatı sahilindeki mağaralarda binlerce yıl yaşamış olan Neandertaller'in, günümüz insanı gibi kompleks bir düşünce yapısı gerektiren faaliyetlerde bulunduklarını ortaya koymuşlardır.[146]

Kuhn ve Stiner bu mağaralarda çeşitli aletler bulmuşlardır. Buluntular, mızrak uçları da dahil olmak üzere kesici türden sivri uçludur ve dikkatli bir şekilde çakmaktaşının kenarlarındaki katmanların yontulmasıyla yapılmıştır. Böyle sivri uçlar meydana getirecek şekilde katmanları yontmak, kuşkusuz zeka ve beceri gerektiren bir işlemdir. Bu işlemdeki en önemli problemlerden biri kayaların ucundaki baskılar sonucu meydana gelen kırılmalardır. Bu yüzden işlemi yapan kişi, bir dahaki sefere uçları doğru muhafaza edebilmek için "ne kadar vurmalıyım" ya da eğri bir alet yapıyorsa "ne kadar eğriltmem gerekir" diye karar vermek ve kendi kendine ince bir hesap yapmak durumundadır.

California Üniversitesi'nden Margaret Conkey Neandertaller'den önceki dönemlere ait olan aletlerin dahi ne yaptığının bilincinde olan zeki topluluklar tarafından yapıldığını şöyle anlatmaktadır:

Arkaik insanların elleriyle yaptıkları nesnelere bakacak olursanız, hiç de acemi işi şeyler olmadıklarını görürsünüz. Arkaik insanlar kullandıkları malzemenin nasıl bir şey olduğunun ve nasıl bir dünyada yaşadıklarının bilincindedirler.[147]

Sonuç

Kısacası, bilimsel bulgular, Neandertaller'in zeka ve kültür düzeyi yönünden bizlerden farkı olmayan bir insan ırkı olduğunu göstermektedir. Bu ırk, diğer ırklarla karışıp asimile olarak ya da bilinmeyen bir şekilde tükenerek tarih sahnesinden çekilmiştir. Ama hiçbir şekilde "ilkel", "yarı maymun" vs. değildir. Çünkü Neandertaller de, aynen bizler gibi, insan olarak yaratılmıştır.

SHOW DERGİSİNİN EVRİMCİ BAKIŞ AÇISI VE HOMO ERECTUS YANILGISI

Aylık *SHOW* dergisinin Aralık 1999 sayısında, "İnsanoğlu Yeryüzüne Nasıl Yayıldı" başlıklı bir yazı yer alıyordu. Yazıda eski bir insan ırkı olan Homo erectus'tan söz ediliyordu. Ancak Homo erectus hakkındaki bilgiler tamamen evrimci bir bakış açısı ve üslupla yorumlanıyor, dahası konu hakkında pek çok önemli bilgi hatası sergileniyordu. Aslında bu yazıyı kaleme alan *SHOW* dergisi muhabirinin konuyu ciddi bir biçimde araştırmadığı, sadece evrimci bir imaj oluşturmak istediği açıktı. Öncelikle haberde kullanılan resimlerin büyük bölümünün konuyla ilgisi yoktu. Sadece Homo erectus'u konu alan yazının etrafına; uzayda gezinen biyonik bir insan çizimi, insan beyninin yapısıyla ilgili bir şema, "düşünen bilim adamı" fotoğrafları, önlerine yerleştirilmiş bilgisayarlarla oynayan şempanzeler, büyükçe bir memeli hayvanın fosilini inceleyen bir paleontolog ve insan vücudundaki farklı ısı bölgelerini gösteren bir şema gibi konuyla hiçbir ilgisi olmayan resimler serpiştirilmişti. Homo erectus'u temsil ettiği sanılarak yazıya eklenmiş bir kafatası rekonstrüksiyonu resmi ise, Homo erectus'u değil Neandertal insanını konu alan ve geçtiğimiz yıllarda *National*

Geographic dergisinde yayınlanmış bir resimdi.

Yazının içinde de önemli bilgi hataları vardı. Homo erectus'un ilk olarak 3.5 milyon yıl önce Afrika'da ortaya çıktığı yazılmıştı. Oysa gerçekte bilinen en eski Homo erectus kalıntıları 2 milyon yıldan daha geriye gitmemektedir. Evrimciler tarafından 3.5 milyon yıl öncesinde Afrika'da yaşadığı kabul edilen canlılar, Australopithecus sınıflamasına ait farklı türlerde maymunlardır. Kısacası *SHOW* dergisindeki "İnsanoğlu Yeryüzüne Nasıl Yayıldı" başlıklı yazı, medyadaki diğer benzeri evrimci propaganda örnekleri gibi, ciddi yanlışlara ve yüzeysel bir yaklaşıma dayanıyordu. Zaten yazıda, Homo erectus hakkındaki farklı ve çelişkili evrimci görüşlerin dile getirilmesinden başka bir şey yapılmamıştı.

Homo erectus'un gerçek bir insan olduğu, günümüz insanı ile farklılıkların sadece ırksal farklılıklardan kaynaklandığı ile ilgili bilgiler, "**8 Eylül 1999 Tarihli *Hürriyet* Gazetesindeki Yanılgı**" başlığı altında detaylı olarak anlatıldığı için burada tekrar edilmeyecektir.

TIG DERGİSİNDE GÖRÜLDÜĞÜ GİBİ EVRİMCİLERİN KAMBRİYEN ÇIKMAZI BÜYÜYOR

Ünlü bilim dergisi *TIG*, Şubat 1999 tarihli sayısında evrim teorisinin büyük açmazlarından biri olan Kambriyen devri fosillerini ele aldı. Kanada'daki British Columbia eyaletinde yer alan Burgess Shale adlı fosil yatağındaki fosillerin konu edildiği yazıda, bu bölgedeki fosil bulgularının evrimciler tarafından asla açıklanamadığı kabul ediliyordu.

Burgess Shale'deki söz konusu fosil yatağı, çağımızın önemli paleontolojik bulgularından biri sayılıyor. Bu bölgedeki fosil canlıların özelliği, çok farklı türlere ait olmaları ve önceki tabakalarda hiçbir ataları olmadan, bir anda ortaya çıkmaları.

Oysa bilindiği gibi evrim teorisi, tüm canlı türlerinin, daha önce yaşamış başka türlerden kademeli olarak evrimleştiklerini iddia ediyor. Burgess Shale fosilleri ve benzeri paleontolojik bulgular ise, farklı canlı türlerinin bu iddianın tam aksine, yeryüzünde hiçbir ataları olmadan bir anda ve kusursuz biçimde ortaya çıktıklarını gösteriyor.

TIG dergisi, Darwinizm'in önündeki bu büyük paleontolojik sorunu şöyle ifade ediyor:

Küçük bir mekanda bulunmuş olan bu fosillerin, evrim biyolojisindeki bu büyük sorunla ilgili kızgın tartışmanın tam merkezinde yer alması oldukça garip gözükebilir. Fakat bu hararetli tartışmalara neden olan şey, Kambriyen Devrinde yaşayan hayvanların fosil kayıtlarında şaşırtıcı bir bollukta ve birdenbire belirmeleridir. Radyometrik tarihlendirmelerin daha kesin sonuçları ya da giderek artan yeni fosil bulguları ise, sadece bu biyolojik devrimin aniliğini ve alanını keskinleştirmiştir. Yeryüzünün yaşam potasındaki bu değişimin büyüklüğü bir açıklama gerektirmektedir. Şu ana kadar birçok tez ileri sürülmüş olsa da, genel fikir hiçbirinin ikna edici olmadığıdır.

"Hiçbiri ikna edici olmayan" bu fikirler, elbette evrimcilere ait. *TIG* dergisi bu konuda iki evrimci otoriteden sözediyor: Stephen J. Gould ve Simon Conway Morris. Her ikisi de Burgess Shale'deki "aniden ortaya çıkışı", evrime göre kendilerince açıklayabilmek için birer

kitap yazmışlar. Gould'un kitabı *Wonderful Life*, Morris'inki ise *The Burgess Shale and the Rise of Animals* adını taşıyor. Ancak bu iki otorite de, *TIG* dergisinin vurguladığı gibi, ne Burgess Shale fosillerini ne de genel olarak Kambriyen Devre ait diğer fosil kayıtlarını bir türlü açıklayamıyorlar.

Fosil kayıtlarının ortaya koyduğu gerçek sonuç ise, evrime körü körüne bağlananlar dışında, herkes tarafından görülecek kadar açık: Fosiller canlıların yeryüzünde hep bir anda ve kusursuz bir biçimde ortaya çıktıklarını gösteriyor. Bu ise, tüm canlı türlerini Allah'ın ayrı ayrı yaratmış olduğunun açık bir kanıtıdır.

BAZI GAZETELERDE YER ALAN "MİTOKONDRİYEL HAVVA" TEZİNDEKİ YANILGILAR

Son günlerde bazı gazetelerde "Adem ve Havva Hiç Buluşmamış" gibi başlıklarla bazı haberler yayınlanmıştır. Bu haberlerde -tam da ne olduğu anlaşılamadan- sözü edilen iddia, evrimciler tarafından ortaya atılan ve "Mitokondriyel Havva" tezi olarak bilinen bir varsayımdır.

"Mitokondriyel Havva" Tezi Nedir?

Günümüzün popüler bilimsel terimleri, evrime sözde bilimsel kılıf uydurmada sık kullanılır. Bunlardan DNA da evrimcilere bu yönde malzeme olmaktadır.

DNA çekirdekte bulunmasının yanında, enerji üretim merkezleri olan mitokondrilerde de bulunur. Çekirdekteki DNA, anne ile babadan gelen DNA'ların birleşmesi sonucu oluşurken, mitokondrideki DNA'nın kaynağı ise yalnızca annedir. Bu noktadan hareketle, sizin mitokondriyel DNA'nız annenizinkiyle aynı, annenizinki de anneannenizinkiyle aynıdır. Bu yöntemle iz sürerek kökenimiz araştırılabilir.

"Mitokondriyel Havva" tezi ise, söz konusu bilimsel gerçeği evrim teorisinin dogmalarına göre yorumlayarak ortaya atılmış bir varsayımdır. Birkaç evrimci bilim adamı, kökenimizin şempanze olduğu iddiasını sanki tartışmasız kanıtlanmış bir gerçekmiş gibi sunarak, ilk insansı canlının mitokondriyel DNA'sının şempanze DNA'sı olduğunu iddia etmiştir. İddialarına göre yüzbinlerce yıl içinde rastgele mutasyonlar, şempanze DNA'sını bizim şu anki mitokondriyel DNA'mıza dönüştürmüştür. Bu önyargıdan hareketle mevcut evrim soyağacının hangi tarihte nerede başladığını belirlemeye çalışmışlardır.

Oysa söz konusu çalışmada kullanılan metodun tarafsız bir bilimsel gözle incelendiğinde, ilk insanlara ait tarih ya da coğrafi yer belirlemede kullanılamayacağı kolayca görülür.

Tezin Yükselişi ve Çöküşü

İlk olarak 1987 yılında ortaya atılan bu tez, daha sonra 1992 yılında da doğrulanmaya çalışıldı. Bu teoriyi ilk olarak ileri süren Berkeleyli biyokimyacılar Wilson, Rebecca Cann ve Mark Stoneking, üç temel ön yargı ve kanıtlanması imkansız tahminlerden yola çıktılar:

1- Mitokondriyel DNA'nın kökeni, "hominid"lere, yani maymunsu canlılara dayanıyordu.

2-Mitokondriyel-DNA'da mutasyonlarla düzenli değişiklikler olmalıydı.

3-Bu mutasyonlar sabit bir hızda, yani hep meydana gelmeliydi.

Bu tahminleri temel alan araştırmacılar, sözde evrim sürecinde türlerin hangi hızda değiştiğini gösterecek olan, *"moleküler saat"*e ulaşabileceklerine inanıyorlardı. Aslında bu programı yazanların yaptıkları, daha en baştan varılmak istenen sonuca göre çalışmalarını yönlendirmekti.

Dayandıkları varsayımlar, varlığı kanıtlanamayan, deney ve gözlemle bile örneklendirilememiş olan iddialardı. (Gerçekte mutasyon, bir canlı yapıda sadece düzensizliğe ve ölüme neden olduğu gözlemlenmiş DNA bozulmasıdır. Mutasyonlar canlıyı daha üst bir düzeye taşıyan herhangi bir ilerlemeye asla sebep olmaz.)

Evrimci araştırmacılar ön yargılarını kamufle edeceğini umdukları bir bilgisayar programı geliştirdiler. Program hayali evrim sürecinin en direkt ve verimli yolu takip ettiği yargısı temel alınarak yapılmıştı. Oysa bu, evrim teorisinin temel varsayımlarına bile aykırı olan hayali bir tablodur.

Nitekim bu tezin bilimsel bir değer taşımadığı, evrim teorisini savunan pek çok bilim adamı tarafından dahi kabul edildi. Ünlü *Nature* dergisinin editör kurulundan Henry Gee, *"Afrika Cenneti Üzerindeki İstatistiksel Bulut"* adlı yazısında **mtDNA çalışması sonuçlarını "süprüntü" olarak değerlendirdi.**[148] Gee'nin yazısında mevcut 136 mtDNA serisi ele alındığında, çizilen soy ağaçlarının sayısının 1 milyarı geçtiği bildiriliyordu. Yani yapılan bu çalışmada bu 1 milyar kadar tesadüfi soy ağacı görmezlikten gelinmiş ancak şempanze-insan arasında sözde evrim olduğu varsayımına uygun olan tek soyağacı seçilmişti.

Washington Üniversitesi'nden genetikçi Alan Templeton da DNA serilerinden yola çıkarak günümüz insanının kökeni için bir **tarih belirlemenin imkansız olduğunu** bildirdi. Çünkü DNA'lar insan toplulukları arasında bile oldukça fazla harmanlanmıştır.[149] Bu, matematiksel olarak bakıldığında soyağacında tek bir insana ait mtDNA'yı ayırd etmenin imkansız olduğu anlamına gelir.

En önemli itiraf ise, tezin sahiplerinden geldi. 1992 yılında **çalışmayı tekrarlayan ekipten Mark Stoneking (Pennsylvania Eyalet Üniversitesi) *Science* dergisine yazdığı bir mektupta "Afrikalı Havva" iddiasının geçersiz olduğunu kabul etti.**[150] Çünkü çalışmanın her yönü ile sonuca yönelik ayarlandığı ortadaydı.

Tezin Mantıksal Çelişkileri

Mitokondriyel DNA tezi, başta da belirttiğimiz gibi DNA'daki mutasyonlardan yola çıkılarak geliştirilmiştir. Ama şu soruyu sormak gerekir: "Bir evrimci, insan DNA'sına baktığında hangi DNA basamaklarının mutasyonların sonucu oluştuğuna, hangilerinin de orijinal-değişmemiş olduğuna nasıl karar verebilmektedir?" Elbette ki, bu soruya cevap verebilmesi için orijinal, insanın atası olduğunu iddia ettikleri canlıya ait DNA serilerini biliyor olması gerekir. Çalışmaya başlarken varlığını iddia ettikleri orijinal insan DNA'sından yola çıkmak zorundadırlar. Ama evrimcilerin burada yaptığı hile ortadadır; kendilerine baz olarak şempanze DNA'sını almaktadırlar.[151]

Başka bir deyişle, insan DNA'sının şempanze DNA'sından evrimleştiğine kanıt arandığı bir çalışmada, tarih öncesi orijinal insan diye şempanze başlangıç noktası olarak alınmaktadır. Daha **çalışmanın başında evrim gerçekleşmiş varsayımı ile hareket edilmekte, sonra da elde edilen sonuç "evrim kanıtı" gibi gösterilmektedir.** Bu yüzden çalışma bilimsellikten son derece uzakta, magazinsel bir niteliktedir.

Evrimci araştırmacı eğer DNA'da meydana geldiğini iddia ettiği düzenli yararlı mutasyonları "moleküler saat"i hesaplamada temel olarak kullanacaksa sözde mutasyonların hızını da hesaplamak zorundadır. Ama çekirdekteki ya da mitokondrideki DNA'da ne sıklıkta mutasyona uğradıklarını gösterir herhangi bir gösterge bulunmaz.

İçindeki mantıkları değerlendirdiğimizde bu tez şunu göstermektedir: Bir kez daha **evrim, evrimden yola çıkılarak kanıtlanmış gibi gösterilmeye çalışılmaktadır.** DNA ile evrime kanıt aramak, tarafsız olarak yapılan bir çalışma değil, fakat "evrim zaten olmuş" önyargısı hareket noktası alınarak yapılmış bir göz boyamadır.

Evrimcilerin neden göz boyama ihtiyacı duydukları sorusunun cevabı ise, evrimi destekleyen hiçbir gerçek bilimsel kanıt olmayışıdır.

... Sen yücesin, bize öğrettiğinden başka
bizim hiçbir bilgimiz yok. Gerçekten Sen,
herşeyi bilen, hüküm ve hikmet
sahibi olansın. (Bakara Suresi, 32)

NOTLAR

1- A. I. Oparin, *Origin of Life*, s. 196

2- Earth, *"Life's Crucible"*, Şubat 1998, s.34

3- *National Geographic*," The Rise of Life on Earth", Mart 1998, s.68

4- Stanley Miller, Current Status of the Prebiotic Synthesis of Small Molecules, *Molecular Evolution of Life*, s. 7, 1986

5- J. P. Ferris – C. Chen, *Journal of American Chemical Society*, 97:11, s. 2966

6- *Biyoloji 3*, Musa Özet, Osman Arpacı, Ali Uslu, Sürat Yayınları, Ağustos 1999, s.254

7- Richard B. Bliss and Gray A. Parker, *Origin of Life*, California, 1979, s. 14

8- S. L. Miller, "Production of Amino Acids Under Possible Primitive Earth Conditions", *Science* 1953, Sayı 117, s. 258

9- Kevin McKean, *Bilim ve Teknik*, Sayı, 189, 7

10- Philip H. Abelson, *"Chemical Events o the Primitive Earth, National Academy of Science Proceedings"*, Sayı 55, 1965, s. 1365

11- J. P. Ferris anda C. T. Chen, "Photochemistry of Methane, Nitrogen and Water Mixture As a Model for the Atmosphere of the Primitive Earth", *Journal of American Chemical Society*, cilt 97, sayı 11, 1975, s. 2964

12- Stanley Miller, *Molecular Evolution of Life: Current Current Status of the Prebiotic Synthetis of Small Molecules*, 1986, s. 7

13- *Bilim ve Teknik* dergisi, Ağustos 2000, s.61

14- Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, ss. 75-94

15- F.Spoor, B.Wood, F.Zonneveld, "Implication of Early Hominid Labryntine Morphology for Evolution of Human Bipedal Locomotion", *Nature*, Cilt 369, s. 645-648

16- Karen Hopkin, "The Greatest Apes", *New Scientist*, 15 May 1999, s. 27

17- Theodosius Dobzhansky, *Genetics of the Evolutionary Process*, 1970, s. 17-18.

18- Christian Schwabe, "On the Validity of Molecular Evolution", *Trends in Biochemical Sciences*, c. 11, Temmuz 1986, s. 280

19- Michael Denton. Evolution: *A Theory in Crisis*, London: Burnett Books, 1985, ss. 290-91

20- Boyce Rensberger, *Houston Chronicle*, 5 Kasım 1980, Bölüm 4, s. 15

21- *Scientific American*, Aralık 1992

22- Elaine Morgan, *The Scars of Evolution*, New York: Oxford University Press, 1994, s. 5

23- Michael Denton, *Nature's Destiny*, s.228

24- Fred Spoor, Bernard Wood, Frans Zonneveld, "Implication of Early Hominid Labryntine Morphology for Evolution of Human Bipedal Locomotion", *Nature*, cilt 369, 23 Haziran 1994, s. 645-648

25- Holly Smith, *American Journal of Physical Antropology*, Cilt 94, 1994, s. 307-325

26- Coates M. 1991. New palaeontological contributions to limb ontogeny and phylogeny. In: J. R. Hinchcliffe (ed.) Developmental Patterning of the Vertebrate Limb 325-337. New

York: Plenum Press; Coates M. I. 1996. The Devonian tetrapod Acanthostega gunnari Jarvik: postcranial anatomy, basal tetrapod interrelationships and patterns of skeletal evolution. Transactions of the Royal Society of Edinburgh 87: 363-421
27- Denton, Michael, *Evolution: A Theory in Crisis* (Bethesda, MA: Adler &Adler, 1985), p. 151, 154
28- Fix, William, *The Bone Peddlers: Selling Evolution* (New York: Macmillan Publishing Co., 1984), s. 189
29- Stephen Jay Gould, "The Return of Hopeful Monsters", *Natural History*, cilt 86, Temmuz-Ağustos 1977, s. 28
30- Colin Patterson, *"Cladistics"*, Brian Leek ile Röportaj, Peter Franz, 4 Mart 1982, BBC
31- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184
32- B.E. Bishop, "Mendel's Opposition to Evolution and to Darwin," *Journal of Heredity 87* (1996): pp. 205-213; ayrıca bkz. L.A. Callender, "Gregor Mendel: An Opponent of Descent with Modification," *History of Science 26* (1988): s. 41-75
33- SBS Vital Topics, David B. Loughran, Nisan 1996, URL: *http://www.rmplc.co.uk /eduweb/sites/sbs777/vital/evolutio.html*
34- Gary Parker, *Creation: The Facts of Life*. San Diego: CLP Publishers, 1980
35- B. G. Ranganathan, *Origins?*, Pennsylvania: The Banner Of Truth Trust, 1988
36- Warren Weaver, "Genetic Effects of Atomic Radiation", *Science*, Cilt 123, 29 Haziran, 1956, s. 1159
37- *"Evolution, Marxian Bıology and the Social Scene"*, Zirkle Conway, University of Pennsylvanıa Press, 1959, s. 527
38- Karl Marx-Friedrich Engels, *Seçme Yazışmalar 1*, 1844-1869, Sol Yayınları, 1. Baskı, Kasım 1995, s. 141
39- Karl Marx-Friedrich Engels, *Seçme Yazışmalar 2*, 1870 - 1895, Sol Yayınları, Birinci Baskı, Ekim 1996, Ankara, Çev.: Yurdakul Fincancı (Kitabın orjinali Moskova 1975 basımı), s. 214
40- Ann Gibbons, "Plucking the Feathered Dinosaur", *Science*, volume 278, Number 5341 Issue of 14 Nov 1997, pp. 1229 – 1230
41- http://www.yfiles.com/dinobird2.html
42- Duane T. Gish, *Dinosaurs by Design*, Master Books, AR, 1996. s. 64-65
43- Stuart B. Levy, "The Challange of Antibiotic Resistance", *Scientific American*, Mart 1998, s. 35
44- *Medical Tribune*, 29 Aralık 1988, ss. 1, 23
45- Erik Trinkaus, "Hard Times Among the Neanderthals", *Natural History*, cilt 87, Aralık 1978, s. 10; R. L. Holloway, "The Neanderthal Brain: What Was Primitive", *American Journal of Physical Anthropology Supplement*, Cilt 12, 1991, s. 94.
46- J. Hawkes, "Nine Tentalizing Mysteries Of Nature," *New York Times*, no.33, 1957
47- Fred Hoyle, The Intelligent Universe, Dorling Kindersley Limited, 1983, s. 19
48- W. R. Bird, *The Origin of Species Revisited*, Nashville, Thomas Nelson Co., 1991, s. 305

49- F.Hoyle, C.Wickramasinghe, *Evolution from Space, Simon and Schuster*, s.148
50- J. Hawkes, "Nine Tentalizing Mysteries Of Nature," *New York Times*, no.33, 1957
51- John Peet, *The True History of Mankind*, www, pages.org/uk/org/bcs
52- Pierre Paul Grassé, *Evolution of Living Organisms*, Academic Press, New York, 1977, s.103
53- Gordon R. Taylor, *The Great Evolution Mystery*, Harper & Row Publishers 1983, s. 222
54- Charles Darwin, *Türlerin Kökeni*, Onur Yayınları, Beşinci Baskı, Ankara 1996, s. 273
55- R.H.Tuttle, *Natural History*, Mart 1990, s.61-64
56- Focus, Ekim 2000, sf.101
57- S. R. Scadding, "Do 'Vestigial Organs' Provide Evidence for Evolution?", *Evolutionary Theory*, Cilt 5, Mayıs 1981, s. 173
58- Stephen Jay Gould "The Return of Hopeful Monsters", *Natural History*, vol. 86 (Haziran/Temmuz 1977), s. 22-30
59- C. Loring Brace, review of Species, Species Concepts, and Primate Evolution, edited by William H. Kimbel and Lawrence B. Martin (Plenum Press, 1993, s. 560), *American Scientist*, vol 82 (Eylül/Ekim 1994), s. 484-486
60- http://www.athro.com/evo/pthumb.html
61- http://www.users.bigpond.com/rdoolan/panda.html)
62- Einstein, Science, Philosophy, And Religion: A Symposium, 1941 ch. 13
63- Charles Darwin, *Origin of Species* kitabının Everyman's Library baskısının Önsözü, 1956
64- Mark Czarnecki, "The Revival of the Creationist Crusade", *MacLean's*, 19 Ocak 1981, s. 56
65- George Gaylord Simpson, *Life Before Man*, New York: Time-Life Books, 1972, s. 42.)
66- Eric Lombard, "Review of Evolutionary Principles of the Mammalian Middle Ear, Gerald Fleischer", *Evolution*, Cilt 33, Aralık 1979, s. 1230
67- George G., Simpson, *"Tempo and Mode in Evolution"*, Columbia University Press, New York, 1944, p. 105, 107
68- Simons, E. L., *Annals New York Academy of Sciences*, Vol. 167, 1969, s. 319
69- Romer, A. S., *Vertebrate Paleontology*, 3rd Ed., Chicago: Univ. of Chicago Press, 1966, s. 254
70- Kelso, A. J., *Physical Anthropology*, 2nd Ed., New York: J. B. Lippincott, 1974, s. 142
71- E. L.Simons, *Annals New York Academy of Sciences*, Vol. 167, 1969, s.319
72- A. S. Romer, *Vertebrate Paleontology*, 3rd Ed., Chicago: Univ. of Chicago Press, 1966, s. 218
73- Boyce Rensberger, *The Washington Post*, 19 Kasım 1984
74- Marvin Lubenow, *Bones of Contention*, Grand Rapids, Baker, 1992, s. 83
75- Richard Leakey, *The Making of Mankind*, London: Sphere Books, 1981, s. 110
76- Richard Dawkins, *The Blind Watchmaker*, London: W. W. Norton 1986, s. 229
77- Jerry Bergman, *Some Biological Problems With The Natural Selection Theory, CRS Quarterly*, Volume 29, Number 3, Aralık 1992

78- Richard Leakey - Roger Lewin, *"Göl İnsanları - Evrim Sürecinden Bir Kesit"*, TÜBİTAK, 2. Basım, Ankara, s.36
79- Dr. Tim White, *New Scientist*, 28 Nisan 1983, s. 199
80- Noam Chomsky, *Language and Responsibility*, sf.60
81- W.R. Bird, "*The Origin of Species Revisited"*, Nashville, 1991, s. 301
82- Schutzenberger, *Algorithms and the Neo-Darwinian Theory of Evolution*, in Mathematical Challenges to the Neo-Darwinian Interpretation of Evolution, s.73-75
83- Paul Auger, *De La Physique Theorique a la Biologie*, 1970, s. 118
84- Francis Crick, *Life Itself: It's Origin and Nature*, New York, Simon & Schuster, 1981, s. 88
85- Ali Demirsoy, *Kalıtım ve Evrim*, Ankara: Meteksan Yayınları, 1984, s. 39
86- John Horgan, "In the Beginning", *Scientific American*, Cilt 264, Şubat 1991, s. 119
87- Jacques Monod, *Chance and Necessity,* New York: 1971, s.143
88- Homer Jacobson, "Information, Reproduction and the Origin of Life", *American Scientist*, Ocak 1955, s.121
89- Douglas R. Hofstadter, Gödel, Escher, *Bach: An Eternal Golden Braid*, New York:Vintage Books, 1980, s. 548
90- Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", *Scientific American*, Cilt 271, Ekim 1994, s. 78
91- Philip Johnson, *Darwin on Trial*, 2.b. Illinois: Intervarsity Press, 1993, s. 155
92- Michael J . Behe, *Darwin'in Kara Kutusu*, Aksoy Yayıncılık, 1998, s. 14
93- Henry M. Morris, *The Long War Against God*, Baker Book House, 1996, s. 19
94- Karen Hopkin, "The Greatest Apes", *New Scientist*, 15 May 1999, s. 27
95- Pierre Paul Grasse, *Evolution of Living Organisms*, New York: Academic Press, 1977, s. 194
96- Mike Benton, "Is a Dog More Like Lizard or a Chicken?" *New Scientist*, c. 103, 16 Ağustos 1984, s. 19
97- Paul Erbich, "On the Probability of the Emergence of a Protein with a Particular Function", *Acta Biotheoretica*, c. 34, 1985, s. 53
98- Christian Schwabe, "On the Validity of Molecular Evolution", *Trends in Biochemical Sciences*, c. 11, Temmuz 1986, s. 280
99- Christian Schwabe, "Theoretical Limitations of Molecular Phylogenetics and the Evolution of Relaxins", *Comparative Biochemical Physiology*, c. 107B, 1974, s.171-172
100- Christian Schwabe and Gregory W. Warr, "A Polyphyletic View of Evolution", *Perspectives in Biology and Medicine*, c. 27, İlkbahar 1984, s. 473
Michael Denton. *Evolution: A Theory in Crisis*. London: Burnett Books, 1985, ss. 290-91
101- Michael Denton. *Evolution: A Theory in Crisis*. London: Burnett Books, 1985, ss. 290-91
102- Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94
103- Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, Cilt 258, s. 389

104- F.Spoor, B.Wood, F.Zonneveld, "Implications of Early Hominid Labyritine Morphology for Evolution of Human Bipedal Locomotion", *Nature*, 23 Haziran 1994, s.645-648
105- Hoimar Von Ditfurth, *Dinozorların Sessiz Gecesi 2*, Alan Yayıncılık, Mart 1995, İstanbul, çev: Veysel Atayman, s.22
106- Hoimar Von Ditfurth, *Dinozorların Sessiz Gecesi* 2, Alan Yayıncılık, Mart 1995, İstanbul, çev: Veysel Atayman, s.64
107- Hoimar Von Ditfurth, *Dinozorların Sessiz Gecesi 1*, Alan Yayıncılık, Kasım 1996, İstanbul, çev: Veysel Atayman, s.123
108- Douglas J. Futuyma, *Science on Trial*, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197
109- Douglas R. Hofstadter, *Gödel, Escher, Bach: An Eternal Golden Braid*, New York: Vintage Books, 1980, s. 548
110- Leslie E. Orgel, "The Origin of Life on Earth", *Scientific American*, Cilt 271, Ekim 1994, s. 78
111- Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis*, London: Burnett Books, 1985, s. 351
112- Nevil V. Sedgwick, *The Chemical Elements and Their Compounds*, vol 1. Oxford: Oxford University Press, s. 490
113- George Wald, *"The Origins of Life"*, Proceedings of the National Academy of Sciences, USA, 1964, vol. 522, s. 603
114- Michael Denton, *Nature's Destiny: How the Laws of Biology Reveal Purpose in the Universe*, The New York: The Free Press, 1998, s. 14-15
115- "Science Finds God", *Newsweek*, 27 Temmuz 1998
116- Fred Hoyle, Chandra Wickramasinghe, *Evolution from Space*, New York, Simon & Schuster, 1984, s. 130
117- Hoimar Von Ditfurth, *Dinozorların Sessiz Gecesi*, Cilt 2, Çev. Veysel Atayman, 2.b. İstanbul: Alan Yayıncılık, Mart 1995, s. 64
118- Michael Denton, *Evolution: A Theory in Crisis*, London: Burnett Books, 1985
119- Loren Eiseley, *The Immense Journey*, Vintage Books, 1958, s. 186
120- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 184
121- Norman Macbeth, *Darwin Retried: An Appeal to Reason*, Harvard Common Press, 1971, s. 33
122- Norman Macbeth, *Darwin Retried: An Appeal to Reason*, s. 36
123- Edward S., Jr. 1967. *The reply: Letter from Birnam Wood.* Yale Review. 61:631-640
124- Loren Eiseley, *The Immense Journey*, Vintage Books, 1958. s 227
125- Scott Gilbert, John Opitz, and Rudolf Raff, *"Resynthesizing Evolutionary and Developmental Biology"*, Developmental Biology 173, Article No. 0032, 1996, p. 361
126- R. Lewin, "Evolutionary Theory Under Fire", *Science*, vol. 210, 21 November, 1980, p. 883
127- Norman Macbeth, *Darwin Retried: An Appeal to Reason*, Boston:Gambit, 1971, s.101
128- Francis Darwin, *The Life and Letters of Charles Darwin*, Cilt II, New York:D. Appleton and Company, 1888, s. 105

129- Francis Darwin, *The Life and Letters of Charles Darwin*, Cilt.II, s. 146
130- Francis Darwin, *The Life and Letters of Charles Darwin*, Cilt.I,s. 455
131- Charles Darwin, *Türlerin Kökeni*, Onur Yayınları, Beşinci Baskı, Ankara 1996, s. 185
132- Richard Lewontin, "The Demon-Haunted World", *The New York Review of Books*, 9 Ocak, 1997, s. 28
133- Robert Shapiro, *Origins: A Sceptics Guide to the Creation of Life on Earth*, Summit Books, New York, 1986. s. 207
134- Jeffrey Bada, "Life's Crucible", *Earth*, Şubat 1998, s. 40
135- Klaus Dose, *"The Origin of Life: More Questions Than Answers"*, Interdisciplinary Science Reviews, cilt 13, no. 4, 1988, s. 348
136- Fred Hoyle, Chandra Wickramasinghe, *Evolution from Space*, New York, Simon & Schuster, 1984, s. 130
137- Colin Patterson, "Cladistics", *Brian Leek ile Röportaj*, Peter Franz, 4 Mart 1982, BBC
138- Charles Darwin, *The Origin of Species: A Facsimile of the First Edition*, Harvard University Press, 1964, s. 172, 280
139- Mark Czarnecki, *"The Revival of the Creationist Crusade"*, MacLean's, 19 Ocak 1981, s. 56
140- *Scientific American*, Aralık 1992
141- William R Fix, *The Bone Peddlers*, Macmillan Publishing Company: New York, 1984, sf.150-153
142- Erik Trinkaus, "Hard Times Among the Neanderthals", *Natural History*, cilt 87, Aralık 1978, s. 10; R. L. Holloway, "The Neanderthal Brain: What Was Primitive", American Journal of Physical Anthropology Supplement, Cilt 12, 1991, s. 94
143- The AAAS Science News Service, *Neandertals Lived Harmoniously*, 3 April 1997
144- Ralph Solecki, Shanidar: *The First Flower People*, Knopf: New York, 1971,sf.196; Paul G. Bahn and Jean Vertut, Images in the Ice, Leichester: Windward, 1988, sf.72
145- D. Johanson, B. Edgar, *From Lucy to Language*, s. 99, 107
146- S. L. Kuhn, `Subsistence, Technology, and Adaptive Variation in Middle Paleolithic Italy, *American Anthropologist*, cilt 94, no 2, 1992, s. 309-310
147- Roger Lewin, *Modern İnsanın Kökeni*, Tübitak Popüler Bilim Kitapları: Ankara, 1997, s. 169
148- Henry Gee, "Statistical Cloud over African Eden," *Nature*, 355 (13 February 1992): 583.
149- Marcia Barinaga, "'African Eve' Backers Beat a Retreat," *Science*, 255 (7 February 1992): 687.
150- S. Blair Hedges, Sudhir Kumar, Koichiro Tamura, and Mark Stoneking, "Human Origins and Analysis of Mitochondrial DNA Sequences," *Science*, 255 (7 February 1992): 737-739.
151- Barinaga, "Choosing a Human Family Tree," *Science*, 255 (7 February 1992): 687.

Evrim teorisinin her türlü bilimsel dayanaktan yoksun olmasına rağmen hala varlığını sürdürmesinin en önemli nedenlerinden biri, bu teoriye ön yargıyla bağlanmış kişilerin ısrarlarıdır. Bilim dünyasında ve medyada görev yapan pek çok kişi, evrim teorisinin bilimsel bir gerçek olduğu yanılgısına dair hayatları boyunca yoğun bir telkine maruz kalmıştır. Bazıları hala da bu telkinin etkisindedirler. Örneğin hala "insan embriyosunda solungaçlar olduğu" veya "kuyruk sokumu kemiğinin maymunlardan miras kaldığı" gibi modern bilimin reddettiği iddialara inanmaktadırlar. Oysa bunlar, "dünyanın öküzün boynuzları üzerinde durduğu" efsanesi kadar bilim dışı batıl inançlardır.Dahası, söz konusu evrimciler, bu batıl inançları topluma da kabul ettirmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar.Bu nedenle evrimcilerin kendilerince "bilimsel gerçek" sandıkları batıl inançları tek tek ele alıp geçersizliklerini göstermek gerekmektedir. Elinizdeki kitapta yapılan budur. Kitapta, son bir kaç yıl içinde Bilim ve Teknik, Bilim ve Ütopya, Focus, Aktüel gibi dergilerde; Hürriyet, Milliyet, Cumhuriyet gibi günlük gazetelerde veya bu gazetelerin bazı köşe yazarlarının sütunlarında yer alan evrimci yanılgılar tek tek ele alınmıştır. Evrimciler de bu kitabı okumalıdır. Böylece belki yıllardır büyük bir ön yargıyla savundukları Darwinist dogmanın bir aldatmacadan ibaret olduğunu görebilirler.